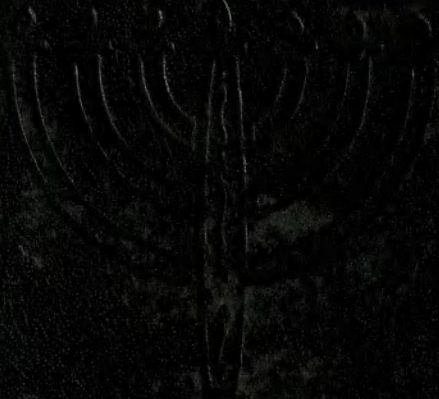

מחזור

מחזור
לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל

של שבועות

ספרד

כולל כל התפלות והפיוטים,
מוגה ומדויק ומסודר כסדרן.

באותיות גדולות מאד

ווארשא

בהוצאת בית מסחר הספרים

של ר' אברהם כהנא

ווארשא, גאלעווקי 39.

שנת תרצ"ו לפ"ק

MAŁOZOR

t. j. Modlitwy Świąteczne

Printed in Poland.

Druk. „Pośpiech”, Warszawa

א"כ חל וי"ט בער"ט מכניזין עירוב תבשילין להזכיר כל מי שלא הניח עדיין :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עִירוב :

נֶאֱדָר דָּעַם מִזֶּן מַעַן זָאָגֶען בִּדְיִן, אונ ווער עס פאַרשטייט ניט דעם פירוש זאָל ער
 בעסער זאָגֶען די טייטש פון בדין :

בְּדִין יְהִי שְׂרָא לָנָא, לְאִפּוּיָא, וְלְבִשּׁוּלָא, וְלִאֲטָמוּנִי,
 וְלִאֲדִלוּקֵי שְׂרָגָא, וְלִתְקַנָּא, וְלִמְעַבְדָּא כָּל צִרְכָּנָא, מִיּוֹמָא
 טַבָּא לְשִׁבְתָּא, לָנָא וְלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת :

(בדין יהא שרא לנא) דורך דעם עירוב זאל אונז ווין ערלויבט צווא
 באקן אונ קאכן אונ צו בעטהאלטן עסינטוארג אין ווארימקייט אינ ליכט
 אן צו צינדען אונ צווא טאקן אלע באדערפעניש פון יום טוב אויף שבת
 פאר אונז אונ פאר אלע וואס וואהנען אין דינע שטאט :

אונ מען באהאלט דעם עירוב אויף שבת, אונ שבת עקט מען אים אויף :

— 23 —

סדר עירובי חצירות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עִירוב :

בְּדִין יְהִי שְׂרָא לָנָא, לְהַכְנִים וְלְהוֹצִיא, וְלְהַבִּיא, כָּכָל שִׁבְתֹּת
 הַשָּׁנָה הַזֹּאת מִבֵּית לְבֵית, מִחֲצֵר לְחֲצֵר, וּמִפֶּגַע לְגַג, וּמִבִּתְּיִם
 לְחֲצֵר, וּמִחֲצֵר לְבֵיתִים, וּמִחֲצֵרוֹת לְמִבּוֹי, וּמִמִּבּוֹי לְחֲצֵירוֹת,
 וּמִחֲדָר לְחֲדָר, וּמִבֵּית לְגַג, וּמִפֶּגַע לְבֵית, כָּל מֵה דְּצִרְיָה דִּין
 בְּשִׁבְתָּא הַבָּאָה, וּבְכָל שִׁבְתֹּת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֵס עִי"ט בְּעִי"ט וְכָן מִי
 שְׂעוּבָה הַעֲיֹכּ כָּל עֶרֶב שֶׁנֶּחֱמַל עִי"ט חֹמֶר [ב' ו"ט זח] וּבִקְיָמִים מִזְבִּים שָׁל
 שָׁנָה זֶה לָּנוּ, וְלְכָל יִשְׂרָאֵל, הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת, וְלְכָל מִי
 שְׂתִּימָסָה בְּעִיר הַזֹּאת :

— 24 —

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יַחֲלֹוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־הָעַם שִׁכְכָה
 לֹא אֲשֶׁר־הָעַם שָׁנִי אֱלֹהָיו: תַּהֲלֶה לְדוֹד, אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי
 הַמִּצֵּד, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַתְּלֶלָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹלָה יְיָ וּמַהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:
 דוֹר לְדוֹר יִשְׂבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֹּדוּ: תִּדְרַר כְּבוֹד הוֹדְךָ
 וּדְבָרֶי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
 אֲסַפְּרֶנָּה: זָכֹר רַב טוֹבָךָ וּפְעֻמָּה וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ
 אֲרַךְ אַפָּיִם, וּגְדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשִׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יִבְרָכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: הַחֲדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד
 תִּדְרַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמַמְשְׁלָתְךָ, בְּכָל
 דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנוֹפְלִים, וְזוֹקֵה, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
 כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם, אֶת אֲכֻלָּם, בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ
 אֶת יַדְּךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צִדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו, וַחֲסִיד
 בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קָרְאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת:
 רָצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעַם: יֹאמְרוּ יְיָ אֶת
 כָּל אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת יְיָ יִדְבָּר פִּי
 וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשָׂר, שֵׁם קְדֹשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הש"ץ אומר ח"ק ואח"כ מתפללין שמו"ע בלחש

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֲקַבֵּא, הָבוּ גְדֹל, לְאַלְהֵינוּ:

אֲדַבֵּר, שְׁפִתֵי תַפְתֹּחַ, וּפִי יִגִּיד תַּהֲלֵתְךָ:

כְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגְּדוֹל,
 הַגְּבוּר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסִדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה

תפלת מנחה לערב שבועות ב 3

הפל, וזוֹכֶה חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם,
לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלֵּךְ, עֶזְרָה, וּמוֹשִׁיעַ, וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, מִגֹּן אֲבִרְהָם:
אַתָּה גְבוּרָה, לְעוֹלָם, אֲדֹנֵי מַחֲיַת מֵתִים, אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מוֹרִיד הַטֶּל:

מִבְּלִלֵּי חַיִּים, בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַנֵּם אֲמִינָתוֹ, לִישׁוּעַ
עָפָר: מִי כְמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִלֵּךְ, מֵמִית
וּמַחֲיָה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִבְאָמֶן אַתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, מַחֲיָה הַמֵּתִים (*):
אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים, בְּכָל יוֹם, וַחֲלִלָה לְפָנֶיךָ:
כִּי אֵל מִלְכָּה גָדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
אַתָּה חוֹנֵן, לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאַנּוֹשׁ, בִּינָה: חֲנֻנּוּ מֵאַתָּה,
דַּעַת, בִּינָה, וַחֲשִׁבָּל, חֻכְמָה בִּינָה, וְדַעַת: בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, חוֹנֵן
הַדַּעַת:

הַיֹּשִׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבָנוּ מִלִּבְנוֹ לְעִבּוּדֶתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, הַרוֹצֵה, בְּתִשְׁבּוּכָה:
סֶלַח לָנוּ, אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ, מִלִּבְנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי
אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, חֲנוּן, הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹת:

(*) בחזרת הש"ץ אומרים זה הקדושה.

וְקְדוּשָׁה, וְנִעְרִיצָה, בְּנוֹעַם, שִׁיחַ, סוּד, שִׁרְפֵי קֶדֶשׁ, הַמִּשְׁלֵשִׁים
לָךְ קְדוּשָׁה, בְּכָתוּב עַל גֵּד גְּבִיאָה, וְקָרָא, זֶה אֵל זֶה, וְאָמַר:
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ, בְּבוֹדוֹ, לְעַמְתָּם,
מִשְׁבָּחִים, וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ, בְּבוֹד יְיָ, מִמְקוֹמוֹ: וּבִדְבָרֵי קְדוּשָׁה,
כְּתוּב לֵאמֹר: וּמִלֵּךְ, יְיָ, לְעוֹלָם, אֵלֶיךָ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּהָ:

תפלת מנחה לערב שבועות

4

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ונאלנו גאולה שלמה מהרה
למען שמך כי אל גואל חזק אתה: פרוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תחלתנו אתה
והעלה ארובה ומרפא לכל תחלואינו וכלל מכאובינו וכלל
מכותינו רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן
וברחמן אתה: פרוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת פס מיני
תבואתה לטובה ואת ברכה על פני האדמה ושבוענו משובה
וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה
ומברך השנים: פרוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גלותינו
ומבצענו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו: פרוך
אתה יי מקבץ גדחי עמו ישראל:

השיבה שופמינו כבראשונה ויועצנו כבתחלה וחסר
ממנו יגון ונאנחה ומדוך עלינו מהרה אתה יי לברך בחסד
וברחמים וצדקנו בצדק ובמשפט: פרוך אתה יי מלך אוהב
צדקה ומשפט:

ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה פגוע תאבד וכל
אויבך מהרה ופחתו ותזדים מהרה תעקר ותשבר ותמנה
ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו: פרוך אתה יי
שובר איבים ומכניע גדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך בית
ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו וחנו
נא רחמך יי אלהינו ואת שבר טוב לכל הבוטחים בשמך
באמת ושים חלקנו עמך ולעולם לא נבוש כי כה במחנה

ועל

(פ 1 4)

תפלת מנחה לערב שבועות 5

ועל חסדך הגדול, באמת נשעננו: ברוך אתה יי, משען
ובמחשבה לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה באשר
דברת, ובינה אותה בקרוב בנחנו, בנן עולם, וכפא דוד
עבדך מהרה לתוכה תבין: ברוך אתה יי, בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך.
כי לישועתך קנינו כל היום, ומצפים לישועה: ברוך אתה יי,
מצמיח קרנו ישועה:

אב הרחמן, שמע קולנו יי אלהינו, חוס ורחם עלנו, וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה, ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו, ושמע
תפלתנו: כי אתה שומע, תפלת כל פה עמו, וישראל ברחמים:
ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב את
העבודה לדבור ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמו:

ותהוינה עינינו, בשובך לציון ברחמים: ברוך,
אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו,
לעולם ועד, צורנו צור חינו מנן
ישענו, אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך, על
חיינו חסורים בידך, ועל
נשמותינו המקודות לך, ועל
נפיק שפך יום עמנו, ועל

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל
בשר, יוצרנו, יוצר בראשית, ברכות
והודאות, לשמך הגדול והקדוש, על
שהחיתנו וקיימתנו, בן תחינו
ותקומנו ותאסוף נליתנו, לחצרות
קדש, לשכור חקיה, ולעשות רצונה,
ולעבדך בלב שרם, על שאנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות:

גפלאותך

תפלת מנחה לערב שבועות

נפלאותיך ומזכותיך, ששככל עת, ערב ובוקר וצהריים, תשוב
 כי לא כלו רחמיך, והמרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם
 קנינו דך:

ועל כלם, יתברך, ויתרומם, ויתנשא שמו מלפנינו
 תמיד, לעולם ועד:

וכל חיים יודוך סלה, ויחללו ויברכו את שמו, הנדוד
 באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל
 הטוב: ברוך אתה יי, הטוב שמו, ודך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל
 כל ישראל עמך, ברכנו אבינו כלנו באחד יחד באור פניך, כי
 באור פניך נתת לנו וי אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה
 וברכה ורחמים וחיים ושלום, וכל טוב, ומזב יהיה בעיניך
 לברכנו ולברך את כל עמך ישראל, בכל עת ובכל שעה
 בשלומך, ברוב עוז ושלום:

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל, בשלום:

אלהי, נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי
 תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך, ואחרי
 מצותיך תרדוף נפשי, וכל תקמים ותחושבים עלי דרעה, מהרה
 חפר עצתם, וקלקל מחשבתם: עשה למען שמוך, עשה למען
 ימינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך, למען יחלצון
 ידידך, הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך, יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו, הוא ועשה שלום
 עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, וי אלהינו, ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו, וכן חלקנו, בתורתך: ושם נעבדך, ביראה, בימי עולם,
 ובשנים קדמוניות: וערכה ליי, מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם,
 ובשנים קדמוניות: הש"ן אוטר ק"ש

תפלת מנחה לערב שבעות ד 7

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם וּגְדֻלָּתָנוּ
כָּכָל הַמוֹנֵם. וְאַנְחֵנוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׂכִינֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד.
אֲמַת מַלְכֵנוּ אָפֶס זוֹלָתוֹ, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וַיֵּדַעַת הַיּוֹם
וְהַשְׁבוֹתָ אֵל לְבַבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ,
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִפְרֵתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם
בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָד כְּגוֹי בְּעָר: יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְתַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל
רִשְׁעֵי אֶרֶץ, וַיִּקְרוּ וַיִּגְדְּעוּ כָּד יוֹשְׁבֵי תִבְרָ, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל
כֹּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּד לְשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוֹלּוּ, וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יִקָּר וַיִּתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתַמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא וְלֹעוֹלָמִי עַד תַּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וַנֹּאמֶר, וְהָיָה
יי לְמַלְכָּךְ עַד כָּד הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרָתְךָ כְּתוּב יֹאמֶר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: פ"

מעריב ליל א של שבועות

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵּךְ: יתברך וישתבח ויתפאֵר ויתרומם וִיתַנְּשֵׂא שְׁמוֹ

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד: שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן

וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סָלוּ לְרֹכֵב בְּעֲרֻבוֹת בְּהָ שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּהַכְמִיחַ פֹּתֶחַ

שַׁעֲרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחֲלִיף אֶת

הַזְּמַנִּים וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם

בִּרְקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר,

מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם

וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה,

יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד, יִמְלֹךְ

עַל־נוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיַּךְ אֲבִיר יַעֲקֹב, נֹרָא עֲלֵיָהּ, וַיַּדְבֵּר, בְּשׁוּי

עֲשֻׁרֶת הַדְּבָרוֹת בְּהַמּוֹלָה, אֲנֹכִי גִלָּהּ, וְהֵאִיר לְעַמּוֹ

תַּחֲתָהּ, דָּוִד מַעֲבִיר יוֹם, וּמַבְיֵא לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אֲהַבֵּת.

תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לְמִדָּת.

עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ, נַשְׁיֵת

מעריב ליר א ישר שבועות ה 9

בְּחֻקֶּיהָ וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם
נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתָה אֶל תְּסִיר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

לֹא יִהְיֶה לָּהּ הֶבֶל, תִּבְנִית אֵלֶּיךָ נִכְלָם, לֹא תִשָּׂא
וּתְמִיר קִדְשֵׁי שָׁם נִעְלָם. זְכוּר זְרִיזוֹת, מִשְׁפָּטֵי
גִּזְעִים וְסִלְסוּלִים. חֲנוּן יִזְכֶּר לָנוּ אֲהֲבַת עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל:
יחיד אומר אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבָתָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיהָ כָּכָל לִבָּהּ וּכְכָל נַפְשָׁהּ וּכְכָל מַאֲדָּהּ:
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל לִבָּהּ:
וְשִׁנְתָּם לִבָּנֶיהָ וּדְבָרָתָה בָּם בְּשִׁבְתָּהּ בְּבֵיתָהּ וּבְלִכְתָּהּ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְתָהּ וּבְקוֹמָהּ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עֲלִידָהּ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיהָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מִזְוֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעֲרֶיהָ:

וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ כָּכָל לִבְכֶּם וּכְכָל
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִמֶּנּוּ אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ וְאַסַּפְתָּ
דָּגָה וְתִירִשָׁה וְיִצְהָרָה: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לִבְהֶמְתָּהּ וְאַבְלָת
וְשִׁבְעָת: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּמִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אִף יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאַבְלָתָם
מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַשּׁוֹכֵת אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשָׂמַתֶּם אֶת
דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם אִתָּם לְאוֹת עַל

יִדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹשָׁפוֹת בֵּין עַיְנֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם
לֵדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבִיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל מַזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁפַּע יְיָ לְאַבֹּתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרוֹתֶם וְנָתַנוּ עַל
צִיצִית הַכִּנּוֹף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
לִבְכֶּכֶם וְאַחֲרֵי עַיְנֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זִוְנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת וְאַמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין וּלְתוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ תְּפֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים מִלִּפְנֵי הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרִיצִים הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ.
הָעֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נִסִּים וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין
מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוּט רִגְלָנוּ.
הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיֵּרֶם קִרְנָנוּ עַל כָּל
שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בַּבְּרָעָה אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם. הַמְפִּיחַ בַּעֲבָרְתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵהַיָּם הַיָּרֹחַ לְעוֹלָם:
תַּמְעֵבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת טָבַע וְרָאוּ בְנֵינוּ גְבוּרָתוֹ שְׂבָחוֹ

מעריב ליל א של שבועות ו 11

והודו לשמנו: ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה
ובני ישראל, לה ענו שירה:

טובה. למרום עלת. והודיה דת כלולתה. בחג השבועות:
יבד צור בעצמו, ונתן עוז לעמו. ברעמים וזעזועות: כל עצי
היער, אחוזם חיל וסער. וחרים וגבעות: למד לעם קדושים.
סדר תקופות וחדשים. וחשבון השעות: מפל אום חככם. ולחר
סיני קרבם. אל למושעות: נשאים בבני נשרים. שוכן ברום
אווירם. ומתחת זרועות: סודרים בעת שמעם. צבי תפארת
עם ירגון וריעות: עלובים, חפו ראשם. ובהריגה צור תקדישם.
בפרוע פקעות: פרישת חוד שלמה. ורקועת גובה אדמה.
שתיקו נוגעות: צדיק. חר כפה. עלי נאנה ופחה. בגיגית
וכיריעות: קשבו עם בחירים. חקים, ומשפטים ושרים. לאון
השמעות: רם בחדו שמרם. מפה כל צוררם. ומגזרות רעות:
שלח אותות ומופתים. והנחילים דתות חרותם. בחכמה
ובדעות: תפארתם הנגיד למעלה. לתתם. לשם ולתהלה.
בברכת פום ישועות:

ישועות רבות הראם. פודה וגואל. ועטרים והגנים
בדת יקותיאל. שותחים. רגן והודיה לאל. פארו
ושבחיו משה ובני ישראל. בגילה ברנה בשמחה
רבה. ואמרו כלם:

מי כמוכה באלים יי. מי כמוכה נאדר בקדש. נורא תהלות
עשה פלא: מלכותך ראו בגנה בוקע ים לפני משה:
פבר הוריה, בדבור חמישי השמיים. לא תרצה
קרוצי חומה, להכרית בועם: לא תנאף טובת חן.

12 מעריב ליל א שר שבועות

וְסִרְתָּ מַעַם. נָצַח צוּר יִשְׁעָךְ. הַמְלִיכֵהוּ בְּרֹב עַם:
זֶה צוּר יִשְׁעֵנָה פָּצוּ פִּה וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת
יַעֲקֹב, וְגִאֲלוֹ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ:

לֹא תִגְנוּב בְּמִסְתָּרִים. לִישׁב, בְּמִאֲרֵב חֲצֵרִים.
לֹא תַעֲנֶה רֵיעַ חָמֵס הַיּוֹת עַד שְׁקָרִים. לֹא תַחֲמוּד,
שִׁפְעַת רֵיעַ, וְחַפְצִים יִקְרִים. מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגִאֲלוֹ
מִיַּם לְדֹר דּוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל, וְגִאֲלוֹ: (גִּיא גִאֲלֵי
יִשְׂרָאֵל):

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם, וְחַעֲמִידֵנוּ
מִלְכָּנוּ, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ
סֶבֶת שְׁלֹמֹה, וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִדְּפִנְיָה,
וְחֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה, לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ,
וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיֵב, דָּבָר, וְחֲרָב, וְרָעַב, וְיָגוֹן,
וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל בְּנִפְיָה
תִּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ
וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת רַחֲמִים, וְחַיִּים וְשָׁלוֹם:

וְכָל הָעַם רֹאִים, וְשׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹלוֹת, אֲגוּדִים

יחד לקבל חמורות וקלות. לבטח חושיכם, עושה גדולות. בן יפרוס שלומי, על כל מקהלות:

ברוך אתה יי הפורש סבת שלום, עלינו ועל כל עמו ישראל, ועל ירושלים:

וידבר משה, את מועדי יי אל בני ישראל:

הש"ץ אומר ח"ק

אדני, שפתי תפתח, ופי בגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור, והנורא, אל עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

מלה, עזרה, ומושיע, ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור, ועולם, אדני מחיה מתים, אתה רב חשיע:

מוריד השל:

מכלל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמינותו, לישגי עפר: מי כמותך, בעל גבורות, ומי דומה לך, מלה, מימית ומחיה, ומצמיח ישועה:

וגאמן אתה, לחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים: אתה קדוש, ושמו קדוש, וקדושים בכל יום, יהללוך סלה: פי אל כלה גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל תלשונות.

מעריב ליל א של שבועות

וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיהָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי
לַעֲבוֹדָתָהּ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָתָּ:

ווען עס גיפאלט יום טוב אום מוצאי שבת זאגט מען דאס:

וּתְּוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צִדִּיקָהּ, וּתְּזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם, חֲקֵי רַצוֹנָהּ, וּתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים, וְתוֹרוֹת
אֱמֶת, חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבוֹת, וּתְנַחֲלֵנוּ זְמַנֵּי שִׂשׁוֹן, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
וּחֲגֵי נִדְבָהּ, וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשָׁת שַׁבָּת, וְכְבוֹד מוֹעֵד, וְחֲגִיגַת
הַרְגֵל, וּתְכַבֵּד יי אֱלֹהֵינוּ, בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹזֶר לְחוֹשֶׁה, בֵּין
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לַשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין
קִדְשָׁת שַׁבָּת לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּרִיָּה, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
מִשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִבְּשָׁת, הַבְּרִיָּה וְקִדְשָׁת אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָהּ:

וּתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזְמַנִּים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג
הַשְּׁבִיעִית הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ, מִקְרָא
קוֹדֶשׁ זָכָר לַיְצִיאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיִנָּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיַזְכֵּר וְיִקְדֹּשֵׁנוּ וְיַזְכֵּר אֲבוֹתֵינוּ, וְיַזְכֵּר מִשִּׁיחַ בֵּן
דָּוִד עֲבֹדָהּ, וְיַזְכֵּר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשָׁהּ, וְיַזְכֵּר כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְמוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַשְּׁבִיעִית הַזֶּה, וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְמוֹבָה,
וּפְקֻדָּהּ כּוֹ לְכָרֶכֶה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כּוֹ לְחַיִּים (מַוְבִּים): וְכַדְבַּר יְשׁוּעָה,
וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ,
כִּי אֵל מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

מעריב ליל א של שבועות ח 15

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיה
לחיים ולשלום. לשמחה ולששון באשר
רצית ואמרת לברכנו. קדישנו במצותיה
ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושמח
בפנינו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנהיילנו יי אלהינו בשמחה ובששון
מועדי קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי
שמה: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה באהבה
תקבל בציון ותהי לציון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותהוונו עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא צור ודור נודה לך וגם פתחתה על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיק שפכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה
שפכל עת ערב ובקר וצתרים הטוב כי לא כלו
רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיה כי מעולם
קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמה מלפנינו
תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שיום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלוםך:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אדחי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח דבי בתורתך ואחרי
מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים ותחושבים עלי לרעה מהרה
הפר עצתם ונקדק מחשבתם: עשה למען שמך עשה למען
ימינה עשה למען תורתך עשה למען קדשתך למען יחזצון
ידידך הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי ותקוין דבי
לפניה יי צורי וגואלי: עשה שלום במוסיו הוא ועשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניה יי אלהינו ואדחי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: וישם נעבדך
ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה
וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

הש"ץ אומר קדיש שלם:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
בכל המונם ואנחנו פורעים ומשתתנים ומודים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל

מעריב י"א א שר שבועות ט 17

וּשְׂכִינַת עֹזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד.
אֲמַת מַלְכֵנוּ אַפְסֵם זוּלָתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעַת הַיּוֹם
וְהַשְׁבוּת אֶל לִבְכָּה, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמִים
מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֹדָה
לְהַעֲבִיר בְּלוֹלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים פְּרוֹת יִכְרֹתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם
בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכֵן בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשֵׁמָה, לְחַפְנוֹת אֱלֹהִים כָּל
רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִכְרֹדוּ וְיִדְעוּ כֵּן יוֹשְׁבֵי תִבְלָה, כִּי לָךְ תִּכְבַּע כָּל
בְּרַךְ תִּשְׁבַּע כֵּן לְשׁוֹן, לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלּוּ, וְלִכְבוֹד
שְׁכִיךָ יִקְר יִתְּנוּ, וְיִקְבְּלוּ כָלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי חֲמַלְכוּת שְׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהִיא
יי לְמַלְכָּךְ עַל כֵּן הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהֶרָבָא, בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהּ, וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהּ, בְּחִיבּוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן
וּבְחַי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן: יְהֵא
שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי עָלְמָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְחַדֵּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמִיהּ
דְּקוֹדֶשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעַלָּא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אַמֵּן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אַמֵּן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן:

קידוש ריר א של שבועות

18

סברי מרגן ובבני ורבומי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו, וחתן לנו יי אלהינו, באהבה מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום חג השבועות הזה, זמן מתן תורתנו, מקרא קודש, וזכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת, ואותנו קדשת, מכל העמים, ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו : ברוך אתה יי מלך ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שחתנו וקיימנו, והגיענו לזמן הזה :

ווען שבועות געפאלט אום מוצאי שבת זאגט דאס פאר שחתנו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה, בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מלששת ימי המעשה קדשת, הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך : ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש : שחתנו

בְּקִשָּׁה כְּשֶׁבֶא לְבֵית הַכְּנֶסֶת א 1

מִי אֲנֹכִי שְׂאֻמָּה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂהוּא
אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא וְאֲנֹכִי אִישׁ חַוִּטָּא וְהִכְעַמְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשֵׂי
הָרַעִים וְאֲנֹכִי בְּשָׂר וָדָם עֶפֶר וְאֶפֶר וְאִינִי כְדָאִי וְרָאוּי לְהִזְכִּיר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא וּמִכָּפֹל שֶׁבֶן לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו וּלְהִזְכִּיר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּפֶה פְּעָמִים. אִי יֵי אִיךְ אֲשָׁא פָנִים לַעֲמוּד לְפָנֶי
מִלֶּךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵת
כָּל הָעֲדוּת וְסִבָּת כָּל הַסְּבֹת. אֲלֹא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וְחַסְדָּיו
הַגָּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו וְרוֹצֶה בְּתַפְלָה וּתְהַנּוּגִים
שֶׁל עַבְדָּיו. כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת. רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁנֵעָתָם יִשְׁמַע
וְיִוְשִׁיעֵם. שׁוּמַע תַּפְלָה עֲדִידָה כָּל בְּשָׂר יִבְאֹו :

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּזִכּוֹת שְׁלֹשׁ אָבוֹת אָבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל
לְפָנֶיךָ וּבְזִכּוֹתָם תַּעֲלֶה תַּפְלָתִי תַּפְלַת הָאֲבִיּוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ וְתַעֲלֶה וְתַתְּנֶנָּה לְבָתֶּר עַל רֹאשְׁךָ עַל יְדֵי מַסְסוֹרֵן שֶׁר הַפָּנִים אָמֵן
סִלָּה: אֵשׁ תָּמִיד תִּנָּקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: סַעֲפִים שְׂנֵאֲתִי וְתוֹרַתְךָ
אֶהְבֵּתִי: יְיָ אֶהְבֵּתִי מְעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֶנָּה
וְאֶכְרַע אֲבָרְכָה לְפָנֶי יְיָ עוֹשִׂי: וְאֲנִי תַּפְלָתִי לֵךְ יְיָ עַת רָצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב חֶסֶד עֲנֵי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

סדר ברכת ציצית

אֵידְעָר מִעַן טוֹט אֵן דָּעַם טְלִית קָטָן אִז מִעַן הָאֵם זִיד שׁוֹיִן גִּיּוּאֲשִׁין דִּיא
הָעֵגֵד וְאֵל מִעַן בּוֹדֵק זִיִּין דִּיא צִיצִית, אִז מִעַן נֶאֱמַר דָּאֵם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵּינוּ אָבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוֹבָה
מִצְוַת צִיצִית לְפָנֶיךָ בְּאֵלֵינוּ קִיּוּמָתִיךָ בְּכֵל פְּרִטִּיָּה וְדִקְדּוּקָתִי
וְכַוְנָתִי וְתִרְגֵּי מִצְוֹת הַתִּיּוֹבִים בְּהֵן אָמֵן סִלָּה:

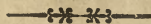
והען מען איז בודק די ציצית פון דעם טלית גדול פאר דער ברכה זאגט מען דאס:
**בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲלָה הוֹד וְהָדָר
 לְבָשֶׁת: עוֹטָה אוֹר כְּשֶׁלֶמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה:**

אידער מען טוט אָן דעם טלית זאגט מען דאס:

לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתוֹה, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ
 לַיְחָד שֵׁם יְיָ בּוֹיָה בְּיַחְוֵדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִרְיִי
 מִתְעַמָּה גּוֹפִי בְּצִיצֶת, כֵּן תִּתְעַמָּה נַשְׁמָתִי וּרְמִיחַ אִיבְרִי וְשִׁסְּה
 גִּידֵי בָאוֹר הַצִּיצֶת הָעוֹלָה תְּרִיג, וּכְשֵׁם שְׁאֵנִי מִתְכַּסֶּה בְּמִלִּית
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּךָ אֲזַכֶּה לְחִלּוּקָא דְרַבָּנָן, וְלְמִלִּית נָאָה לְעוֹלָם
 הָבָא בְּגוֹן עֶדֶן, וְעַד יְדֵי מְצוֹת צִיצֶת, תִּנְצֹל נַפְשִׁי רוּחִי וְנַשְׁמָתִי
 וּתְפִלָּתִי מִן תַּחֲצוּנוֹת, וְהַטְּלִית יִפְרוֹשׁ כְּנָפָיו עֲלֵיהֶם, וְנִצְיָלָם
 כְּנִשְׁרָ יַעֲיִר קִנּוּ עַל גּוֹלְלָיו יִרְחַק, וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה מְצוֹת צִיצֶת
 לְפָנֵי תְּקֻדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֵלּוֹ קִימְתִּיה בְּכָל פְּרָטִיָּה,
 וְדִקְדּוּקִיה, וּכְבוֹדִתִּיה, וְתִרְיָג מְצוֹת תַּחֲלוּתִים בָּהּ אָמֵן סֵלָה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַמָּה בְּצִיצֶת:**

באגד נאך דער ברכה דעקט מען איין דעם קאפ מיט דעם טלית און מען זאגט דאס:
 מה יקר חסדך אֱלֹהִים, וּבְגִי אָדָם בְּצִלַּת בְּנִפְיָה יַחֲסִיּוֹן: יְרוּוֹן
 מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ, וְנִחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקֶם: כִּי עֲפָה מְקוֹר חַיִּים,
 בְּאוֹרְךָ נִרְאָה-אוֹר: מִשְׁהַ חֲסִדְךָ לִידְעָה, וְצִדְקָתְךָ לִישְׁרֵי-לֵב:

תפלה קודם התפלה

יְיָ נַפְשִׁי אֵב הַרְחֵמוֹן, מִשׁוּף עֲבֻדָּה אֶל רְצוֹנָה, יְרוּץ עֲבֻדָּה
 כְּמוֹ אֵל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹד הַדָּרָה, יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוּתְךָ
 מְנוּפֶת צוּף וְכֵל מַעֲסֵם:

תפלה קודם התפלה

ה' דוד נאָה זיו העולם, נפשי חוצת אהבתך, אָנא אל נא
רפא נא לה, בהראות לה נועם ויונה, אז תתחזק ותתרפא
והיתה לה שמחת עולם:

ו' תיק ייחמו נא רחמיך, וחוסה נא על בן אדוּכָה, כי זה כפּה
נכסוֹם נכספתי לראות בתפארת עֲנוּה, אלה חמדה בפי
וחוסה נא ואל תתעלים:

ה' גִּדָה נא ופרוס חביבי עלי את סבת שלומך, תאיר ארץ
מכבודך, נגילה ונשמחה בך, מהר אהוב כי בא מועד,
והנגנו פימי עולם:

ויתפלל כלום תמיד תפלה זו (מס' יסוד יוסף)

יהי רצון מפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתצילני מכל דיבור רע ומדות לשון
הרע. רק תן לי מדות טובות כדי שאוכל ללמוד תורתך ולעשות מצותיך ודינך
והכל בעבור שמך הגדול, ותן בלבי שלא לעשות שום חסא ועון ופשע ושום מכשול
אל יבוא עלי ידי, ואם ח"ו אעבור על איזה מצות עשה או על איזה לא תעשה אל
תביא עלי יסורין אלא ברחמיך הרבים תן בלבי לעשות תשובה שלימה לפניך בכל
לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי, ואתה ברחמיך הרבים כפר לחטאתי וסלח לעוני חנון
ורחום אתה ושמע תפילתי מה שבקשתי לפניך ברחמיך הרבים כי אתה יודע שלא
לכבודי אני רוצה לעשות רצונך אלא לכבודך שאעבוד לשמך הגדול באהבה וחיבה
ויראה בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי ושאעטק בתורתך הטהורה והקדושה בעבור
שמך הגדול, אבי ומלכי נא שתשמע לתפילתי ברחמיך הרבים כי אתה שומע תפלה
עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה (ה') שומע תפלה:

כתוב בזוהר נכון לאדם להסתפל עדם כניסתו לטהרה תפלה קלרה זו:

נְדָבוֹת פִּי רָצִה נָא יי, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדָּנִי:
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא תפילתי צלוּלָה
וְזָכָה וברורה, מכל ערבוּכָיָהּ הַמְכַבֵּל בְּנֵגַת הַתְּפִלָּה:

קודם כל תפלה יאמר זה:

הִרְעִי מוֹכֵן וּמְזוֹמֵן לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּת

לשחרית	למנחה	לערב
שחרית שתיקן אברהם	מנחה שתיקן יצחק	ערבית שתיקן יעקב
אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם	אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם	אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
בְּסוֹד אֲרִיָּה	בְּסוֹד שׁוֹר	בְּסוֹד נֶשֶׁר
לְתַקֵּן שְׂרָשָׁה	בְּפָקוֹם עָלֵינוּ בָּשָׂם	כָּל יִשְׂרָאֵל:

תפלה קודם התפלה

4

וְאֲנִי בְּרוּב חֲסִדָּה אָבֹא בֵּיתְךָ (בזכות אברהם) שֶׁנֶּקְרָא אֵלֶּשׁ
הַחֲסִד. אֲשֶׁתְּחִנֶּה אֵל הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ (בזכות יצחק) שֶׁנֶּעֱקֵד עַל גְּבִי
הַמִּזְבֵּחַ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ. בִּירְאָתְךָ (בזכות יעקב) שֶׁאָמַר מֶה נֹרָא
הַמָּקוֹם הַזֶּה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם. בְּזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אָבֹא לְבֵית הַכְּנֻסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
וּבְזִכּוֹתֶם תַּעֲלֶה תְּפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֲבִיוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, בְּפֶלֶר תְּפִלַּת כָּל יִשְׂרָאֵל וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא לְכַתֵּר
עַל רֹאשְׁךָ, עַל יְדֵי מַטְמָרוֹן שֶׁר הַפָּנִים:

יֵאָמֵר כֵּן יֹאמֵר בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרִנָּשׁ:

סדר תפלת שחרית

מֶה-טָּבוּ אֱהַיֶּךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי
בְּרוּב חֲסִדָּה, אָבֹא בֵּיתְךָ, אֲשֶׁתְּחִנֶּה אֶל-הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ
בִּירְאָתְךָ: יְיָ, אֲהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתְךָ, וּמָקוֹם מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשֶׁתְּחִנֶּה וְאֶכְרַעַה, אֲבִרְכָּה לְפָנֶי-יְיָ
עוֹשֵׂי: וְאֲנִי תְּפִלַּתִּי-לָךְ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים, בְּרַב-
חֲסִדָּה, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטָרֶם כָּל-יִצְיֹר
נִבְרָא: לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כָּל. אֲזִי מָלַךְ
שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכָּל. לְבַדּוֹ
יִמְלֹךְ נֹרָא: וְהוּא הָיָה. וְהוּא הָיָה. וְהוּא
יְהִי, בְּתַפְאֲרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי.
לְהַמְשִׁיר לוֹ לְהַתְּבַיֵּרָה: בְּלִי רֵאשִׁית, בְּלִי

תכלית. ולו העוז והמשׁרָה: והוא אלִי וחי
גאִלִי. וצור חבִלִי בַעַת צָרָה: והוא נָפִי
וּמְנוֹם לִי. מִנֵּת כּוֹסֵי בַיּוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ
אֶפְקִיד רוּחִי. בַּעַת אִישָׁן וְאֶעִירָה: וְעַם־
רוּחִי גִוִּיתִי. יי לִי וְלֹא אִירָא:

יגדל אֱלֹהִים חֵי וַיִּשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאִין עֵת אֶל־
מַצִּיאֹתוֹ: אֶחָד וְאִין יְחִיד בְּיַחֲדוֹ. נַעֲלָם וְגַם אִין סוּף
לְאַחֲדוֹתוֹ: אִין לוֹ דְּמוּת הַגּוֹף וְאִינוּ גּוֹף. לֹא נַעֲרוּךְ
אֱלֹוֵי קִדְשָׁתוֹ: קִדְמוֹן לְכָל־דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רֵאשׁוֹן
וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר.
יִזְרָה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ. אֶל־אֲנָשֵׁי
סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נִבְיָא
וּמִבִּישׁ אֶת־תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־
יָד נִבְיָאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יִחַלֶּיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ.
לְעוֹלָמִים לְוִוְלָתוֹ: צוּפָה וְיֹדֵעַ סִתְּרֵינוּ. מִבִּישׁ לְסוּף
דְּבָר בְּקִדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ. נוֹתֵן
לְרֹשֶׁעַ רָע כְּפִרְשָׁתוֹ: יִשְׁלַח לְקֶץ הַיָּמִין מְשִׁיחֵנוּ.
לְפָדוֹת מִחֲבִי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ: מִתִּים יִחְיֶה אֵל בְּרוּב
חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוְּנוּ עַל נְטִילַת יְדַיִם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר יָצַר אֶת

הָאָדָם בְּחֶכְמָה, וּבָרָא בּוֹ נְקִיִּים נְקִיִּים, חֲלוּלִים
חֲלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָךְ, שָׂאם וּפְתַח
אֶחָד מֵהֶם אֹי יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמֹד לִפְנֶיךָ אֶפְשָׁר שְׁעָה אַחַת : בְּרוּךְ אַתָּה יי
רוּפֵא כָל-בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:
וְהַעֲבֵנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִיּוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִתְּיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלָנוּ
יְדֵעֵי שְׁמֶךָ, וְלֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּחֶרֶב-בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יי אֱל-מֹשֶׁה לְאָמֹר : דַּבֵּר אֱל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה
תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר קְהֵם :
יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרְךָ : יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ :
יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיִשֵּׁם לְךָ שְׁלוֹם :
וְשִׁמּוּ אֶת-שְׁמִי, עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָנִי אֲבָרְכֶם :

אֵלֹו דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר, הַפֶּאֱה וְהַבְּפוּרִים,
וְהַרְאִיוֹן, וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלֹו דְּבָרִים
שְׂאָדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם פְּעוּלָם הָזֶה, וְהַקָּרֵן קִיּוּמָה

לְעוֹלָם תָּבֵא. וְאֵלֹהֵינוּ, כְּבוֹד אָב וָאִם, וְגִמְלוֹת
 תְּסֻדִּים, וְהַשְׁכֵּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית,
 וְהַכְנָסַת אוֹרְהוֹם, וּבִקְשׁוֹ חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כֹּלָה, וְהַלְוִית
 הַמֵּת, וְעֵיוֹן תְּפִלָּה, וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ,
 וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּגִגַּד כֶּסֶם:

אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנִיתָתָּ בִּי מִהוֹרָה הִיא. אֶתְּה
 בְּרֵאתָה. אֶתְּה יִצְרָתָה. אֶתְּה נִפְחָתָה בִּי.
 וְאֶתְּה מִשְׁמָרָה בְּקֶרְבִּי, וְאֶתְּה עֵתִיד לְמִלָּה
 מִמָּנִי, וְלִתְחִיּוּרָה בִּי לְעֵתִיד לָבֵא. כֹּל־זְמַן
 שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי, מוֹרָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כֹּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כֹּל־
 הַנִּשְׁמוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת
 לְפָגָרִים מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 נָתַן לַשִּׁכּוּי בִּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
 עָשָׂנוּ גוֹי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
 עָשָׂנוּ עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
 עָשָׂנוּ אִשָּׁה:

תפלת שחרית

8

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם וְאֶת כָּל הַחַיּוֹת אֲשֶׁר בָּם וְאֶת אָדָם בְּצַלְמֵהוּ יָצַק אֱלֹהִים וְאֶת הָאָדָם בְּרָא בְּיוֹמֵי הַבֹּקֶר וְאֶת הַלַּיְלָה בְּיוֹמֵי הָעֶרְבָּיִם וְאֶת הַשָּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת כָּל כּוֹכָבֵי הַשָּׁמַיִם וְאֶת הַיָּם וְאֶת הַיָּבֵשׁ וְאֶת כָּל הַחַיּוֹת אֲשֶׁר בָּם וְאֶת אָדָם בְּצַלְמֵהוּ יָצַק אֱלֹהִים וְאֶת הָאָדָם בְּרָא בְּיוֹמֵי הַבֹּקֶר וְאֶת הַלַּיְלָה בְּיוֹמֵי הָעֶרְבָּיִם וְאֶת הַשָּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת כָּל כּוֹכָבֵי הַשָּׁמַיִם

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מַתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
זוֹכֵר כְּפוֹפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמְכִּין מִצֵּעַ דִּינָךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֹׁעֵשׂ לִי כֶל-צָרָכִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
הַנוֹתֵן לַיָּעָף כַּחַּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר
שָׁנָה מֵעֵינֵי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּרְגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיֵאֵנוּ
לֹא לִיְדֵי חַטָּא וְלֹא לִיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לִיְדֵי נִסְיוֹן
וְלֹא לִיְדֵי בִזְיוֹן וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהִרְחִיקְנוּ
מֵאֲדָם רָע וּמִחֶבֶר רָע וּדְבַקְנוּ בַּיָּצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וּתְגַנְנוּ הַיּוֹם
זְכָרְכֵּנוּ וְלֹא תִּחַסֵּד וְלֹא תִחַמֵּם בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־
רוֹאֵינוּ וּתְגַמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּצְלִלְנוּ
הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם מַעֲשֵׂי פָנִים וּמַעֲשֵׂוֹת פָּנִים מֵאֲדָם
רָע מִיֵּצֶר רָע וּמִחֶבֶר רָע וּמִשָּׁבֵן רָע וּמִפְּגַע רָע
מֵעֵין הָרָע מִלְּשׁוֹן הָרָע מִמַּלְשִׁינוֹת וּמַעֲדוֹת שֶׁקָּרָא
מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת מֵעֲלִילָה וּמִמִּיתָה מִשׁוּנָה וּמִחֲלָאִים
רָעִים מִמִּקְרִים רָעִים וּמִשְׁטָן תַּפְשֻׁחִית מִדִּין קָשָׁה
וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינוּ
בֶן־בְּרִית וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בְּפָקְדַת
יְשׁוּעָה וּבְחַסְדִּים מִשְׁמֵי שָׁמַי קְדָם וּזְכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְּכַת בְּקִדְמוּתָם

אברהם יצחק וישראל עבדיך, את-הברית, ואת-החסד, ואת-השכונות,
שנשבעת לאברהם אבינו, בחר המורה, ואת-העקדה, שעקד את-יצחק
בנו, על-גבי המזבח, ככתוב בתורתך:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח-נא את-בנה את-יחידך
אשר-אתבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המורה והעלהו שם
לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם
בבוקר ויחבש את-חמורו ויקח את-שני נערו אתו ואת יצחק
בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו
האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-
המקום ברחוק: ויאמר אברהם אי-נערו שבו-לכם פה עם-
החמור ואני והנער נלכה עד-פה ונשתחוה ונשוכה אליכם:
ויקח אברהם את-עצי העולה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו
את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה
האש והעצים ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם אלהים
יראה-לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל-
המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח
ויערוך את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו על-
המזבח ממועל לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח את-
המאכלת לשחוט את-בנו: ויקרא אליו מלאך יי מן-השמים
ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשלח ידך
אל-הנער ולא-תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים
אתה ולא חשבת את-בנה את-יחידך ממני: וישא אברהם
את-עיניו וירא והנה-איל אחד גאחו בסבך בקרניו וילך
אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעולה תחת בנו: ויקרא
אברהם שם-המקום הווא יי ויראה אשר יאמר היום בחר יי
יראה: ויקרא מלאך יי אל-אברהם שנית מן-השמים: ויאמר
בי נשבעתי נא-יי כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא

חשבת את-פנה את-יחידה: כי בך אברכה והרבה ארבה
את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש
זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב
אשר שמעת בקוֹלִי: וישב אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו
אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

רבנו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו, את-רחמיו, מן יחידו, ורצה
לשחוט אותו, כדי לעשות רצונך, בן יכבשו רחמיה, את-פעסה מעלינו,
ויגלו רחמיה על מדותיה, ותכנס אתנו לפנים משורת דינה, ותתנהג
עמנו, יי אלהינו, במדת החסד, ובמדת הרחמים, ובטובה הגדול ישוב
חרון אפה, מעמה, ומצירה, ומארצה, ומבחתה, וקם-לנו יי אלהינו, את-
הדבר שהבטחנו על-ידי משה עבדך, כאמור, וזכרתי את-בריתי עקב,
ואף את-בריתי יצחק, ואף את-בריתי אברהם אנוכר, והארץ
אנוכר:

ונאמר, ואף גם זאת, בהיותם בארץ איביהם, לא מאסתי, ולא
געלתי לבלותם, להפרי בריתי אתם, כי אני יי אלהיהם: ונאמר וזכרתי
להם ברית ראשונים, אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, לעיני הגוים
להיות להם לאלהים, אני יי: ונאמר, ושב יי אלהיה את שבותך ורחמך,
ושב וקבצך מכל העמים, אשר הפיצה יי אלהיה שמה. אם היה נדחה
בקצה השמים, משם יקבצך יי אלהיה, ומשם יקחה: ונאמר, והביאך יי
אלהיה אל הארץ אשר ירשו אבותיך, וירשמה, והטיבך והרבה מאבותיך:
ונאמר, על יד נביאך, יי חנני, לה קוֹינו, היה זורעם לבקרים, אף
ישועתנו בעת צרה: ונאמר, ועת צרה היא ליצקב, ומננה יושע: ונאמר,
בכל צרתם לו צר, ומלאך פגיו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם,
ויבטלם וינשאם, כי ימי עולם: ונאמר, מי אל כמות, נשא עון ועובר על
פשע, לשארת נחתו, לא החזיק לעד אפוי, כי חפץ חסד הוא: ישוב
ירחמנו, יכבוש עונותינו, ותשליך במצולות ים, כל חטאתם (וכל חטאת
עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על
לב לעולם: ונאמר) תמן אמת ליצקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו,
מימי קדם, ונאמר, והביאותים אל הר קדשי, ושמחתים בבית תפלת, ו
עולותיהם וזבחייהם, לרצון על מזבחי, כי בייתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
לעולם, יהא אדם, ירא שמים, בסתר ובגלוי, ומודה על-
האמת, ודובר אמת בלבו, וישכם ויאמר:

רבון כל העולמים ואדוני האדונים לא
 על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך
 כי על רחמיך הרבים מה אנו מה חיינו מה
 חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה
 פחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים
 כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים
 ככלי מדע ונבונים ככלי השכל כי רוב
 מעשיהם תהו וימי חיהם הקל לפניך ומותר
 האדם מן ההבחה אין כי הכל הקל:

לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כבודך
 וכל הגוים כאין נגדך שנאמר הן גוים כמר מדלי וקשקש מאנשים נחשבו
 הן אינם כדק יסול:

אבל אנהנו עמוך בני ברייתך בני אברהם אביך
 שנשבעת לנו בבר הבוירה ורע יצחק יחידו שנבעקד
 על גבי המזבח עדת יעקב בנה בבורה שמואחבתך
 שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת את
 שמו ישראל וישרון:

לפניך אנהנו תיבים להורות לך ולשבתך
 ולפארה ולברך ולחדש ולתת שבת וחודיה
 לשמך: אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו
 ומה יפה ירשתנו אשרנו בשאנהנו משפטים

ומעריבים, בִּבְתִּי כְּגִסְיוֹת וּבִבְתִּי מִדְּרָשׁוֹת, וּמִיַּחֲדִים
שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד, וְאוֹמְרִים פַּעַמַּיִם בְּאַהֲבָה:

שְׁמִיעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְכֻבָּדוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַתְּכֶם אַתְּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-לֵבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם וּבְכָל-מַאֲדְכֶם:
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצֵנָה הַיּוֹם עַל-לֵבְכֶם:
וְשִׁנְתֶּם לִבֵּינוּ וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרְתֶּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּבְתִבְתֶּם עַל-מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הָיָה, וְאַתָּה הוּא
לְעוֹלָם הַבֹּא. קִבֵּשׁ אֶת-שִׁמְךָ עַל מְקוֹדֵי־שִׁי שִׁמְךָ,
וְקִבֵּשׁ אֶת-שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ, וּבִישׁוּעַתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיחַ
קִרְנֶיךָ לְמַעַלָּה, וְהוֹשִׁיעֵנו בְּקִרְבֶּךָ לְמַעַן שִׁמְךָ:
בְּרוּךְ הַמְּקִיֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיּוֹנִים, אֶמֶת אַתָּה הוּא, רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבְּלִעְדֶּיךָ,
אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפֻצוֹת קִנְיֶךָ, מֵאֲרָבַע בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ, וְכִירוֹ
וְיִדְעוּ, כָּל בָּאֵי עוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ, עֲלִיּוֹן, לְכָל
מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, אַתָּה עֲשִׂיתָ, אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת
הַיָּם, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, בְּעֲלִיּוֹנִים
אוֹ בַּתְּחִתּוֹנִים, שִׁיאֲמַר לָךְ, מַה תַּעֲשֶׂה, וּמַה תַּפְעֵל.
אֲבִינוּ שְׁבַשָּׁמַיִם, חֵי וְקִיָּם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד,
בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקִיָּם לָנוּ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מַה שְּׁכָתוֹב, (וְאֵת הַדְּבָר שֶׁהִכְתַּחְתָּנוּ עַל יְדֵי צִפְנִיָּה

חֲזוֹן פֶּאֱמוֹר בָּעֵת הַחַיָּא אָבִיא אֲתָכֶם, וּבָעֵת, קִבְּצִי אֲתָכֶם.
כִּי אֲתֹן אֲתָכֶם, לְשֵׁם וּלְתִהְיֶה בְּכֹל עֲמֵי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוּתֵיכֶם, לְעֵינֵיכֶם, אָמֵר יי:

וַיִּדְבֹּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּיזֹר
נַחֲשֵׁת וּכְנֹז נַחֲשֵׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין
אֹהֲלֵ מוֹעֲדוֹ בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שְׁמֶה קָדִים: וְרַחֲצוּ
אֹהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:
בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ
אוֹ בְּנִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְמִיר אִשָּׁה
לִי: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה
לָהֶם חֵק עוֹלָם לֹז וּלְזָרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

פרשת תרומת הדשן

וַיִּדְבֹּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת אֹהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר
וְאֵת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה עַל מִזְבֵּחַךְ עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל
הַלֵּלָה עַד הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּגְדָּל בּוֹ: וְלִבֵּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ
בֶּד וּמִכְנָסִי בֶד וְלִבֵּשׁ עַל בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל
הָאִשׁ אֶת הָעוֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת
בְּגָדָיו וְלִבֵּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשָׁן אֶל מַחוּץ
לַמִּחָנֶה אֶל מְקוֹם טָהוֹר: וְהָאִשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּגְדָּל בּוֹ לֹא
תִכְבֶּה וּבָעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר וְעֵרֶךְ עָלֶיהָ
הָעוֹלָה וְהַקְמִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אִשׁ תָּמִיד תִּגְדָּל עַל
הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָחֵם עֲלֵינוּ, וְתִכְפֹּר
לָנוּ, עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ, עַל כָּל
פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁכְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ, קָרְבַּן

התמיד

התמיד, שיכפר בעדנו, כמו שכתבת עלינו, בתורתך, על ידי משה, עבדך,
מפי כבודך, באמור:

וידבר יי אל-משה לאמר: צו את-בני
ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי
לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי
במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו לי כבשים בני-שנה תמימים שנים
ליום עולה תמיד: את-הכבש אחד תעשה
בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סולת למנחה
ברולה בשמן כתית רביעית ההין: עולת
תמיד תעשה בחר סיני לריח ניחוח אשה
לי: ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש
הסך נסך שכר לי: ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבוקר וכןסכו
תעשה אשה ריח ניחוח לי:

ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו
בני אהרן חבתנים את-דמו על-המזבח סביב:

אמה הוא יי אליהנו, שהקטירו אבותינו, לפניך, את קטורת
הסמים בזמן, שפית המקדש, היה קים, כאשר צוית אותם,
על ידי משה נביאך, בכתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נחמ, ושחלת וחלבנה סמים

וּלְבוֹנָה זָכָה בְּדַבְרֵי יְהוָה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְמוּרַת חֶזֶק מַעֲשֵׂה
 רוֹקֵחַ מִמֶּלֶךְ מְהוּר קָדֹשׁ: וְשִׁחֲקִיתָ מִסֻּגָּה הַדָּק וְנִתְתָּה מִסֻּגָּה
 לַפְּנֵי הַעֲדֹת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנוּעַד לָךְ שְׂמֹחַ קָדֹשׁ קְדוּשִׁים
 תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְמִיר עָלֵינוּ אֶהְרֹן קְמוּרַת סְמִים בְּבֹקֶר
 בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יְקַמְרֶנָּה: וּבְהַעֲדוֹת אֶהְרֹן אֶת
 הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יְקַמְרֶנָּה קְמוּרַת תָּמִיד לַפְּנֵי יְיָ לְדוֹרוֹתֶיכֶם:
 תִּנּוֹרְבִנּוּ פָּטוּם הַקְמוּרַת בִּיצָד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנֶה
 מֵנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה. כְּמִנּוֹן יְמוֹת הַחֲמֵה.
 מִנָּה לְכָל יוֹם, פָּרַס בְּשַׁחֲרִית, וּפָרַס בֵּין הָעֶרְבִים, וְשִׁלְשָׁה מֵנִים
 יִתְרִים, שְׂמֹחִים, מְכֻנִּים כְּהֵן גְּדוֹל, מְלֹא חֲפָנָיו, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.
 וּמִחֲזִירֵם לְמִכְתָּשֶׁת, בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְשׁוֹחֲקִין יָפָה יָפָה,
 כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה דָּקָה מִן הַדָּקָה, וְאַחַד עֶשְׂרֵם סְמִנִּים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ
 הֵן, הַצָּרִי, וְהַצְּפוּרִן, הַחֲלָבָנָה, וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים, שְׁבַעִים,
 מִנָּה, מוֹר, וּקְצִיעָה, שְׁבוּלֶת גִּרָה, וּכְרֹבֹם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵם
 שְׁשָׁה עֶשְׂרֵם מִנָּה, חֲקִשְׁטֵם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵם, וּקְלוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וּקְנָמוֹן
 תְּשַׁעֲהֶם, בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה, תְּשַׁעֲהֶם קִבְיִן, יֵין קִפְרִיסִין, כֹּאֵן תִּלְתָּא,
 וּמִבִּין תִּלְתָּא, וְאֵם לֹא מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין, מִבִּיא, חֲמֵר חוֹרֶן,
 עֵתִיק, מִלֶּחֶם סְדוּמִית, רוֹבַע הַקֵּב, מַעֲלָה עֶשֶׂן, כָּל שֶׁהוּא, רִבִּי
 נִתָּן אוֹמֵר, אֵף כֶּפֶת הִירְדֵן כָּל שֶׁהוּא, וְאֵם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ
 פְּסִלָה, וְאֵם חֲסֵר, אַחַת מִכָּל סְמִנִּיהָ, חֵיב מִיתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן,
 בֶּן גַּמְדִּיאֵל, אוֹמֵר הַצָּרִי, אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָה, הַנוּמָה, מַעֲצֵי הַקֶּסֶף,
 בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה, לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדִי לִיפּוֹת בָּהּ, אֶת הַצְּפוּרִן,
 כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נָאֶה, יֵין קִפְרִיסִין, לָמָּה הוּא בָּא, כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ,
 אֶת הַצְּפוּרִן, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה, וְהִלָּא מִי רִנְגִים יָפִין לָהּ אֵלָּא
 שְׂאֵין מְכֻנִּסִין מִי רִנְגִים, בְּמִקְדָּשׁ, מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:
 תִּנְיָא, רִבִּי נִתָּן אוֹמֵר, כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר, הַדָּק הֵיטֵב,
 הֵיטֵב הַדָּק, כִּפְנֵי שֶׁתְּקוּל יָפָה לְבָשִׁמִּים, פִּסְמָה לְחֻצָּאִין, כְּשֶׁרָה,
 לְשִׁלְשִׁים וְלָרִבְעֵים, לֹא שְׁמַעְנוּ: אָמַר רִבִּי יְהוֹדָה, זֶה הַכֶּלֶל, אֵם

בְּמִדְתָּהּ בְּשֹׁרֶה לַחֲצֵאִין. וְאִם חָסַר אַחַת מִכָּל סְמִינָהּ חֵיב מִיתָהּ;
תִּנָּיֵא בַּר קַפְרָא. אָמַר אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה.
הָיְתָה בָּאָה, שֶׁל שִׁבְרִים, לַחֲצֵאִין; וְעוֹד תִּנִּי בַּר קַפְרָא. אֵלּוּ
הָיָה נוֹתֵן בָּהּ, קוֹרְמוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד, כִּפְנֵי
הַיָּחָד, וְלָמָּה אֵין מַעֲרֵבִין בָּהּ דְּבִשׁ. כִּפְנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אִמְרָה, כִּי
כִּי שָׂאָה, וְכִל דְּבִשׁ. לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ, אִשָּׁה לִי:

גִּם יי צְבֹאוֹת עֲפָנּוּ מִשְׁנֵב לָנֹה אֶלְהִי יַעֲקֹב, סֵלָה: גִּם יי
צְבֹאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם, בּוֹמֵם בָּהּ: גִּם יי הוֹשִׁיעָה, הַמִּלָּךְ, יַעֲנֶנּוּ
בַיּוֹם קָרְאָנוּ:

אַתָּה סֵתֵר לִי, מִצַּר תַּצְרֵנִי, רִנִּי פִלְמִי, תְּסוֹבֵבֵנִי סֵלָה: וְעַרְבֵד
לִי, כִּנְחַת יְהוּדָה, וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדוֹמוֹנוֹת:

אֲבִי הָיָה כְּסֵדֵר, סֵדֵר הַמַּעֲרֵכָה, מִשְׁמָא דְגִמְרָא וְאֶלְפָא
דְּאֵבָא שְׂאוּל. מַעֲרֵכָה גְדוּלָּה קוֹדֶמֶת, לְכַעֲרָכָה שְׁנִיָּה, שֶׁל
קְטוֹרֶת. וּמַעֲרֵכָה יְשִׁיָּה, שֶׁל קְטוֹרֶת, קוֹדֶמֶת, לְסִדּוּר, שְׁנֵי גִזְרֵי
עֲצִים, וְסִדּוּר, שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קוֹדֶם, לְדִשּׁוֹן כּוֹזֵם הַפְּנִימִי,
וְדִשּׁוֹן מְזֻבֵּחַ הַפְּנִימִי, קוֹדֶם, לְהַטְבֵּת חֲמִשׁ גִּירוֹת, וְהַטְבֵּת חֲמִשׁ
גִּירוֹת, קוֹדֶמֶת, לְדָם הַתְּמִיד, וְדָם הַתְּמִיד, קוֹדֶם, לְהַטְבֵּת שְׁתֵּי
גִּירוֹת, וְהַטְבֵּת שְׁתֵּי גִירוֹת, קוֹדֶמֶת, לְקַטּוֹרֶת, וְקַטּוֹרֶת, קוֹדֶמֶת
לְאַבְרִים, וְאַבְרִים, לְמִנְחָה, וּמִנְחָה, לְחִבִּיתִין, וְחִבִּיתִין, לְנִסְכִּין.
וְנִסְכִּין, לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין, לְבִזִּיכִין, וּבִזִּיכִין, קוֹדֶמֶת, לְתִמִּיד שֶׁל
בֵּין הָעֲרֵפִים, שְׁנֵאמַר, וְעַרְבָה עָלֶיהָ הָעוֹלָה, וְהַקְטִיר עָלֶיהָ, חֲלָבֵי
הַשְּׁלֵמִים, עָלֶיהָ, הִשָּׁם כָּל הַקְּרָבָנוֹת בָּלָם:

אֲנֵא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינָהּ, תִּתִּיר צְרוּרָה: כָּבֵל רֶצֶת עֲפָה,
שֶׁנִּכְנָה מִהֲרָגוֹ, נוֹרָא: נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדָה, בְּכַבֵּת שְׁמֵרָם:
בָּרְכֵם, מִרְחֵם, רַחֲמִם, צְדָקָתָהּ תְּמִיד גְּמִלָּם: חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרוּב
מוֹבָה גִּהִל עֲדָתָהּ: יְחִיד גְּאֻה, לַעֲמָה פִּגְתָּ, זִוְרֵי קִדְשָׁתָהּ:
שׁוֹעֲתָנוּ כָּבֵל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתָנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲצֻמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם, בָּבוֹד
מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: 17 1 X

רבון העולמים, אתה צויתנו, לְהַקְרִיב, קרבן התמיד, במועדו, ולהיות
 כְּהֹנִים, בַּעֲבוּדָתָם. וְלוֹזִים, בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל, בַּמַּעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲזוֹתֵינוּ, חֲרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבִטֵּל הַתָּמִיד, וְאֵין לָנוּ, לֹא כֹהֵן בַּעֲבוּדָתוֹ. וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוּ.
 וְלֹא יִשְׂרָאֵל בַּמַּעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ, וְנִשְׁלַמָּה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: לָכֵן יֵהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ, חֲשׁוּב, וּמִקְבֵּל,
 וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ, כָּאֵלֹו הַקֹּרְבָנוּ, קֶרֶבֶן הַתָּמִיד בַּמוֹעֵד, וּבִמְקוֹמוֹ וּכְהִלָּתוֹ,
 וְעֲמָדוֹ עַל מַעֲמָדוֹ:

שְׁמַח וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כַּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּכִימוֹם וּשְׁנֵי
 עֶזְרֹזִים סוֹלֵת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלֹת שֶׁבֶת
 בַּשֶּׁבֶתוֹ עַל עוֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שָׁל זְבָחִים, קֶדְשֵׁי קֶדְשִׁים, שְׁחִיטָתָן
 בַּצֶּפֶן, פָּר וְשִׁעִיר, שָׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים, שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן,
 וְקָבֹל דָּמָן, בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל
 בֵּין הַבָּדִים, וְעַל הַפְּרוּכָת, וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב, מִתְּנָה
 אַחַת מֵהֶן, מְעַכְבֶּת. שְׁיָרֵי הָדָם, הִיא שׁוֹפָךְ, עַל יִסּוֹד
 מַעֲרָבִי, שָׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב:
 פָּרִים הַגְּשָׁרִים, וְשִׁעִירִים הַגְּשָׁרִים, שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן,
 וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה, עַל
 הַפְּרוּכָת, וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב, מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת.
 שְׁיָרֵי הָדָם הִיא שׁוֹפָךְ, עַל יִסּוֹד מַעֲרָבִי, שָׁל מִזְבֵּחַ
 הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב. אֵלֹו וְאַל־וּ גְשָׁרְפִין בְּבֵית
 הַדָּשָׁן: חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַיְחִיד, אֵלֹו הֵן חֲטָאת הַצִּבּוֹר,
 שְׁעִירֵי רָאשֵׁי קֶדְשִׁים וְשָׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן
 וְקָבֹל דָּמָן, בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע
 מִתְּנּוֹת, עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת: בִּיצָה, עֹלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפְנָה
 לְסוּבָב וּבֹא לוֹ לִקְרֹן, דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית

צפונית. צפונית מערבית. מערבית דרומית. שירי
הדם היה שופך. על יסוד דרומי. ונאכלין לפני
מן הקלעים. לזכרי כהנה בכל מאכל. ליום ולילה.
עד תצות:

העודה קדש קדשים. שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי
שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע. וטעונה הפשט
נתוח וכליל לאשים: זבחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן.
אשמות. אשם גזרות. אשם מעילות. אשם שפחה חרופה. אשם
נזיר. אשם מצורע. אשם תלוי. שחיתתן בצפון וקבול דמן.
בכלי שרת בצפון. ודמן טעון שתי מתנות. שהן ארבע. ונאכלין
לפנים מן הקלעים. לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד תצות:
התודה ואיל נזיר קדשים קלים. שחיתתן בכל
מקום בעזרה. ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע.
ונאכלין. בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה
עד תצות: המזרם מהם פיוצא בהם. אלא שהמזרם
נאכל לפניהם. לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

שלמים קדשים קלים. שחיתתן בכל מקום בעזרה. ודמן
טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בכל העיר. לכל אדם.
בכל מאכל. לשני ימים ולילה אחד: המזרם מהם פיוצא בהם.
אלא שהמזרם נאכל לפניהם. לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

הפכור והמעשר והפסח. קדשים קלים. שחיתתן בכל מקום
בעזרה. ודמן טעון. מתנה אחת. ובזבד שיתן כנגד היסוד.
שנה באכילתו. הפכור נאכל לפניהם והמעשר לכל אדם.
ונאכלין בכל העיר. בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד: הפסח
אינו נאכל אלא בלילה. ואינו נאכל אלא עד תצות ואינו
נאכל אלא למנויו. ואינו נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת. מקל וחומר, ומגזירה שוה, מבנין אב מכתוב אחר, ומבנין אב משני כתובים, מכיל ופרט, ומפרט וכיל, כיל ופרט וכיל אי אתה דן אלא בעין הפרט. מכיל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכיל: כל דבר, שהיה בכלל ויצא מן הכלל, ללמד לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כיוצא: כל דבר שהיה בכלל, ויצא למען טוען אחר, שהוא בענינו יצא להקל, ולא להחמיר: כל דבר שהיה בכלל, ויצא למען טוען אחר, שלא בענינו יצא להקל ולהחמיר: כל דבר שהיה בכלל, ויצא לדון, בדבר החדש, אי אתה יכול להחזירו לכלל, עד שיחזירוהו הכתוב לכלל בפרוש, דבר הלמד לענינו, ודבר הלמד מסופו, וכן שני כתובים המכתישים, זה את זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שישפנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה, בימי עולם וקשנים קדמוניות, וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם וקשנים קדמוניות:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייהבא, בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה, וינצח פורקניה ויקרב משיחיה, בתיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן גריב ואמרו אמן: יהא

שְׁמִיָּה רַבָּא מְכַרְךָ לְעָלְמָא וְלְעָלְמִי עֲלִמָּא: יתְכַרְךָ וְיִשְׁתַּכַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה
דְּקוּדְשָׁא. בְּרִידָה הוּא. לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחַמְתָּא בְּאִמְרִין בְּעֲלָמָא. וְאָמְרוּ אַמֵּן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמֵידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמֵידֵי
תַּלְמֵידֵיהוֹן וְעַל כָּל מִן דְּעַסְקִין בְּאִוְרֵיתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָרִין
וְדִי בְּכַד אֲתֵר וְאַתֵּר. יְהֵא דְהוֹן וְלָבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא הֵנָּה וְחֶסְדָּא
וְכַחֲמִי וְחֵי אֲרִכֵּי וּמִזֻּגֵי רוּיְחֵי וּפּוֹרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בְּשְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אַמֵּן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחֵיִים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אַמֵּן:

עֲשֵׂה שְׁלָמָא בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלָמָא עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אַמֵּן:

הִזְדִּינוּ לֵיִי קְרָאוּ בִּשְׁמוֹ. הִזְדִּיעֵנוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתֵינוּ: שִׁירוּ לֹא וְאָמְרוּ לֹא. שִׁיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתֵינוּ: הִתְהַלְלוּ בִּשְׁמֵם קִדְשׁוֹ. יִשְׁמַח לֵב
מִבְּקִשֵׁי יִי: דִּרְשׁוּ יִי וְעִזּוֹ. בִּקְשׁוּ פָנָיו תַּכִּיד:
זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. מִזֻּפְתֵּינוּ וּמִשְׁפָּטֵי
פִּיחֵנוּ: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ. בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ. בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵינוּ: זָכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דְּבָר צִוְּהָ לְאַלְפָּה דֹּדָר: אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת אֲבְרָהָם. וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב. לְחֹזֶק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר

לָךְ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן. חֲבַל נִחַלְתָּכֶם: בְּהוֹתְכֶם
 מִתִּי מִסֶּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהִלְכוּ מִגֹּוִי
 אֶל גֹּוִי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ
 לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֶל
 הַתְּנָעוּ בְּמִשְׁיָחִי, וּבִנְבִיאֵי אֶל תִּרְעֵנוּ: שִׁירוּ
 לִי כָל הָאָרֶץ, בַּשָּׁרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ:
 סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאֵתִיו:
 כִּי גִדּוֹל יְיָ וּמִהֲדָל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל
 אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹהִים לֹא
 שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עוֹז וְחִדּוּהַ
 בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לִי
 כְבוֹד וְעוֹז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבְאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוִי לִי בַּהֲדָרַת קֹדֶשׁ:
 חִירוּ מִלִּפְנֵי כָל הָאָרֶץ, אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָה בַּל
 תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יְיָ מְלֹךְ: יִרְעֵם הַיָּם וּמֶלֶאךָ יַעֲרוֹץ הַשָּׁדָה
 וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֲזִי יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ
 כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב
 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיֹּאמְרוּ הַזֹּשִׁיעַנִי אֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת

רָשָׁם קִדְשָׁךְ, לְהַשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: בְּרוּךְ יי
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ
 כָּל הָעָם, אָמֵן וְהִלֵּל לַיי: רוּמָמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוּ לְהַדּוּם רִגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא: רוּמָמוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוּ לְהַר קְדוֹשׁ, כִּי קְדוֹשׁ
 יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ:
 אַתָּה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ
 וְאַמְתָּךְ תִּמְיֹד יִצְרוּנִי: זְכוּר רַחֲמֶיךָ יי וְהַסְדִּיךָ,
 כִּי מִעוֹלָם הִמָּה: תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים, עַל
 יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ, וְעֵז בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים
 מִמֶּקְדָּשְׁךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵז,
 וְתַעֲצֹמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נִקְמֹת
 יי, אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ,
 הַנִּשֵּׁב גְּבוּר עַל גְּאוֹת: לַיי הִישִׁיעָה, עַל עַמֶּךָ
 בְּרַכְתְּךָ סֵלָה: יי צְבֹאוֹת עֲפָנוּ מִשֹּׁנֵב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבֹאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם
 בִּמְחָ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם
 קְרִיאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֻתְךָ
 וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: נִפְשָׁנוּ חֲבַתָּה לַיי

עֲזָרְנוּ וּמִנְּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי
 בְּשֵׁם קֹדֶשׁ בְּמִתְנוּ: יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ
 כְּאִשֶּׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְיָ חֲסִדְךָ וְיִשְׁעֶךָ
 תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָּנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן
 חֲסִדְךָ: אֲנִכִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם, הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֶׁכָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהָיו: וְאֲנִי
 בְּחֲסִדְךָ בְּמִתְתִּי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ, אִישִׁירָה
 לִי, כִּי גָמַל עָלַי:

מִזְמוֹר שִׁיר, חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמְמֶךָ יְיָ כִּי
 דִּלִּיתָנִי, וְלֹא שִׁמַּחְתָּ, אִיבִי לִי: יְיָ אֱלֹהֵי, יִשְׁוַעְתִּי
 אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפָּאֲנִי: יְיָ הָעֹלִית מִן שְׂאוֹל נִפְשִׁי, תִּיִּתְּנִי
 מִיָּרְדֵי בּוֹר: וּמְרוֹ לִי הַסִּידִי, וְהוֹדוּ לְזִכֹּר קֹדֶשׁ:
 כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ הַיּוֹם בְּרַצוֹנוֹ, בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי וּלְבַקֵּר
 רָנָה: וְאֲנִי אִמַּרְתִּי בְשִׁנּוּי בֶּרֶךְ אֲמוֹנֹת לְעוֹלָם: יְיָ
 בְּרַצוֹנְךָ הִעֲמִידְתָּ לְחֲרָרִי עוֹז, הַסִּתְרָתָּ פָנֶיךָ הִיִּיתִי
 נִבְהַל: אֱלֹהֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן: מֶה בָּצַע
 בְּדַמִּי, בְּרִדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶה עָפָה, תִּיגִיד אֲמִתְּךָ:
 שָׁמַע יְיָ וְחַנּוּנִי, יְיָ הִיָּה עוֹזֵר לִי: הַפְּכֵת מִסְפְּדִי לְמַחֹל
 לִי, פִּתְחֵת שִׁקִּי, וְתִאֲזָרְנִי שִׁמַּחְתָּ: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד
 וְלֹא יִדּוּם, יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֱוֶדְךָ:

יִי מְלֵךְ, יְיָ מְלֵךְ, יְיָ יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְהִיָּה יְיָ לְמִלְכָּה עַל כָּל
 הַקָּדָשׁ, בַּיּוֹם הַזֶּה, יְהִיָּה יְיָ אֶחָד, וְשִׁמוֹ אֶחָד:

תפלת שחרית

יג 25

וְשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּבְכַנּוּנוֹ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּכְּחַן בְּתַהֲלֻכָּךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן, הִלְלוּהָ: כָּל הַנְּשָׁמוֹת, תְּהַלֵּל יְהוָה, הִלְלוּהָ:

לְמַנְצֶיךָ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֱלֹהֶיךָ, וּמַעֲשֶׂיךָ יָדִינוּ מִגִּיד הֶרְקִיעַ: יוֹם
לַיּוֹם יִבְיַע אָמְרֵךָ, וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִתְּנוּהָ דָּעַת:
אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל
הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם, וּבִקְצֵה תִּבְלֵ מְדִינָהּם, לְשִׁמְשׁ
שֵׁם אֱלֹהֶיךָ בָּהֶם: וְהוּא כֹתֵן יוֹצֵא מִחֻפָּתוֹ,
יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצֵאוֹ, וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר
מִחֻפָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ שִׁעְרוֹת
יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פִּתִּי: פִּקּוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל,
מְשַׁמְּחֵי לֵב, מַצִּיֹּת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם:
יֵרָאֵת יְיָ מְהֻרָּה, עוֹמְדַת לָעַד, מְשַׁפְּטֵי יְיָ
אֲמֵת, צִדְקוֹ יִחְדּוּ: הַנְּחַמְדִּים מְזוּהָב וּמְפֹאֵר רַב,
וּמְתוֹקִים מְדֻבָּשׁ, וְנוֹפֶת צוֹפִים: גַּם עֲבָדֶיךָ
נִזְהָר בָּהֶם, בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב: שְׂגִיאוֹת
מִי יִבִּין, מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: גַּם מְזוּדִים חֲשׂוֹךְ
עֲבָדֶיךָ, אֵל יִמְנָשְׁלוּ בִּי, אֲזִי אֵיתָם, וְנִקְּתִי
מִפֶּשַׁע רַב: יִהְיוּ דְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

רָנְנוּ צְדִיקִים בְּיָי, צִיּוֹרִים נֶאֱוָה תְּהִלָּה: הוֹדוּ לַיְי
 בְּכִנּוּר, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ,
 הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְי, וְכָל מַעֲשָׂהוּ
 בְּאִמּוֹנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְי מִלְּאֵה הָאָרֶץ:
 בְּדַבַּר יְי שָׁמַיִם נִעְשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם: כּוֹנֵם
 בְּנֵי מֵי הַיָּם, נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מֵי כָּל
 הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבֵּל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי,
 הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנִּיא מִהֲשֻׁבוֹת
 עַמִּים: עֲצַת יְי לַעֲזוֹלִם תַּעֲמֹד מִהֲשֻׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר
 וָדוֹר: אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְי אֱלֹהָיו, הָעַם בָּתָר לְנִחְלָה
 לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְי, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם:
 מִמִּכּוֹן שְׁבֹתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִיוֹצֵר
 יַחַד לָבָם, הַמְבִּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֵּלֶכֶךְ נוֹשֵׁעַ
 בְּרַב חֵיל, גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרַב כֹּחַ: שֹׁקֵר הַסּוֹם
 לִתְשׁוּעָה, וּבְרוּב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵין יְי אֵל
 יִרְאִיו, לְמִיחֲלִים לְחֶסֶדוֹ: לְהַצִּיר מִמּוֹת נַפְשָׁם, וּלְחַיּוֹתָם
 בְּרָעַב: נַפְשָׁנוּ חֲפָתָה לַיְי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ
 יִשְׁלַח לִבָּנוּ, כִּי בִשְׁם קֹדֶשׁ בְּטַחָנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יְי
 עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

לְהוֹד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת טַעֲמוֹ, לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ, וַיִּגְרָשְׁהוּ
 וַיֵּלֶךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְי בְּכָל עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי:
 בְּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים, וַיִּשְׁמָחוּ: גִּדְּלוּ לַיְי
 אֶתִּי, וְגִרוּמָמָה שְׁמוֹ יִהְיֶה: דְּרָשְׁתִּי אֶת יְי וַעֲנֵנִי,
 וּמִכָּל מְגוּרוֹתִי תִצִּילֵנִי: תִּבְיטוּ אֵלָיו וְגִתְּרוּ, וּפְנִיתֶם

אֵל יַחַפְּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיִּי שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָיו
 הוֹשִׁיעוּ: חוֹנָה מִלֵּאדֶי יְיָ סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחַלְצֵם: מַעֲמוֹ
 וַיֵּרָאוּ כִּי טוֹב יְיָ, אֲשֶׁרֵי הִגְבֵּר יַחֲסֶה בּוֹ: יֵרָאוּ אֶת יְיָ
 קְדוֹשָׁיו, כִּי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו: כַּפִּירִים רָשׁוּ וַרְעִבוּ,
 וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחֲסְרוּ כֹל טוֹב: לָכוּ בָנִים שָׁמְעוּ לִי.
 יֵרָאֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים, אֹהֵב
 יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נִצּוֹר לְשׁוֹנָה מֵרָע, וּשְׁפָתָיו
 מִדְּבַר מִרְמָה: סוֹר מֵרָע, וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שָׁלוֹם
 וּרְדֹפֶהוּ: עֵינֵי יְיָ אֵל צְדִיקִים, וְאֹנִיו אֵל שׁוֹעֲתִם: פָּנֵי
 יְיָ בַּעֲשֵׂי רָע, לַחֲבֵרִית מֵאֶרֶץ זָכָר: צַעֲקוּ וַיִּי שָׁמַע,
 וּמִכָּל צָרוֹתֶם הִצִּילֶם: קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁכָּרֵי לֵב, וְאֵת
 דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צְדִיק, וּמִכָּלם יִצִּילֵנוּ
 יְיָ: שֹׁמֵר כֹּל עֲצֻמוֹתָיו, אַחַת מִחֲנֹה לֹא נִשְׁכָּרָה:
 תִּמְזוֹתֶת רָשָׁע רָעָה, וְשֹׁנְאֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ
 נַפְשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כֹל תַּחֲסוּסִים בּוֹ:

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדֹנִי, מַעֲוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּמִתְרֵם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ,
 וְתִבֵּל, וּמַעֲוֹלִם עַד עוֹלָם, אֶתָּה אֵל: תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ, עַד
 דָּפֵא, וְתֹאמַר, שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים, בַּעֲיִנְיָה,
 כְּיוֹם אֶתְמוּל, כִּי יַעֲבוֹר, וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה: זִרְמָתֶם,
 שִׁנָּה יִהְיֶה, בִּפְקָר, כִּחְצִיר יַחֲלֹף: בִּפְקָר, יִצִּיץ וְחֲלֹף,
 לְעָרֵב, יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּה, וּבַחֲמָתְךָ נִבְחַלְנוּ:
 שִׁתָּה עֲזוֹתֵינוּ, לְנִגְדָה, עֲלֵמָנוּ, לְמֵאוֹר פִּגְיָה: כִּי כֹל
 יִמְיָנוּ, פָּנוּ בַּעֲבָרְתְּךָ, כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ, כְּמִי הִנֵּה: יְמִי

שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם, שְׁבָעִים שָׁנָה וְאַם בְּגִבּוֹרוֹת, שְׁמוֹנִים
 שָׁנָה וְרֵהֶבֶם, עָמַל וְאוֹן, כִּי גִזְ חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדַע עוֹ
 אִפְּךָ, וּכְיֹדְאֶתְךָ, עֲבָרְתְּךָ: לְמִנּוֹת יְמִינוּ, בֶּן הוֹדֵעַ וְנִבְיָא
 לְבֵב חֲכָמָה: שׁוֹכֵחַ יי, עַד מָתִי וְהַנָּחִם, עַל עֲבָדֶיךָ:
 שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרֵי חֲסִדֶּךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה, בְּכָל יְמֵינוּ:
 שְׁמַחְנוּ, כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת רִאֲיוֹנוֹ רָעָה: יִרְאֶה אֵל
 עֲבָדֶיךָ, פָּעִלָה, וְהִדְרָה, עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נֵעַם, אֲדֹנָי
 אֱלֹהֵינוּ, עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ, כּוֹנֵנָהוּ:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלַוֵּן: אָמַר לִי
 מַחְסִי וּמִצּוֹרֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילָהּ,
 מִפֶּת יְקוֹשׁ, מִדְּבַר חַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּךְ לָהּ, וְתַחַת
 כְּנָפָיו תִּחְסֶה, צָנָה וּסוֹחֶרֶת אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד
 לִילָהּ, מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִחְלֹף, מִקָּטֵב
 יִשּׁוּד צִהְרִים: יְפוֹל מִצִּדְּךָ אֵלֶיךָ וּרְבִבָה מִיְמִינֶךָ, אֵלֶיךָ
 לֹא יִנָּשׁ: רַק בְּעִינֶיךָ תִּבְיט, וּשְׁלֵמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
 כִּי אֵתָהּ יי מַחְסִי, עֲלִיוֹן שְׁמֹת מַעֲוֹנֶךָ: לֹא תֵאָנֶה
 אֵלֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֲהָרֶיךָ: כִּי מִלֵּאכָיו
 יִצּוֹה לָהּ, לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל פִּפּוֹם יִשְׁאוּנֶהָ
 פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלָהּ: עַל שֶׁסֶל וּפֶתֶן תִּדְרוֹךְ, תִּרְמוֹם
 כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַּע
 שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ, גִּמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ
 וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:
 אֲוֹרֵךְ יָמִים וְגו'

מזמור שירי לוי. שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה לו ימינו, ונרוע
קדשו, הודיענו, וישעתו לעיני הגוים. נלה צדקתו: זכר חסדו ואמינותו.
לבית ישראל, ראה כל אפסי ארץ את, וישעת אלהינו: הרועו לנו, כל הארץ
פצחו ורגנו ונפרו: וזמרו לנו, בכבוד בכבוד, וקול זמרה: בחצצרות, וקול
נאפר הרועו, לפני המלך יי: ורעם הים, ומלאו תבל, ויושבי בה: נהרות
ימחאו קף יחד, הרים ורגנו: לפנינו, כי בא, לשפט הארץ, ישפט תבל
צדק, ועמים בטישרים:

שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבוא עזרי: עזרי, מעם יי.
עשה שמם וארץ: אל יתן למוט, רגלה אל גוים. שמרה: הנה לא יגום, ולא
ייוון שומר ישראל: יי שמרה, יי צלה, על יד ימינה: יומם השמש לא יפכה
וירחם, בלילה: יי ושמרה מזרע ושמרה, את נפשה: יי ושמר צאתה ובואה
מעמה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד, שמחתי, באמרים לי בית יי גלה: עמדות היו ברגלינו
בשערה ירושלים: ירושלים הבנויה, בעיר, שחברה לה יחדו: לשם עלו
שבתים שבתי יה, עדות לישראל להודות, לשם יי: כי שמה יושבו כסאות
למשפט בסאות, לבית דוד: שאאלו, שלום ירושלים ושלום אדבה: יהי
שלום, בחיך שלום, בארמנותיה: למען אסי ורגעי אדברה נא שלום, בה:
למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לה:

שיר המעלות, אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים: הנה קעיני עבדים
אל יד אדוניהם, קעיני ששחה אל יד גברתה, בן עינינו אל יי אלהינו
עד שיחננו: חננו יי, חננו, כי רב שבענו כוז: רבת שבעה לה נפשנו
הלעג השאננים הבו, לנאי יונים:

שיר המעלות לדוד, לולי יי, שהנה לנו יאמר נא, ישראל: לולי יי שהנה
לנו, בקום עלינו, אדם: אזי חיים בלעונו פחות אפס בנו: אזי נשים
שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו המים הירדנים: ברוך יי
שלא נתנו טרף לשונם: נפשנו בצפור גמלשה, מפח יוקשים, הפח
נשבר, ונאנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי, עשה שמים וארץ:

הללויה, הללו את שם יי, הללו עבדי יי: שעומדים
בבית יי, בחצרות בית אלהינו: הללויה כי טוב יי
וזמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה, ישראל
לסגרתו: כי אני ידעתי כי גדול יי, ואדונינו מכל
אלהים: כל אשר הפץ יי עשה, בשמים ובארץ,
בימים וכל תהומות: מעלה נשאים מקצה הארץ,

בְּרָקִים לְמַטֵּר עֲשֵׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שְׁהִכֵּה
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה: שְׁלַח אֶתֹת
 וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵבֵי מִצְרַיִם, בְּפִרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו:
 שְׁהִכֵּה גּוֹיִם רַבִּים וְהַרְג, מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוּן
 מֶלֶךְ הָאֱמּוּרִי, וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן:
 וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שְׁמֹךְ
 לְעוֹלָם, יְיָ זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יִדִּין יְיָ עַמּוֹ, וְעַל
 עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: עֲצֹבֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי
 אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ:
 אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ, אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
 כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטְחַ בָּהֶם: בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ, בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בֵּית
 הַלֵּוִי בָרְכוּ אֶת יְיָ, יִרְאִי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ
 מִצִּיּוֹן, שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי מוֹד	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרְךָ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֵׂה תְשׁוּבָה בְּתִבּוּנָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמִשְׁכַּת בַּיּוֹם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוכְבֵּים לְמִשְׁכַּת בַּלַּיְלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
נוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

תפלת שחרית

מזן 31

פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

בִּיד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה
 לְגִזְרֵי יָם סוּף לְגִזְרִים
 וְהָעֵבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וְנָעַר פְּרָעָה וַחֲלוּ בֵּים סוּף
 לְמוֹלִיד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר
 לְמִכָּה מְלָכִים גְּדוֹלִים
 וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
 שֶׁבִשְׁפָלָנוּ זָכַר לָנוּ
 וַיַּפְרֶקֶנוּ מִצָּרֵינוּ
 נֹתַן לַחֵם לְכָל בָּשׂוֹ
 הוֹדוּ לְאֵל הַיְּשׁוּמִים

הַלֵּקֶחַ וְהַלְבֹּב, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַמְלֹכָה וְהַמְשָׁלָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַבּוֹי וְהַנִּצָּח, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַסְּגוּי וְהַשְׁגָּב, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הָעִזִּי וְהָעֲנָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַפְּדוּת וְהַפָּאָר, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַצָּבִי וְהַצֹּדֵק, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הָרוֹן וְהַרְוַמְמוֹת, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַשִּׁיר וְהַשְׁבַּח, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַתְהַלָּה וְהַתְפָּאָרֶת, לְחֵי עוֹלָמִים :

הַקְּדֻרָה וְהָאֱמוּנָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַנִּצָּח וְהַגְּדָלָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַדָּעָה וְהַדְּבוּר, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַהוֹד וְהַגְּדָר, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַנוֹעַד וְהַתִּיכְנוּת, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַהוֹד וְהַשְׁמָחָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַחֵסֶד וְהַחֲסִין, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַשְׁכָּס וְהַשְׁמָחָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַיְחֻד וְהַיְחָאָה, לְחֵי עוֹלָמִים :
 הַקְּדֻרָה וְהַקְּבוּדָה, לְחֵי עוֹלָמִים :

תְּרִינִי מוֹמֵן אֶת פִּי הַהוֹדוֹת, וְלִחְלֵל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאִי לְשֵׁם

יחור

יחיד קודשא ברוך הוא ושכינתיה על ידי תהיא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך
אומר ועשה. ברוך גזור ומקים. ברוך עשה
בראשית. ברוך מרחם על הארץ. ברוך
מרחם על הבריות. ברוך. משלם שכר טוב
ליראיו. ברוך. חי לעד. וקים לנצח. ברוך.
פודה ומציל. ברוך שמו: ברוך אתה יי
אלהינו. מלך העולם. האל. האב הרחמן.
המהלך בפה עמו משבח ומפאח. בלשון
חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך. נהללך.
יי אלהינו. בשבחחות ובזמרות. ונגדלך.
ונשבחך. ונפאריך. ונמליכך. ונזכיר שמך.
מלכנו אלהינו. יחיד חי העולמים. מלך
משבח ומפאח. עדי עד שמו הנדול: ברוך
אתה יי. מלך. מהלך בתשבחות:

מזמור שיר. ליום השבת: טוב להודות ליי. ולומר לשמך
עליון: להגיד בנקר חסדך. ואמונתך בלילות: עלי עשור.
ועלי נבל. עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלך. במעשי
ידך ארנן: מה נדדו מעשיך יי. מאד עמקו מחשבותיך: איש
בער לא ידע. וכסיל לא יבין את זאת: בפרות רשעים כמו
עשב. ויציצו כל פועלי און. השמדם עדי עד: ואתה מרום
לעולם יי: כי הגה איבך יי. כי הגה איבך יאבדו יתפרדו

כָּל פּוֹעֲלֵי אֱוֹן: וּתְרַם כְּרָאִים כְּרָנִי בִלְלוֹתִי בַשֶּׁמֶן רַעְנֹן: וּתְבַטֵּמַּ
 עֵינַי בַּשּׁוּרִי בְּקָמִים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֹזְנִי: צְדִיק בְּתִמְר
 יִפְרֹחַ, כְּאֶרֶז בְּרִבְנוֹן יִשְׁנֶה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית יי בַּחֲצֹרֹת אֶלְהִינִי
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבוֹן בַּשִּׁיבָה, דְּשֻׁנִּים וּרְעֻנָּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי
 יֵשֶׁר יי צוּרִי וְלֹא עֲלֻתָּהּ בּוֹ:

יי מֶלֶךְ, גְּאוֹת לְבֶשׁ, לְבֶשׁ יי עֹז הַתְּאֵזָר, אֵף הַפֶּן תִּבְלֵ, בֶּל תִּמּוּט: נִכּוֹן
 כְּסָאָךְ מֵאֵל מַעֲלָם אֲתָה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת דְּכָם: מַקְלוֹת מַיִם רַבִּים, אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר כְּמָרוֹם יי:
 עֲדִתְךָ נֶאֱמְנוּ מֵאֵל, לְבִיתְךָ נִאֻוָּה קִדְשִׁי, יי לְאֶרֶץ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בַּמַּעֲשִׂי: יְהִי שֵׁם יי
 מְבֹרָךְ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: מְבֹרָךְ שְׁמִשׁ עַד מְבֹאֵל,
 מִהֲלֵל שֵׁם יי: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 יי שְׂמֶךְ לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר: יי בַּשָּׁמַיִם הַכִּין
 כְּסֵאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵ
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד, אֲבִדוּ גּוֹיִם
 מֵאֲרָצוֹ: יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים:
 רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יי הִיא תְּקוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תַּעֲמִד, מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר, כִּי הוּא
 אֱמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן, אֹנֶה
 לְמוֹשֶׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:
 כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יי עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם
 יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר
 כָּל חַמְתּוֹ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה סֶלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם, שִׁכְבָּה
 19 אֲשֶׁרִי הָעַם, שְׁנֵי אֱלֹהֵיו: תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי

הַמִּלֶּכֶּה וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם, אֲבָרְכֶךָ וְאַחֲלֶלְךָ
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוּלָּתְךָ וְיִמְהוּדָתְךָ מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֶקְרְךָ:
 דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ וּגְדֻלָּתְךָ: הֵדֵר כְּבוֹד הַדֹּרֶךְ
 וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיחָה: וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
 אֲסַפְּרָנָה: זָכָר רַב מִזְבְּחֶךָ, וַיִּבְעֵהוּ וַצִּדְקָתְךָ יִדְגֵּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ
 אֲרָךְ אַפָּיִם, וּגְדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
 יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ, יִבְרַכְוֶכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: הַחֲדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד
 הַדֵּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ, בְּכֹל
 דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַצּוֹפִלִים, וְזוֹקֵק, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֲיִנֵּי
 כָל, אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם, אֶת אֲכָדָם, בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ
 אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צְדִיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסְדֵּי
 בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
 רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת
 כָּל אֲהֲבָיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים, יִשְׁמִיד: תַּהֲלִית יְיָ, יִדְבֵּר פִּי
 וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשֵׁה, שֵׁם קִדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ
 מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ נַפְשֵׁי, אֶת יְיָ: אֶחָלֶלְךָ יְיָ בְּחַיָּה
 אֲזַמְרָה לְאַלְהֵי בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְיָבִים, בְּכֵן
 אָדָם שְׂאִין לוֹ תִּשְׁוַעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יִשׁוּב לְאַרְמָתוֹ
 בְּיוֹם הַחַוָּא אֲבָרוּ עֲשֵׂתוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁרִי שְׂאֵל יַעֲקֹב
 בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת
 הַיָּם, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, הַשְׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה
 מִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹנִקִים, נֹתֵן לָחֵם לָרַעֲבִים, יְיָ מִתִּיר
 אֲסוּרִים: יְיָ פּוֹקֵחַ עוֹרִים, יְיָ זוֹקֵק כְּפוּפִים, יְיָ אֲהֵב

צדיקים: יי שומר את גרים, יתום ואלמנה, יעודד
וידרך רשעים יעזר: ימלוך יי לעולם, אלהיך ציון,
לדור ודור, הללויה:

הללויה כי טוב זמרה אלהינו, כי נעים נאווה תהלה: בונה
ירושלים יי, נדחי ישראל יבנם: הרופא לשבורי לב, ומחפש
לעצבותם: מונה מספר לבוכים, לכלם שמות יקרא: גדול
אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר: מעודד עניים יי, משפיל
רשעים עדי ארץ: ענו ליי בתודה, ופרו לאלהינו בכבוד: המכסה
שמים בעבים המכין לארץ מטר, המצמיח הרים חציר: נותן
לבהמה לחמה, לבני ערב אשר יקראו: לא בנכורת חסום
יחפץ, לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יי את יראיו, את המיחדים
לחסדו: שגחי ירושלים את יי, הללי אלהיך ציון: כי חזק בריחי
שעריך, ברך בניה, בברכה: השם גבולך שלום חלב חטים
ישביעך: השלח אמרתו ארץ, עד מהרה ירוץ דברך: הנתן
שלג בצמר, כפור באפר יפור: משליך ברחו כפתים, לפני קרתו
מי יעמד: ישלח דברו וימסם, ישב רוחו וילוו מים: מגיד דבריו
ליעקב, חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים כל ידעום הללויה:

הללויה, הללו את יי מן השמים, הללוהו במרומים:
הללוהו כל מלאכיו, הללוהו כל צבאיו: הללוהו
שמש וירח, הללוהו, כל כוכבי אור: הללוהו, שמי
השמים, וחסמים אשר מעל השמים: יהללו את שם
יי, כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם, חק
נתן ולא יעבור: הללו את יי מן הארץ, תנינים וכל
תהומות: אש וברד שלג וקיטור, רוח סערה עזשה
דברו: התרים וכל גבעות, עץ פרי וכל ארזים:

החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל
 לאמים, שרים וכל שופטי ארץ: בחורים וגם בתולות
 וקנים עם נערים: יהללו את שם יי, כי נשגב שמו
 לבדו, הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו, תהלה
 לכל חסידיו, לבני ישראל עם קרובו, הללויה:

הללויה שירו לוי שיר חדש, תהלתו בקהל חסידים: ושלח
 ישראל בעשיו, בני ציון יגילו במלפם: יהללו שמו במחול, בתוף
 וכנור וזמרו לו: כי רוצה יי בעמו, יפאר עננים בישועה: יעלו
 חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם: רוממות אל בגרונם, וחרב
 פיפות בידם: לעשות נקמה בגוים, תוכחות בלאמים: ראם
 מלכיהם בנקים, ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות פהם משפט
 כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:

הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו, ברכיע עזו:
 הללוהו, בגבורותיו, הללוהו, ברוב גדלו: הללוהו,
 בתקע שופר, הללוהו, בגבל וכנור: הללוהו, בתוף
 ומחול, הללוהו, במנים ועגב: הללוהו, בצלצלי
 שמע, הללוהו, בצלצלי תרועה: כל הנשמה, תהלל
 יה, הללויה: כל הנשמה, תהלל יה, הללויה:
 ברוך יי, לעולם אמן ואמן: ברוך יי, מציון שוכן
 ירושלים, הללויה: ברוך יי אלהים, אלהי ישראל,
 עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם
 וימלא כבודו, את כל הארץ, אמן ואמן:

ויברך דוד את יי, לעיני כל הקהל, ויאמר דוד, ברוך אתה
 יי, אלהי ישראל, אבינו מעולם, ועד עולם: דה יי, הגדלה
 ותגבורה ותתפארת, ותנצח, ותהוד, כי כל, בשמים ובארץ.

תפלת שחרית

יט 37

לך יי הממלכה והממשלה לכל לראש: והעשר והכבוד
מלפניך. ואתה מושל בכל. ובירך. בח וגבורת. ובירך. לגדל.
ורחוק. רכר: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך. ומהללים לשם
תפארתך: ויברכו. שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:
אתה הוא יי לבדך. אתה עשית את השמים שמי
השמים. וכך צבאם הארץ. וכל אשר עליה. הימים. וכל אשר
בהם. ואתה מחיה את כלם. וצבא השמים לך משפחים:
אתה הוא יי האלהים. אשר בחרת. באברהם. וחיצארתו. מאור
פלשים. ושמת שמו. אברהם. ומצאת את לבבו. נאמן לפניך:
וכרות עמו הברית. לתת את ארץ הכנעני החתני
האמורי והפרזי. והיבוי. והגר. לית לזרעו. ותתקם
את דברך. כי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו
במצרים. ואת זעקתם שמעת. על ים סוף: ותתן אתות
ומופתים. בפרעה ובכל עבדיו. ובכל עם ארצו. כי
ידעת כי חידו עליהם. ותעש לך שם כהיום הזה:
והים בקעת לפניהם. ויעברו בתוך הים ביבשה. ואת
רודפיהם. השלכת במצולות כמו אבן במים עזים:
ויזשע יי כיום הוא. את ישראל מיד מצרים.
וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא
ישראל את הים הגדול. אשר עשה יי במצרים.
וייראו העם את יי ויאמינו ביה. ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכב רמה בים: עז וזמרת
יהוה יהי לרי לישועה. ואלהינו אלהינו אלהינו: יהוה
איש מלחמה יהוה שמו: מרובת פרעה וחילו ירה בים ומבחר

שֶׁלֶשׁוֹ שָׁבָעוּ בַּיּוֹם סוּף: תְּהִמָּת יִבְסִימוּ יִרְדּוּ בַּמְצוֹלֹת כְּמֵי-אֲבֹן:
 יִמְיִנֶה יְהוָה נֶאֱדָרִי בִּפְתַּח יִמִּינֶה יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבִרְבַּב גְּאוֹנֶה
 תִּהְיֶה קִמְיֶה תִּשְׁלַח חֲרָנֶה יֶאֱכֹלְמוּ כִּקֵּשׁ: וּבְרוּחַ אֶפְרָיִם נִעְרְמוּ
 מִיָּם נִצְבּוּ כְּמֵי-גִזְלִים קִפְאוּ תִּהְיֶה בְּלִב־הֵם: אָמַר
 אוֹיֵב אֲרֹדָה אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי
 תִּוְרִישְׁמוּ יָדַי: נִשְׁפַּת בְּרוּחֶה בְּסֻמוֹ יָם צָלְדוּ כְּעוֹפֶרֶת בְּמִים
 אֲדִירִים: מִי-כִמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֹשׁ נִזְרָא
 תִּהְיֶה עֲשֵׂה-פֶלֶא: נָטִית יִמִּינֶה תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ: נָתִית בְּחִסְדֶּה
 עִסְיוּ גְּאֻלָּת גְּהִלָּת בַּעֲזָה אֶל־נִיחָה קִדְשָׁה: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן
 חִיל אֲחִי וְיִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי: אִזּוּ נִבְהָלוּ אֲלֹפֵי אֱדוֹם אֲחֵי מוֹאָב
 יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד נִמְנוּ כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמְתֵּה וּפְחַד
 בְּגִדֶּה זֹרַעַה יִדְמוּ כָּאֲבֹן עַד־יַעֲבֹר עֲמָה יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם
 זוֹ קִנְיָת: תִּבְאֹמוּ וְתִשְׁעֹמוּ בְּתֵר נִחְלָתֶה כִּכּוֹן לְשִׁבְתֶּה פַּעֲלָת
 יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן יָדָיִךְ: יְהוָה יִמְלֶה לְעַלְמֹם וְעַד: יְהוָה
 יִמְלֶה לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה מַלְכוּתֶהָ קֵאֵם לְעַלְמֹם וּלְעַלְמֵי עֲלָמָא: כִּי
 בָּא סוֹס פֶּרַעַה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם נִיָּשֵׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־
 מִן הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֻשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי לִיהוָה
 הַמְּדוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּתֵר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־
 הָרָע עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לִיהוָה הַמְּדוּכָה: וְהִיָּתָה יְהוָה לִמְלָךְ עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֹר וּתְרוֹמִם וּזְבִרָה מְלַכְנוּ
 תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל
 יִמְבַּלְעָרֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה
 וּמַצִּיר וּמַפְרֵגִם וְעוֹנֶה וּמִרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה
 וְצוּקָה אֵין לָנוּ מִלֶּךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֲדָא אֶתָּה.

אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל
 בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְּהַלֵּל בְּכָל
 (בְּרוּב) הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, וַיִּי עַר הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא
 יִישָׁן. הַמְּעוֹזֵר יְשָׁנִים, וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים,
 (מְחַיֶּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עֲוֹנוֹת
 וְזוֹקֵק בְּפוֹפִים), הַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים, וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵק בְּפוֹפִים,
 וְהַמְּפַעֵנֵה נֶעְדָּמִים, וְלֵךְ לְבָרֵךְ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים, וְאֵלֹהֵינוּ מֵלֵא שִׁירָה בָּיִם וּלְשׁוֹנֵנוּ
 רִנָּה בְּהַמּוֹן גָּלִיו, וְשִׁלְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח בְּמִרְחָבֵי
 רִקִּיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת, כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּהֶר, וַיְהִינּוּ
 פְרוֹשׁוֹת בְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קָדוֹת כְּאֵילָנוֹת,
 אֵין אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ מְלָכֵנוּ,
 עַל אַחַת מְאֵלֶּךָ אֵלֶּךָ אֱלֹהֵי אֱלֹפִים, (וְרוּב)
 וְרַב־רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת
 שְׁעֵשִׁית (עֲמָנוּ) עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, מְדַפְּנִים
 מִמַּצָּרִים וְאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
 פְּרִיתָנוּ, בָּרַעַב וְנָתַנוּ, וּבְשִׁבְעַת כֶּלֶבֶתָנוּ.

מִתְחַרֵּב הַצִּלָּתָנוּ וּמִדְּבַר מִדְּטָתָנוּ וּמִחֲלָים
רָעִים וְרָבִים וְנֶאֱמָנִים דְּדִיתָנוּ: עַד הֵנָּה
עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסֶדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵל תַּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ. עַל כֵּן אֲבָרִים
שְׂפִלְּיֹת בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׂנִפְחֹת בְּאַפֵּינוּ
וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד.
כִּי כָל פֶּה לָּךְ יוֹדֶה וְכָל לִשׁוֹן לָּךְ תִּשְׁבַּע.
וְכָל עֵינַי לָּךְ תִּצְפֶּה וְכָל בֶּרֶךְ לָּךְ תִּכְרַע.
וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְכָל לִבָּבוֹת
יִירָאוּךָ וְכָל קָרֵב וּבְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ.
בְּדִבְרֵי נִשְׁכָּתוּב. כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יי מִי
כְמוֹךָ. מוֹצִיל עָנִי מִחֹזֶק מִמָּוֶה וְעָנִי וְאַבְיּוֹן
מִגּוֹזְלוֹ. שׁוֹעֵת עֲנִיִּים אֶתָּה תִּשְׁמַע צַעֲקַת
הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ מִי יְדָמָה לָּךְ וּמִי
יִשְׁוֹת לָּךְ וּמִי יַעֲרוֹךְ לָּךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נִהַדְּךָ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ
כְּאֵמֹר. לְדוֹד בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֶת יי וְכָל קָרְבִּי
אֶת שֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ:

ה א ל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֶזְרָה. הַגְדוֹל בְּכִבּוּד שְׁמֶךָ. הַגְבוֹר לְנִצָּחַת.
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

הַמִּלֵּךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וּבְתוֹב, רַנְנֵי צַדִּיקִים
בְּיָי. לַיִּשְׂרָאִים נְאֻה תְּהִלָּה:

בְּכִי יִשְׂרָאִים תִּתְרַוְּמִם:

וּבִשְׁפָתַי צַדִּיקִים תִּתְבָּרֵךְ:

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבִמְקוֹהֵלֹת רַבּוֹת עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי כָּל דּוֹר וָדוֹר, שְׁכֵן הַזֵּכֶת כָּל הַיְצוּרִים:
לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ, אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהִלָּל
לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְנִצָּחַת לְבָרֵךְ לְעֲלֹה,
וּלְקַלֵּם, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, דָּוָה בֶּן
יִשִּׁי, עֲבָדֶךָ מִשִּׁיחָה:

וּבִכֵּן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד, מִלִּפְנֵי הָאֵל, הַמִּלֵּךְ, הַגְדוֹל, וְהַקְדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נְאֻה, יִי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלְהֵינוּ, שִׁיר
וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֲזוֹ וּמִמְשָׁלָה נִצָּחַת גְּדוֹלָה וְנִבְרָה תְּהִלָּה
וְתִפְאֳרָת קְדוּשָׁה וּמִבְּרוֹת, בְּרַבּוֹת וְחֻדְאוֹת, לְשְׁמֶךָ הַגְדוֹל

שחרית ליום א של שבועות

והקדוש ומעולם ועד עולם אֵתָה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל
מִלֶּךְ, גָּדוֹל, וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל, הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת
בּוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר, בְּשִׁירֵי
זִמְרָה מִלֶּךְ, יָחִיד אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכור רחמיך יי וחסידיך כי מעולם תמה:
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ, שְׁמִיהַ רַבָּא, בְּעֶלְמָא, דִּי בְּרָא כְרֻעֻתִיהַ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהַ, וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיהַ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחִיהַ, בְּחַיִּיכוּן, וּבְיֻמִּיכוּן, וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶזְרָא, וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ,
יַעֲלֵם, וְיַעֲלֵמֵי עַלְמָא, יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא,
וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא יַעֲלֵא מִן כָּל
בְּרֻכָּתָא, וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ
שֶׁל־מֶלֶךְ מְלִכֵי הַמַּלְכוּתִים
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּאֵרָא שׁוֹן
וְהוּא אֲחֵרוֹן וּמִבְּלַעְדֵּי אֵין אֱלֹהִים, קָלוּ לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בִּקְהָ שְׁמוֹ וְעָלוּ
לְפָנָיו, וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ, מִלֶּךְ הַעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבּוֹרֵא חֹשֶׁךְ,
עוֹשֶׂה שְׁלֹמֹם, וּבּוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם, בְּאוֹצֵר חַיִּים, אוֹרוֹת מְאֹפֶל, אָמֵר וַיְהִי:
אֲדוֹן אֲמִנֵּנִי, אֶצִּילוּ שְׁכֻנִּי, אֲדָם הַקִּנְיִי, יי
קִנְיִי: בְּנִין בְּעֶרְכוֹ, בִּי עֵץ צֶדֶק, בְּשַׁעֲשׂוֹעַ
בְּרָכוֹ, רֵאשִׁית דְּרָכוֹ: גִּשְׁתִּי לְרִגְלָיו, גִּרְתִּי
בְּצִלָּיו, גַּעְגּוּעֵי עָלָיו, קָדָם מְבַעֲלָיו: דָּתוֹתִי
עִלָּם, דּוּרֵי לְהוֹעִיָּלָם, בָּעֵת הַנִּעְלָם, מֵאֵין

מַעֲלָם: הִגִּינִי לְאַרוּשׁ. הַמִּזְכֵּק לְפָרוּשׁ.
הַנִּפְלָא לְדָרוּשׁ. נִכְכַּתִּי מֵרֹאשׁ: וְאַהֲיָה
בְּעָרְךָ. וְשַׁעֲשׁוּעֵי יָרֵךְ. וְקִדְמָנִי בְּמַרְץ. מִקְדָּמִי
אַרְץ: וְזֶהֱרִי נִבְלָלָתִי. וְכִיּוֹרֵת נִבְלָלָתִי. זֹאת
נִתְהַלָּלָתִי. בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלָתִי: חֲקֹר
עֲוֹנוֹת. חֲלָל וּמַעֲוֹנוֹת. חֶק בִּי עֲנִיּוֹת. בְּאֵין
מַעֲנִיּוֹת: טְפוּחֵי שָׁמַיִם. טַפְסָרֵי אֵשׁ וּמָיִם.
טָרְמָנִי יוֹמָיִם. נִבְכַּדִּי מָיִם: יִקְרוּרָתִי נִבְעוּ.
יִתְרוּתִי נִקְבְּעוּ. יִרְיעוּתִי רִבְּעוּ. בְּטָרָם הָרִים
הַמִּטְבָּעוּ: בְּלָלוֹת נִבְלָלָתִי. בֵּין פָּרַט נִתְלָלָתִי.
בְּמִדְרָתִי נִגְלָלָתִי. לִפְנֵי נִבְעוֹת. חוֹלָלָתִי: לִי
שֶׁת מוֹעֲצוֹת. לָרוּץ בְּרִיצוֹת. לֹא עָשָׂה קְצוֹת.
אַרְץ וְחוֹצוֹת: מִצּוֹתִי לְקַבֵּל. מָנָה וְחִבֵּל.
מִדְבָּקִים לֹא גִבֵּל. וְרֹאשׁ עֲפֻרוֹת תִּבְלֵל: נוֹי
שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם. גּוֹעַם נְתִיבוֹתָיִם. נִהַר בִּי
שִׁפְתָיִם. בְּהִכְיָנוּ שָׁמַיִם: סְפוּנוֹת הָרָאגִי. סוּדוֹ
קָרָאגִי. סִמֵּךְ לְגֹאֲלִי. שֵׁם אֱלֹהֵי: עֲצָתִי תַחֲנוּג.
עוֹלָם נִרְחֹג. עֵגֶד בְּמַחֲנוּג. בְּחֶקֶן חוּג: פְּצוּמָה

לָהוּם. פֶּקֶד קוֹר וְחוּם. פֶּלֶם לְתָהוּם. עַל פְּנֵי
תָהוּם: צוּפִיָּה לְמֶרְחָקִים. צַפְצוּפֵי מְשַׁחֲקִים.
צַעְדֵי לֹא רוֹחֲקִים. בְּאַמְצוֹ שְׂחָקִים: קְבוּעִים
מִזִּזּוֹ. קְדִירָתָם לְחִזּוֹ. קְרִישָׁתָם לְפִזּוֹ. מִמַּעַל
בְּעִזּוֹ: רוֹנְעִים בְּנָהוּם. רִנְגִּים יְגִיחוּם. רִתֵּק
חוּל לְתָהוּם. עֵינֹת תָהוּם: שְׁוִי אֶרְקוֹ. שְׁפָר
מִתְקוֹ. שָׁב בְּהִנָּתְקוֹ. בְּשׁוּמוֹ לַיָּם, רִחְקוֹ:
תִּבְלַ בְּשִׁכְלָלוֹ. תוֹשִׁיָּה, שָׁת שְׁכָלוֹ. תְּכוּנִים
קָרָם מְלֹא. וּמִים לֹא: שְׁתוֹת חֲקָרוֹ. מְלֹאָם
רִיגְרוֹ. עֲבוּדָתוֹ יִגְרוֹ. וּפִיו לֹא יַעֲבֹרוֹ:
חוֹן וְעַל נֶאֱמָנִי אֶרֶץ. בְּרִיתוֹ הַתְּרֵץ. צִדְקָם
חֲשׂוֹךְ קֶרֶץ. בְּחִקּוֹ מוֹסְדֵי אֶרֶץ:

חוֹן וְאֶהְיָה שְׁכוּנָה:	קֹהֵל וְחוֹן בְּתִכְיוֹן. עוֹז אֶרְמוֹן:
חוֹן אֶצְלוֹ מִיִּחְדָּת:	קֹהֵל וְחוֹן בְּתוֹךְ גְּנֻזֵי לְטָמוֹן:
חוֹן אֶמּוֹן עֲמוּסָה:	קֹהֵל וְחוֹן מְלֹדֵי מִצּוֹת כְּרָמוֹן:
חוֹן וְאֶהְיָה וְעִידָה:	קֹהֵל וְחוֹן לְגִינֵי פֶצֶל לַח וְלִזּוֹ וְעֶרְמוֹן:

שַׁעֲשׂוּעִים נִחְלִיאֵל מִתְנָה, מִמְדָּבָר לְזִמּוֹן.
יוֹם בָּאוּ לְסִינֵי, נוֹחֲלֵי דַת אֶמּוֹן. יוֹם, רָדוּ
מִלְּאֵבִי צְבָאוֹת בְּהֶמּוֹן. מְשַׁחֲקַת יְדִירוֹת, עַל

נשמעת בפעמון. לפני צנו מלכים, בפרש
בה, תשלג בצלמון: בכל עת, חשכו מושר,
מזאב ועמון. משחקת, קלקלון פארן ובוז
ואדמון. בתכל המדיני קבלוני, רודכי ילל
ישימון: ארצו זרח אורי, ונבר ריחי באפרסמון.
ושעשעי קדשו חורב, ונדרו תבור וחרמון:
חיו את אלה, קדשה וכבוד, כל ישימון.
בני מעלה, מוראו, יעריצון ונעצימון. אדם
נצח, תהלתו וקדושו וירוממון:

המאיר לארץ, ולדרים עליה, ברחמים, ובטוב, מחדש בכל
יום, תמיד, מעשה בראשית: מה רבו מעשי, יי, כלם ברחמה
עשית. מלאה הארץ, קניגה: המלך, המרום לבדו, מאו.
המשבח, והמפאח, והמתנשא, מימות עולם: אלהי עולם,
ברחמיך הרבים, רחם עלינו, אדון עוננו, צור משנבנו, מן ישענו,
משנב בעדנו: אל ברוך, גדול העצה, חכין ופועל, ודברי חסד, טוב,
יצר כבוד, לשמו, מאורות נתן, סביבות עזו, פנות צבאיו,
קדושים, רוממי שדי, תמיד, מספרים כבוד אל וקדשתו, תתברך
יי אלהינו, בשמים מפעל, ועל הארץ מתחת, על כל שבח, מעשה
ידך, ועל מאורי אור, שעשית (שיצרת) תפא, יפארוך סלה:

תתברך לנצח צורנו, מלכנו וגאלנו, ברא קדושים, ושתבח
שמה, לעד מלכנו, ויצר משרתים, ואשר משרתיו כלם עומדים,
ברים עולם, ומשמיעים בראיה, יחד בקול, דברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים, כלם ברוכים, כלם גבורים, כלם

קדושים וכלם נשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכין ומשבחים ומפארים ומעריצין ומדישין וממליכין:

את שם האל המלה הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה כלם באהבה עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו ועתה בנים שירו למלה בתפארת מפארת.

ברקמי שיר מעמר ומעמר ומתואר. בחוד

והדר ושבת מבואר בעטרת גאות וכתר

נורא ותפארת שמעו לי מכלל עוזי נורא

פללי גדלו ששמו ערב לו וקרו נעים

להללו והיכלו נחמד לו וכבודו נהדר לו.

והודו נאה לו ומשרתיו מנעימים לו ואשרי

עבדיו המשמיעים בקול שבחו כי ערבים

לפניו ומקבלים נכחו שמעיא להשר משמיעם

בבחו לשחק רמון מעלה ברוך בני אורחו:

דרכי וחובי תת קדשה למקרה אצורים.

המשגב ומכתה בכתרי כתרים פאר מלכים

שחרית ליום א של שבועות כד 47

תהלה לברורים. מפחדו יחילו איתנים
וצורים: ישמרו נכספים בחצרות מעט
מקדשו. בפחד ויראה להעריצו ולהקדישו:
חיו אחר שתי תיבות, מזבירים שם קדשו.
להודיע לכל כי הם זרע קדשו:

והאופנים וסיוות הקדש בקעש גדול מתנשאים לעמת
שרפים לעמתם משפחים ואומרים: ברוך כבוד יי מקדמו:
לאל ברוך נעימות יתנו. למקד אל חי וקיים
ומירות יאמרו ותשפחות ישמיעו. כי הוא לבדו
מרום וקדוש פועל גבורות עשה חדשות בעל
מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות
נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל
יום תמיד מעשה בראשית: באמור לעשה אורים
גדולים כי לעולם חסדו: והתקין מאורות משמח
עולמו אשר ברא: אור חדש על ציון תאיר. ונזפה
כלנו יחד במהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:
אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור
אבותינו שבטחו בך ותצמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב
שלם. כי תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמי המרחם רחם נא
עלינו. ותן בלבנו פינה להבין ולהשפיר. לשמוע וללמוד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה:
והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך. ויחד ללבנו
לאהבה וליראה את שמך. למען לא גבוש ולא נבלם ולא

נִפְשָׁהּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי בִשְׁם קְדֻשָּׁהּ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר, וְהַנּוֹרָא
בְּמַחֲנוּ, נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתָהּ. וְרַחֲמֶיהָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיהָ
הַרְבֵּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֹצֵחַ סֵלָה וָעֶד׃ מִיָּהָר וְהַבֹּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם מִיָּהָרָה, מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת כָּל הָאָרֶץ, וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם
מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִיָּהָרָה, קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ׃ כִּי אֵל, הוֹעֵל
יִשׁוּעוֹת, אֶתָּה, וּבָנוּ בַּחֲרָתְךָ, מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן, וְקִרְבָּתָנוּ, מִלִּפְנֵי
לְשֹׁמֵךְ הַגָּדוֹל, סֵלָה בְּאֵמֶת בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְיַחֲדָךְ
בְּאַהֲבָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵה בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה׃

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לֵבְבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ׃
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-לֵבְבְךָ׃
וְשָׁנַתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ כִּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ׃ וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יָדֶיךָ וְהָיוּ לְמוֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ׃ וְכַתַּבְתָּם עַל-כַּוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לֵבְבְכֶם וּבְכָל
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מִמֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאַסְפֵּת
דָּגָהּ וְתִירֹשָׁהּ וְיִצְהָרָהּ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאַכְלֵתָ
וּשְׂבָעְתָּ׃ הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אֵף יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ נֹאכַדְתֶּם
מִיָּהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם׃ וְשָׁמַתָּם אֶת
דְּבָרֵי אֵלֶּה עַל לֵבְבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתָם אֶתְּכֶם לְאוֹת עַל

שחרית ליום אשר שבועות כה 49

יִדְבְּקוּ וְהָיוּ לְמוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם
לִדְבַר כֹּס בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל מַזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר

נִשְׁבַּעְיִי לְאַבֹּתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשָּׁה לֵאמֹר: דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדוֹרוֹתָם וְנִתְּנוּ עַל
צִיצִית הַכֹּפֶה פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יי וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּיוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתֵי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת, וַיְצִיב, וַנִּכּוֹן, וְקִים, וַיֵּשֶׁה, וַנֵּאֱמָן, וְאֶחָד, וְחָבִיב, וְנִחְמָד, וְנָעִים, וְנִזְרָא, וְנִדְרָא, וְנִתְקַן, וּמִקְבֵּל,
וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדְּבַר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת,
אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, לְדוֹר
וָדוֹר, הוּא קִים, וְשָׁמוּ קִים, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ,
וְאִמּוּנָתוֹ, לְעֵד קִימָת: וּדְבָרָיו חִים וְקִימִים, נֶאֱמָנִים,
וְנִחְמָדִים, לְעֵד, וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ,
עַל בְּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשִׁינִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דְּבַר טוֹב וְקִים, לְעוֹלָם וָעֶד:
אֱמֶת וְאִמּוּנָה, חֹזֶק, וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת, שְׁאֵתָהּ הוּא, יי אֱלֹהֵינוּ,
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵנוּ, אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ,

וְצִדְקוֹ (צוּרָנוּ) צוּר יִשְׁעֵתָנוּ, פִּדְדָנוּ וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ
וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זִוְלָתְךָ סֶלָה :

אָנֹכִי, שְׁמֶעֱתָ, וְנִתְאֲמַר, קִבְּלוּ מִלְכוּתִי, וְלֹא תִאָּשְׁמוּ.
שְׁמֵעוּ מִדְּסָר וְחֻכָּמוֹ: לֹא יִהְיֶה מְקוֹנֵיכֶם זָר, וְתִרְעוּ.
וּמַעֲבֹדְתִי בִלְ תִרְעוּ, וְאֵל תִּפְרָעוּ: לֹא תִשָּׂא, עֹנֶשׁ
לְחִלָּלִי, וְתִנָּצַל, מִמִּכְאוֹב וּמִחֲלִי. אֲשֶׁרִי אָדָם, שׁוֹמֵעַ
לִי: זְכוּר וְשִׁמּוֹר, אֶת יוֹם, וְתִמְצָא כּוֹפֵר וּפְדִיּוֹם.
לְשִׁקּוֹד עַל דְּלִתּוֹתַי, יוֹם יוֹם: בְּכֹד נָא הוֹרִיד בְּמִבְטָחִי.
וְתִאֲרִיד יָמִים, וְתִהְיֶה חַי. לְשִׁמּוֹר, מְזִוּוֹת פִּתְחֵי:
לֹא תִרְצָה, בְּנִפְשׁ מַחֲיִים, וְיִהְיֶה חֶלְקֶךָ בַּחַיִּים, כִּי
מוֹצְאִי, מִצָּא חַיִּים: לֹא תִנָּאֶף רֶשֶׁף כְּיוֹנִי, מִרְחִיקָה,
יִשְׁבַּע עֲדָנִי, וְיִפֹּק רָצוֹן, מִי: לֹא תִגְנוֹב, וְיִגַּע אִישׁ
לְאִישׁוֹ כִּי עֲמָלוֹ, לָרִיק יִחִישׁוּ, וְחוֹטְאֵי הַיּוֹם נִפְשׁוּ:
לֹא תִעֲנֶה, צֶדֶק לַעֲוֹת מַלְשָׁנִי יִירָשׁ צַלְמוֹת, כָּל מִשְׁנְאֵי,
אֲהַבּוּ מוֹת: לֹא תַחֲמוֹד, הַפָּצִים הַרְבִּית, תַּעֲדִידָה,
כִּשֶׁר אֲהַבְתָּה, הַקְּמוֹת, בְּנִתָּה בֵּיתָה: וְכֹל קִנְיָנֶיךָ
שִׁבְעָה, יָקָר מְאֹד טִבְעָה, הַצִּבָּה עֲמֻדָּה שִׁבְעָה:
חַי חֹק וְאִמָּץ בְּנוֹרָה, בִּירְאֵת צוּרָה, לְהִתְאֲוָה, וְהוּא,
יִהְיֶה לְךָ לְעֹזְרָה:

עֹזֶרֶת אֲבוֹתֵינוּ, אֶתָּה הוּא מַעֲזָכֶם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ, לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם, בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר, בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשִׁבָּה, וּמְשַׁמְּיִן
וְצִדְקָתָה, עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: אֶמֶת אֲשֶׁרִי אִישׁ, שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ,
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ, יִשִּׁים, עַל לִבּוֹ: אֶמֶת, אֶתָּה הוּא, אֲדוֹן לְעַמְּךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם, לְאֲבוֹת וּבָנִים: אֶמֶת, אֶתָּה הוּא, רֹאשׁוֹ,

שחרית ליום א של שבועות כו 51

ואתה הוא אחרון ומבצעך אין לנו מלך גואל ומושיע:
אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו כל
בבוריהם הרגתם ובבורך ישראל גאלתה וים סוף להם בקעת
וזדים מבעת וירידים העברת עברוים וכסו מים צריהם אחד
מהם לא נותר על זאת שבו אחיבים ורוממו לא ונתנו
ידידים ומירות שירות ותשפחות ברכות והודאות למך אל
חי ומים רם וגוא גדול וגורא משפיל גאים עדי ארץ ובגביה
שפלים עדי מרום מוציא אסירים ופודה עניים ועוזר דלים
ועונה לעמו ישראל בעת שועם אריו: תהלות לא עליון
גואלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה
בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות
עשה פלא:

שירה חדשה שבו גאולים לשמך הגדול
ותקדוש על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו
ואמרו: יי ימלוך לעולם ועד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמה והודה
וישראל וגאמה גאלנו צבאות שמו קדוש ישראל:
ברוך אתה יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם:

אָפֿה גבֿור, דֿעוֹלם, אַדנִי מַחִיֶּה מֵתִים, אָפֿה רַב דֿחִשִׁיעַ:

מוריד הטל:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְסַחֵה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים, מוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ, לִישׁוּעַ
עָפָר: מִי כְמוֹהוּ, בַּעַד גְּבוּרָתוֹ, וּמִי דוֹמֶה לָּהּ, מְלֶכֶה מַמְיָת
וּמְסִיחַ, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-הַחֲהִיזוֹת מִתַּיִם: כָּרוּךְ אַתָּה יי מִחֲמַיָּה הַמַּתִּים:

אֶתֶּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּנּוּ סִפָּה.
בְּיָ אֵל מְלֶכֶּה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אֶתָּה בְּחֶרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶתְּחַבֵּת אוֹתָנוּ

וְרִצִּיתָ בָּנִי וְרִמַּמְתָּנִי מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.

קרבאת

וַתֵּתֶנָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ פֶּאֶהֶבָה מוֹעֲדִים

לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם

ח: השבועות ה'זה. וזמן ממן תורתנו. מקרא

קודש וְכֵן לִיצִיאת מִצְרַיִם :

[illegible]

וְהָיָה עֲבֹדָתְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדִישָׁה וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית

וְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשְּׂבוּעוֹת הַזֶּה. וְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכֶה.

וַיִּפְקְדֵנוּ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים מֵזֵבִים: וּבְדָבָר יְשׁוּעָה

שחרית ריום אשר שבועות כז 53

וּרְחֻמִּים. חוּם וְחֶנֶן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ.
כִּי אֵל מְלֶכֶךְ. חֶנּוּן וְרַחֵם אֹתָהּ:

וְהַשִּׁיאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַפְת מוֹעֲדֶיךָ.
לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן. בְּאִשֶּׁר
רָצִיתָ. וְאַמְרָתָ לְבָרְכֵנוּ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֹּר בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְתֵן הַלֵּקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂפָעֵנוּ בְּטוֹבָךָ. וְשִׁמְחָה
נֶפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וּמַחֲרֵ לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ.
בְּאַמֻּת. וְהַנְהִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְחָה וּבִשְׁשׂוֹן
מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה. וְהַיֵּשֶׁב אֶת
הַעֲבֹדָה לְדַבֵּר בִּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַחֲבָה
תִּקְבֹּץ בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר. גֹּדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בִּידְךָ. וְעַל גְּשׁוּמֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ. וְעַל
נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ.
שֶׁבְּכָל עֵת. עָרֵב וְבוֹקֵר. וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ. כִּי מַעֲלָם
קִבְּלֵנוּ לָךְ:

ועל כלם. יתברך. ויתרומם. ויתנשא שמו מלפנו.
תמיד. לעולם ועד:

וכל חמייס יודוך סלה. ויחללו ויברכו את שמו. הנדור
באמת. לעולם פי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמו. וליך נאה להתורות:

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד ורחמים. עלינו ועל
כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד נחד באור פניך. כי
באיר פניך נתת לנו יי אלהינו. תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושום. וכל טוב ומוב יהיה בעיניך
לברכנו ולברך את כל עמך ישראל. בכל עת ובכל שעה
בשדומך. ברוב עוז ושלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לי בתיך. ואחרי
מצותיך תרדוף נפשי. וכל חקמים ורחשבים עלי ררעה. מהרה
הפר עצתם. וקלל כחשבתם: עשה למען שמי. עשה למען
ימיני. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחרצון
ידיך. הושיעה ימיני ועני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך. יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך. יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה. בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה
וירושלים. בימי עולם וכשנים קדמוניות:

שחרית ליום א של שבועות כח 55

תפלה לשליח צבור בקור

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה, יי, אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי אברהם
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל המדור המבורך והנורא,
אל עליון גומל חסדים טובים, וקונה תכל וזכר חסדי
אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים, ונבונים, ומלמד דעת מבינים, אפתחה פי, בשיר
ורגלים, להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

ארץ מטה, ורעשה, בסהר שלישי, התגעשה,
גריה חיתם, נרעשה, דוד בשורה ותתרעשה:
דוד אפרנו, נטה, ועל גבנו, אותו הטרה, זה
סיני, גאות עטה, חידתו, בעל אברה, הועטה:
מזהר צוף שלישי, ישרים הרגיל, לפלשי:
חיו כתב שלישים, שלישי, לעת געה,
בחדש השלישי:

גורלי, תמוד לגונני, פן, באתי, לגני: עזרי
ומגני, במגנו לגונני:

ברוך אתה יי, מגן אברהם:

אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה רב לחישיע:
מוריד הטל:

מכלכל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקנם אמונתו, לישגי

עפר: מי כמנה בעל גבורות, ומו דומה לה, מנה, מניח ומחיה, ומצמים ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים:

מן הקה, למעננו. מהר וקרא לעננו. נקדש
שבועה בעננו. נהגו לפענח לו, עננו: שר
ונאמן בהושת לבית. שש ודן, שולל גות
בית. עורו צו, בפרודור הבית. עליונים, נעלו
בערו, בית: פצו, מה יגוש, להזכר במעלה.
פאר מבטחה, להוריד ממעלה. צעד וגבר,
ועלה ונתעלה, צוה צור לציר, עלה וגש ועלה:
חיו אלהים, הויר משחקים. בטל, אמרי חקים.
ממרחקים. נקוקים יקים:

ברוך אתה יי, מחיה במתים:

קדוש, הופיע מפארן. רה, באלפי שנאן. סין, השית
שאנן. ודתו, בו שנו: רם רד במרכבות, בעשרים
ושנים אלף, להכתיר, מטה ספור, בעשרים ושנים
אלף: שנו בפארן ושעיר, ואותם, אל הסעיר: ואתה,
מרכבות קודש. אדני במ, סיני בקודש: חיו תורה
חנכי, תושיה אנכי. תכלית, פן אנכי. לכן, פתח באנכי:
ימלך יי לעולם, אלתוך ציון לדור ודור הדגולה:
ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל, אל נא:

שחרית ליום אשל שבועות כט 57

אָנְכּוּ, בָּשֶׁם אֶל שְׂדֵי. פָּצְתִי מֶאֶז, לְעוֹלָמִי דִי. וּבִבְשֵׁן
בְּאַרְתִּיו בְּפִירוּשׁ לִידִידִי. כְּשֶׁקְבֵּלָה עוֹל מַלְכוּתִי
עָבְדִי. צִוִּיתִי, לֹא יִהְיֶה דָךְ אֶל אַחֶר, מִבְּלַעְדִּי. לֹא
תִשָּׂא אֶת שֵׁם לְשׂוּא, וְתִנָּקֶה עַדִּי. זְכוּר וְשִׁמּוּר, כִּי הֵם
שְׁנֵי עַדִּי. בְּכֵד הוֹרִיד, כִּי כְבוֹדָם כְּבוֹדִי. לֹא תִרְצֶחַ,
מִתּוֹאֵר מַעֲשֵׂה יְדִי. לֹא תִנָּאֵף אֶף בְּסַפֵּךְ, כֵּן תַעֲנֹשׁ
בּוֹדְאִי. לֹא תִגְנוֹב, וְתִתְכַבֵּד, עַד בְּלִי דִי. לֹא תַעֲנֶה
עֲדוֹת שֹׁקֵר, בְּעַדִּי. לֹא תַחֲמוֹד, כִּי אִם מִתְחַמְדִּי. אֵלֶּה
הֵם עַדִּי. סַחֲדִי מֵעִידִי. מוֹרִי שְׂרִידִי. רֵאוּ, כִּי אֵין
כְּלַעְדִּי. וְאַנִּי, אֶל שְׂדֵי:

ח"ק חי וְקִיָּם, נוֹרָא וּמְרוֹם, וְקָדוֹשׁ:

אֶז, בְּכַתֵּב אֲשׁוּרִית. וּבְלִשׁוֹן עִבְרִית, וּבְדְבוּר
מִצְרִית, הִנְחַלְתָּ לָּבֵת עִבְרִית. לְאַלְתָּ, הַקְדַּמְתָּ בֵּית,
בִּיצִירַת בְּרֵאשִׁית. כִּי הוֹכֵן מֶאֶז, לְמִתֵּן קִנְיִ רֵאשִׁית:
עוֹלָם הוֹכֵן, בָּאוֹת שְׁנֵי. כִּי יֵשׁ, עוֹלָם שְׁנֵי. אָנְכִי, בָּאוֹת
רֵאשׁוֹן, כִּי הוּא אַחֶר, וְאֵין שְׁנֵי: זֶע אֵלֶּךָ, וַיֵּדָא מוֹל
כְּפֶא, עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ דּוֹרוֹת. עַד שְׁנִתֵּן תַּחֲלָה, לְדְבָרוֹת.
רוֹן דֵּת אָנְכִי, בְּכַתֵּב נוֹטְרִיקוֹן, נִחְבָּאת. אָנְכִי, אֲנָא
נִפְשִׁי, בְּתַבִּית יְהִבִּית: בְּאַרְהֵ לְעַמּוֹ, פְּנִים בְּפְנִים, עַל
כָּל נִקְוָדָה וְנִקְוָדָה, תִּשְׁעִים וְשִׁמּוֹנֶה פְּנִים: יְהִי רָאָה
וַיִּסְפָּרָה, הִכְנִיָּה וְגַם חֲקָרָה, לְאוֹהֲבֵיהָ וּלְשׁוֹמְרֵיהָ,
וַיִּשְׁנֶיהָ וַיִּתְמָרָה, רִשָּׁם לְמִפְרָע, אוֹתוֹתִי מֵאַמְרֵיהָ.
יְהוֹבָה, כְּתִיבָה, נְעִימִים אֲמָרָה: בְּשָׁנִים הָרֵאשׁוֹנִים,

חיתם עֲפָפָה. כִּי הַסְפִּיתוּם, מִפֶּה אֶל פֶּה: יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת, וְלֹא כָּל נְשִׁיקוֹת. סָחוּ אֶל יָרֵד, אוֹתָם, מִיַּין
הִרְקֵחַ לְהִשְׁקוֹת: קְצוּבוֹת וְנַעֲיֻמוֹת, וּפְתֵי מַחְפִּימוֹת.
רְשׁוּמוֹת וְחֲתוּמוֹת. פְּתוּחוֹת וְסִתּוּמוֹת: לָעֵם אֲשֶׁר
אָהֵב, בְּחֶבֶה יָהֵב, וְהִנְחִיל, נְחֻמִּים מִזֶּהֱב. לָעֵם לֹא
מוֹאֶהֱב: יָהֵ, שׁוֹכֵן עֲרָבוֹת. רָדָה, לְהִנְחִיל רִבְבוֹת.
בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם אֶלֶף מִרְבָּבוֹת. אֲשֶׁר מֵאֵשׁ וְשֶׁלֶג
חֲצוּבוֹת: רַחוּם, הָדָר בְּשִׁחְקִים. יֹסֵד עֵז, מִפִּי עוֹלָלִים
וַיִּנְקִים, וּבִזְכוֹת אֶפְסֵי אֶרֶץ, הַקִּים. וְהֵר תּוֹרוֹת וְחֻקִּים:
אֵל נָא, לַעֲוֹלָם תִּיעַדְךָ, וְלַעֲוֹלָם תִּוְקֶדֶשׁ. וְלַעֲוֹלָמִי
עוֹלָמִים, תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל, מְלֶכֶד, נוֹרָא, מְרוֹם,
וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלֶכֶד, מְלֶכִי הַמַּלְכִּים, מַלְכוּתוֹ
נִצָּחַ. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עֵז. פִּאֲרוּהוּ צְבָאוֹ. קִדְּשׁוּהוּ
רוּמְמוֹהוּ. רוֹץ שִׁיר וְשִׁכְחַת, תּוֹקֶף, תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ:
וּבְכֵן יִי קִנְיִי רֹאשִׁית דְּרָכּוֹ:

יִי קִנְיִי, רֹאשִׁית דְּרָכּוֹ. אֶלְפִּים שָׁנָה, נִמְתְּקֵתִי
בְּחֶבֶה. עַד לֹא מָדַד עוֹלָם, רָחֲבוּ וְאַרְבּוּ. מָרָם
מִתַּח רוֹם, עַד כַּה וְעַד כַּה. וְקָדָם הַכִּין בָּם,
רָכֵב אִירָתָם. אֲנִי הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעֲתָה, עַל
בְּרָכּוֹ. מִשְׁחַחֶקת לְפָנָיו, לְהַלְלוֹ וּלְבָרְכּוֹ. מִשְׁחַחֶקת
בְּתִבֵּל, אוֹתִי אִיוֹם (ב"א היום) בְּעֶרְכּוֹ. לְחֻדְיָע

לכל, כי אין בערכו: ואהיה אמן, אצל ארון,
ואהיה לעשועים, יום יום, משחקת, עד
זה היום:

קדם מפעלי מאן. בקדם קדמונים, קדמתי מאן.
קדם עמודי רום, הייתי עמוד מאן. קדם פער יסוד,
היה יסודי מאן. קדם אבן פנה, הייתי אבן פנה, מאן.
קדם כל נסיכים, הייתי נסובה, מאן. ובהיות עולם,
מים במים, הייתי חקיקה מאן. ובהיות עולם, תוהו
ובהו, הייתי פנר מאן. ובהיות חשך, על פני תהום,
הייתי כמנורה מאן. קדם כל אלה, הוא ואני, היינו
מאן. והיה אמן, מהרהר למענה, ואמר בלב, אברא
עולם בבינה. בעביר אמנה: מעולם נסכתי מראש.
גברה שנה, גור בי מראש. לתקור ולדרוש, הכל
מראש. מי יעלה, בראש. מי יהיה, בראש. מה שהיה
מראש. הוא שיהיה בסוף, לראש. נסיכי אדם, נסכי
בי מראש. ונסכתי למלכי, המתנשא לכל לראש:

מקדמי ארץ (מקדומי ארץ). דברים שבנה,
קדמו לארץ. בסא רם ונשא, קדם לשמי
ערץ. בסא ישראל, קדם לממלכות הארץ.
אבות העולם, קדמו למוסדי ארץ. שם מלכות,
קדם, לשמות אשר בארץ. ונ ערו קדמה

לְעֵנֵי אֶרֶץ. עָרוֹךְ מֵאֶתְמוּל תּוֹפֶת, קָדָם לְרִשְׁעֵי
אֶרֶץ. יִשְׂרָאֵל וְהַתְּשׁוּבָה, קָדְמוּ לְיוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ.
וְאֵנִי לָהֶם קִדְּמָתִי, מִקִּדְמִי אֶרֶץ:

בְּאֵין תְּהוֹמוֹת, חוֹלְלָתִי. הָאֶרֶץ, עַד לֹא נִתְחַלְלָה,
נִתְחַלְלָתִי. וּבְאֵין חֶשֶׁד, עַל פְּנֵי תְהוֹם, הָאֶרֶץ וְהַנְּהָתִי.
וּבְאֵין קוֹרָא, תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם, בְּפִיו נִקְרָאתִי. וּבַעֲת
נִבְקְעוּ בְדַעְתּוֹ, נִבְקְעוּ בְדַעְתִּי. וּבִתְהוֹם רַבָּה, מִשְׁפָּטִי
מִלָּאתִי. וְעַל־יָהֶם, חוֹק חֲגִיתִי וְנִגְבְּלָתִי. וּבִתְנִינִים אֲשֶׁר
בְּתְהוֹמוֹת, נִתְהַלְלָתִי:

בְּאֵין מַעֲנֹת, נִכְבְּדִי מַיִם. וּבְאֵין מַעֲנֹת,
מַעֲנִי, נוֹבַעַת מַיִם. וּבְאֵין נְהָרוֹת, נְהָרִי מוֹשֵׁךְ
מַיִם. וּבְאֵין בְּאֵרוֹת, בְּאֵרִי נוֹבַעַת מַיִם. וּבְאֵין
מְקוֹרוֹת, מְקוֹרֵי חַיִּים מַיִם. וּבְאֵין מַיִם, הִיִּיתִי
בְּבִרְכַת מַיִם. וּבְאֵין מְקוֹה מַיִם, מְקוֹה
יִשְׂרָאֵל יְיָ, לְחַיּוֹת, מִמְּקוֹה מַיִם:

בְּמַרְס הָרִים הַטְּבָעִי. וְיֹזֶת עוֹלָם, בִּי נִטְעָה. הָרִי
יִשְׂרָאֵל, בִּי נִתְקַעָה. הָרִי עַד, בִּי נִתְיַדְעָה. הָרִי אֵל,
בִּי נִתְיַדְעָה. בְּפֶלֶם וּבְמֵאוֹנִים, בִּי נִשְׁקָלוּ וְנִדְעָה.
תּוֹעֲפוֹת נִבְהָם, וּמַחְקְרֵי יְסוֹדָם, בִּי נִשְׁתַּמְקְעָה. וּבַהֲוֹדְעִי
בְּסִינִי, בְּלֶם נִדְעָעָה. וְלִהַר הַמּוֹרִיָּה, בְּלֶם נִכְרָעָה. וְעַל
מָה, אֲדַנְיָה הַטְּבָעִי. בְּטַבְעָתִי, אֶרֶץ וְאֲדָנִיָּה הַטְּבָעִי:

שחרית ליום א' של שבועות לא 61

לפני גבעות, חוללתי. חקר גבעות עולם.
נתחוללתי. גבעת הלבונה, אני חלתי. וגבעה
נשארה, אני חוללתי. וגבעות כנשאו, בצדקה
נתנשאתי. ולכל הר וגבעה, קדמה גבעתי.
ומגבעותי, לגבעות עולם, דלגתי. ומגבעות
עולם, לגבעת סיני, נגבלתי:

עד לא עשה, ארץ וחוצות. טבור הארץ, וטבור
חוצות. טבורי הנה, משתית ארץ וחוצות. ומשתית
טבורי, הושתה, ארץ וחוצות. מחיקי, אל חיק הארץ,
ומחיק הארץ, אל חיק חוצות. וממשתיתי, הנה
משתית, הארץ וחוצות. כפי תהרא, בין ארץ וחוצות:
וראש עפרות תבל. יציר אשר יצר, ראש
עפרות תבל. מפנו הציק, מצויקי תבל. וישת
עליהם, תבל, בתרומה חורם, ראש עפרות
תבל. בתלה מעפדה, הפרישם לתבל. ומזבח
בדמה, הנה ראש לתבל. ומגושי, השלך
עפר לתבל. והוא הנה ראש, עפרות תבל:

בהכינו שמים, שם אני. פאהל עת טרם מתחם,
יותר מהם מתחני. בדוק עת טרם נטב, אצלו נמני.
בימין טרם טפחם, מימינו אש דת טפחני. ובורת

שחרית ליום א של שבועות

מָרָם תִּפְנֹם, כֹּה תִפְנִי. וְאַצְבָּעוֹת מָרָם קִבְּעִם.
בְּאַצְבָּעוֹתַי קִבְּעִי. וְעַתָּה אֲשֶׁר פָּרַשְׁם בְּאַהֲלֵי בִירְיעָה
פָּרַשְׁנִי. וְלִירִיעוֹתֶם אָמַר דִּי, וְלִירִיעוֹתַי, לֹא אָמַר דִּינִי:
בְּחֶקֶן חוּג, עַל פְּנֵי תְּהוֹם. לְמַעַנִי חֶק, שֶׁלֹּשָׁה חֲקִים,
עַל רוֹם וְעַל תַּחַת, וְעַל תְּהוֹם. בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֶקֶן, חֶקֶן
חֹג, עַל פְּנֵי תְּהוֹם. בְּחֶקֶן אֲבֵן שְׂתֵדָה, עַל פְּנֵי דִלְתוֹת
תְּהוֹם. בְּחֶקֶן לְוִיָּתָן, עַל דִּלְתוֹת תְּהוֹם. בְּחֶקֶן אֲבֵן
פִּנֶּה, שֶׁלֹא יֵצֵא לְעוֹלָם, תְּהוֹם. בְּחֶקֶן חוּג, חֶקֶן
כְּבוֹשׁ עַל תְּהוֹם:

בְּאַמְצוֹ שְׂחָקִים, מִמַּעַל. מִתְאַמְצָת הָיִיתִי,
בְּמִרוֹמֵי מַעַל. בְּאַמְצוֹ עֲרֻבוֹת, לְרֻכּוֹבוֹ. הָיִיתִי
רֻכּוֹבוֹ. בְּאַמְצוֹ שְׂחָקִים, לְעֻזּוֹ. הָיִיתִי מְעֻזָּה,
בְּאַמְצוֹ מְעוֹנָה, בְּזִרְעוֹ. הָיִיתִי בְּקִמְיָה, עַל
זִרְעוֹ. בְּאַמְצוֹ זְכוּל, לְקָדְשׁוֹ. הָיִיתִי זְכוּלָה,
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. בְּאַמְצוֹ עֲרֻפָּה, תַּחַת רִגְזָיו.
הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעֶת, עַל אִרְכּוּבוֹת רִגְזָיו.
בְּאַמְצוֹ שָׁמַיִם, וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם, וְהַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר
מִעַל הַשָּׁמַיִם. בְּאַמְצוֹ כָּל אֵלֶּה, אֲמַצְנִי
נוֹטָה שָׁמַיִם:

בְּעֻזּוֹ, עֵינֹת תְּהוֹם. נְעֻזָּה מַעַנִי, מִמַּעֲנֵנוֹת תְּהוֹם.
נִתְעֻזּוֹ מִיָּמִי, מִיָּמִי תְּהוֹם. בְּמָרָם נְעֻזּוֹ עֵינִים, עֵזָה

שחרית ליום א שר שבועות רב 68

הייתו, על תהום, בשומו לים חקו, שם עליהם חקו.
ומים, לא יעברו פיו. בן, לא יעברו, על פו. ונשתכרל
עוכם, במאמר פי, שהייתי בפיו:

בחקו, מוסדי ארץ. סד במוסדי, מוסדי ארץ. הקמה
היוצרים, היוצרים אשר בארץ. ויושבי נטעים, נטיעת
שורק בארץ. לנטוע שמים, וליסוד ארץ. ונדרה
נעשיתי נדר בארץ. ועם המלך במלאכתו, מלך בן
מלך על כל הארץ. המליכני והמלכתני, עד לא
שמים וארץ. ומיום, דבר ויקרא ארץ. קרא לי, ראשי
דורות הארץ. קרא לאדם, הנוצר מארץ. קרא
לנח, איש צדיק בארץ. קרא לאברהם, מאצילי ארץ.
קרא ליצחק, הנוצר בארץ. קרא ליצחק, הנחתם
בשמי ערץ. קרא לשבטים, לקדושים אשר בארץ.
ועל כל אחד ואחד, שאכלני יוצר הארץ:

עמד אדם, ראש לנשמות. זה ספר,
תולדות אדם, רשומות. ואמר אליה הגה זה
חקם, מלא תבמות, בצלם ובדמות, אותו
לדמות. באחד ממנו, מעולה באימות. ומוראו,
על חיות ובהמות. וכלם יצאתי, עלי אדמות,
ובדעתי, קרא להם, שמות. ואחרי בן, קרא
שמו, הנבכר והנוקד, בשמות:

פֶּרֶשׁ זֶה סֵפֶר, תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְנִמְצָא דוֹר שְׁלִישִׁי,
דְּחוּף מִבְּנֵי אָדָם. כְּהוֹחֵל לִקְרֹא בְשֵׁם, מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם. וְקָם דוֹר עֲשִׂירִי, מְקַלְקֵל בְּאָדָם. וַיֵּרְאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים, אֶת בָּנוֹת הָאָדָם. וַיֵּרָא ייָ כִּי רַבָּה, רַעַת
הָאָדָם. וַיֹּאמֶר ייָ, אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם. לִוְלֵי נוֹלָד אִישׁ,
צָדִיק בְּאָדָם. זֶה יִנְחַמְנֶנּוּ, אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה, פְּנִיהֶם
פָּנֵי אָדָם. וְלִמְשָׁה אוֹמְרִים זֶה יִנְחַמְנֶנּוּ, בְּנֵי אָדָם. וַאֲמַר
אֱלֹהֵי, הִנֵּה זֶה אָדָם, תַּחַת אָדָם. וּמִצָּא חֵן וְשִׁכָּר טוֹב,
בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

צָץ מִמְּזִרְחָה, וּבִשְׁחַר עָלָה. וְנִקְרָא עֵיט פּוֹרֶת,
עַל פְּנֵי מַעְלָה. אֵב הַמֶּזֶן נִקְרָא, וְנִתְעַדָּה.
וּבִעֲשֵׂר נִצְרָה, וְלֹא נִמְצָא בּוֹ עוֹלָה. עֲבוֹדַת
בּוֹקְבִים וּמַזְלוֹת, עַל יְדֵי בְטָלָה. וְקָרַב רְחוּקִים,
לְזִכּוֹת מְגֻטָּלָה. הַבִּיחֵנִי וְהַכִּרְתִּיו, בְּאַהֲבָה
כְּלוּלָה. כִּרְי הוּא קָה, לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. לְשִׁמּוֹר
מִצְוֹתֶיהָ, יוֹמָם וְלַיְלָה. דּוֹרוֹת יֵאָשֶׁר לְפָנָיו,
לֹא זָכוּ לְמִילָה. וּמֵעַת נִתְחַתְּמָה בּוֹ, נִתְמַנְהָ
רֹאשׁ, לְכָל תִּפְלָה:

קָרַבֵּן שְׁלָם, יְחִידוֹ נִמְצָא. כְּטָנָא בְּפוֹרִים, אִזּוּ נִרְצָה.
כְּשֶׁה לְטֹבָתָה, רֵץ בְּמִרוּצָה. שְׁלֹשָׁה יָמִים טוֹרָה, וְנִפְשׁוֹ
לֹא קָצָה. הִנְעֲצִי נָא עֲמִי, דֵּת מוֹעֲצָה. וְלִקְחִי אוֹתוֹ,

שחרית ליום א של שבועות 65

לְחַפֵּת עֲלֵיצָה. לְשֹׁחַת בְּשָׂדֶה, לְקָרְאֲתָךְ יֵצֵא. וְלִמְעֵנוּ,
אַרְבָּעִים מִמְחִיצָה. מִרְצֵקוֹ הוֹצָה:

רַחֵק אִישׁ שָׂדֶה, וְקוֹרֵב אִישׁ תָּם. יוֹשֵׁב אֲהָלִים,
בְּאֲהָלֵי רוּם נִחָתָם. וְגַם בְּמִרְכָּבָה תִּתְּאוּ נִחָתָם. עוֹלָיִם
בְּמַעְלֹתָם וְיֹרְדִים בִּירִידָתָם. תִּמְהִים עַל מַרְאֵה זֶה
חוֹתָם. וְאָמַר אֱלֹיָהּ, הִנֵּה זֶה חוֹתָם, יָפָה מִכָּל חוֹתָם.
חוֹתָמוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר, נִחָתָמוּ מִזֶּה חוֹתָם, בְּטַבְעֵת
הַמֶּלֶךְ. טְבוּעִים בְּאַחֲרֵי חוֹתָם. עַל לֵב וְעַל זְרוּעַ,
לְמַעַן דָּחַתְמָתִי חוֹתָם:

שְׁלָמוֹ כָּל אֶלֶּה בְּעִמּוֹד עִם עוֹלָם. בְּשָׁלְמוֹ
אֲלֵפִים, עַד שְׁלֹא נִבְרָא עוֹלָם. וְאֲלֵפִים וְאַרְבַּע
מֵאוֹת, וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה מִשְׁנִיבְרָא עוֹלָם.
אֲמָרָה רַחֲמֶיךָ, זֶה מִשְׁחָה, אֲשֶׁר נִקְרָא עָנְיוֹ
מִעוֹלָם. וַיִּדְבֹּר יי אֵל מִשְׁחָה, אֲשֶׁר נִכְתַּב בִּי,
מִעוֹלָם. הוּא יִירָשִׁי מוֹרֶשֶׁת עוֹלָם. וְהוּא יִקְחֵי
מִתְּנַת עוֹלָם. וְכֵן בָּאֵי עוֹלָם יֵאֱמִינוּ בִּי, לְעוֹלָם:
וְהָיָה אֵל אֱמוּנָה, מִתְּהִיר לְמַעֲנֶה, וּמִבֵּין
בְּחִינָה. אֲבָרָא עוֹלָם בְּבִינָה, בְּעִבּוֹר אֱמֻנָה:

תּוֹלְדוֹת רוּם וְתַחַת, בְּהוֹדְעוֹעָם. וּבְשִׁבְעָה קוֹלּוֹת,
בְּנִרְאוֹ בְּנוֹעָם. שְׁתֵּים זוֹ שְׁמַעְנָה, שְׁמַעָם. וְלִשְׁתֵּי
שְׁמוּעוֹת, נִחְלַק קוֹל רַעָם. לְגוֹיִם, קוֹל זָעָם. וְלִישְׁרָאֵל,

אמרי נועם. ואמרו הכל, מה זה קול מורעם. הולך ומתגלגל בגלגלי רעם. ואומר להם, יש לי טעם, ביני ובין עם. ורכב רבותים, נתפנו מזל עם. ושבעה רקיעים, נטוי בזו עם. בורת אשר תפנס, בה קרעם. וישם ויסיעם, ממקומם וממסעם. והיו נוטפים בושם, מועם. ואמרו מלאכי השרת, מה זה הטעם. נורא אלהים, ממקדשו המינעם. אל ישראל, הוא נותן עוז ותעצומות לעם. ובכן אמר לעניו, רד העד בעם. וישמחו, כל העם. פשמחת אמרי נועם. ונתמנה ציר רועם. ויך משה מן ההר אל העם:

ובכן ויך משה מן ההר אל העם:

אתו, מצות וחקים. באר היטב, חקיקים. גמולי חלב, מניקים. הדיוט, חכמה מפיקים. השפע, מקור מים חיים, מונקים. ומנופת צופים, ומדבש מתוקים. זוהר לעינים, מבהיקים. חובש לעצמות, משקים. טובים ישרים, וצדיקים. יקרים מפנינים, ומפז חשוקים. כתב אצבע, שוכן שחקים. לנוצרימו, הטאמנקים. מצדיקים, לכל בם עוסקים. נדברימו, בספר נחקקים. סופרימו, בצדק מחקקים. עין חיים היא, למחזיקים. פאר לבית חן, וענקים. צדקות מלאים, ולא רקים. קדומים, טרם יסוד אפיקים (נ"א ארקים): רום ועומק, אל בם חקים. שמעם, לשושנת העמקים. תוצאותם, לחיד ממתקים:

ממתקים, דברי אלהים. לאמרי אין כמות, באלהים:

שחרית ליום א של שבועות 67

וידבר אלהים :

תתו קול עוז, אל אלים. שולקבו, לפידי
נחלים, רצו, ברכים כלים, קולות הרעים
גלגלים, צרח שופר, ממעולים, בצמה רקועת
שעולים, עמים אחוזם, בחלים, סער, צירים
נחלים, נהי כילדה, חלים, מרצדים, היו
מגלים, לבנון ושריון בעגלים, ברמל ובשן
כמו אלים, יחד תבור, וכל תוללים, מרחו
בגובה, ונמצאו בסולים, חירם, רואה שפלים
זה סיני, בדרך לא הבלים, והמה אליו, וכלים
העמיר, עננים וערפלים, דר בו בשנאן
אראלים, גאון קולו, השמיע לגלגלים, בסביב
ההר, נגלים, בנעשה ונשמע, דת מקבלים
אזנם שם, ראש מלים, אנכי שמע לכלולים:
לכלולים, השמעת מליך, מפוצץ הרים, קולך :

אנכי יי אלהיך :

אשר כל פעלו תמים, בונה מעלות, בפרומים
גודר, תחתיות הדומים, דלת סוגה, בעד הדומים
הפזרית, מאורות רמים, ומנהיגם, לילות וימים
וימים עושה, ורעמים, הושר טללים, וגשמים, טיעות

שחרית ליום א של שבועות

מגדל, וצמחי תלמים. יוצר ובורא, כל הנשמים.
 כל רוחותם, בידי שמים. לתתם, אכין
 במטעים. נמית ומחיה, ואני חי, לעולמים. נפי
 גדולים ועצומים. סלה, לעולמים בימים. עזרה
 בברית אבות, תמימים. פודה, מסכלות ענמים.
 צללים, בנבכי תהומים. קורע לפניה, ימים. רועה
 במן מטעים. שקדתי, לבחור לי מאפים. תרתי
 לםגלה לי מעמים:

מעמים חשתי, להבדילה. תמורי, אל לא יהיה לה:

לא יהיה לה:

תעות זורחים, וצוללים. שפון תועבות
 וגלולים. ריק ותהו הם, עובדי מזלות וכוכבים.
 קמב, שעירי בעלים. צאתם ובואם, באוילים.
 פיהם פוערים, בחרוילים. עיניהם רואים, בלי
 משכילים. סומים הם, חרשים, ולא ממללים.
 נשאים על כתף, ונסבלים. מאומה להועיל
 לא יכולים. לא עוזרים, ולא מצילים. בנפלים,
 נשברים בנבלים. יבשו, כל כם מתהילים.
 טועיהם, לחושך מובלים. חמנים, מאוסים
 וגעולים. זבחיהם, מרק פגולים. ונסביהם, יין
 תרעלים. היכליהם, קברי תללים. דתיהם,

שחרית ריום א של שבועות לה 69

חֲקוֹת הַבָּלִים. גִּוּיָם. לְחֹפֶת נִדְגָלִים ^(נ"א נִגְדָלִים)
בְּנִי. לְבוֹרְאֵךְ הַנָּהָה הַלּוֹלִים. אֵל תִּתֵּן. אֶת
שְׁמוֹ. לְחַלּוֹלִים:

לְחַלּוֹלִים, אֵל תִּתֵּן. אֶת שֵׁם. וְסוּר מִרְעָה, פֶּן תִּפְשֹׁל וְתֵאָשֶׁם:
לֹא תִשָּׂא, אֶת שֵׁם:

אֶת שֵׁם, אֲדִיר בְּאֲדִירִים. בְּרוּךְ וְכָרוֹ, לְדוֹר דּוֹרִים.
נִחְלִי אֱשֵׁי מִמְּנוֹ בּוֹעֲרִים. דָּתוֹ חָרֵב, לְלֹה מְפִירִים.
הַמְרַעִישׁ אֶרֶץ, וּמְרַגֵּז הָרִים. וְגוֹעַר בָּיִם, וּמְחַרֵּיב
קָרִים. וְעֵמֹה, לֹא יִכְלֹו יְצוּרִים. חֲמָתוֹ, מִנִּתְצֶת צוּרִים.
טוֹב לַיִּשְׂרָאֵל, וְנוֹקֶם לְצָרִים. יַחֲתוּ מִמְּנוֹ, אֲבִירִים.
כָּלָם, מִפְּחָדוֹ נִסְעָרִים. לֹא מִשְׁרָתִים וְתֹאֲרוֹ, לֹא שָׁרִים.
מוֹרָא שְׁמוֹ לִשְׂוֹא, לֹא תָרִים. נִגְעָךְ בּוֹ, יִרְעוּ בְךָ
אֲבָרִים. סוּר, מִשְׁבּוּעַת שְׁקָרִים. עֲרוּךְ בָּהּ, אֲלוֹת
וְאֲרָרִים. פּוֹרְעַת, מַעוֹר וּמִבְשָׁרִים. צוֹפֶרֶת פְּעוֹף,
וּבֹאֶה בַּחֲדָרִים. קִירוֹת הוֹפֶכֶת, עִם מְקָרִים. רֶחֶק
מִמֶּנָּה, בְּכָל דְּבָרִים. שְׁמוֹר, שְׁבּוּעַת אִסּוּר, וּנְגָדִים.
תִּירָא אֵל, גּוֹתֵן שַׁבָּת, לִשְׂוֹמְרִים:

לִשְׂוֹמְרִים, יוֹם שַׁבָּת וְפִישׁוֹ. עֲתִידִים, בְּקוֹדֶשׁ לְהִקְדִּישׁוֹ:

זְכוֹר, אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ:

תִּבְלִית כָּל פּוֹעֵל, רוּם וְתַחְתּוֹנִים. שְׂבִיעִי,
לְיָמִים הַנִּמְנִים. רֹאשׁוֹן, לְמִקְרָאֵי זְמָנִים. קְרוֹשׁ,
לְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. צָבִי קוֹדֶשׁ, שַׁבָּת שְׂאֲנָנִים.

פָּדַת מִדִּין יִצִּיר מַלְפָּנִים. עָנְתָה שִׁירָה וּבִפְרָה
 פָּנִים. סִימָה לָאוֹת וְלָעֵד בֵּין אָב לִבָּנִים. נִצּוֹר
 יִצְאוּתִיךָ בְּהוֹרוֹ נְבוֹנִים. מִשָּׂא בָלִי לְחוֹצִיא
 מִבְּפָנִים. לְמַחֲלָלֶיךָ מִיתוֹת דָּנִים. בָּרַת
 וּרְנִימַת אֲבָנִים. יְרוּעָה הִיא לָךְ בְּמֶן מַיִמִּים
 קִרְמוֹנִים. מַעֲמֹ לֹא אָרַד בָּהּ מְמַעֲנִים. חוֹבְרֵי
 אֹב בָּהּ לֹא נִעְנִים. זְכוֹר כִּי בָהּ יִשְׁבּוֹת נִהַר
 צְפוֹנִים. וְנַח בָּהּ מִמְּלֹאכֶת חוּץ וּפָנִים. הִגָּה
 בָּהּ לֹאֵל קְדָשׁוֹת וּרְנִים. דִּישָׁן עַל שְׁלֹחֶנָּה
 מַעֲדָנִים. נָם עֹבֵד וְאִמָּה אֲשֶׁר לָךְ נִקְנִים. בָּהּ
 יָנוּחוּ עַמָּךְ בְּכָל פָּנִים. אֵל הוֹרָה לָךְ לְכַבֵּד
 חוֹרִים וְנִקְנִים:

וְנִקְנִים דְּנַעֲמֹה מִיָּמֶיךָ. כְּבֹדִים סֵלָה וְיִרְבּוּ יָמֶיךָ:

כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמָּךְ:

אֲזוֹן לְחוֹרֶיךָ בְּחִבּוֹר אֲמוֹנִים. בַּעֲתִירוֹת אוֹתָךְ
 קוֹנִים. גִּרְרוּךְ בְּכָרִית אִיתָנִים. דִּי חֶלֶב שִׁכִּים לָךְ
 מִדְּשָׁנִים. הַמְּלִכִּישׁוּךְ לְבוּשׁ עֲדָנִים. וּמִאֲבָלִים בְּפִיךָ
 נוֹתָנִים. וְזַעֲקִים בַּעֲדָךְ תַּחֲנוּגִים. חִיתָךְ לְמוֹ דָר
 עֲלִיּוֹנִים. מוֹעֲנֶךָ עַל שִׁכְמָם כְּאוֹמְנִים. יִגִּיעֵי בָהּ
 שְׁבַעֵי אוֹנִים. כָּאֵב אִם יִקְרָאךָ הֵם מִתְעַנִּים. לִירָאת

שחרית ליום א שר שבועות 71

שְׂדֵי, אוֹתָהּ מִפְּנִים. מִצֹּת וְדָתוֹת, לָךְ מִבִּזְנוֹנִים.
נִחַלֶּת הַזֶּן וּבֵית, לָךְ מִקְנִים. סוֹמְכִים לָךְ עֶזֶר,
וּמִתְחַתְּנִים. עֲשֵׂה חֶפְצִם, וְלֹא תַעֲזֹב פָּנִים. פֶּן יַעֲמִידוּךְ,
לְפָנֵי בָנִים. צִפֶּה, דֶּת סוֹרֵר וּמוֹרֶה, בְּבָנִים. קָהֵל
יִרְגְּמוּךְ, בְּאַבְנִים. רֹאה, פֶּן תַּעֲזֹבם, לָעֵת זְכוּנִים.
שָׁרְתֶם, בְּעֶבֶד לְאֹדוֹנִים. תִּפְּלֹתֶם קָח, וְתֹארוֹךְ
יָמִים, וְשָׁנִים;

וְשָׁנִים תֹּארוֹךְ, וְתִזְכֶּה פָּנֵי צַח. יֵצִיר צִלָּם, אִם לֹא תִרְצָח:

לֹא תִרְצָח:

תוֹר וְסוֹר מֵאַנְשֵׁי דָמִים, שׁוֹמְרִים בְּלָבָם
אִיָּה, וְשׁוֹמְמִים. רִשְׁעַת סוֹד, מַעֲרִימִים. קָחַת
נֶפֶשׁ צַדִּיק, זִמְמִים. צוֹבְנִים וְאוֹרְבִים, עַל
תְּמִימִים. פֶּח טוֹמְנִים, לְמִישְׁרִים פְּעָמִים. עַל
דָּם הֵעַ, בְּזוֹדֵן דָּמִים. שִׁאֵת בְּלִי מוֹת, בְּאֶרֶץ
מִזְעִימִים. נָקִי רוֹצְחִים, בְּאֵין רַחֲמִים. מַאֲבָדִים
מַעֲשֵׂ, הַצּוֹר תְּמִים. לִנְבָּרָא בְּצִלְמוֹ, לְשַׁחַת
הוֹמִים. בְּהִנֵּה, נִשְׁמָה מְשֻׁימִים. וְרֹאת יֵאֵל,
בְּלָבָם לֹא שָׁמִים. מוֹרְדִים נֶפֶשׁ לְמוֹת, בְּלֹא
יָמִים. חֲדַל, מִלְּהַחֲנוּךְ נִיא בְּדָמִים. וְסוֹר, בִּי
יִזְעַק דָּם, לְמִרוֹמִים. וְשׁוֹמֵךְ דָּם הָאָדָם, בְּאָדָם

נִנְקָמִים. הֵן נִפְשׁ בְּנֶפֶשׁ, מִשְׁלִימִים. דִּין הַרְגָּה.
לְנֶפֶשׁ גּוֹרָמִים. גּוֹר, מִפְּנֵי חֶרֶב, זַעֲמִים. בָּרַח
לָהּ, מִגְחָלֵי רִתְמִים. אֲשׁוּרֶיהָ, תַּצְעִיד בְּתָמִים:
בְּתָמִים תִּלָּךְ, וְתִנָּצֵל מֵאֶף. סוּטָה, אִם לֹא תִנָּאֶף:
לֹא תִנָּאֶף:

אֵל תִּתְעַרְב, בְּמִנְאָפִים. בְּמִגְלֵי, עֲרִיזֹת גּוֹפִים.
גְּוִיָּם, בְּתוֹעֲבוֹת מְטִנָּפִים. דּוֹרֵשִׁירָע, וּמִבְקָשֵׁי כְשָׁפִים.
הַמְטַמְאִים אֶרֶץ, וּמַחְנִיפִים. וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן. מִסְדָּפִים.
זֶרַעַם, לְשֵׁם אַחֵר, מַחֲלִיפִים. חֲמַת אֵל, וְקִצְפוֹ.
מֵאֲנִיפִים. טוֹר עֲצֻמָּה, מִסּוּמַת נְאוּפִים. יָפִיָּה, אֵל
יְדִיתָה לְרֹשָׁפִים. כָּל גּוֹגְעִיָּה, בְּאוֹר נִשְׂרָפִים. לְחֹדְרֵי
מְנוֹת, הֵם נִשְׂאָפִים. מַעֲמִקֵּי שְׂאוֹל, נִהַדָּפִים. נוֹפְלִים
לְשַׁחַת, וְלֹא נִזְקָפִים. שְׂמַח בְּחִלָּקָה, בַּחַיִּים יָפִים.
עַם לְקוֹחָה לָהּ, וְהַכֵּל צוּפִים. פּוֹרִיָּה, תִּפְקִיחַ לָהּ,
עֲנָפִים. צְמוּדִים לְשִׁלְחָנָה, מִקִּיפִים. קוֹדֵשׁ חֲלוּלִים,
לֹא לְמַצְנִיפִים. רִנָּה בְּלִבָּהּ, אִזּוּ מוֹסִיפִים. שִׁיתָה מִבּוֹרָה.
מִיָּם כְּסוּפִים. תַּעֲב גְּנֹבֶת מִיָּם, טְנוּפִים:

טְנוּפִים מִיָּם, לֹא תִגְנוֹב, שְׁמַח בְּחִלָּקָה, וּבְטוֹב תִּגְנוֹב:
לֹא תִגְנוֹב:

תִּרְחֹק, מִחֲבוּרַת גְּנָבִים. שׁוֹדְדִים, לֹא
לָמוּ אוֹרְבִים. רֹאִים, בְּאֲשַׁנְבֵי עֲרָבִים. קִירוֹת,
בְּחֻשֶׁךְ נוֹקְבִים, צוֹרְרִים, וּבְאִים בְּאֲשַׁנְבִים.

שחרית ליום א' של שבועות 73
 פְּעוּלַת יְגִיעַ אַחֲרִים, גּוֹנְבִים, עֲשִׁירִים, עָרוּמִים
 מַצִּיבִים, שְׂבָעִים, לֶלֶחֶם מִרְעִיבִים, נַפְשׁוֹת
 מִבִּיחִים, וּמִדְּאִיבִים, מְאָרְבִים, עַל דִּרְכִים
 יוֹשְׁבִים, לְגִזּוֹל, לְכָל עוֹבְרֵי נְתִיבִים, כְּלֵי גֶן,
 עֲלֵיהֶם מִלְּהִיבִים, יָחַד גַּם לְהִרְגָם, רוֹהֲבִים,
 שָׁעוֹנוֹ וּבְגָדוֹ, שׁוֹלְלִים בְּאֹיִבִים, חוֹטְפִים
 וּמֹרְפִים, בְּזֹאֲבִים, זֶדִּי עֲמָלָם, לָרִיק חוֹטְבִים,
 וּמֵאֲרָח לְבִתְיָהֶם, שׁוֹאֲבִים, הוֹן בִּרְכָה, אֲחֵרִימוֹ
 לֹא עוֹזְבִים, דְּבָרֵי אֱלֹהִת, עֲלֵיהֶם קוֹבִים, גִּלְגִּים
 לְמַתְלֻמוֹת מְחִיבִים, בְּשִׁתָּם, בְּרַחוּבוֹת
 מְסוֹבְבִים, אִידָם בְּבוֹא, יֵרְאוּ רַבִּים, אֲסוּף,
 יִגִּיעַד הַטּוֹבִים, אֲכוֹל, וּלְנַפְשָׁךְ יִחוּ עֲרִבִים,
 אֵל תִּפְגֹּד בְּנִי, אֵל רִהֲבִים, וְאֵל תִּהְיֶה עִם
 שְׁמִי בְּזָבִים:

בְּזָבִים בִּרְעָד, לֹא תַעֲנֶה, וְרַעָה אֲלֶיךָ, לֹא תֵאָנֶה:
 לֹא תַעֲזֶה:

אֲמוֹם שְׁפָתֶיךָ, מִתְפָּלְזִים, בַּל תִּתְחַבֵּר, לְלֹצִים,
 גּוֹלְשִׁים, דְּבָרִים נִמְרָצִים, בִּרְדֹּר זֹרְעִים, עִם קוֹצִים,
 חֲשׂוֹנִנִים לְשׁוֹנָם, בָּחֲצִים, וּפִימוֹ, יִפּוֹצֵץ נִצּוֹצִים,
 זֻמָּמִים אֶנְךָ, וּמִרְמוֹה יוֹעֲצִים, חֲנֻפִים, וְלִרְקֹל אֲצִים,

מַפְלֹת עֲדוּת שְׂוֹא פִּזְצִים. יְהִירִים, וּבְעֵין קוֹרְצִים.
כַּצְפָּעוֹנִי, נוֹשְׁכִים וּמוֹחֲצִים. לָרַע רָצִים, וּלְאִיד דָּצִים.
מִדְּנִים, בֵּין אֲחִים, מִנְצִים. נוֹתְנֵי מַחְלֻקֹת, וְגִדְרֵי
פִּזְצִים. שְׁנוּאִים לֹאֵל, וּמִשְׁקָצִים. עֲתִידִים, לְמִדְּוֶרֶת
אֵשׁ, וְעֲצִים. פְּעֻלָּם, עַל רֹאשָׁם, קוֹבְצִים. צָרַעַת
בְּעוֹרָם, מִנְפָּצִים. קָלְלוֹת, בְּבִשְׁמָרָם רוֹבְצִים. רוֹשׁ
וְלַעֲנָה, בְּכוֹסֵם מְצִים. שְׁמוֹר לְשׁוֹנֶה, מִנְּאֻצִים
תִּתְעַב תִּרְמִית שֶׁקֶר, וְשִׁקּוּצִים:

שְׁקוּצִים וְזָנוּת, אֵל יְהִי מִרְעָה, וּבְמִרְעָה טוֹב, הוּא יִרְעֶה:

לֹא תַחֲמוֹד, בֵּית הָעֵד:

תַּחֲמוֹדוֹת בָּתִּים וְאוֹהֲלִים, שֶׁקֶר הַחֵן, וְיוֹפֵי הַבָּלִים.
רָשָׁע, חוֹמְסִים וְנוֹזְלִים. קָנֵן אֲשֶׁר קָנֵן, עֲמָלִים, צוֹפֵד
עֵין, תֹּאֲוֹת שְׁלָלִים. פֶּזַ וְכֶסֶף, וְכֹל בָּצַע פְּלוּלִים, עֵשׂ
בְּנִדִים, וְרָקֵב בָּלִים, שָׂדֶה וְכֶרֶם, לָרוּחַ נִנְחָלִים, נִפְשׁ
וְכֹל אֲשֶׁר לָהּ, נוֹטְלִים. מִלְּחָמוֹד אֵלֶּה, עֵין תַּעֲלִים.
לְמָה, תִּהְיֶה בַּפְּלִילִים, כְּסוֹת אֶלְמָנָה, חוֹבְלִים, יְתוּמִים
חוֹמְסִים, וְלֹא חוֹמְלִים. טוֹרְחִים לְהַשִּׁיג, גְּבוּל עוֹלָם.
חוֹמְפִים, עֲנִיִּים וְדָלִים, וְעַת יִגִּיעַ אַחֲרֵיהֶם, גּוֹזְלִים, וְנִשְׁדָּ
וְתִרְבִּית, מִכְּפִילִים, הֲלֹא לְקִבְרוֹת, הֵם מוֹבְלִים, דְּבַר
חוֹן, בִּידָם לֹא מוֹבִילִים. גִּחְלִים בְּקֶשׁ, אוֹתָם אוֹכְלִים.
בִּזְמַן עֲבָרָה, לֹא מוֹצֵלִים, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר עוֹלָה, פּוֹעֲלִים.
אֵלֶּה הַדְּבָרִים, בְּלֹא תַחֲמוֹד תְּלוּלִים, אִם תִּשְׁמָרֶם,
וְלֹב לֹאֵל תִּשְׁלִים: חוֹן אִו תִּצְלִית, בְּכֹל מַפְעָלִים,

שחרית ליום א של שבועות לח 75

אורח יזהיר, במשפילים, אשר שני עולמות, נחלים, ויאתרוך, קטנים וגדולים:

גדולים וקטנים, נעו מקולות, ונשמות עפו, מקולי קולות:

קול וכל העם, רואים את הקולות:

ובכן, וכל תעלה גדולה, כי אמה קדוש ישראל, ומושיע:

אלה העדות וההקים, אשר נתנו, לעם השוקים, בקולות ושופרות, ולפידים ובקרים, ברעש ובקרע, באימה וזיקים, בגשקה מפי, שוכן שחקים, מבוארי ומהקים, משולים בכל מתק אוכלים ומשקים, מנופר צופים, ומדבש מתוקים, בתשעים ושמנה פנים, בפרוש חקיקים, בארבעים ותשעה פנים, טמא נחקקים, וארבעים ותשעה פנים, טהור מחשקים, מנין ודגלו נדרשים ונחקקים, בשש מאות ושלש עשרה מצות, וקוקים, מאתים וארבעים ושמנה, בעשה להקים, ושלש מאות, וששים וחמש, בלא תעשה מתחזקים, בעליל, שבועתים מוקקים, ושומרימו לעד לא נזקים, ולוית חן, לראשם מעניקים, ולגנדרותם עשור ענקים, משמחים לב, ועינים מבהקים, מתוק לנפש, ומרפא לעצם, מפיקים, עץ חיים היא למחזקים: ובעלתה על דעתו, ליתן תורה לעמו, בא מסיני בכבוד נאמו, וזרח משעיר קמו, וערך לא תרצח, לפנימו, ועל פני בחרבם, הם חיימו, לא קבלו עול תורה, עלימו, ומהר פארן חופיע קמו, לא תגנוב,

שֶׁנָּה בַּמַּחֲנֵימֹה. וְעַל כֵּי בְּגִבּוּת וּבְגִזְלוֹת, הֵם מַפְעִילִים.
 לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה, עָלֵיהֶם. וְאַתָּה מִרְבִּיבֹת קוֹדֶשׁ,
 לִיתֵן עֹז, לְעַמּוֹ. הֵם קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה, עָלֵיהֶם. וְנַעֲשֶׂה
 לְנִשְׁמָע, הַקְּדִימוֹ. מִקֵּד נִשְׁמָע, נַעֲשֶׂה נִמּוֹ. וְצִדְקָה בָּה,
 נַחֲשֶׁבֶה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְּתָרִים סִימּוֹ. לְמַלְיוּכָה וְלְכַהוּנָה
 וְלְלוּיָהּ, אִימּוֹ. וּבַעֲשָׂרָה קִדּוּשִׁין, קִדְּשֵׁם אֵל לְשִׁמּוֹ.
 וּבִשְׁבָעִים שְׁמוֹת יִחְסֵם לָאֱמוֹ. וּבִשְׁשָׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת,
 תּוֹצֵאֹתָם בְּקִימּוֹ. וּבְלֵל שְׁמָם בְּשִׁמּוֹ. וּבְאֹזֶר לְחֻלְצֵן,
 הַדְּבִיקָם לְנוֹאֲמּוֹ. וְלִסְנֵי הַטָּה שְׁמֵי מְרוֹמּוֹ. וַיֵּרֶד הוּא
 וְכָל קִדְּשָׁיו עִמּוֹ. וְהִנְעִישׁ וְהִרְעִישׁ, וְהִרְעִיד הָרוֹמּוֹ.
 וְאַחַת בְּדַבְּרוֹ, הִחְרִיד עוֹלָמוֹ. וְעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה מִל
 מַחֲלָה, נָעוּ עִמּוֹ. שְׁתֵּים זֵו, בְּהַשְׁמִיעוֹ נֶאֱמַר: וְרָגּוּ
 וְחָלוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם. מֵאִמַּת חַי הָעוֹלָם. בְּרִדְתּוֹ
 לְדַבֵּר, לְעַם עוֹלָם. רָעִשׁוּ, אֲמוֹת הָעוֹלָם. פָּחַד קִרְאָם,
 וְרָעַד הוֹחִילָם. חֵיל כִּיּוֹלָדָה הַבְּהִילָם. נָעוּ וְרָעְדוּ, וְסָר
 אֲלֵם. וְאַצֵּל קִמּוּאָה, בָּאוּ כָלָם. לְנַחֲשׁ, בְּקִסְמֵי
 קִדְּקִילָם. וְשִׁאֲלוּ לוֹ, מַה זֶּה, בָּא לְעוֹלָם. שְׁמָא הַיּוֹם
 לְמִימּוֹ חֹזֵר עוֹלָם. יֵי, לְמַבּוּל יִשָּׁב, לָבֹא לְעוֹלָם.
 וְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּשִׁאֲלָם. יֵי, עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, דָּתוֹ לְהַנְחִילָם.
 וּבִשְׁמֵעֵם בְּדָ, נִמּוֹ כָלָם. יֵי וְכִרְדָּה, אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.
 וְדָתוֹ לְהַשְׁפִּילָם: וְכָל דּוֹר וְדוֹר, וּמִנְהִיגֵיהֶם. אֲשֶׁר
 עָמְדוּ לְפָנֵיהֶם. וְהַעֲתִידִים לְעַמּוֹד אַחֲרֵיהֶם. בָּלָם
 הָעַמִּידָם בְּסִינֵי, עִמָּהֶם. לְהוֹדִיעֵם, כִּי דוֹר הֵלֵךְ, נַחֲשֶׁק

שחרית ליום א שר שבועות לט 77

מבֿלָהֶם. טוֹב טַעַם וְדַעַת, לְהַשְׁפִּילֵיהֶם. וְכֵל מוֹם, לֹא
הָיָה בָהֶם. כִּי שְׁלָמִים וּמוֹשְׁלָמִים הָיוּ בָלָהֶם. בְּהַגְלוֹתוֹ
בְּסִינֵי, עָלֵיהֶם. וּבַפָּנִים הִרְבָּה, נִרְאָה לָהֶם. מִדְּבַר
אֲנֹכִי עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם. פָּנִים בַּפָּנִים לְהִרְאוֹתֵיהֶם.
פָּנִים בְּאַיְמָה, לְמִקְרָא לְמוֹדֵיהֶם. פָּנִים בִּינוּנוֹת,
לְמִשְׁנֵת עֲרֻבֵיהֶם. פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, לֵת לְמוֹד חֲכָמֵיהֶם.
פָּנִים מִסְבִּירוֹת, לְאַנְדּוֹת טַעְמֵיהֶם. בַּעֲתִיק יוֹמִין וְצַח,
נִדְמָה לָהֶם. נִחְמָדִים בְּהַר חֶמֶד, עֶרֶךְ לְפִנֵּיהֶם. וְחָקִים
וּמִצּוֹת טוֹבִים, וְשֹׁכֵר אֶתְנִיָּהֶם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם
הָאָדָם, וְחֵי בָהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמִצְאֵיהֶם. לְמַעַן יִרְבּוּ
יְמֵיהֶם וַיְמִי בְּנֵיהֶם: וְדַבּוּר אֶחָד, (6"ב' דבורות) מִפִּי
בְּמַלְלוֹ. שְׁתִּים זֶה, בְּהַשְׁמִיעוֹ לְקַהְלוֹ. רַחֲקֵי שְׁנַיִם עָשָׂר
מִיָּל, מִפְּחַד חִילוֹ. וּפְרָחָה נִפְשָׁם, מִמִּשְׁמַע הוֹד קוֹלוֹ.
וְהַעֲמִיד, עֲנִי כְבוֹד גָּדִלוֹ. וְגִשָּׁם נִדְבוֹת, הִנִּיפוּ וְהִוִּילוּ.
וְחָיו וְשָׁבוּ שְׁנַיִם עָשָׂר מִיָּל, בְּתוֹקָה חִילוֹ. וְדַבְּרוּ לְצִיר
וְאָמְרוּ לוֹ. קִרְב אֹתָה וְשִׁמַּע מִלּוֹלוֹ. וְדַבֵּר עִמָּנִי, קִנְיָן
פִּעְלוֹ. פֶּן נִמּוֹת, מֵאַיְמַת קוֹלוֹ. וַיִּשְׁמַע אֵל, דִּבְרֵי קָהְלוֹ.
וַיִּשָּׁב לְפָנָיו, וְגַם עָרַב לוֹ. וַיִּקְרָא לְצִיר, וְלִמְרוֹמוֹ הָעֶלְיוֹ.
וַיְבִינוּ לְבֵין הָעָם, שְׁלִישֵׁי עָלוֹ. וְהַעֲמִידוּ, וְגִשָּׁש אֶל
עַרְפָּלוֹ. וּפָנִים בַּפָּנִים דִּבֵּר לוֹ, וּקְרָנִים מִיָּדוֹ לוֹ. יְהוֹדוּן
יְהוֹדוּן, רָעֲשׂוּ לְמוֹלוֹ. וְדַבְּרוּ לְפָנֵי צוּר, וְאָמְרוּ לוֹ. מָה
אֲנוֹשׁ, כִּי תִגְדָּלוּ. וּמָה תַחֲשָׁבְהוּ, לְמִקְוֵמֵנוּ לְהַעֲלוֹ.
קִנְיָן שַׁעֲשׂוּעִים לְהִנְחִילוֹ. וְהַשִּׁיבָם אֵל הַנִּיחוֹ לוֹ. מֵאֵז

חשקתיו להגדילו. קנין שעשועים, לנחלו. ולהפנם
לפני ולפנים, רשות נתתי לו. שבית מרום, לתת לו.
מנת חלקו, וגודלו. ללמד לבני, כל אשר ידבר לו:
ימהר סיני, קבלו תורה. לא מפי מלאך, ולא מפי
שליח, אמונה. כי אם מפי מלאך, עוטה אורה. טהור
עינים, ויראתו טהורה. מפי גבורתו, לבחירו הורה.
דת באר היטב, מבוארה. בדבור באמירה, בצווי
באמירה. בתלמוד באגדה, במשנה במקרא. בחקה
במצוה, בבכרית גמורה. ערוכה בכל, ושמירה. וכל
מצוה שבה, בענין סדורה. להתפרד בהוניה, בכל
יום, ברוך נותן התורה. ובאגף, שהיא לכל האותיות
ראש. פתח באנכי, לדברות ראש. להודיע, שהוא
אלהי קדם ראש. בראשית ראש, ובאחרית ראש.
ראשון ואחרון, בסוף ובראש. צופה מה יהיה בסוף,
מראש. ולמה באגף, פתח בראש. בנגד אגף דור,
שצפה מראש. ליתן להם אמונת ראש. לציות להם,
דבר מראש. ועבר מהם, תשע מאות ושבעים
וארבעה, לפרוש. ולסוף עשרים וששה דורות, חשק
תבואת ראש. דבר צוה לאגף דור מראש. לנחול
חוק, נסיכת ראש. בתעצימותה, לחקור ולדרוש.
להשתחות ולברוע, ולקוד ראש. לאל חי וקים,
המתנשא לכל לראש. ובשירם, צבאות אלים. כי
למתן דת, וכו' סגולים. ויבכרו בה, גדגלים. נתנו

שְׂבָחוּתֶהָהָה, לְאֵלֵינוּ, וְהַמִּן וְהַדִּים, וְכִתִּי אֶדְאֵלִים.
שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת, מִפְּאֵרִים וּמִהֲלָלִים. וְשִׁרָּפִים מִמַּעַל
לָהֶם, עֹמְדִים וּמַעֲלִים. וְלִיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא,
מִגְדִּילִים, וְצַבָּאוֹת גְּבוּרֵי חַיִּלִּים. מְנַעֲמִים, שִׁיר
הַלִּלִּים. וּפְאֵר כְּרוּבִים, וְרַעַשׁ גִּלְגָּלִים. בְּמַתָּן אֱמוּנָה,
הָיוּ גִּילִים. וּמִלֵּאכֵי אֵשׁ וּמִיָּם בְּלוּלִים. בְּשִׁמְחַת נֹת
בֵּית, מִסֻּדִּים (נ"א וּמִהֲלָלִים) וּמִחֲלִים. וְהָ אֵל זֶה
קֹרְאִים וְשׁוֹאֲלִים. לְקָדוֹשׁ וּבְרוּךְ, תִּפְאֶרֶת מְבֻרָּכִים.
רוֹמְמוֹת לְמַלְכָּם, מִמִּלִּים. וְעֹזוֹ נִרְאֹתָיו, מִגְדִּילִים.
וְשִׁיר קְדֻשָּׁה, לְקָדוֹשׁ, בְּקָדוֹשׁ מַעֲלִים:

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, בְּנוֹעָם, שִׁיחַ, סוּד, שִׁרְפֵי קָדֹשׁ, הַמִּשְׁלָשִׁים
לְךָ קְדוּשָׁת, בְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְנִרְאָה זֶה אֵל זֶה, וְאָמַר:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צַבָּאוֹת, מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז
בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אֲדִיר וְחֹזֶק מִשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמֹת
שִׁרָּפִים. לַעֲמֹתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמָךְ מִלִּבְּנוֹ תוֹפִיעַ. וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ, כִּי מַחֲבִים אֲנִיחֵנוּ לְךָ.
מִתִּי, תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּרֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן: תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ, בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם, עִירֶךָ, לְדוֹר וָדוֹר וְלִגְזָח נְצִחִים:
וְעִינֵינוּ תִּרְאִינָה, מַלְכוּתֶךָ בְּדִבְרֵי הָאֱמוּנָה, בְּשִׁירֵי עוֹדָה, עַל יְדֵי
דָּוִד מִשִּׁיחַ צִדְקָה: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹר וָדוֹר, נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ, וְלִגְזָח נְצִחִים, קְדֻשָּׁתְךָ בְּקָדֹשׁ, וְשִׁבְחָהּ
אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יִמוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אֵתָהּ: בְּרוּךְ
אֵתָהּ יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אֵתָהּ בְּחֵרֵתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ

וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוּמָתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבָּנוּ
לְעִבּוּדֶיךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִבְּרָאתָ:

וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה. חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם
ח: הַשְּׂבֻעוֹת הַזֶּה. וּמִן מֵתָן תוֹרָתָנוּ. מִקְרָא
קוֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִכְרֹזֵנוּ וְיַפְקִדֵּנוּ וְיִכְרֹז אֲבוֹתֵינוּ וְיִכְרֹז מִשִּׁיחַ בֶּן
דָּוִד עֲבָדֶךָ וְיִכְרֹז יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה וְיִכְרֹז כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפָלִיטָה לְמוֹכָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם. כּוּיּוֹם חַג הַשְּׂבֻעוֹת הַזֶּה. וְכִרְבֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה.
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים מֵאֲדִים: וּבְדָבַר יְשׁוּעָה.
וּרְחֻמִּים. חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ.
כִּי אֵל מִלֶּךָ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וְהַשִּׂיאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאִשׁוֹ
רָצִיתָ. וְאַמְרַת לְבָרְכָנוּ. קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ.
וְתֵן חֲקֻנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂפָעֵנוּ בְּמוֹכָה. וְשִׂמְחָה
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ. וּמַהֲרָ לְבָנוּ לְעִבּוּדֶךָ
בְּאַמֶּת. וְהַנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
מוֹעֲדֵי קְדֻשָּׁה. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי

שחרית ריום א שר שבועות מא 81

שְׁמִי: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקוֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַזְכֵּינִי:
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה וְהַשֵּׁב אֶת
הַעֲבֻדָּה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
תִּקְבֹּץ בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:
וּתְהַיְינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְּחַיֶּה הַמְּחַיֶּה לְצִיּוֹן:

מִזְמֵר אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנו צוּר חַיֵּינוּ מִנֵּן
יִשְׁעָנוּ אַתָּה הוּא דָּדוֹר וְדוֹר
נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נַפְשֵׁי שְׂבָכָךְ יוֹם עַמְּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ שְׂבָכָךְ
עַתָּה עָרֵב וּבֹקֵר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲוָלִים קִיְּנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרַוָּם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

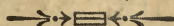
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּנוּ וּיְבָרְכֵנוּ אֶת שְׁמֶךָ תְּהַדוּר
בְּאַמְתָּה לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה הָאֵל
הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲחָה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
הַמְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי כֹהֲנִים עַם
קְדוֹשָׁה כְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֵינוּ וְיַחַד יִשְׂאֵל
יְיָ פָּנָיו אֵלֵינוּ וְיִשְׁלַם לָךְ שְׁלֹמֹם:

שִׁים שְׁלֹמֹם מוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד יָחַד בְּאֵזֶר כְּפִיךָ כִּי
בְּאֵזֶר כְּפִיךָ נִתְּנָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ בְּרוֹב עֶז וְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

סדר הלל

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ דְּהַעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרֵּא אֶת הַהֵלֵל:
הַלְלוּהָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מְעַלָּה וְעַד עוֹלָם: מְמוֹרָה
שְׁמִי עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ: רַם עַל כָּל
גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּנַבִּיחַ לְשֹׁבֵת: הַמְּשִׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעֲרָךְ מַאֲשֵׁפּוֹת
יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עֵם נְדִיבִים עֵם נְדִיבֵי
עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת יֵאֵם הַבָּנִים
שְׂמִיחָה הַלְלוּהָ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לֹעֶז: הִיְתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
מִמְּשֻׁלֹּתָיו: הֵם רָאָה וַיָּנוֹם תִּירְדֵן יִסּוֹב

לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת, בְּבָנֵי
צֶאֱן: מֶה לָּךְ הַיָּם כִּי תִנּוּם תַּעֲרֶךְ, תִּסּוֹב
לְאַחֹר: הַהָרִים תַּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת,
בְּבָנֵי צֶאֱן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן, חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי
אֱלֹהִים יַעֲקֹב: הַחֹפְכֵי הַצּוֹר אֲנִים מֵיָם,
חֲדָמִישׁ, לְמַעַיְנֵנו כּוֹיִם:

לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמִתְּךָ:
לְמֶה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵיךְ יִנְנוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל
אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם פֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה
לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנוֹת לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ,
אֵי לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן, בְּגִלְיָהֶם וְלֹא יִחַלְבוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגִרְוֹנָם: כַּמִּיָּהם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בּוֹמֵחַ בָּהֶם:
יִשְׂרָאֵל בְּמַח בְּיָי, עֲזָרָם וּמִנְגָּם הוּא: בֵּית אֲהֶרֶן בְּמַח בְּיָי עֲזָרָם
וּמִנְגָּם הוּא: יִרְאֵי יי בְּמַח בְּיָי עֲזָרָם וּמִנְגָּם הוּא:

יי זְכַרְנוּ יְבָרַךְ, יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֲהֶרֶן: יְבָרַךְ יִרְאֵי יי הַקְּטָנִים,
עַם הַגְּדוֹלִים: יוֹסֵף יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל
בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ:
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי, וְהָאֶרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם:
לֹא הִמָּתִים יִחְלְלוּהָ, וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה:
וְאִנְהֵנו נְבָרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּהָ:

אֲחַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יי אֶת כּוֹלֵי תַחֲנוּנֵי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי,
וּבְיָמֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבִלִי מִנֶּחֱרֵץ וּמִצָּרִי, שְׂאוּל מִצָּאוֹנִי צָרָה

וַיִּגְוֹן אֶמְצָא. וּבָשָׁם יְיָ אֶקְרָא: אֲנִה יְיָ מַלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ
 וְצַדִּיק. וְאֶלְהִינוּ מִרְחָם: שִׁמְרֵם פִּתְּאִים יְיָ דַּלּוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְיָ גָמַל עָלַיְכִי: כִּי חֲדַצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת
 אֶת עֵינַי מִדְּמָעָה. אֶת רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אֶמְרַתִּי
 כְּחַפְזִי כֹל הָאָדָם כּוֹזֵב:

מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּנְמוּלוֹתַי עָלַי: כּוֹס
 יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא. וּבָשָׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיְיָ
 אֲשַׁעֵם. נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יְיָ
 הַמִּיתָה לְחִסְדֵּיוֹ: אֲנִה יְיָ כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי
 עֲבָדְךָ בֶּן אֲמָתְךָ. פִּתְחֵת לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבֵּחַ
 זִבְחֵתוֹדָה. וּבָשָׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיְיָ אֲשַׁעֵם.
 נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ: בְּחֻצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי
 יְרוּשָׁלַיִם הִלְלוּהָ:

הִלְלוּ אֶת יְיָ כֹּל גּוֹיִם. שִׁבְחוּהוּ כֹּל הָאוֹמִים:
 כִּי גָבַר עֲלֵינוּ חֶסֶדּוֹ. וְאַמֵּת יְיָ לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:
 יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהֱרָן. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:
 יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יְיָ לִי אֵל אִירָא מָה
 יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֻזֹּרִי. וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׂוֹנְאֵי טוֹב לְחַסוֹת
 בִּי. מִבְּטָח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת בִּי. מִבְּטָח בְּנָדִיבִים: כֹּל גּוֹיִם
 סָבְבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי

הַלֵּל לַיּוֹם אֲשֶׁר שְׁבוּעוֹת כּוֹנֵן 85

אֲמִילִם: סִבְיָנִי כְּדַבְּרֵימָּה דּוֹעֵכּוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם:
 דָּחָה דְחִיתָנִי לְנִפּוֹל וַיִּי עֲזָרָנִי: עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:
 קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יִמִּין יי עֲשֵׂה חַיִּים: יִמִּין יי
 רִזְמָתָה: יִמִּין יי עֲשֵׂה חַיִּים: לֹא אֲמִילִם כִּי אֲחִיָּה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי
 יְהוָה: יִסּוֹר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אֲבֹא
 בָּם אֲוֹדָה יְהוָה: זֶה הַשָּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתָנִי
 נִתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אֲוֹדָה אֲכֹן כְּאִסּוֹ הַבּוֹנִים הִתֵּתָ לְרֹאשׁ פְּנֵה: אֲכֹן
 מֵאֵת יי הִתֵּתָ זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעִינֵינוּ: מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה
 יי נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זֶה

אֲנֵא יי הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנֵא יי הוֹשִׁיעָה נָא:
 אֲנֵא יי הַצְּלִיחָה נָא: אֲנֵא יי הַצְּלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנִיכֶם מִבֵּית יי בֵּית אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ
 אִסְרוּ חֹג בְּעִבּוֹתֵינוּ עַד בְּרִנּוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵינוּ אֲתָה וְאֲוֹדָה
 אֵלֵינוּ אֲרוֹמְמָךְ: אֵלֵינוּ הוֹדוּ לָנוּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ
 יְהוָה יי אֶלְהֵינוּ (עַל) כָּל מַעֲשֵׂיךָ נְחִסְדֵיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 רְצוֹנָה וְכָל עֲמָלָה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ: כִּי לָךְ
 טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָא לְזִמְרָה כִּי מַעֲשֵׂיךָ וְעַד עוֹלָם אֲתָה
 אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהִלָּה בִּתְשֻׁבָּחוֹת:

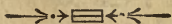
הַשֵּׁן אֲמַר קְדִישׁ שֵׁם:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֻעֻתִיהַ וַיִּמְלִיךְ
 מַלְכוּתִיהַ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיהַ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהַ בְּחִיכּוֹן וּבְיִמְיִכּוֹן וּבְחִיכּוֹן דְּכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא וּבְזִמְנָה קְרִיבָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהוָה שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא מִן כָּל
 בְּרַכְתָּא וּשְׁרִיטָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא וְאִמְרוּ בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קְהֵל קְהֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי
 בְּשִׁמְיָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יהי שם יי מברך, מעתה ועד עולם:
 יהא שלמא, רבא, מן שמיא, וחיים, עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.
 קהל עזרי מעם יי, עשה שמים וארץ:
 עשה שלום, במרומי, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

איידעך מען נעמט ארויס דאס ספר תורה ואגט מען דאס:
 (אמה, הראת לדעת, כי יי, הוא האלהים, אין עוד, מלבדו):
 אין כמיוך באלהים אדני, ואין כמעשיך: מלכותך
 מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור ודור: יי
 מלך, יי מלך, יי ימלך, לעולם ועד: יי עוז לעמו
 יתן, יי יברך את עמו בשלום:
 אב הרחמים הטיבה ברצונה, את ציון תבנה חומות ירושלים:
 כי בה לבד בטחנה מלך אל רם ונשא, אדון עולמים:

סדר הוצאת ספר תורה

ווען מען נעמט ארויס דאס ספר תורה ואגט מען דאס:
 ויהי בנסע הארון, ויאמר משה, קומה יי ויפצו
 איביך, וינסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה,
 ודבר יי מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו
 ישראל בקדשתו:
 יי, אל רחום וחנון, ארך אפים ורב
 חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים, נושא עון,
 ופושע וחסאה, ונקה: ג"פ
 רבונו של עולם, מלא משאלות לבי, לשובה,
 וחפק רצוני, ותן שאלתי ונפה לי עבדך פנ"ב אמתך,
 ואשתי ובני ובנותי, וכל בני ביתי, לעשות רצונה,

הוצאת ס'ת ליום א שר שבועות מד 87

בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. וּמִלִּטְנוּ מִן יֵצֵר הָרָע, וְתֵן חֲלָקֵנוּ
 פְּתוּרְתֶךָ, וּזְכֵנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׂכִינְתֶךָ עָלֵינוּ.
 וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְיִתְקַים בָּנוּ
 מִקָּרָא שְׁכָתוֹב, וְנִחָה עָלֵינוּ רוּחַ יי, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה.
 רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וְיִרְאַת יי. וְכֵן יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנוֹזְכָה
 לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּעֵינֶיךָ, וְלַלְכֹת בְּדַרְכֵי
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, וּמִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְּךָ, כְּדֵי שְׁנוֹזְכָה
 לַחַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים, לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְתִשְׁמְרֵנוּ
 מִמַּעֲשִׂים רָעִים, וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת, הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא
 לְעוֹלָם, וְהַבּוֹמֵחַ בֵּינִי חֶסֶד יִסּוּבְּבִנְהוּ אָמֵן:

ג' וְאֲנִי תַפְלֵתִי לָךְ יי, עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים, בָּרֵב
 חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְּמִרָא עֲלֵמָא, בְּרִיךְ פְּתִירָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ
 עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְעֹלָם, וּפּוֹרְקֵן יְמִינְךָ, אַחֲזִי לְעַמְּךָ, בְּבֵית
 מִקְדָּשְׁךָ, וְלִאֲמִטּוּי לָנָא מִטּוֹב נְהוּרָךְ, וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא, בְּרַחֲמִין
 יְהֵא רַעֲוֹא קְדָמָךְ, דְּתוֹרִיךָ לִן חֵין בְּמִיבּוּתָא, וְלִהְיוּ אֲנָא פְּקִידָא
 בְּנוֹ צְדִיקָיָא, לְמַרְחֵם עָלֵי, וְלִמְנַטֵּר יְתִי, וְיֵת כֶּסֶף דִּי לִי, וְדִי לְעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל: אֲנִיתְּ הוּא וְזֶן לְבֹלָא, וּמִפְּרָגִם לְבֹלָא, אֲנִיתְּ הוּא, שְׁלִיט
 עַל בֹּלָא, אֲנִיתְּ הוּא, דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכוּתָא, דִּינִיךָ הִיא.
 אֲנָא עֲבָדָא דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגְדָנָא קִפְּהָ וּמִקְמָא דִּיקָר
 אֲוִרִיתָהּ, בְּכָל עֵדֵן, וְעֵדֵן, לֹא עַל אֲנִישׁ רַחֲמִינָא, וְלֹא עַל בֶּר
 אֲדִהִין סְמִיכָנָא, אֱלֹא, בְּאַלְהָא דְּשִׁמְיָא, דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט.
 וְאַוִּרִיתָהּ קְשׁוּט, וּנְבִיאוּתִי קְשׁוּט, וּמִסְגָּא לְמַעַבְדִּי מִבּוֹן וְקְשׁוּט:
 בְּהָ אֲנָא רַחֲמִין, וְלִשְׁמָהּ קְדִישָׁא יִקְרָא, אֲנָא אִמְרָ, תּוֹשְׁבָתְךָ, יְהֵא

ה'צאת ס'ת ליום א' של שבועות

רָעוּא קְדָמָה, דְּתַפְתַּח לְפָאִי בְּאוּרִיתָא. וְתִיב לִי בְּנִי דְכָרִין
 דְּיַעֲבֹדוּן רַעוּתָהּ, וְתִשְׁלִים מִשְׁאָלִין דְּלָפָא, וְלָפָא דְכָל עַמָּה
 יִשְׂרָאֵל, לְטַב, וְלְחַיִּין, וְלְשָׁלָם:

המוציא ס'ת נוטלו ביד ימין וש"ץ מקבלו בכו' ידיו ומחזיר לימין ועומד לפני ההיכל
 ואומר בקול רם:

חו"ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אַחַד, הוּא אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חֲנוּן גְּדוֹל לִי אֱתִי, וְגִרְמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:

ווען דער חזן זאגט גדלו זאגט קהל דאס:

לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה, וְהַגְבִּירָה, וְהַתְפַּאֲרָה, וְהַנְּצַח, וְהַחַיּוּת, כִּי כָל
 בְּשָׂמִים וּבְאַרְץ: לָךְ יְיָ הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּשָּׂא לְכָל לְרָאשׁ: רוֹמְמוֹ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדוּם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוִי לָהֶר קְדָשׁ, כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מצוה על כל אחד לחבק ולנשק הס'ת כשהיא עוברת לפניו, ואם יודמן לו רוק בפיו
 ירוק ואח"כ ינשק אבל לא ינשק ולרוק אח"כ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדֵּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם,
 וְיִתְנַשָּׂא שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 בְּעוֹלָמוֹת שְׁכָרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן
 יִרְאָיו, וּבְרִצּוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל תְּיֻלָּמִים, אֲדוֹן כָּל
 הַבְּרִיּוֹת, אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֻשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם, תְּשׁוּבָה,
 בְּשִׁמְיֵי שְׁמֵי קְדָם: קְדִישָׁתוֹ, עַל תְּחִיּוֹת, וּקְדִישָׁתוֹ, עַל כְּפֹא הַכְּבוֹד:
 וּבִכְן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךְ, בְּנוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵינוּ כָּל חַי, וְנֹאמַר לְפָנָיו,
 שִׁיר קְדָשׁ, בְּכַתוּב: שִׁירֵי לֹא־לְחַיִּים, וּמְרוֹי שְׁמוֹ, סִדּוֹ דְּרוֹקֵב
 בְּעֶרְבוֹת, בֵּיה שְׁמוֹ, וְעֲלוֹי לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ, עֵין בְּעֵין, בְּשׁוּבוֹ אֶל
 נֹהוּ בְּכַתוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאִי, בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֹאמַר, וְנִגְדֵּלָה
 כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָּל בְּשִׁיר יַחְדּוֹ, כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר:

אַב הַרְחָמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים, וְיַזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים,
 וְיַצִּיל גְּפֻשְׁתֵּינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיַגְעַר בְּיָצָר הָרָע מִן

הוצאת ס'ת ליום א' של שבועות מה 89

הנשואים. ויחון אותנו לְפָלִיטת עוֹלָמִים. וימלא מְשָׁאֲלוֹתֵינוּ.
בְּמַדָּה מוֹבָה יְשׁוּעָה וּרְחָמִים:

חיון ויצוור ויגן ויושִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַפֶּל, הָבוּ גִדְלָה לְאַלְהֵינוּ, וְחַנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב"פ) בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מְחַיֶּימַת פְּתִי. פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל, מְשֻׁמְחֵי לֵב. מִצְוֹת יְיָ בְּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. הָאֵל תְּמִים דְּרָכּוֹ, אֲמֵרַת יְיָ צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא, לְכָל הַחוֹסִים בוֹ: וְאַחֲכַי יֹאמְרוּ הַקֹּהֵל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם:

ברכת העולה לספר תורה

דעם וואָס מען רופט אויף צו דער תורה זאָגט דאָס:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

קהל ואח"כ העולה בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ווען מען האָט אויס גיליינט זאָגט ער דאָס:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

קריאה ליום א' של שבועות

אידער מען מאכט דיא ברכה איבער דעם ספר זאָגט מען פריער אקדמות:

א קְדָמוֹת מְלִין וְשָׁרִיוֹת שׁוֹ
אוֹלָא שְׁקִילָנָא, הִרְמֵן וְרִשׁוֹ
בְּ בָבִי תִרִי וְתִלֵּת, דְּאַפְתַּח בְּנִקְשׁוֹ
תָּא: תָּא: תָּא:

גברי

תא: בְּבִרְי דְּבִרְי וְטָרִי, עֲדִי לְקִשְׁשׁוֹ
 תא: וְ בּוֹרֵן עַלְמִין לִיה, וְלֹא סִפֵּק פְּרִישׁוֹ
 תא: גְּוִיל אֱלֹו רְקִיעֵי, קִנִּי כָּל חוֹרֶשׁ
 תא: דִּי יוֹ אֱלֹו יָמִי, וְכָל מִי כְּנִישׁוֹ
 תא: בִּירֵי אֲרַעָא סִפְרֵי, וְרִשְׁמֵי רִשְׁוֹ
 תא: הַרְר מְרִי שְׁמָא, וְשִׁלִּיט בִּיבֶשׁ
 תא: הֶקֶם עַלְמָא יַחֲדָא, וּכְבִּישִׁיה בְּכַבְשׁוֹ
 תא: וְ בָּלֹא לָאוּ שְׂכָלְלִיה, וּכְלָא תִּשְׁשׁוֹ
 תא: וּבִאֲתָא בְּלִיָּלָא, דְּלִית בָּהּ מִשְׁשׁוֹ
 תא: זִ מִן כָּל עֲבִידְתִּיה, בְּתַךְ יוֹמֵי שׁ
 תא: זְהוּר יִקְרָה עָלֵי, עָלֵי כּוֹרְסִיה דְּאִשׁ
 תא: חַיִּל אֶלְקָה אֶלְכִּין וְרִבּוּא, לְשִׁמְשׁוֹ
 תא: חֲדַתִּין נְבוֹט לְצַפְרִין, סְגִיָּא מְרִשׁוֹ
 תא: טַ פִּי יִקְיִדִין שְׁרָפִין, כְּלוּל גְּפִי שׁ
 תא: טַעַם עַד יִתְיַהֵב לְחוּן, שְׁתִּיקִין בְּאֲדָשׁ
 תא: יִ כְּבִלּוֹן דִּין מִן דִּין שְׁוִי, דְּלֹא בְּשִׁשׁ
 תא: יִקֵּר מְלִי כָּל אֲרַעָא, לְתַלְמוֹתֵי קְדוּשׁ
 תא: כְּכָל מִן קְדָם שְׁדִי, כְּכָל מִי נְפִישׁוֹ

קריאה ליום א של שבועות 91

תא: כְּרוּבִין קָבַל גִּלְגָּלִין מְרוֹמֵמִין בְּאוֹשׁ
 תא: לְמַחְזֵי בְּאַנְפָּא עֵין בְּוֹת גִּירֵי קֵשׁ
 תא: לְכָל אֲתֵר דְּמִשְׁתַּלְחִין וְרִיזִין בְּאִשּׁוֹ
 תא: מְבָרְכִין בְּרִיד יְקָרָה בְּכָל לִשָּׁן לְחִישׁוֹ
 תא: מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ דְּלֹא צָרִיד בְּחִישׁוֹ
 תא: נְהִימָא כָּל חֵיל מְרוֹמָא מְקַלְסִין בְּחִשְׁשׁ
 תא: נְהִירָא מְלָכוּתָהּ לְדֵר וְדֵר לְאַפְרָשׁ
 תא: סְדִירָא בְּהוּן קְדוּשָׁתָא וְכֵד חֲלָפָא שְׁעָ
 תא: סְיוּמָא דְלַעֲלָם וְאוּף לֹא לְשִׁבְעָ
 תא: עַד בְּיָקֵר אַחֲסִנְתָּהּ חֲבִיבִין דְּבִקְבָע
 תא: עֲבִידִין לֵיהּ תְּמִיבָא בְּדִנְח וּשְׁקָע
 תא: בְּרִישָׁן לְמִנְתָּהּ לְמַעַבְד לֵיהּ רְעוּ
 תא: פְּרִישׁוּתָהּ שְׁבַחָהּ יְחִוּן בְּשַׁעוּ
 תא: צְבִי וְחֲמִיד וְרִגִי דִּילָאוֹן בְּלָעוּ
 תא: צְלוּתָהּ בְּבִין מְקַבֵּל וְתִנָּא בְּעוּ
 תא: קְטִירָא לְחֵי עֲלָמָא בְּתִנָּא בְּשִׁבְעָ
 תא: קָבַל יָקֵר מִשְׁפָּתָא יְתִיבָא בְּקִבְעוּ
 תא: רְשִׁימָא הִיא גּוּפָא בְּחִכְמָתָא וְכִדְעָ

תא: רבותהון ד' ישראל, קראי בשמע
 תא: שבת רבון עלמא, אמירא רבן
 תא: שפר עליה לחוויה, באפי מלכו
 תא: ת אין ומתכנשין, בחיוו ארן
 תא: תמהין ושיילין ליה, בעסק אתן
 תא: מנן ומאן הוא רחמך, שפירא ברין
 תא: א רום בגיגיה, ספית מדור ארין
 תא: י קרא ונאח את, אין תערבי למרן
 תא: ר עותך נעביר לך, בכל אתרן
 תא: ב חכמתא מתיבתא להון, קצת להודעו
 תא: י דעתון חכמין ליה, באשתמודעו
 תא: ר בותכון מה תשיבא, קבל תהיא שבת
 תא: ר בותא דיעבד לי, בד מזגא שע
 תא: ב מיתי לי נהורא, ותחפי לכון בה
 תא: י קריה בד אתגלי, בתוקפא ובגבור
 תא: י שלם ומלא, לסנאי ונגן
 תא: א דקתא לעם חביב, וסגיא וכן
 תא: ח דו שלמא במיתי, ומנא רבן

קריאה ליום א שר שבועות

ק רִיתָא דִירוּשָׁלַם, כִּד יִכְנֵשׁ נִלְוֹ
 תא: י קָרִיהַ מְטִיר עֲלֶיהָ, בְּיוֹמֵי וְלֵילָא
 תא: וְנוֹנִיהַ לְמַעַבְדַּבְהָ, בְּתוּשְׁבָחָן בְּלֵילָא
 תא: דִּי יוֹהוּר עֲנִנְיָא, לְמַשְׁפַּר כִּילָא
 תא: לְפֻמִּיהַ דְּעֵבִידְתָּא, עֲבִידֵן מְטַלָּא
 תא: בְּתַכְתְּקֵי דְהַב פִּיזָא, וְשִׁבְעַ מַעַל
 תא: תְּחִימִין צְדִיקֵי, קָדָם רַב פְּעֻלָּא
 תא: וְרִיוִיחוֹן דְּמִי, לְשִׁבְעָא חֲדָן
 תא: רְקִיעָא בְּיִדְהוּרִיהַ, וְכוּכְבֵּי זִין
 תא: הָדָרָא, דְּלָא אִפְשָׁר לְמַפְרַט בְּשָׁפֹן
 תא: וְלָא אִשְׁתַּמַּע וְחָמִי, נְבוֹאָן חֲזִין
 תא: בְּלָא שְׁלֵמָא בִּיהַ עֵין, בְּגוּ עֵדֵן גִּגִּי
 תא: מְטִילֵי בִי חֲנֻנָא, לְבִתְדֵי דְשָׁכִין
 תא: עַלִּיהַ רַמּוֹי, דִּין חוּא, בְּרַם בְּאַמְרָנוּ
 תא: שְׁבַרְנָא לִיהַ בְּשָׁבִין, תְּקוּף הַמְנוּ
 תא: וְדָבַר לָן עֲלָמִין, עֲלָמִין מְרֻמוּ
 תא: מְנַת דִּילָן דְּמַלְקֵי דְמִין, פִּרְשׁ בְּאַרְמוּ
 תא: מְדוּלָא דְלִוְרָתָן, וְרַמּוֹר מוֹר, רַמּוֹ

קריאת ליום א של שבועות

ו. חר בחר כי סביה, ועביר קרבו
 תא: ב. קרנודי מנגח בהמות, ברברבו
 תא: י. קרמע נון לקבליה, בציצוי בנבור
 תא: מ. קרב ליה ברית, בחרבית, ברברבו
 תא: א. רסטון לצדיקן יתקן, ושרי
 תא: מ. סחרין עלי תבי דכדבור, וגומר
 תא: נ. גידין קמיהון, אפרסטון נהר
 תא: ו. מתפנקין וריו, בכסי ריו
 תא: ח. מר מרת דמבראשית, נטיר, בי נען
 תא: י. כאין בר שמעתון, שבר דא שיר
 תא: ק. ביעין בן תחיון, בהנהו חבור
 תא: ו. תזבון די תיתבון, בעלא דר
 תא: א. רי תציתון למלוי, דנפקין בחדר
 תא: מ. רומם הוא אלהין בקדמא ובתרי
 תא: צ. בי ואתרעי בן ומסר לן אורי
 תא:

וקורין בפרשת יתרו „בחדש השלישי“ ומתחלק לה גברי :

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה
 באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחגו
 במדבר ויחורשם ישראל נגד החר: ומשה עשה אלהים
 ויקרא אליו יהוה מן החר דאמר כה תאמר לבנות יעקב ותגיד

קריאה ליום א של שבועות מח 95

לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רֹאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאִשָּׁא אֶתְכֶם
 עַל־כַּנְפֵי נְשִׁוּיִם וְאָבִא אֶתְכֶם אֵלַי: וְעַתָּה אִם־שָׁמַעְתֶּם תִּשְׁמָעוּ
 בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־
 לִי כָל־הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מִמְלֶכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְקַרֵּא
 לְזֻקְנֵי הָעָם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ
 יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יְחִידוֹ וַיֹּאמְרוּ כֹל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
 וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 הִנֵּה אֲנִכִּי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי
 עֲפֹךְ וְגַם־כִּי־יֹאמְרוּ לְעוֹלָם וַיְגַד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־
 יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְדַשְׁתָּם הַיּוֹם
 וּמָחָר וּכְבֹסוּ שְׂמֹלֹתֶם: וְהָיוּ נִכְנִיִּם לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲנִנִי כָל־הָעָם עַל־הָר סִינַי: וְהִגַּבְלָתִי אֶת־
 הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲצוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְחוֹ כָּל־
 הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת וּיּוֹמָת: לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־
 יָרֵה יִירֶה אִם־בַּחֲמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בְּמִשְׁחָה הַיָּד הַזֶּה
 יַעֲלוּ בַּהֵר: שְׁשִׁי וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־
 הָעָם וַיְכַבֵּסוּ שְׂמֹלֹתֶם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הָיוּ נִכְנִיִּם לַשְּׁלִשִּׁת
 יָמִים אֶל־תִּנְשׂוּ אֵל־אִשָּׁה: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲתִית חֲפָקָר
 וַיְהִי קִלְת וּבִרְהִים וַעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד
 וַיִּחַרֵּד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִדְרֹאֵת
 הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצֻבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר: וְהָר סִינַי עָשָׂן
 כִּלְוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כְּעֹשֶׁן
 הַכֶּבֶשֶׂן וַיִּחַרֵּד כָּל־הָהָר מְאֹד: וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק
 מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: רִבִּיעִי וַיֵּרֵד יְהוָה עַל־
 הָר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיְקַרֵּא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר

קריאה ליום א של שבועות

וַיַּעַל מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הַעַד בָּעַם פְּנִיָּהֶם
 אֶל־יְהוָה לְרֹאוֹת וְנִפְלַ מִפְּנֵי רֹב: וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּזְשִׁים אֶל־
 יְהוָה יִתְבָּרְשׁוּ פִּי־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לֹא־יוֹכֵל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָר מִיָּנִי כִּי־אַתָּה הַעֲדַתָּה בְּנֵי לֹא־אֹמֵר
 הַנִּבֵּל אֶת־הָהָר וְקִרְבָּתוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה לְדָוִד וְעַלִּית
 אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהִסֹּו לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה
 פֶּרִי־יִפְרֹץ־בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

בקצת קהלות אומרים כאן „ארכין“ וכו' :

וַיֵּדְבֶר אֱלֹהִים אֶת פֶּלֶחַד־בָּרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: ׀ אֲנֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא יִהְיֶה
 לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַד־פָּנִי לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ פֶּסֶל וְכָל־
 תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר
 בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאֶרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי
 אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ עֹזֵן אֲבֹת עַל־בָּנִים עַל־
 שְׂלִישִׁים וְעַל־רִבְעִים דְּשִׁנְאִי וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים לְאֲהָבִי
 וְדִשְׁכַּרְנִי מִצֹּותִי: ׀ לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי
 לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא: ׀ זְכוֹר אֶת־
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכָתְּךָ
 וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כִּי־מְלָאכָה אַתָּה
 וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבַחֲמֹלֶךְ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי
 שִׁשְׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאֶרֶץ אֶת־הַיָּם
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־פֶּן בִּרְךָ יְהוָה אֶת־
 יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ׀ כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
 יֵאָרְכוּ יְמֶיךָ עַל הַבְּרָכָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ׀ לֹא
 תִרְצָח: ׀ לֹא תִנָּאֵף: ׀ לֹא תִגְנוֹב: ׀ לֹא־תַעֲנֶה בִרְעֻךָ עַד
 שִׁקְרָה: ׀ לֹא תַחַמֵּד בֵּית רֵעֶךָ: ׀ לֹא־תַחַמֵּד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדְּךָ

קריאה ליום א שר שבועות מט 97

וַאֲמַתּוֹ וַיִּשְׁרֹוּ וַחֲמִירָו וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְיָהּ: פ' חמישי וְכָל הָעַם רֹאִים
 אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִים וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַחֶהָר עֹשֶׂן
 בִּנְיָא הָעַם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמִדּוּ מִרְחָק: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אֵתָהּ
 עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יִבְדֹּךְ עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־הָעַם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לִבְעֹבוֹר נַפְוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים
 וּבְעֹבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲמָאוּ: וַיַּעֲמִד
 הָעַם מִרְחָק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֶם רֹאִיתֶם כִּי מִן־
 הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא תַעֲשׂוּן אֵתִי אֲדָחִי כֶסֶף וְאֲדָחִי
 זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזִּבְחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וּזְבַחַת עֲלִיו
 אֶת־עֹלְתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנֶיךָ וְאֶת־פִּקְדֹנְךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת־שְׁמִי אֲבֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכִיתֶיךָ: וְאִם־מִזִּבְחַ
 אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גִּוִּית כִּי חִרְבָהּ הִנֵּפֶת
 עָלֶיהָ וּתַחֲרֹתָ: וְלֹא־תַעֲלֶה בַמַּעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־
 תִבְלֶה עֲרוֹתֶהָ עָלָיו:

מנחין ס'ת שניה אצל הראשונה. ואומרין חצי קדיש על שתיהן. ומגביהין וגוללין
 ס'ת שקראו בו. ופותחין ספר תורה שניו וקוראין למפזיר בפי פנחס:

וּבַיּוֹם הַפְּכוּרִים בַּהֲקָרִיבְכֶם מִנְחַח חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם
 מִקְרֵא־לֶדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כִּלְי־מִלֻּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לָרִיחַ נִיחַח לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אֵיל
 אֶחָד שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סִטָּת בָּדוּלָה בַשָּׁמֶן
 שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵי־הָאֶחָד:
 עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִבְבֶּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת חִבְּשִׁים: שְׁעִיר עִזִּים
 אֶחָד לִכְפָּר עֲלֵיכֶם: מִלֵּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ
 תָמִידִם יְהִי־לָכֶם וְנִסְיָהֶם:

אין אטייל קהלות ווטרט ארכין גיואנט פאר די עשרת הדברות:
 ארכין יי שמיא לסיני, ואמר למשה מהימנה, תא

סך: בני פלטין ידי לא יבְהִלְנָהּ, דְּכַבֵּשׁ יִתְחַן
 סָבֵף, מִן רִישׁ: גִּמְרִין דְּאַתּוֹן, הֵנָּה נִירִיה דְּנִמְרֹד,
 וְלֹא יָכִיל לְמַכּוֹ, רַגְלֵי דְסָבֵף: דְּבֵק לִית הוּא נִירָא
 דְּמִלְאכֵי בָּהּ, דְּעַמְדָּא אִשָּׁא אִכְלָה אִשָּׁא: הָא אִנָּא
 מִלְבִּישׁ לָהּ, פּוֹרְפִירִין יִידֵי, דְּאִין קָרִיב מִלְאכֵיָא
 תִּנְגְּשִׁנָּה בְּהוֹן: וּקְבָעִית קָרְנֵי הוֹדָא, בְּרֹאשָׁהּ, דְּלִית
 זָבֵר, דְּקָרֵב לְוֹתֵךְ: וְעִירָא לָא תִּהְיוּ בְּאַפָּךְ, מִשָּׁה
 דְּלִית אֵת יָדַע, מַה חִפְתִּךְ עָלֵי: חֵי וּקְיָם אִנָּא, דְּבִרְאִית
 אִכְנָנָךְ, עַד לָא שְׂכָלְלִית, רֹמָא וּמִיכָא: טִירוֹנֵי מְרֹמָא,
 קָמוּ לְהוֹן תִּמְחִין, דִּין אִכְסָנָא חָכָא, מָאן הוּא: יָהּ
 יְהִיב רִשְׁנָה לְבִשְׂרָא וְדָמָא, לְמַקְרֵב חָכָא, וּמָאן כְּדוֹ
 אִנְפִּרְטִין (נ"א וּמִן כְּדוֹ אִנָּא אִנְפִּרְטִין): כִּד חֲמוּן,
 מִלְאכֵיָא, דְּעָנִי כְּדִין לְהוֹן, דִּין אִכְסָנָא, אִנָּא מוֹדַע
 לְבוֹן: לְעִנּוּתָא, דְּאִיתְקַרֵּי מִשָּׁה רַעֲיִיחוֹן דְּבִנִּי,
 מִהֲמָנִיה דְּבִיִּיתִי: מְכוּ שְׂמִיָּא, וְרַמַּת אֶרְעָא, וְאַשְׁתַּכַּח,
 דְּקָאִים בֵּין חוֹתָא: נָעוּ מִלְאכֵי, וּדְחִילוּ אוֹפְנִין וּגְלַגְלִין,
 כִּד חֲמוּן, מִשָּׁה דְּקָרֵב לְעַרְפָּלָא: שְׁעֵרוֹת רִישִׁיהּ,
 קָמוּ לְהוֹן פִּתְחָא, דְּאִקְנִין דִּיעֻקֵּב חוֹא, מִזְקָה
 לְקַבְלִיהּ: עוֹר, וּקָרֵב לָךְ חָכָא, רַעֲיִיחוֹן דְּבִנִּי, צִנּוּחַ
 מִן בְּרִסְיָהּ, מִלְבָּא חָמָא: פֶּסֶל לָךְ, תִּרְיִן לוֹחִין, מִן
 סִנְפִּרְנוֹן, דְּתַחוּת בְּרִסְיָהּ, דְּמִלְבָּא חָיִיא: צְחִיל תְּהֵא,
 לְבִיָּה דְּמִשָּׁה וְחֵדִי, דְּתֵהא אֶל רַחוּם, אִפִּילְגוּס דִּידִיהּ:
 קָרִיבֵי מִלְאכֵיָא, לְוֹת בְּרִסְיָהּ דְּקָרִיס, וְאַמְרִין בְּבָעוּ

מִן־הַיּוֹם, דָּלָא יִשְׁלוּט בֶּן: רִישָׁא דְכִיפָא, בְּחוּמְרֵיהּ תִּבְרַה,
וְאֵנָן קִשְׁיִין לִיהּ לְמַנְגְּשִׁיהּ. שְׂדֵי אָמַר לִיהּ, לָא תִדְחַל
מִשָּׁה, דְּמִימְרֵיהּ לָךְ, בְּסַעֲדָךְ: תִּסַּב אֲרִיִּיתִי, וְתַחֲוֹת
לָךְ, דָּלָא אִשְׁכַּחִית בְּנִבְיָא, מְהִימָן כּוֹתֵךְ:

מי שברך לעולם לתורה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"פ) בעבור שגלה
לכבוד המקום לכבוד התורה ולכבוד הרגל ובשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל
צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות
לרגל עם כל ישראל אחיו, ונאמר אמן:

(ליולדת) מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת
(פב"פ) ואת בנה הנולד (לנקה) ואת הילדה הנולדת) לָהּ במזל טוב (לנקה) ויקרא
שמה בישראל פב"פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקה) יגדלה
(לזכר) לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים, ונאמר אמן:

(לחולה) מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא
ירפא את החולה (לנקה) החולנית (פב"פ) בעבור (שפב"פ) נדר מתנה בעבורו
(בעבורה) בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו ל. ח ימו ולרפאותו ולהחיותו ולהחיותו
ועליה להחלימה ולרפאותה ולהחיותה וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה
מן השמים לרמ"ח אבריו (אבריה) וש"ס גידיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל
רפואת הנפש ורפואת הגוף (שבת ו) יום טוב הוא מלעזק השתא בעגלא ובזמן
קריב, ונאמר אמן:

יוען מען הייבט אויף דאָס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאָס:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד
מֹשֶׁה: עַץ חַיִּים הִיא לַפִּיחִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי גִּוְעִים וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: אַרְךְ יָמִים בְּיַמִּנָּה בְּשִׂמְלָאָהּ
עוֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וְאַדִּיר:

ברכת ההפטר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם
הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְצִדְקָ:

ביחזקאל סי' א' ויהי בשלשים שנה עד ואשמע קול מדבר ומסיים בפסוק ותשני רוח מפרשה שלאחריה סי' ג' בפסוק י"ב :

וַיְהִי בַּשְּׁלִישִׁים שָׁנָה בְּרַבִּיעִי בַּחֲמִישָׁה לַחֹדֶשׁ
וְאָנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נֶחֱר בְּכָר בְּנִתְחֹו הַשָּׁמַיִם
וְאֶרְאָה מַרְאֹות אֱלֹהִים: בַּחֲמִישָׁה לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה
הַחֲמִישִׁית לַגָּלוּת הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִן: הִי הָיָה דָּבָר
יְיָ אֵל יַחֲזַקְאֵל בֶּן בּוּזִי חֲבֵתָן בְּאֶרֶץ כַּשְׁדִּים עַל
נֶחֱר בְּכָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יָד יְיָ: וְאֶרְאָ וְהִנֵּה רוּחַ
סַעֲרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן עֲנָן גָּדוֹל וְאִשׁ מִתְּלַקַּחַת וְנִגְהָ
לֹו סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כָּעֵין הַחֲשָׁמַל מִתּוֹךְ הָאִשׁ:
וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע חֵיּוֹת וְזֶה מֵרְאִיתָן דְּמוּת אָדָם
לְחִנָּה: וְאַרְבַּעַת פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּעַת פָּנִים לְאַחַת
לָהֶם: וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רַגְלֵי
עֶגְלָה וְנוֹצָצִים כָּעֵין נֹחַשֶׁת קָלָל: וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
כְּנִפֵּיהֶם עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וּכְנִפֵּיהֶם
לְאַרְבַּעַתָּם: חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֵל אֲחֻתָּהּ כְּנִפֵּיהֶם לֹא
יִסְבּוּ בְּלִבָּתָן אִישׁ אֶל עֶבֶר פָּנָיו וְלֹא כֹו: וּדְמוּת פְּנֵיהֶם
כְּפָנֵי אָדָם וּפָנֵי אֶרֶץ אֵל תִּימִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפָנֵי שׂוֹר
מִהַשְׁמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּם וּפָנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם: וּפְנֵיהֶם
וּכְנִפֵּיהֶם פְּרָדוֹת מְלֻמָּעָה לְאִישׁ שְׁתֵּים חוֹבְרוֹת
אִישׁ וּשְׁתֵּים מְכַסּוֹת אֶת גְּבוּלֵיהֶנָּה: וְאִישׁ אֶל עֶבֶר
פָּנָיו וְלֹא כֹו אֶל אִשָּׁר יִהְיֶה שְׂמָה הָרוּחַ לְלָכַת וְלֹא כֹו
לֹא יִסְבּוּ בְּלִבָּתָן: וּדְמוּת חֵיּוֹת מֵרְאִיתָם כְּנִפֵּיהֶם
אִשׁ בְּעֵרוֹת כְּמֵרְאָה תַלְפִידִים הִיא מִתְּחַלֶּכֶת בֵּין

הפטרה ליום א של שבועות נא 101

תחיות ונצח לאש ומן האש יוצא ברכ: ותחיות
 רצוא ושוב כמראה הקוק: וארא תחיות ונצח אופן
 אחר בארץ אצל תחיות לארבעת פניו: מראה
 האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחר
 לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן
 בתוך האופן: על ארבעת רבועיהן בלכתם ילכו
 לא יסבו בלכתן: וגביהן וגבה להם ויראה להם
 וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ובלכת תחיות
 ילכו האופנים אצלם ובהנשא תחיות מעל הארץ
 ינשאו האופנים: על אשר יהיה שם הרוח ללכת
 ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמדתם
 כי רוח תחיה באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם
 יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים
 לעמדתם כי רוח תחיה באופנים: ודמות על ראשי
 תחיה רקיע כעין הקרח הנורא נמוי על ראשיהם
 מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל
 אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים
 מכסות להנה את גויותיהם: ואשמע את קול
 כנפיהם כקול מים רבים כבול שדי בלכתם קול
 המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ויהי
 קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה
 כנפיהן: וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה
 אבן ספיר דמות פסא ועל דמות הפסא דמות כמראה

אדם עליו מלמעלה: וארא פנין השמל במראה
אש בית לה סביב במראה מתניו ולמעלה ומראה
מתניו ולמטה ראיתי במראה אש ונגה לו סביב:
במראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם בן
מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יי ואראה
ואפול על פני ואשמע קול מדבר: ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי במקומו.

המפטיר אומר הברכות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועשה המדבר
ומקים שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד
מדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן
אתה: ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלות נפש תושבי
במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד
משיחך במהרה יבא ונגל לפנינו על פסא לא ישוב זה ולא
ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו

שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום חג

השבועות הזה שנתת לנו יי אלהינו לששון ולשמחה
לכבוד ולתפארת:

על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי
מקדש ישראל והזמנים:

יְהי אֵלַי וְגוֹאֲלִי אֶת־נַצְכָּה לְקַרְאֲתָהּ. הִיָּה
וַיְהִיָּה. הִיָּה וְהָיָה. כָּל גּוֹי אֲדַמְתָּהּ: וְתוֹדָה.
וְלַעֲוֹלָתָהּ. וְלִמְנֻחָהּ. וְלַחַטָּאת. וְלָאִשָּׁם.
וְלַיִשְׁלָמִים. וְלַמְלוּאִים כָּל קַרְבָּנָהּ: זְכוֹר
נִלְאָה אֲשֶׁר נִשְׁאַחַ וְהַיִּשִּׁיבָה לְאֲדַמְתָּהּ.
סָלָה אֶת־לִלָּהּ בְּאִשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָהּ: דִּק עַל
דִּק. עַד אֵין נִבְדֵּק. וְלַתְּבוּנָתוֹ אֵין חֶקֶר:
הָאֵל נִזְרָא. בְּאַחַת סְקִירָה. בֵּין טוֹב לְרַע
יִבְקֶר: וְתוֹדָה וְלַעֲוֹלָה זְכוֹר נִלְאָה. בְּרוּב
פְּלָאוֹת. חֶבֶר כָּל אֶהְלֹו. בְּנִתִּיבוֹת לֵב. לְבָלֵב.
הַצּוֹר תַּנְמוּם פִּי־עַלֹו: וְתוֹדָה וְלַעֲוֹלָה זְכוֹר נִלְאָה. אֲשֶׁרִי וכו'

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתָהּ עוֹד יִהְיֶה פִלָּה: אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכָכָה
לֹו אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁנִּי אֶלְהִיו: תַּחֲלָה לְדוֹה. אַרְוִמְמָה אֶלְהִיו
הַמִּלָּה. וְאַבְרָכָה שְׂמָה לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַתְּלָה
שְׂמָה לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוֹל יי וּמַהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:
דוֹר לְדוֹר יִשְׂבַּח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ וְגִדּוֹד: חֲדָר כְּבוֹד הַדָּרָה
וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וְגִדְלָתֶךָ
אֶסְפְּרָנָה: זָכָר רַב טוֹבָה וּבִיָּעוֹ וְצִדְקָתֶךָ יִבְגְּנוּ: חֲנִין וְרַחוּם יי
אֶתְּךָ אֲפִים. וְגִדְל חֶסֶד: טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמִיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
יִדְוֶה יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ. וְבִרְכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ
יֵאמְרוּ. וְגִבּוֹרְתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְכָל הָאָדָם גִּבּוֹרְתּוֹ. וְכְבוֹד
חֲדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל

דור ודור: סומך יי, ככל הנפלים וזוקה, לכל הפופים: עיני כל, אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם, בפתו: פותח את ידה, ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי, ככל דרכיו וחסיד, בכל מעשיו: קרוב יי, לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת: רצון יראיו יעשה, ואת שונעתם ישמע, וישמעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תחלת יי, ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו, לעולם ועד: ונחננו נברך יה, מעתה ועד עולם, הלאויה:

סדר הכנסת ספר תורה

חיו יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו:

קהל הודו על ארץ ושמים, ויהם קרו, לעמו, תהלה לכל חסידיו, לבני ישראל, עם גרובו, הלאויה:

דוד מזמור, ליי הארץ, וישובי בה: כי ומלאה תבל, וישבי בה: כי הוא, על ימים יסדה ועל נהרות, יכולנה: מי יעלה, בהר יי ומי יקום, במקום קדשו: נקי כפים, ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע, למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה, מאלי יעשו: זה, דור דורשיו מבקש פניה, יעלב סלה: שאו שערים, ראשיכם, והנשא, פתחי עולם ויבא, מלך הכבוד: מי זה, מלך הכבוד, יי עוזו וגבור, יי גבור מלחמה: שאו שערים, ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא, מלך הכבוד: מי הוא, זה, מלך הכבוד, יי צבאות הוא מלך הכבוד, סלה:

זוען מען שטעט דא ספר תורה אין היכל אריין זאגט מען דאס:

ובנוחה, יאמר שובה יי, רבבות, אלפי ישראל: קומה יי, למנוחתך אתה, וארון עזך: כהניה, ילבשו צדק וחסידה, ירגו: בעבור, דוד עבדך אל תשב, פני משיחך: כי לקח טוב, נתתי לכם, תורת, אל תעזבו: עץ חיים היא, למחזיקים בה, ותומכיה מאשר: דרכיה, דרכי גועם, וכל נתיבותיה, שלום: השיבנו, יי אליה, ונשובה, חדש ימינו, כקדם:

הש"ץ אומר חצי קריש :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ, שְׁמִיהַ רַבָּא. בְּעֶלְמָא, דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ, וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחִיהּ, בְּחִינַת כּוֹן, וּבְחִינַת כּוֹן, וּבְחִינַת דְּכַל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶלְמָא, וּבְזִמְנֵי קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ דְּעָלַם, וְלְעָלְמֵי עָלְמָא, וַיִּתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְרַוֶּם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְסַדֵּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַדָּל, שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא דְּעָלָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא, וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחֲמַתָּא, וְאָמִירֵן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן :

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא, הָבוּ גִדְלָא, לְאַלְהֵינוּ :

אֲדֹנֵי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה :

מְלֹךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ מַגֵּן אֲבֹתֵנוּ : אַתָּה גִּבּוֹר, דְּעוֹלָם, אֲדֹנֵי, מַחְיָה מֵתִים, אַתָּה רַב דְּחַוְשִׁיעַ : מוֹרִיד הַטֶּל :

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מַחְיָה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְנֵם אֲמוּנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפְרָי : כִּי כְבוֹד, בְּעַל גְּבוּרָתוֹ, וְכִי דוֹמָה לָהּ, מְלֶכֶת מַלְכוּת, וּמַחְיָה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

וְנֶאֱמַן אַתָּה, לְחַיּוֹת מֵתִים, בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ מַחְיָה מֵתִים : אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים, כָּכָל יוֹם, וַיִּתְּלֶנּוּ סִפְתָּה. כִּי אֵל מְלֶכֶת גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.

וקדשתנו

ח ט גימל 3 1

וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעִבּוּדְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָתְךָ:

וּתְתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה. חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם
חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה. וּמִן מִתְּנֵי תוֹרָתְךָ מִקְרָא
קוֹדֶשׁ זָכָר לְיֵצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵנוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתְנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעֲלוֹת
וְלִרְאוֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה
בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלֵינוּ. וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
וְתִכְנְהוּ מִתְּרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ
גִּלְהַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְּרָה. וְהוֹפֵעַ
וְהַנִּשְׂאָ עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם. וְנִפְּצוֹתֵינוּ בֵּינָם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ.
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית

מִקֵּדֶשֶׁךָ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ. תְּמִידִים בְּסִדְרָם
וּבְנוֹסְפִים בְּהַלְכָתָם : וְאֵת מוֹסֵף יוֹם חַג
הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךָ. כְּמוֹ שֶׁתְּבַתְּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדֶךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ
בְּאַמּוֹר :

וּבְיוֹם הַבְּכוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לִי.
בְּשִׁבְעֵיתֶכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלָאכַת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לָרִיחַ נִיחֹחַ לִי פָרִים
בָּנֵי בָקָר שְׁנָיִם. אִיל אֶחָד. שִׁבְעָה כִבָּשִׁים בָּנֵי שָׁנָה :
וּמִנְחָתְכֶם וְנִסְפֵיהֶם. כַּמִּדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים. לֶפֶר. וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים. לְאִיל. וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶד. וְיֵין כְּנֶסֶף. וְשִׁעִיר לְכֶפֶר
וּשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהַלְכָתָם :

אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֵּךְ רַחֲמָן
רַחֵם עָלֵינוּ. מֶלֶךְ וּמִטִּיב. חֲדָשׁ לָנוּ.
שׁוּבָה אֵלֵינוּ. בְּחֶמְזֵן רַחֲמִיךָ. בְּגִלְלֵי אֲבוֹת
שַׁעֲשׂוּ רְצוֹנָךָ. בְּנֶה בֵּיתְךָ בְּבִתְחָדָה. וְכוּנֵן
מִקֵּדֶשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ. וְשִׁמְחֵנוּ
בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהַיֵּשֶׁב בְּהַגִּים לַעֲבוֹדָתְךָ. וְלוֹיִם
לְשִׁירָם וְלוֹמְרָם. וְהַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְגִיּוּתָם. וְשֵׁם
נַעֲלָה וְנִגְרָאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ. בְּשֵׁשׁ פַּעַמֵּי

רְנֵינוּ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
 יֵרָאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמִּצּוֹת, וּבְחַג הַשְּׁבִעוֹת
 וּבְחַג הַסִּבּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פָּנָי יי רִיקָם:
 אִישׁ כִּמְתֵנֶת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂינֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ
 לְחַיִּים וְלִשְׁלֹמִים לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן, כְּאֲשֶׁר
 רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצּוֹתֶיךָ
 וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ בַּמִּשְׁבָּח, וְשִׂמְחָה
 נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 כְּאִמָּת, וְהִנְחֵלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
 מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מְקוֹדְשֵׁי
 שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקוֹדֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵם:
 רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב אֶת
 הָעֵבֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפַלְתֵּם מִחֲדָה בְּאַחְדָּה
 תִּקְבְּצוּ בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי תַּמְחִיזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם עוֹלָם, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה

מוסף ריום א של שבועות נה 109

הוא לדור ודור נודה לך וגם פך תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל גשמוותינו הפקודות לך ועל
גסיך שבכל יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו
החמיה והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קנינו לך:

ועל פלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפנינו
תמיה לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד אחד באור פניך כי
באור פניך בלנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב ויחיה בעיניך
לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשילומך ברוב עוז ושלום:

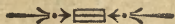
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בישלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי
תדום וגפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ואחר
מצותיך תרדוף גפשי וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה
הפר עצתם ומקלם מחשבתם: עשה למען שמך עשה למען
ימיגך עשה למען תורתך עשה למען קדשך עשה למען יחלצון
ידידך הושיע ימיגך ועגגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי

מוסף ליום א של שבועות

לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנוֹאֲרֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים בְּדַמּוּנוֹת: וְעֲרֹבָה לָנוּ מִנֶּחֱם יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים בְּדַמּוּנוֹת:

תפלה לשליח צבור בקור

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָה
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיזוֹ גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָה:
אַתָּה גִּבּוֹר עוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מוֹרִיד הַטֵּל:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְוֶה אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּעַ
עַפְרָה: מִי בָמוֹד בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶךְ מֵמִית
וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמֹן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיָה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה

כְּתוּב יִתְנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמּוֹךְ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מָטָה: יַחַד כָּלָם קִדְּשׁוּ לָךְ יִשְׁלָשׁוּ כְּדָבָר הָאֲמֹר
עַל יַד גְּבִיּאָה וְקִרְאָה אֵל זֶה וְאָמְרוּ: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חֲזוֹן כְּבוֹדוֹ מֶלֶךְ עוֹלָם
מִשְׁתַּיְתּוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ לַעֲמֹתוֹ
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: קְדוֹשׁ בְּרוּךְ יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חֲזוֹן מִמְּקוֹמוֹ

מוסף ריום אשר שבועות נו 111

הוא יפן ברחמי לעמו ויחון עם המיחדים שמו. ערב ובוקר
 בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים: קו"ח שמע
 ישראל יי אלהינו יי אחד: חן הוא אלהינו הוא אבינו הוא
 מלכנו הוא מושיענו והוא יושיענו ויגאלנו שנית וישמיענו
 ברחמי שנית לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית
 בראשית להיות לכם לאלהים. קו"ח אני יי אלהיכם: חן אדיר
 אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה יי
 שמך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובדברי קדשך פתוב לאמר. קו"ח ימלוך יי לעולם אלהיך
 ציון. דוד ודוד הללויה:

דוד ודוד, נגיד גדלך, ולנצח נצחים, קדשתך בקדש, ושבחך
 אלהינו, מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש, אתה: ברוך
 אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו
 ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות.
 וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו
 לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו
 קראת:

והתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים
 לשמחה חגים וזמנים לששון את יום
 ח: השבועות הזה. זמן מתן תורתנו מקרא
 קודש וזכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
 מעל אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעלות

וְלִרְאוֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַהּ
בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְתִבְגְּהוּ מִהֶרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ
גִּדְהָ כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֶרָה וְהוֹפֵעַ
וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנָּם מִירְכַתִּי אֲרֶץ
וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נִעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קָרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ הַמִּידִים בְּסִדְרָם
וּבְמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם חַג
הַשָּׁבָעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךָ כִּמּוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
בְּאֶמּוֹר:

וּבַיּוֹם הַכְּבוֹדִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
בְּשִׁבְעֵיתֵיכֶם מִקְרָא קָדֵשׁ יְהִי לָכֶם כָּל מִלְּאָכָה
עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ לָרִיחַ נִיחָח לַיהוָה פְּרִים

בְּנֵי בְּקָר שְׁנָיִם, אֶל אֶחָד, שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שְׁנָה:
וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לֶפֶר, וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים, לְאֵל, וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ, וַיֵּין כְּנֶסֶף, וְשַׁעִיר לִכְפֹּר
וּשְׁנֵי תְּמִידִים כִּהְלַכְתֶּם:

אֹתָהּ הִנַּחְלָה תוֹרָה, לְעַמֶּךָ. וּכְאֵב אֶת בֶּן
אוֹתָם יִסְרָתָה. בַּיּוֹמִינָה כְּתִבְתָּהּ, דְּבָרוֹת חַיִּים.
וּבְאַצְבָּעוֹתֶיהָ תִּקְקָתָהּ, תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר: גּוֹדֵל
עוֹנְשֵׁין, וְאַזְהָרוֹת דִּרְבָּה. מִצּוֹת עֲשֵׂה וּמִצּוֹת
לֹא תַעֲשֶׂה: דִּינֵי מְמוֹנוֹת, וְדִינֵי נַפְשׁוֹת.
וְנִתְּנָת מוֹם, בְּנוֹתֵי מוֹמִים. הִזְהַרְתָּ שׁוֹפְטִים,
מִלִּיקָח שׁוֹחֵד, רָשָׁע לָמוֹת, וְצוֹאֵת שׁוֹמְרִים
לְבַל הֵבֵר פָּנִים. שְׁבוּעַת הָעֵדוּת וּשְׁבוּעַת
הַבְּקָרוֹן, וּשְׁבוּעַת הָעֶלֶם דָּבָר. וְשִׁדּוּם גִּזְלִי,
וְהִשָּׁב אֲבֵדָה, וְקוֹקֵבִית דִּין, בְּדַרְיָשָׁה וּבִתְקִירָה,
סִנְהֶדְרֵי גִדּוּלָה, וְסִנְהֶדְרֵי קִטְמָה, חֲזוֹק בֵּית דִּין,
בְּאַרְבַּע מִיתוֹת. עֲבִידָה וְעִבְרָה, וְעוֹנֵשׁ שְׂלָה:
מִרְפָּה לְהַשְׁלִיחַ, וְנִבְלָה לְמָבוֹר לְעֵבוֹם. כָּל
חֶלֶב וְכָל דָּם שֶׁאֵל לֶאֱכֹל. וַיֵּין לְנִסָּךְ, וְשִׁמֶן
לְהַדְלִיק, וְעֶשְׂרוֹן, וּשְׁתֵּי הֶלֶחֶם, גֶּרֶשׁ, קִלִּי
וּכְרֶמֶל. בְּהֵנִים לְשִׁירָתָהּ, וּלְזֵוִים לְשׁוֹרָה. תִּרְוֹמוֹת

וּמַעֲשֵׂרוֹת, וְעֲרֵי מִגְרָשׁ, לְחִיּוֹת וְהַזְרֹעַ וְהַקֶּבֶה
 לָתֵת לַכֹּהֵן, מֵאֵת הָעָם, וּמֵאֵת זִבְחֵי הַזֹּבֵחַ.
 רֹאשִׁית הַגֶּזֶז מִגִּזְזֵי צֹאן, מֵעֵשֶׂר בְּהֶמְהָ, וְקִדּוּשׁ
 בְּכוֹרוֹת, וּפְדִיּוֹן הַבֶּן, וְגֵרֶר וְהַקֶּדֶשׁ, גִּטְעַרְבָּעִי
 וְדוּי מֵעֵשֶׂר, מִקְרָא בְכוֹרִים, בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת.
 שְׁמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה, לְשִׁמּוֹחַ בְּחֵג, סִיבָה
 וְלִזְלָב וְעֶרְבָּה, וְנִסּוּךְ הַמָּיִם: עֲרִיּוֹת לְהַפְרִישׁ,
 נָדָה לְהַרְחִיק, חֲלִיצָה וְיִבּוֹם, וְסִפּוֹר בְּרִיתוֹת,
 פְּרִשְׁת סוּמָה, וּפְרִשְׁת עֲנָלָה עֲרוּפָה, תְּפִילִין
 וּמִזְוֹזוֹת, וּמִצֹּת צִיצִית, צִנּוֹת בְּהֵימָה לְבָרֶךְ
 קָהָל וְעֵדָה, וּפְקוּדֵי לַיִם לַעֲנוֹת בְּקוֹל דָּם.
 קְרִיאַת מוֹעֲדִים וּזְמַנֵּי רִנָּה, תְּקִיעַת בָּרָאשׁ
 הַשָּׁנָה, וְעֲנוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַבְּכוֹרִים, רִנָּה
 לַעֲלוֹת בְּשִׁלּוּשׁ פְּעָמֵי שָׁנָה, וּמִתְנוּת יָדַיִם
 מִבְּרִכּוֹתֶיךָ: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת, זִבְחִים וְנִסְכִּים,
 נִדְרִים וְנִדְבוֹת, חֲטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת: חֵן תְּמִידִין
 וּמוֹסָפִין בְּשִׁבְתּוֹת וּבְחֻדְשִׁים וּבְמוֹעֲדִים, וּכְלֵי
 הַקּוֹדֶשׁ, לְשִׁרְתָּ לְפָנָיו:

תודה ומנחה, פשטה ושעירה, תורים ובני יונה,
 ועשירית האפה. שמשים ויובלות, וחשוב תקופות,
 וספירת העומר שבועה שבועות. רבית האוכל, ונשך
 הכסף. השמטת מלכה, ונאלת ממך. קריאת דרור,
 ושלות חפשי. חפוש הנרצע ביוכל, והאמה בסמן.
 צדק צדק, לרדוף. אמת ומשפט לעשות. פעלת
 שכיר, כל תלין עד בוקר. פריאת הדין ללמד
 מלשכת הנזית, ומיתת חנק לעושה בזדון. עשית
 מעקה לבל יפול הנופל. וערי מקלט לרוצח בבלי
 דעת. סדרי קרב ומשוח מלחמה. אוהרת שומרים
 ושרי צבאות. נקיות לבית, לבוא לשמוח בפלה.
 מארס, ובוזה ונמזע, ורך הללב, וקדוש מחנה מערות
 דבר: מוצא שפתים בדבר, ושבועת האסר. ופצת
 פה בנגדר, להפר ולקום. לבישת שעטננו, וכראי
 הפרס. הרבעת בהמה, והרפבת האלן. פתנות פבוד
 להלביש לבהנים. ואוהרת עבודה לבל יקרב כל
 זר. ידעונים להשמיד, ואובות להקרות, להיות תמימים
 לקבל תמימה. טהרה ונקיות מלבוא ממזר בקהל.
 עמוני ומואבי, פציע דבא, וברות שפכה. חסימה
 ופריקה, תוכחת ושנאה. וקללת חרש, ומכשול עור.
 וריוות, להבדיל בין הטמא לטהור. ושקוץ תיה,
 ובהמה טמאה, המובדלה לטמא. ואותו ואת בנו
 ביום אחר. וגיד הנשה, ואבר מן החי, ובשר בהלב.

החִיאת אֶת, וְהִלָּאת אֶבְיוֹן. חִבֵּלַת רַחֲמִים וְרִכָּב,
וְהִשְׁבַּת הָעֲבוֹט. דִּבְרֵי הוֹדֵית עֶזְךָ, וְקִרְבֵּן חֲסָאת.
סְמִיכָה וְתִנוּפָה, בַּפֶּךָ וּסְלִיחָה. גִּנְיָה וְאַבְדָּה, מְרַפָּה
וְשִׁבְיָה, וְשִׁבּוּיָה. תְּשֻׁלוּמֵי כֶּפֶל, וְתְשֻׁלוּמֵי אֶרְבָּעָה
וְחַמֵּשֶׁה. שׁוֹמֵר חֲנֹם וְהַשְׁוֹאֵל, נוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשׁוֹכֵר.
בִּיעוֹר חֲמִץ, וְאַכִּילַת מִצָּה. וְכֶרֶן חֹק, לְחֹג כָּל
שְׁבַעַת הַיָּמִים: חֵן אֶת פֶּרֶשֶׁת שְׁקָלִים, לְהוֹפִיר אוֹתָהּ,
בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה, וּפּוֹרְעֵנוֹת עַמְּלֶךְ, וּפֶךָ אֲדוֹמָה,
וְהַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם:

אֲבָחַנְתָּ מוֹמִים, מִדְּהִיֵּשׁ בַּעַל מוֹם. מוֹמֵי אָדָם,
וּמוֹמֵי בְהֵמָה. פְּרִית מִלָּח, שֶׁלֹּא לְהוֹשִׁיבָהּ, לְהַקְרִיב
אוֹתָהּ עַל כָּל קֶרְבָּן. גַּם בְּלִילָה וּפְתִיתָהּ, קְמִיצָה
וְהַקְטָרָה, הַקֶּרֶבֶה וְהַנִּשָּׂה, קִבְּלָהּ וְהִיָּה. דִּין הַכְּבוֹרָה,
לִיטוֹר פִּי שָׁנִים. וּמִשְׁפָּט, אִישׁ כִּי יָמוּת, יִבֵּן אֵין לוֹ.
הַנָּצִים יִחַד לְקוֹץ כֹּף שׁוֹלֶחַת יָד בְּמִבְיָשָׁיו. מְנִרָה
מְדוֹן. וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה כָּלִי גִבֹּר עַל אִשָּׁה, וְשִׁמְלַת אִשָּׁה
עַל גִּבֹּר. הַקֶּרֶבֶת גִּבֵּי צֶדֶק לְגוֹר יִחַד, וְלִצְנִים חֲקִים
בְּמַחֲפָשֵׁי מַפְרָד צִוְעָנִים. וְלַחֲזוֹן גִּבֵּי שַׁעַר, וְלַהֲאִכִּילָם
בְּבִילוֹת. וְרִיקַת דָּם, וְהַקְטֵר חֲלָבִים, לְשִׁרוֹף בָּאֵשׁ
בְּבוֹקֶר כָּל חֲנֻאֲבָדִים לְיוֹם אֶחָד. הָרֶם וְחִלָּה, וְשִׁמֶן
שֶׁרָפָה, לְתֵת לִבְהֵן, וְהָאֵשׁ הַמּוֹשֵׁב, מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ
נוֹאֵל. מְמַאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שָׁנִי. וְכֹל
הוֹצָאת בָּשָׂר הוֹצָה, וְשִׁבִּירַת הָעֶצָם, וְצִיקַת שִׁמֶן

המשקה על ראש פהן גדול, ימלא ידיו לכהן תחת
אביו. כל מעשה יום הפורים לעשותן בתקנו. לכפר
על חטאתינו אחת בשנה. לקום מפני שיבה, ולחדר
פני וקן. אזהרה, שלא תלך רכוש, וישא לעמוד על
דם רע. מצות דין החובל בחבירו, לחיבו בתמשה
דברים, בנזק וצער, ורפוי ושבת יבושת, ונוגף אשה
הרה, לשלם דמי ולדות. נקימה ונטירה להרחיק
מלב, ושובב עם נחרפת להביא איל אשם. שרט
לנפש וכתובת קעקע. קרחה והקפת ראש והשחתת
פאת וקן. עורף ומפליא בנגד ותמרת בהמה בבהמה.
אתנן וזנה ומחיר פלב לתעב מדביר קודש. פועל
הבא בקמת רע, שלא להניף חרמש, ושכיר הבא
בכרם שלא ליתן אל פלי. צואת בוצר הכרם,
להשאיר בה עוללות, וחובט יתים שלא לפאר אחריו.
קרוב בחלל חרב, ונוגע במת, או בעצם אדם או
בקבר יטמא שבעת ימים. להוות עליו מי הנדה,
ביום השלישי וביום השביעי. ראית נגעים להחליט
ולחסור. בקרת וצרכת, שאת וספחת. שחין ומכה,
ונתקן ראש וקן. קרחת וגפחת וכל בוחק לטהר:
חין תורת צמר ופשתים בנגד השתי והערב לקרוע
ולשרוף ולכבם שנית:

תוצאת משרת אל מחוץ למחנה. לטהר המצורע
בעץ ארו ואזוב, ובשני תולעת. שחיטת צפור אחת,

וּשְׁלֹחַ אַחַת. תִּגְלַחַת שְׁעַר רֹאשׁוֹ וּזְקֵנוֹ וְגִבּוֹת עֵינָיו.
 רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרִגְלָיו. לְהַצִּיק בְּשִׁמְנִים, וּתְנוּךְ
 אָזְנוֹ, לְחֹטֵא בְּדָמִים. קִירוֹת בָּתִּים לְמַהֲרָם מִנִּגְע.
 וְעַפְרָה נִתְּצָה, לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ. צֹאֵת טְמֵאת הַזֶּבֶב,
 וְגִבּוֹת דָּוָה. וְכֹה נִדְּהָ וַיִּלְדֶּתָּ, לְמַהֲרָם בְּקֶרְבָּן. פְּתוּי
 לֵב אִישׁ אִם יִרְאֶה קָרִי. וְבֹא בָמִים לַפְּנוֹת עָרְב. עַל
 רֹאשׁ בְּהֵימִים שְׂלֹא לְהַעֲלוֹת פָּרַע. וְכֵל יִשְׁפִּירוּ נֶפֶשׁ
 עַת יָבֹאוּ לְאַחֵל. סִנְפִּיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בְּנִפְשׁוֹת הַמָּיִם.
 וְעוֹף טָמֵא לְשִׁקֵּץ, וְלֹאֲכֹל מִנְתֵּר. נִתְּצָת פֶּסֶל וּמִצֵּבָה,
 עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים בֶּל יַעֲלֶה עַל לֵב. מוֹרָא, וְכַבּוֹד אֵב
 וְאֵם. הִרְחַקְתָּ חֲמוּד בָּתִּים, וְתַאֲוֹת נָשִׁים. לַעֲזוּב
 שְׂכֻחָה, וְלִהְיוֹת פֶּאֶה, לְהַשְׁאִיר לָקֵט וּפֶאֶה, (לְהַסְקִיר לֶקֶט
 וּפֶאֶה) לַעֲנִי וְלַגֵּר. בֶּל חוֹבֵר חֶקֶר, וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמִּתִּים.
 מְעוֹנֵן וּמִנְחֵשׁ וּמִכְשָׁף, וּמַעֲבִיר לְמוֹלֵךְ. יוֹצֵר שְׁנָאָם,
 וְהֵם תּוֹעֵבִת נִפְשׁוֹ. בֶּל תִּדְרוֹשׁ מֵהֶם, פֶּן לִשְׁחַת תִּירֹשׁ.
 טָבֵל וְעִרְלָה, וְדָאִי וְדִמְאִי, וּמִתּוֹקֵן וְעוֹשֵׁק גִּזְלֵי, וְתִשׁוּמַת
 יָד. וְכֵל תֹּאכְלֵנוּ עַל הַדָּם. חוֹק שְׁמִירַת שִׁבְתָּ, וּמוֹרָא
 מִקִּדְשׁ, וְקִדְוֵשׁ הָאָרֶץ, פֶּן תִּמְלֹא וּמָה. זְכוֹת וּמִישׁוֹר
 לְהַתְּחִיל בָּמוֹ, וְנִתִּיב יִרְאֶה, לַעֲשׂוֹתוֹ מֵאֲהָבָה,
 וְאַרְחוֹת יָפוֹת, וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. בְּלִי לַעֲשׂוֹת עוֹלָה,
 בְּמִדָּה, בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה. הִינִין לְצִדִּיק, וּמִדּוֹת
 לְהַאֲמִין. לְהִרְחִיק אֶבֶן וְאֶבֶן, מִבֵּיס, אִיפָה וְאִיפָה,
 מִבֵּית. דִּבֵּת לָשׁוֹן הָרַע, לְהִרְחִיק מִפֶּה. וְדוֹבֵר שְׁלוֹם

אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. גְּרוּשָׁה וְחֻלָּלָה וְזוֹנָה, לְהַבְדִּיל מִשְׁאֵר
 בְּהֵנִים. וְכֵהֵן גְּדוּלָּה, לְחַתּוּת וְרָעוּ בְּאִשָּׁה בְּתוֹלָה. בְּשִׂאָרוֹ
 לֹא יִשְׁמָא, בְּמֵת מִצֹּה יִשְׁמָא. בְּנִפְשׁ אָדָם, וְלֹא
 בְּנִפְשׁוֹת בְּהֵמָה: חֵיוֹן אֵין יְלִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ
 אִם יִנָּע בְּטִמְאָה וְיֹאכְלֵ (נ"א וַיִּנָּע) בְּקוֹדֶשׁ. הוּא יִפְרֹת:
 אֵת שֵׁם הַמִּיּוֹחֵד שְׂלֵא לְקַלֵּל. וְשְׂלֵא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים. בֵּת כֶּהֵן כִּי תִזְנֶה מִיתְּתָה בְּשִׂרְפָה.
 וְאִם תִּחְלָל זָרַע, לֹא תֹאכְל בְּקוֹדֶשׁ. גְּרוּשָׁת טִמְאָה
 אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. וְגִזְזֵל הֶגְרָה וְכֹחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ, מִשְׁלָם
 קָרָן וְהוֹמָשׁ וּמַעֲיָרוֹת. דְּבָרֵי נְזִירוֹת. לְטִמְאָה
 וּלְתַגְלִיחָתָהּ, וּמִלֵּאכּוֹל כָּל מִשְׁרֵת גִּפֶּן מִחֲרָצִים וְעַד
 זֶג. הַעֲבֵרֶת תַּעֲר, עַל כָּל בָּשָׂר לְזִימָה. וְלֵאחֵרִים תִּרְוֶמָה
 מִמַּעַשֵׁר נִחְלָתָם. וְכִסּוּי תָדָם וּמִגֵּעַ וּמִשָּׂא וְאֶחָל
 וְהֶסֶט. וְאוֹנֵן וְטָבוֹל יוֹם וּמַחוּסֵר פְּפוּרִים. וְבִיחַת
 בָּשָׂר לֵאכּוֹל בְּתֵאוֹה. וְנָבִיא הַשֶּׁקֶר שְׂלֵא לְשִׁמוֹעַ
 לוֹ. תְּקִירַת עֵדִים וּמִסִּית וּמְדִית, וְעִיר תְּנַדַּחַת
 לְשִׂרְפָה בְּאִשׁ. טוֹמְאָת אֶרֶץ סַפְּקוֹת, וְסוֹד תִּשְׁסוּעָה.
 וּמַעַשֵׁר רֵאשׁוֹן. וְקָרָבֵן נְשִׂאִים. וּפִי תִלָּק בְּהִלָּק.
 וּמִזְבֵּחַ אֲבוֹת וּפְרָשֵׁת הַמִּלָּה, וּמִסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ. כָּל
 עַד זִימָם לַעֲנוּשׁ. וְגִדְּלִים לַעֲשׂוֹת. מִשְׁפֵּט אֲהוּבָה
 וּשְׁנוּאָה וּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֵה. לְשִׁלָּח תִּקְנוֹ. לְהַבִּיא יִפְת
 תּוֹאֵר. מִצְרֵי וְאֲדוּמֵי עַד דּוֹר שְׁלִישִׁי. מִזְכָּה וְרַחֲיָצָה.
 דְּמִי טוֹמְאָה וְדְמִי טְהוֹרָה. וְכֹל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל

אֲדוֹנָיו. וְקָדַשׁ וְקִדְשָׁהּ וְגוֹיֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחָיו. נְגִיחָה
וְנְגִיפָה. נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה. וְדִין יוֹם אִזּוֹ יוֹמִים
וְחַפּוּשׁ עֶבֶר כְּנַעֲנִי כְעִינוֹ אִזּוֹ כְּשֵׁנוֹ. סְפּוּק נֹפֶל
לְמִשְׁכָּב לְרַפָּאוֹת שְׁכָרוֹ. וְאִם יִתְחַלֵּךְ בַּחוּץ לְתֵת
שְׁבִתוֹ. עֲבֶרֶת דִּלְקָה וְשִׁלּוּחַ פְּעִירָה. וְהוֹרֵג בְּעֶרְמָה
וְנִמְצָא בַּמַּחְתֶּרֶת. פּוֹתֵחַ וּבוֹרֵה בּוֹר בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים
לְשֵׁלֶם נִזְקֵי נֹפֶל. מִפְתָּה כְּתוּלָה לְשִׁקּוֹל מוֹחֵר
וְתוֹפְשָׁה לְשֵׁלֶם קֶנֶס. צוֹאֵת בֶּל קָלֶלֶת חֶרֶשׁ שׁוֹפֵט
וְנִשְׂיָא. מִלֵּאָה וְדַמֵּעַ שְׁלֵא לְאַחֵר. קוֹל לְחֶרִיעַ
בַּחֲצוֹצְרוֹת. וְלַחֲסִיעַ מַחֲנוֹת. וּמִשְׁלִים עֲלִילוֹת לְעִנְשׁוֹ
בְּמִמּוֹן. רַחֲבָה בְּגִבּוֹלוֹתֶיהָ לְחַנְהִיל אֲדוֹן לְשִׁבְטִים.
וְשֵׁלֵא תִסּוּב נִחְלָה מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֵר. שְׁבוּעַת שְׁוֹא
וְחִלּוּל הַשֵּׁם. וְשׁוֹכֵב עִם בַּתִּמְהָ. וְהַאֲשָׁה הַנִּרְבֶּעֶת
לְבַתִּמְהָ. חֵן תוֹעִים בְּדֶרֶךְ לְהָשִׁיב לְאַח וּלְאוֹיֵב. וְאִם
רַחֲוֹק מִמֶּנּוּ תִּהְיֶה עִמּוֹ עַד דְּרִישָׁה:

תּוֹרָה לְשִׁמּוֹר. תְּעוּדָה לְנִצּוֹר. תִּקְנוֹת מִכְשָׁף לְסִקְלֵי
בְּאַבְנֵי. שְׁמַע שְׁוֹא שְׁלֵא לְשָׂא. וְנִקְן וְצִדִּיק שְׁלֵא לְחַרוֹג.
רִיב דִּדִּים שְׁלֵא לְהַפּוֹת. אַחֲרֵי רַבִּים בֶּל תִּהְיוּ לְרַעוֹת.
קְדוּשִׁים תִּהְיוּ בְּכִנֵּי אֱלֹהִים. לְקָרָא שְׁלוֹם בְּמִלְחָמָה.
וְשֵׁלֵא לְקוֹץ בֶּל עֵץ מֵאֵכֶל. צֹאן פֶּסְחִים שְׁלֵא לְבִכּוֹת
עַל חֶמֶץ. נֹא וּבִשָּׁר מִבֶּשֶׂל בֶּל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ. פֶּן
יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאַמָּה. כִּצֵּאת הָעֶבְדִּים בֶּל
יִצְיָאֲנָה. לְעַם נִכְרִי. לֹא יִמְשׁוֹל לְמִכְרָה. אֲדוֹן אִם לֹא

יְעֲדָה וַיִּפְדֶּנָּה הָאֵל. שָׁמָּה צָלַע לָנִינוּ בְּבֵית, יִכְבֹּד
 אוֹתָהּ, כְּמִשְׁפֹּט הַבְּנוֹת. נִפְשׁוּ אִם תִּתְּאוּהָ לְשֵׁא אִשָּׁה
 אַחֶרֶת, שְׂאֵרָהּ בְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָה, לֹא יִגְרַע מִמֶּנָּה.
 מִשְׁלֵשׁ אֵלֶּה אִם יִמְנַעֲנָה. תֵּצֵא חָנֹם בְּלֹא מִתַּת כֶּסֶף.
 לֹא לְהִתְחַתֵּן בְּעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, וְלֹא לְחֻנָּם, וְלֹא
 לְכָרוֹת בְּרִית עִמָּם. וְנִבְלַת חוּטָא נִתְּלָה, בְּלִי תִלְוִין עַל
 עֵץ. בָּנוּם סִמָּמִים, וְסִדָּר פְּטוּמִים. וְשָׁמֶן מִמֶּלֶח,
 וְקִטְוֹרֶת הַסָּמִים. יִרְיעוֹת וְלֵאָאוֹת, קָרָסִים וְקָרָשִׁים,
 וְיִים וּבְרִיחִים, וְעִמּוּדִים וְאַדְנִים, וְיִתְרוֹת לְמִשְׁכָּן. מוֹהַר
 מִזֶּבֶח הַזָּהָב, וּמִזֶּבֶח הַנְּחוֹשֶׁת. וּמִכֶּבֶר וּכְרֻב,
 וְסִירוֹתָיו לְדִשְׁנוֹ. חֲנוּךְ מְנוּחָה וְנִרוֹתֶיהָ, קִנְיָה, גְּבִיעֶיהָ,
 בִּפְתוּרֶיהָ וּפְרִיחֶיהָ, וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחֲתוּתֶיהָ, לַעֲשׂוֹת
 מִכֶּבֶר הַזָּהָב. וְכֹדֶר לָחֶם הַפָּנִים, לַעֲרוֹךְ עַל הַשֻּׁלְחָן.
 וְקִדּוּשׁ יָדַיִם וְרִגְלָיִם מִן הַבִּיּוֹר. קִלְעֵי הַחֹצֵר, וְשִׁתֵּי
 כְּתִיבוֹת, בָּתִּים לְבָדִים, וְגִבּוֹב לוחות. הַבָּאֵת הַבָּדִים
 בְּשִׁבְעוֹת הָאָרוֹן. מִסֵּד וּמִכֶּסֶה לְאֵהָל, פְּרוּכֶת וּכְפוֹרֶת,
 וְשֵׁנֵי כְרוֹבִים. דִּקָּה וְקִדָּה, קֶנֶה וְקִנְמָן. מוֹר נֶטֶף
 וְשִׁחֲלֹת, וְחִלְבָּנָה וְלִבְנָה לְרִקּוּחַ בְּשָׁמִים. גַּם בָּיוֹם
 הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא לְבַעַר אִישׁ. לְהַסִּיק עֵצִי הַמַּעֲרָכָה,
 בְּבוֹקֶר בְּבוֹקֶר. בְּגִדֵי הַקּוֹדֶשׁ לְכָבוֹד וְלִתְפָּאֶרֶת.
 אוֹרִים וְתוּמִים, וְאַרְבָּעָה טוֹרִים: חֵזֶן אֶפֶס וְחֹשֶׁן
 וּמַעִיל, וְצִיץ הַזָּהָב, וְגִזֵּר הַקּוֹדֶשׁ, כְּתוּנֹת וּמִכְנָסִים,
 וּמִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט בֶּד וּמִגְבָּעוֹת:

אֹהֶל מוֹעֵד לְנִשְׁוֹתוֹ בְּחֶסֶד. לְחַנּוּכוֹ בְּאֲשִׁים
 בְּיוֹם הַקָּמָתוֹ. בְּמַחֲבֵת וּבְמִרְחֶשֶׁת, בְּחִלּוֹת
 וּבְרִקְקִים, בְּסוּלָת, בְּשֶׁמֶן וּלְבוֹנָה וּבְאַזְבָּרָה.
 שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב לְשֵׁם כָּל שְׂאֹר וְכָל דָּבָשׁ.
 גַּם גִּשְׁיָא וּמִשּׁוֹת, עֲדָה וַיְחִיה, אִם יִחְמָאוּ
 בְּשׁוֹגֵג, בְּקָרְבֵן יִרְצוּ לְמַלְךְ. דְּבַר שְׁמִיעַת
 קוֹל אֱלֹהִים, אוֹ רָאָה, אוֹ יָדַע, אִם לֹא יִגִּיד וְנִשְׂא
 עֲוֹנוֹ. הוֹרִית בֵּית דִּין, וּשְׁבוּעַת כְּטוֹי, וּפֶר הַבָּא
 עַל כָּל הַמִּצְוֹת. אֲשֶׁם וְדָאוּ, וְאֲשֶׁם תִּלְוִי.
 וְקָרְבֵן אֶהְרֹן וּבְנָיו, לְחִטּוֹת בְּבוֹקֵר וּבְעֶרְב.
 מִרְבֶּכֶת תַּפְיִי, מִנְחַת כֹּהֵן וּכְהֹנֵת. זֶפֶק מִרְאָה
 וְנוֹצָה, מְלִיקָה וְהַמְצִיָּה. וְהַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ בְּבִהְמָה,
 וְשִׁסּוּעַ וּבֵל הַבְדָּלָה בְּעוֹף, חֶלֶב וּשְׁתֵּי הַבְּלִיּוֹת,
 וַיּוֹתֵרַת הַדְּבָרָה, וְהַעֲצָה. שְׁחִימַת צֹאן בְּצִפּוֹן,
 וְהַפְרָשַׁת אֵילָנִי הַקּוֹדֶשׁ, אֵלֶּיָּה וְאַמּוּרִים.
 מִוְמָאת שַׁרְץ בְּבֶגֶד, וּבְעוֹר וּבִשֶׁק, וּבְכָל כְּלִי
 עֵץ. אֲכֹל וּמִשְׁקָה, וְכָל זֶרַע זָרִיעַ, אֵךְ מִעֵץ
 וּבוֹר. תִּנּוֹר וְכִירִים, יָנַע בְּבֶשֶׂר קוֹדֶשׁ וְקֹדֶשׁ

וּמִזֶּה מִדָּמָה יִכְבֶּם בְּגָדָיו. שְׂבִירָה בְּכָלִי חֲרָשׁ,
מְרִיקָה וּשְׂמִיפָה בְּכָלִי נְחוּשָׁת. כָּל הוֹלֵךְ עַל
נְחוּן, וְכָל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע, חֲנָבִים מְמַאִים,
נְחָנָבִים מְהוּרִים, לְהִרְחִיץ קֶרֶב וּכְרָעִים,
וּלְהַנִּיף הִתְחַזָּה וְשׁוֹק תִּמְיִן, וּפְרִים הַנְּשָׂרָפִים,
וְשַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ. מַלְקוֹת אַרְבָּעִים, כִּדִּי
רִשְׁעַת אִישׁ, לְזִכּוֹת אֶת הַזֹּכֵא, וּלְחַיֵּב אֶת
הַחֲתִיב, נִעְרָה הַמְּאוֹרָסָה כִּי תֵאָנֵם, בּוֹעֵלָה
יִסְקָל, וְהִיא תִנְקָקָה, סֶדֶר עֲבוּרִים, לְהַעֲנִיךְ
לְעֶבֶד וּלְאִמָּה, וְשֵׁלָא לְאִמֶּן לֵב, וְשֵׁלָא לְקַפּוּץ
יָד מִעֲנֵי וָדָל. עִם זָכָר שֵׁלָא לְשִׁכַּב, וְכָל שֵׁאֵר
בְּשָׂר, לְהִרְחִיק מִגִּנּוּי, כְּטֹר חֲמוּר לְפָרוֹתוֹ
בְּשָׂר, וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֲנוּי
נִפְשׁ, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, צֵאת עֶבֶד עֲבָרִי בַּשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִית, אִם יֵאָהֵב אֲדוֹנֵי יְהוָה לֹא עֶבֶד עוֹלָם
עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל, קִדּוּשׁ שְׁנַת הַתְּמָשִׁים בְּיוֹבֵל,
לְשׁוֹב לְאַחֲזָה וּלְמִשְׁפָּחָה, וּלְתַת גְּאוּלָּה לְאֶרֶץ,
שֵׁלָא תִמְכֹּר לְצִמּוֹתוֹת, רֹאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ

וַיִּצְהָר, עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע מִתְּנֹת בְּהֹנָה. שׁוֹחֵט
וּמַעֲלֶה בַחֹץ, לְחַיְיבֵי כָרֶת. דָּחַק עוֹלָם שָׂדֵא
לְזִבּוֹחַ לְשָׁעִירִים: תַּעֲוֹב בֶּן נֶכֶד שָׂדֵא לְאֵכּוֹל
בַּכֶּסֶת. בְּהֵנִים בְּמוֹמִים לְפָסוֹל, וְלִזְוִים בְּשָׁנִים:

תִּשְׁמַח לְזֵי בְיוֹם שְׂמִיחָתָךְ, וּבֹל תִּזְנוּ אִישׁ עֲמִיתוֹ.
וְגַר וְיִתּוֹם וְאַלְמָנָה. שֵׁם מַלְכֵךְ, לְיִיחָד שְׁחָרִית וְעֶרְבִית
בְּתֵי תַחְצִירִים וּבְתֵי עֲרֵי חוֹמָה רוֹאֶה עוֹר וּמַשְׁגִּהוּ
בְּדֶרֶךְ, תִּשְׁוֶגְהוּ קִלְלָה תִּבְתּוּבָה בַּסֶּפֶר. קוֹלֵעַ, וּמִכָּה
רַעְיוֹ בַּסֶּתֶר. שׁוֹפֵךְ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ.
צוּרֵי עַל הַסְּרוּם, שָׁרוּעַ וְקָלוּט, וּמַעֲוֹד וּבְתוֹת, וְנִתּוּק
וּבְרוּת. וְשָׂדֵא לְעֵבֹד, בְּכֹכּוֹר שׁוֹר. וְשָׂדֵא לְגִזּוֹ בְּכוֹר
צֶאֱן. פְּנוּי מַעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן מִתּוֹךְ הַבֵּית, וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי
מִן הָאֹצֵר. עַל אֲוִיךָ לְתַקֵּן יָתֵד לְחַפּוֹר וּלְכַסּוֹת
צֵאת מֵאֲכֻלְיָה. סְפִיחֵי שְׂבִיעִית וּפְרִט פָּרִם וְזֵית
לְשִׁכִּיר וּלְתוֹשֵׁב וְיִתְרָם לְחִיָּה. נֶצַח תִּשְׁבּוֹת בְּהַמְתָּךְ
בְּיוֹם מְנוּחָתְךָ. וְגַר וְעֶבֶד וְאַמָּה, בְּמוֹד יְגוּחוֹ. מִזֵּבַח
אֲדָמָה לְבָנוֹת, בְּאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת וְלַחֹק עֲלֵיהֶם דֵּת.
בְּאֵר הַיֵּטֵב. לָתֵת לְלוֹוִים מִנֵּת חֶלֶק בְּאֶרֶץ, כִּי
בְיִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה. כִּי יִרְכָּה הַדֶּרֶךְ לְשֵׂאת
מַעֲשֵׂר שְׁנֵי, יִפְקְחוּ בַכֶּסֶף, וַיַּעֲלֵהוּ לְעִיר הַקֹּדֶשׁ.
יִתֵּן הַכֶּסֶף בְּכָל אֹת נִפְשׁוֹ. בַּכֶּסֶר וּבְצֶאֱן וּבִיָּין
וּבְשִׁכָר. מִרְקָ עֲשׂוֹר תִּבּוֹאָה, בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית.

לְהוֹצִיא וּלְהַנִּיחַ בְּשַׁעֲרֶיהָ, לְהַשְׁפִּיעַ בָּרָאִים. חֲלוֹת
פָּנֵי אֵל בְּשֹׁבַעַת יְמֵי הַחֹג, בְּפָרִי עֵץ הָדָר, וּבְקִלּוֹם
עֲרֵבֵי נָחַל, זִמְרָה וְהַלֵּל, לֵתֵת בְּהָדָם, וְרֹב הַזֹּדִיּוֹת
בְּכַפּוֹת תְּמָרִים, וַיָּמִים שְׂמוֹנָה עָשָׂר, וְלַיְלָה אֶחָד,
לְגִמּוֹר בָּהֶם אֶת הַהֵלֵל, וּבַגּוֹלָה, עֲשָׂרִים וְאַחַד יוֹם
וּשְׁנֵי לַיְלוֹת: וְגַר הַנֶּפֶחַ בְּעֵתָהּ, בִּלְתִּישְׁבִּית מֵאֵהָלֶיהָ:
בָּרָכָה וְהוֹדָאָה עַל הַמּוֹזֵן, בְּאַכְלָהּ וּבְשִׁבְעָהּ, הַמְּלִיכָהּ
עָלֶיהָ, בַּיּוֹם הַזֶּכֶרֶן, אוֹהֵב שְׁלוֹם, וְרוֹדֵף שְׁלוֹם,
וְהַצֵּנֵעַ לָכֵת עִם אֶלְהֶיהָ, הוֹדֵעַ וְלֹא הוֹדֵעַ, וּשְׁעִירֵי
עֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְבֹּחוֹת וּשְׁעִירֵי רִגְלִים, וּשְׁעִירֵי רֹאשֵׁי
הַדָּשִׁים, וּשְׁעִירֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים, דַּת הַמַּלְוָאִים, וּפְסוּלֵי
הַמּוֹקֵדִשִׁים, וְשֹׁלֵא לְחֵרוֹשׁ בְּשׂוֹר וּבְחִמּוֹר יַחְדָּו,
שְׁתִּיָּה דְרֶסֶחַ הַלֵּדָה, הַגְרָמָה וְעֶקּוֹר, גַּם תְּרוּמַת בָּצֵק
לֵתֵת לַכֹּהֵן, תַּפְּגוֹל וְהַלֵּן וְהַנּוֹתֵר, וְהַיּוֹצֵא וְהַטָּמֵא,
וְהַנִּשְׁחַט חוּץ לְזִמְנֹה, וְחוּץ לְמִקְוָמוֹ, גִּזָּק וְהָצִי גִזָּק,
וְעֲשָׂרִים גִּרָה, וּכְשֶׁקָּבְלוּ פְּסוּלִים, וְזָרְקוּ אֶת דָּמָן,
הַנִּתְּנִין לְמַעַלָּה שְׁנֵתְנָן לְמַטָּה, וְהַנִּתְּנִין לְמַטָּה שְׁנֵתְנָן
לְמַעַלָּה, הַנִּתְּנִין בַּפָּנִים שְׁנֵתְנָן בַּחוּץ, וְהַנִּתְּנִין בַּחוּץ
שְׁנֵתְנָן בַּפָּנִים, וְהַפֶּסֶח וְהַחֲטָאת וְהָאֲשָׁם שֶׁשְׁחָטָן
שֹׁלֵא לְשִׁמּוֹן, אִם עָלָו לֹא יֵרְדּוּ, בְּבִיאָהּ וּבְכֶסֶף
וּבְשֵׁטֶר, לְקִנּוֹת בָּהֶן אֶת הָאִשָּׁה, שִׁדָּה אֶהְיֶה, וּשְׁדָּה
מִדָּה, רִשּׁוּמֹת קְמוּצוֹת, פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת, נוֹטְרִיקוֹן
קָלוֹת וְחִמּוּרוֹת, אִזְכָּרֶת מִקְרָא מְגִלָּה וְעֶצְרֶת וַיּוֹם

טְבוֹת. רֹאֵה תְּגִיגָה וְשִׁמְחָה וְהִקְהֵל וְתִקּוֹן גְּדוֹלָה?
אָז, שֵׁשׁ מֵאוֹת, וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה מִצּוֹת. פְּרוֹשׁ
עוֹנֶשֶׁן, וּמִתֵּן שִׁכְרָן. אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת, מִזְקָקוֹת
שִׁבְעָתַיִם. צְרוּפוֹת כִּכְסָה, וּבְחוֹנוֹת כְּזָהָב:
אֲחוּבִים שִׁמְרוֹם, עֲמוּסִים חֲקָרוֹם, בְּכָל
לֵב נִצְרוֹם, בְּחֻכְמָה דְּרָשׁוֹם, אֶת אֵלֶּה תִּזְכֹּר
לָנוּ, אֵלֶּה מְעוֹנֵנוּ, וְתִרְצֶה לָנוּ, וְתִמְלֵא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ, וְתַחֲתוֹנִים עָלְיוּ, בְּקִבְלַת
תּוֹרָה רַבְתּוּכָה מִסִּינִי (נ"א בְּקִבְלַת תּוֹרָה כְּתוּבַת חָחֹן)
תּוֹאֵר בְּלָדוֹ, מֵאֵד נִתְעַלָּה, בְּקִבְלַת יוֹם זָרָה,
עֲשֵׂת תִּדְבְּרִים:

אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֶּךְ רַחֲמֵן
רַחֵם עָלֵינוּ, מֵזֶב וּמִטִּיב, הַדָּרֵשׁ לָנוּ.
שׁוֹבָה אֵלֵינוּ, בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלָּל אֲבוֹת
שָׁעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ, בְּגִה בִּיתְךָ בְּבִתְחָדָה, וְכוּנֵן
מִקְדָּשְׁךָ, עַל מִכּוֹנֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, וְשִׁמְחֵנוּ
בְּתִקּוּנֵנוּ, וְהַיֵּשֶׁב בְּהַגִּים לַעֲבוּדָתְךָ, וְלֹאִים
לְשִׁירֵם וְלִזְמִרָם, וְהַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם, וְשֵׁם,

נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיהָ בְּשֵׁלֶשׁ פַּעַמִּים
 רִגְלֵינוּ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתָהּ שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה
 יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה אֶת פָּנֶי יי אֱלֹהֶיהָ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר. בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת
 וּבְחַג הַסִּבּוֹת. וְלֹא יִרְאֶה אֶת פָּנֶי יי רִיקָם:
 אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיהָ אֲשֶׁר
 נִתְּנָהּ לָהּ:

וְהַשִּׂיאוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיהָ
 לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן. כְּאֲשֶׁר
 רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. בְּרִשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
 וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ. וְשִׂמְחָה
 נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 כְּאִמָּת. וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבִשְׁשׂוֹן
 מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
 שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה. וְהִשָּׁב אֶת
 הָעֲבוּדָה לְדִבּוּר בִּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וְתִפְּלָתָם מִהֲרָה בְּאַחֲכָה
 תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

או דער חזן האלט ומחזינה זאגט קהל דאס:

וְתַעֲרֹב לְפָנֶיהָ עֲתִירָתָנוּ. בַּעֲוֹלָה וּבְקַרְבָּן. אָנָּה
 רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. הִשָּׁב שְׁכִינָתְךָ. לְצִיּוֹן עִירְךָ.
 וְסַדֵּר הָעֲבוּדָה. לִירוּשָׁלַיִם: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ

לציין ברחמים ושם נעבדה ביראה כימי עולם
וכשנים קדמוניות: ע"כ והש"ץ מסיים ברוך אתה יי
שאותה לברכה ביראה נעבוד:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו מן
ישענו אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פיר תהלתך על
חיינו המסורים בך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיה שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל
עת צרב ובוקר וצחרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
כי לא תמו חסדך כי מעולם קיינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד:

וכל חמים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הנדון
באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

דעם יהי רצון ומגען דא כהנים אונ קהל פאר דעם דוכענען:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת

ל קהל

ל כהנים

שצויתך הפתנים לברכנו

שצויתנו לברך את עמך ישראל

ברכה ששמה ולא יהיה בך שום מכשול ועין מעתה ועד עולם:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה

הכתובה על ידי משה עבדך האמורה כפי אהרן ובניו

הש"ץ אומר בקול כהנים והקהל עונים עם קדושה באמור:

נשיאת כפים א' ישראל שבועות סה 129

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל
באהבה : אמן

ויברכה יי' מציון עושה שמים וארץ :
ברכי נפשי את יי' וכל קרבי את שם קדשו :
יי' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ :
יי' בך תשמע קולי בך אענה לך נאצפה :
וישמך. שמרי אל פי חסיתי בך :
שמרי פאישון בתי עין בצל כנפיך פסתיבני :

ווען דער חזן זאגט דאס ווארט "וישמך" זאגט מען דאס :

רבונו של עולם אני שלך נתלומדתי שלך חלום חכמתי
ואני יודע מה הוא יהי רצון מלפניך יי' אלהי ואלהי אבותי
שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי
על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי
אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי ובכם בחלומותינו
של יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם בחזקתו מלך
יהודה מחיו ובמרים הנביאה מצרעתה ובנעמן מצרעתו
ובמי מרה על ידי משה רבינו ובמי יריחו על ידי אלישע
ובשם שהפכת את קללת בלעם השען מקללה לברכה בן
תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותישמרני
ותחנני ותרגני אמן :

יאר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה :
האירה פניך על עבדך הושיעני פסוקה :
יי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
יי' אל באפה תוכיחני ואל פחמך תיפירני :
פניו. פנה אלי וחנני פי יחיד ועני אני :
פנה אל תפלת הערער :

אֱלֹהֶיךָ.

אֱלֹהֶיךָ יי נפשי אֲשָׂא:
אֱלֹהֶיךָ יי שועתי, ובִּבְקָר תִּפְלְתִי תִדְמָה:

וַיַּחַנְךָ.

הָיָה כְּעֵינִי עֲבָדִים, אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינִי שִׁפְחָה
אֶל יַד גְּבוֹרָתָהּ, כִּן עֵינֵינוּ, אֶל יי אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיַּחֲנוּנוּ:
חֲנִי אֱלֹהִים בְּחִסְדָּךָ, כְּרֹב בְּחִמֶּיךָ מִחָה פִּשְׁעֵי: וְכִשְׁ-

יִשָּׂא.

יִשָּׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ, וּמִצָּא
חֵן וְשִׂכָּר טוֹב, כְּעֵינִי אֱלֹהִים וְאָדָם:
נִשָּׂא רִבְבֵנוּ אֶל בָּפִים, אֶל אֶרֶץ בְּשָׁמַיִם:

יי.

יי חֲנוּנוֹ לָךְ מְנוּנוֹ, הֵיחָ זְרוּעַם לִבְקָרִים, אַף
יִשְׁעֵתְנוּ, בָּעֵת צָרָה:

כְּנִינוּ.

יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שְׁמֶעָה תִּפְלְתִי, הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:
אֶל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, כִּי־וּם צָר לִי, חַטָּה אֲלִי
אֲזַנְךָ, כִּי־וּם אֶקְרָא, מִחֵר עֲנֵנִי:

אֱלֹהֶיךָ.

אֲנִי בִצְדֶךָ, אֶחָדָה פָּנֶיךָ, אֲשַׁבֶּעָה בְּחַקֶּיךָ תִּמְוִנָתְךָ:
אֱלֹהֶיךָ, נִשְׁאֲתִי אֵת עֵינִי, הִי־יִשְׁכְּבוּ, בְּשָׁמַיִם:
אֱלֹהֶיךָ אֶקְרָא בְּעֶטְפוֹ, לִפְנֵי, בְּצוּר יָרוֹם מִמֶּנִּי תִּחְנִי:

וַיִּשָּׂם.

וַיִּשְׁמוּ אֵת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֶבְרַכֶּם:
שֵׁם אֲצַמִּים קִרְנוֹ לְדוֹד, עֲבַרְתִּי נֹר, לְמִשְׁיַחִי, שִׁמְנִי
כְּחוֹתֶם, עַל לִבְךָ, כְּחוֹתֶם, עַל זְרוּעָךָ:

לָךְ.

לָךְ יי חֲגִדְלָה, וְחֲגִבּוֹרָה, וְחֲתַפְזָרֶת, וְחַנְצָחָה, וְחִהּוֹד:
כִּי כָל בְּשָׁמַיִם, וּבָאָרֶץ, לָךְ יי הַפְּמִלְכָּה, וְהַמִּתְנַשָּׂא
לְכָל לְרֹאשׁ:

יִשְׁלֹוּם.

כִּי לָךְ יי הוֹחֵלֶת, אֶתָּה תִּעָנֶה אֲדֹנֵי אֲרָצִי:
יִשְׁלֹוּם, שְׁלוֹם, לְרַחוּק וּלְקָרוֹב, אָמַר יי, וּרְפָאֵתִיו:
יי עֹז לְעַמּוֹ, וְתֵן יי, יִבְרַךְ, אֵת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

וְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יי אֱלֹהֵי, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן
קִדְשֵׁת חֲסִדֶיךָ, וְגִדּוֹל בְּחִמֶיךָ, חַפְּזוֹתִים, וְלִמְעַן מְהֵרָת שְׁמֶךָ
הַגְּדוֹל הַגָּבוֹר, וְהַנּוֹרָא, כִּן עֲשִׂים וּשְׁתִּים אוֹתוֹתֶיךָ, תִּיּוֹצְאוֹם
מִתַּפְסוּקִים, יִשָּׁל בְּרַכַּת כְּהֲנִים, אֲנָקָתִים פִּסְתִּים פִּסְפִּסִּים דִּיּוֹנִסִּים

נשיאת כפים א של שבועות סו 131

הַמְּוֹרָה מִפִּי אַחֲרָן וּבָנָיו עִם קְדוֹשָׁהּ, שֶׁתְּהִי קְרוֹב לִי בִּקְרָאִי
 לָךְ. וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נִאֲקָתִי וְאַנְקָתִי תָמִיד, כִּמּוֹ שֶׁשְּׁמַעְתָּ אֲנִי
 יַעֲקֹב, תְּמִימָהּ, הִנֵּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתֵתֵן לִי וּלְכָל נַפְשֹׁת בְּיָתִי
 מִזִּנּוּתֵינוּ וּפְרִנְסָתֵנוּ, בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוּם, בְּהֵתֵר, וְלֹא בְּאִסּוּר
 בְּנִתָּה, וְלֹא בְּצַעַר, כִּתְּחַת יָדְךָ הִרְחַבְתָּ, פְּשִׁים שְׁנָתָהּ, פֶּסֶת
 לֶחֶם לֶאֱכֹל, וּבִגְדֵי לְלַבֹּשׁ, לִיעֲקֹב אֲבִינוּ, הִנֵּקְרָא אִישׁ תָּם,
 וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה, לָחֵן וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל
 רוֹאֵינוּ, וַיְהִי דְבָרִי נִשְׁמָעִים לַעֲבוּדָתְךָ, פֶּשֶׁם שְׁנָתָהּ, אֶת יוֹסֵף
 צִדִּיקָהּ, בְּשִׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו, כְּתוּנַת פָּסִים, לָחֵן, וּלְחֶסֶד,
 וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי, נִפְלְאוֹת וְנִסִּים
 וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֶּי, וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה, לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 וְיָדָיִם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וּסְדוּתֶיךָ, וְתַצְלִיחֵנִי
 מִשְׁגִּיאוֹת, וּתְמַחֵר רַעְיוֹנֵי וּלְבִי לַעֲבוּדָתְךָ, וְתַאֲרִיךְ יָמִי, וְיָמֵי
 אִשְׁתִּי, וּבָנֵי וּבָנוֹתַי, (בְּחֹר אֹמֵר וְיָמֵי אָבִי וְאִמִּי), בְּטוֹב וּבְנִיעִימוֹת
 בְּרוֹב עוֹז וְשְׁלוֹם, אָמֵן סְלָה:

נֶאֱדָר דַּעַם דּוֹכַעֲנֵן זְאָגֵס קַהֲל דָּאָס:

אֲדִיר בְּמָרוֹם, שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה, אַתָּה שְׁלוֹם, וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם, יְהִי
 רָצוֹן, שְׁתִּשְׁיִם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבִרְכָּה
 לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם:

נֶאֱדָר דַּעַם דּוֹכַעֲנֵן זְאָגֵן דִּי כְּהָנִים דָּאָס:

רַבּוֹנוּ יֵשׁל עוֹלָם, עֲשִׂינוּ, מַה שְּׁגִזְרָתְךָ עָלֵינוּ, וְאַף אַתָּה עֲשֶׂה
 עִמָּנוּ, כְּמַה שֶׁהִכְמַחְתָּנוּ, הִשְׁקִיפָה, מִמַּעַן קִדְּשָׁךְ מִן הַשָּׁמַיִם,
 וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ, אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֶת הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ,
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲרִיץ, זֶבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים הֵן וְחֶסֶד וּרְחִמִים, עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד יָחִד, בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצִדִּיקָהּ
 וּבִרְכָּה וּרְחִמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְיִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ

מוסף ריום א של שבועות

לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשִׁלּוּמָה בְּרוּב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

הש"ץ אומר קדיש שלם :

כָּוֵנָה אֵל יְיָ חֲזַק וְנִאֲמַץ לְבָבְךָ וְכֹוֵנָה אֵל יְיָ: אֵין קְדוֹשׁ כִּי
אֵין בְּלִמָּה וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְיָ וּמִי
צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כְּאַלְהֵינוּ. אֵין כְּאַדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ.
אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאַלְהֵינוּ. מִי כְּאַדוֹנֵינוּ. מִי
כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאַלְהֵינוּ. נוֹדָה
לְאַדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ.
בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא
אַדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטוֹרֶת הַסָּמִים:

פָּטוּם הַקְטוֹרֶת הַצָּרִי וְהַצְפוּרָה הַחֲלֻבָּנָה וְהַחֲבוּנָה מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מִנָּה. מוֹר וּקְצִיעָה שְׁבוּלַת גִּרָה וְכַרְפּוֹס
מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי מִנָּה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי
וְקֻפָּה שְׁלֹשָׁה וּקְנָמֹן תְּשֻׁעָה בּוֹרִית בְּרִשְׁיָה תְּשֻׁעָה
בִּבּוּי יוֹן בְּפָרִיסוֹ סֵאִין תִּלְתָּא וּקְבִין תִּלְתָּא. וְאִם לֹא
מֵצָא יוֹן בְּפָרִיסוֹ מִבֵּיא חֲמֵר תּוֹרָן עֲתִיק. מִלַּח סְדוּמִית
רֹבַע הַקֵּב. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּר שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן אֹמֶר אֵה

בפת תירחן כל שהוא ואם נתן בזה דבש פסלה ואם
חפר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל
אומר תצרי אינו אלא שרף הנזפה מעצי הקמח. בורית
ברשינה למה היא באה כדי ליפות בזה את הצפורן
כדי שתהא נאה. וין כפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו
את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא
שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום
הראשון היו אומרים לוי הארץ ומלואה תכל
ויושבי בה: בשני היו אומרים גדול יי ומחלל מאזה
בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים
אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט:
ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות. הופיע:
בחמישי היו אומרים תרגינו לאלהים עוננו חריעו
לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי מלה גאות
לבש לבש יי עוז התאזה אף תפון תכל כל תפוט:
בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת
מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה
לחיי העולמים:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו,
שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו. אל תקרי
הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא, תלמידי חכמים, מרבים
ש"ס בעולם, שנאמר וכל בגדה למודי וי ורב שלום בגדה.
אל תקרי בגדה, אלא בוגדה: ש"ס רב לאוהבי תורתך ואין
למו מכשור: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותך: למען אחי

וְרָעִי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב
לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בִּישְׁלוֹם: קדיש דרבנן

יִתְנַבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִי הִרְבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעֲיָתִיהּ וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהּ. וְיַצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן
וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ אִמְּן: יְהֵא
שְׁמִיהּ רַבָּא מְכַרְךָ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהּ
דְּקוֹדֶשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא בְּאִמְרֵין בְּעֶלְמָא. וְאִמְרוּ אִמְּן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן. וְעַל תַּלְמֵידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמֵידֵיהוֹן וְעַל כָּל מִן דְּעַסְקִין בְּאִירֵיתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָרִין
וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לְהוֹן וּלְבֹן שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחַסְדָּא
וְרַחֲמֵי וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמְזֻנִי רוּחִי וּפּוֹרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בְּשָׁמְיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אִמְּן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמְּן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמְּן:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. שְׁלֹא
עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם
חִקְקֵנוּ בָּהֶם וְגִירָלְנוּ כָּכָל חַמוּנָם. וְאַנְחֵנוּ פּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים
וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהֵי
נֹמָה שְׁמֵם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמֹשֵׁב יָקָר בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וּשְׁכִינַת עֹז
בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֵת מְלִכְנוּ אִפְסֵם וְזִלְתּוּ.
כְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ. וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת אֵל לְבָבְךָ בִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל. וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

מוסף ריום א שר שבועות סח 135

ועל בן נקיה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות ופרתון. תקן עולם
במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמה. לחפנות אלה כל
רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכבד כל
כחך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו ולקבד
שמה יקר ותנו. ויבדלו כלם את עול מלכותך ותמלוד עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוד
בכבוד. בפתוב ברתך. יי ימלוד לעולם ועד: ונאמה והיה
יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
וברתך פתוב לאמר. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: כ

שיר של יום

יום א היום יום ראשון בשבת. שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה. תבל ויושבי בה: כי הוא
על ימים יסדה. ועל נהרות יבוננה: מי יעלה בהר יי ומי
יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב. אשר לא נשא לשוא
נפשי. ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאת
יי. זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים
ראשיכם. והנשאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד. יי עזוז וגבור. יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם.
ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד.
יי צבאות הוא. מלך הכבוד סלה:

יום ב היום יום שני בשבת. שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
שיר מזמור. לבני קנח: גדול יי ומהלל מאד. בעיר אלהינו
הר קדשו: יפה נזח. משוש כל הארץ. הר ציון. ירפתי צפון.
קרית מלך רב: אלהים בארמותיה. נודע למשגב: כי הנה
המלכים. נועדו. עברו ויחדו: המה ראו בן תמהי. נבחרו נחפזו:
רעדה. אחותם שם. חיל. פיוצדה: ברוח קדים. תשפר. אגיות

תְּרַשִׁישׁ: בְּאִשֶּׁר שִׁמְעֵנוּ בֵּן רִאיוֹנוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת, בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכְוֶנֶה, עַד עוֹלָם סֶלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים, חֲסִדָּה
בְּקֶרֶב, חִכְלָה: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּן תְּהַלֵּלְהָ, עַד קִצּוֹ אֶרֶץ, צִדָּה
מִלֵּאָה יְמִינָה: יִשְׁמַח הָר צִיּוֹן, תִּגְלֶלְנָה בָּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיהָ: סוֹבּוּ צִיּוֹן, וְחִקִּיפוּהָ, סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִפְנֵיהֶם
לְחִילָה, פִּסְגוֹ אֲרָמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ, לְדוֹר אַחֲרָיו: כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ, עוֹלָם וָעֶד, הוּא, יִנְהַגְנוּ עַל מוֹת:

ליום ד' היום יום רביעי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
אל נקמות יי אל נקמות תופיע: הנשוא שפט הארץ, השב
גמול על גאים: עד מתי רשעים יי, עד מתי רשעים יעלוזו:
יביעו ידברו עתק, יתאמרו כל פְּעָלֵי אוֹיֵ: עֲמֹךָ יי ידבאו
ונחלתך יענו: אלמנה וגר יחרוגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא
יראה יה, ולא יבין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינו בְּעֵרִים בָּעַם, וּכְסִילִים
מְתֵי תִשְׁכְּלוּ: הַנֶּמֶץ אֲזַן הָלֹא יִשְׁמַע, אִם יִצֹר עֵינֵי הָלֹא יִבִּיט:
הַיִּסֵּר גּוֹיִם הָלֹא יוֹכִיחַ, הַמַּלְמִיד אָדָם דַּעַת: יי יִדַּע כַּחֲשׁוֹת
אָדָם, כִּי הִפָּה חֶבֶל: אֲשֶׁרִי הִגְבַּר, אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ יְהִי, וּמִתּוֹרַתְךָ
תִּלְמְדֵנוּ: לְחֻשְׁקִיט לֹא מִימֵי דַע, עַד יִכְרַה דְּרָשָׁע שִׁחַת: כִּי לֹא
יִפֹּשׁ יי עֲמֹן וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזוֹב: בִּיעַד צִדָּק יִשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו
כָּל יִשְׁרָי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים, מִי יִתְנַצֵּב לִי עִם פְּעָלֵי
אוֹיֵ: לוֹלֵי יי עֲזָרְתָה לִי, כִּמְעַט שִׁכְנָה דוּמָה נִפְשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי
מָטָה רִגְלִי חֲסִדָּךָ יי יִסְעֶדְנִי: בָּרֵב שִׁרְעָפִי בְּקֶרֶבִי, תִּנְחַוְכִי
יִשְׁעִשְׁרֵי נִפְשִׁי: הַיַּחְבֵּרָה פֶּסֶא הוֹוֹת, יִצֹר עֲמֹל עֲלֵי חֵק: יִגְדֹּדוּ
עַל גִּפְשׁ צְדִיקָה, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁגֵּב, וְאֱלֹהֵי לְצוֹר
מַחֲסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם, וּבִרְעַתָם יִצְמִיתָם, וַיִּצְמִיתָם יי
אֱלֹהֵינוּ: לָכֵן גִּרְנָנָה לִי, נִרְיַעַה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה
בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יי, וּמִלֶּךְ גָּדוֹל, עַד כָּל אֱלֹהִים:

ליום ו' היום יום ששי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
יי מלך, גאות לבש, לבש, יי עז התאזר, אף תפון תכל, כל תמוט: נכון

שִׁיר יְסֵד יוֹם לַיּוֹם אֵשֶׁת שְׁבוּעוֹת סט 137

פְּסָאָה מֵאָז, מַעֲרָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת. וְ, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכֻם: מְקוֹלוֹת מִן רַבִּים, אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם וְ:
עֲדִמֶּיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאָה, לְבִיתְךָ נֶאֱמָה קִדְשִׁי, וְ לֹאֲרֶךְ יָמִים: קִי

תפלה קודם פתיחת הארון זמירות

ווען מען עפינט דאס ירון הקודש צו אנעים זמירות ואנט מען דאס.

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ פֶּתַח שְׁעֵי שָׁמַיִם, לְתַפְלֵתָנוּ
שְׁעֵי רַחֲמִים, שְׁעֵי תַפְלָה, שְׁעֵי תַחֲנוּנִים, שְׁעֵי
עֵת רְצוֹן, שְׁעֵי עֵת בְּקִשָּׁה, שְׁעֵי רַפּוּאָה, שְׁלִימָה,
שְׁעֵי קִדְשָׁה, שְׁעֵי תוֹרָה, שְׁעֵי חַיִּים טוֹבִים,
שְׁעֵי גְאוּלָּה וַיְשׁוּעָה, שְׁעֵי גְדוּלָּה, שְׁעֵי בָּנִים
וּבָנֵי בָּנִים, שְׁעֵרִים לְשֵׁל צְדִיקִים, וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים,
וְאֵרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת
לְשִׁמְחָה, שְׁעֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שְׁעֵי בְשׂוּרוֹת
טוֹבוֹת, בּוֹכּוֹת אֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אֲבִרָהּ, וְצַחֲקָהּ,
יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אֶחָד, דָּוִד וְיִשְׁלָמָה, אֵלֶיהֶם אֱלֹהֵי שָׁמַיִם,
וּבּוֹכּוֹת אֲמָהוֹת הַצְּדִיקָנוֹת, שָׂרָה, רַבֶּקָּה, רָחֵל, לֵאָה,
בִּלְחָה, וְרָפָה, חַנָּה, אֲבִיגַיִל, וּבּוֹכּוֹת, מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר,
בְּשׂוֹשׁן הַבִּירָה:

פתיחת הארון

חוֹן אֲנָעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים
אֶאֱרֹג, כִּי אֵלֶיךָ, נִפְשִׁי
תַעֲרוֹג:

קהל נִפְשֵׁי חֲמִדָה, בְּצֵל יְדֶיךָ,
לְדַעַת, כָּל כֹּחַ סוּדָךְ:

חוֹן מִדֵּי דַבָּרִי, בְּכַבּוּדָךְ.

הוֹמָה לְבִי, אֶל דּוּדֶיךָ:

1 4 דלית X

קהל עַל כֹּחַ, אֲדַבֵּר בָּךְ, נִכְבְּדוֹת,
וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
חוֹן אֶסְפָּרָה כְּבוֹדָךְ, וְלֹאֲרֹאֲמִיתְךָ,
אֲדַמְּךָ, אֲכַבֵּד, וְלֹא יִדְעִיתְךָ:

קהל בְּכֹחַ נְבִיאָךְ, בְּסוּד עֲבָדֶיךָ,
דְּמִיתָ, הַזֵּר כְּבוֹד הַזֶּדֶק:

חוֹן גְּדוּלַּתְךָ וְגִבּוֹרַתְךָ.

כְּבוֹד, לְתַנְחֵמְךָ פְּעוּלַתְךָ:

דמו

וְצִנִּיף מְלֹכָה צְבִי תַפְאֶרֶת׃
 קהל עֲמוּסִים נִשְׁאָם, עֹטֶרֶת עֲנָדָם׃
 חיון מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְעֵינָיו כְּבָדָם׃
 חיון פָּאֲרוֹ עָלַי וּפְאָרִי עָלָיו׃
 חיון וְקָרֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו׃
 קהל צח וְאֶדֹם, לְלִבּוֹשׁ אֲדֹם׃
 חיון פּוֹרָה בְּדֶרֶכֹּךָ בְּבוֹאֹ מֵאֲדֹם׃
 חיון קָשֶׁר תַּפְלִין הִרְאָה לְעֵינָיו׃
 חיון וּתְמוּנַת יְיָ לִנְגִד עֵינָיו׃
 קהל רוֹצֶה בְּעַמּוֹ, עֲבוּרִים יִפְאֵר׃
 חיון יוֹשֵׁב תְּהִלָּתֹךָ בָּם לְהַתְּפָאֵר׃
 חיון רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֲמַת כּוֹרֵא
 חיון מֵרֹאשׁ דּוֹר וְדוֹר עִם
 חיון דּוֹרְשָׁה דְרוֹשׁ׃
 קהל שִׁית הַמִּזֶּן שִׁירִי נָא עֲלֶיךָ׃
 חיון וְרִנָּתִי תִקְרַב אֵלֶיךָ׃
 חיון תִּתְּנִי לִּי תִהְיֶה נָא לְרֹאשָׁה
 חיון עֹטֶרֶת וּתְפִלָּתִי תְבוֹקֶטוּרֶת׃
 קהל תִּיִקֶר, שִׁירֵת רֶשֶׁת בְּעֵינֶיךָ׃
 חיון כְּשִׁיר יִשְׂרָאֵל עַל קִרְבְּנֶיךָ׃
 חיון בְּרִכְתִּיתִי עֲלֶה לְרֹאשׁ שְׂפִיר
 חיון מַחֲזִיל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּבִיר׃
 קהל וּבְבִרְכָתִי תִבְנֶנּוּ לִי רֹאשׁ׃
 חיון וְאוֹתָהּ קַח לָךְ כְּבִשְׂמִים רֹאשׁ׃
 חיון יִעֲרֹב נָא שִׁיחִי עֲלֶיךָ׃
 חיון כִּי וּפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ׃

קהל יִדְמוּ אוֹתָהּ, וְלֹא כִפִּי יִשָּׁה׃
 חיון וְיִשְׁוֶה לִּפִּי מַעֲשֶׂיךָ׃
 חיון הַמְשִׁילֶיךָ בְּרֹב חֲזִיוֹנוֹת׃
 חיון הִנֵּה אֶחָד בְּכֹל דְּמִיוֹנוֹת׃
 קהל וְיַחֲזִי בָךְ זִקְנָה וּבַחֲרוּת׃
 חיון וְשַׁעַר רֹאשְׁךָ בְּשִׁיבָה וְשַׁחֲרוּת׃
 חיון זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת׃
 חיון בְּיוֹם קָרֵב בְּאִישׁ מִלְחָמוֹת׃
 חיון יִדְיוֹ לֹא רֵב׃
 קהל חֶבֶשׁ כּוֹבֵעַ שְׂשׂוּעָה בְּרֹאשׁוֹ׃
 חיון הַוִּשְׁעָה לוֹ יְמִינוֹ וְיִרְעַע קִדְשׁוֹ׃
 חיון טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא׃
 חיון וְיִצְוֹתָיו רְכִסִּי לִי יֵהָ׃
 קהל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חֲפִיץ בִּי׃
 חיון וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹטֶרֶת צְבִי׃
 חיון כְּתֹם טְהוֹר כְּפוֹ דְמוּת רֹאשׁוֹ׃
 חיון וְחֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם׃
 חיון קֹדֶשׁ׃
 קהל לָחֵן וְלִכְבוֹד צְבִי תַפְאֶרֶה׃
 חיון אֲמַתוֹ לֹא עֹטֶרֶת עֹטֶרֶה׃
 חיון מַחֲלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימִי
 חיון בַּחֲוֵרוֹת קִצְוֹתָיו תִּתְּלָם׃
 חיון שְׂחֹרוֹת׃
 קהל גִּדָּה הַצֹּדֵק צְבִי תַפְאֶרְתּוֹ׃
 חיון יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתּוֹ׃
 חיון סִגְלָתוֹ תִּהְיֶנָּה בִּידּוֹ עֹטֶרֶת׃

סוגרין הארון

לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים
 וּבְאַרְצֵי לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ׃ מִי יִמְלֵל גְּבוּרָת
 יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ׃

פרק א (א) יש מביאין בבורים וקורין. מביאין ולא קורין.
 ויש שאינן מביאין. אלו שאינן מביאין הנוטע לתוך שול
 והבריק לתוך של יחיד. או של רבים. וכן המבריק
 לתוך של יחיד או לתוך של רבים לתוך שול. הנוטע
 לתוך שול והבריק לתוך שול. וברק היחיד וברק
 הרבים באמצעי. הרי זה אינו מביא. רבי יהודה אומר
 כזה מביא: (ב) מאיזה טעם אינו מביא. משום שנאמר
 ראשית בבורי אדמתך. עד שיהיו כל הגדולין מאדמתך.
 האריסין. והתפירות. והסקריקין. והגולן. אין מביאין מאותו
 הטעם משום שנאמר ראשית בבורי אדמתך: (ג) אין מביאין
 בבורים חוץ משבעת המינים. לא כתמרים ושפחרים. ולא
 מפירות שבעמקים ולא מזיתי שמן שאונם מן המוכחר. אין
 מביאין בבורים קודם לעצרת. אנשי הר צבועים הביאו
 בבוריהם קודם לעצרת. ולא רכלו מהם. מפני הפתוב שפתורה
 וחג הקציר בבורי מעשיך אשר תזרע בשדה: (ד) אלו מביאין
 ולא קורין. הגר מביא ואינו קורא. שאינו יכול לומר אשה
 גשבע יי לאבותינו לתת לנו. ואם היתה אמו מישראל מביא
 וקורא. וכשהוא מתפלל בינו לבין עצמו אומר אלהי אבות
 ישראל וכשהוא בבית הכנסת אומר אלהי אבותיכם ואם
 היתה אמו מישראל אומר אלהי אבותינו: (ה) רבי אלעזר בן
 יעקב אומר אשה בת גרים לא תנשא לכהונה. עד שתהא
 אמה מישראל. אחד גרים. ואחד עבדים משוכררים. ואפילו
 עד עשרה דורות עד שתהא אמן מישראל. האפסרופוס
 והשלים והעבד והאשה. ומוקמים ואנדרוניגוס מביאין ולא
 קורין שאינן יכולין לומר אשר נתת לי יי: (ו) תקנה שתי
 אוזנות בתוך של חברו. מביא ואינו קורא. רבי מאיר אומר

מביא וקורא. יבש המעין. גכצץ האיץן מביא ואינו קורא
 רבי יהודה אומר מביא וקורא. מעצרת ועד החג מביא וקורא.
 מן החג ועד חנוכה. מביא ואינו קורא. רבי יהודה בן בתירא
 אומר מביא וקורא: (י) הפריש בבוריו. ומכר שדהו. מביא
 ואינו קורא. והשני מאותו המין אינו מביא. ממין אחר מביא
 וקורא. רבי יהודה אומר אף מאותו המין מביא וקורא:
 (יא) הפריש בבוריו. גבוזו. גמיקו. גנגבו. אגדו. או שגממאו
 מביא אחרים פתחיה ואינו קורא. והשניים אינם חייבים
 עליהם חומש. נטמאו בעזרה נופץ ואינו קורא: (ט) ומנן
 שהיא חייב באחריותו עד שיביא להם הבית. שגאמר ראשית
 בבורי אדמתך תביא בית יי אלתיה. מלמד שחייב באחריותם
 עד שיביא להם הבית. הרי שהביא ממין אחד וקרא וחזר
 והביא ממין אחר אינו קורא: (י) ואלו מביאין וקורין מן
 העצרת ועד החג משבעת המינים. מפירות שבהרים מתקנים
 שבעמקים ומזיתי שמן מעבר הירדן. רבי יוסי הגלילי אומר
 אין מביאין בפורים מעבר הנהר. שאינה ארץ זבת חלב
 ודבש: (יא) תקנה שלשה איגנות בתוך של חבירו מביא
 וקורא. רבי מאיר אומר אפילו שנים. קנה אילן וקרקעו מביא
 וקורא. רבי יהודה אומר אף בעלי אריסות וחקירות
 מביאין וקורין:

פרק ב (א) התרומה והבכורים חייבין עליהן מיתה וחומש
 ואסורים לזרים. והם נכסי בהן. ועולין באחד ומאה. ומענין
 רחיצת ידים. והערב שמש. הרי אלו בתרומה ובכורים. מה
 שאין בן במעשר: (ב) יש במעשר ובכורים מה שאין בן
 בתרומה. שחמצער והבכורים מעונים הבאת מקום. ומעונים
 וידי ואסורין לאונן. רבי שמעון מתיר. וחיבין בביעור. ורבי

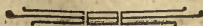
שמעון פומר. ואמרינן כד שחן מלאכול בירושלים. וגדוליתן
אסורים מלאכול בירושלים אף לזרים ולבהמה ורבי שמעון
מתיר. הרי אלו במעשר ובבכורים מה שאין בן בתרומה:
(ג) ויש בתרומה ומעשר. מה שאין בן בכורים. שהתרומה
והמעשר אוסרין את הגזלן. ויש להם שיעור ונוהגים בכל
הפירות בפני הבית ושלל בפני הבית. ובאריסין ובחפירות
ובסקריסין ובגזלן הרי אלו בתרומה ובמעשר מה שאין בן
בבכורים: (ד) ויש בבכורים מה שאין בן בתרומה ובמעשר.
שהבכורים נקנין במחופר לקרמץ ועושה אדם כד שיהיו
בבכורים. וחיוב באחריותן ומיונים קרפן ושיר ותנופה ולינה:
(ה) תרומה ומעשר שנה לבכורים בשתי דרכים ולתרומה
בשתי דרכים. נטלת מן הטהור על הטמא ושלל מן המוקף
בבכורים. ואוסרת את הגזלן ויש לה שיעור בתרומה:
(ו) אחרוג שנה לאילן בג' דרכים ולירק בדרך אחד. שנה
לאילן בערלה וקרבניו בשביעית. ולירק בדרך אחד בשבעת
לקיטתו עשורו דברי רבן גמליאל רבי אצלעזר אומר שנה
לאילן בכל דבר: (ז) דם מחלבי שנים שנה לדם בהמה
להקשיר את הזרעים. ודם השרגז. אין חייבין עליו: (ח) כיו
יש בו דרכים שנה לחיה ויש בו דרכים שנה לבהמה ויש בו
דרכים שנה לבהמה ולחיה ויש בו דרכים שאינו שנה לא
לבהמה ולא לחיה: (ט) פיצד שנה לחיה. דמו טעון בסוי
כדם חיה ואין שוחטין אותו ביום טוב. ואם שחטו אין מבטין
את דמו. וחלפו מטמא במטמא נבלה כחיה. ומטמאתו
בספק. ואין פודין בו פטר חמור: (י) פיצד שנה לבהמה. חלפו
אסור בחלב בהמה ואין חייבין עליו פרת. ואינו נזקח בפסק
מעשר לאכול בירושלים וחיוב בזרוע ולחיים וקובה רבי

אֶעֱזֹר פּוֹמֵר שֶׁהַמּוֹצִיא מִבְּכִירוֹ עָלָיו הִרְאִיָּה: (יא) פִּיֶּצֶד אֵינוֹ
שׁוּהָ לֹא לְחִיָּה וְלֹא לְבִהְמָה אֲסוּר מִשּׁוּם כְּלָאִים עִם הַחִיָּה וְעִם
הַבְּהֵמָה. הַבּוֹתֵב חִיתוֹ וּבִהְמָתוֹ לִבְנוֹ. לֹא כָּתֹב לוֹ אֶת הַבּוֹי.
אִם אָמַר הֲרִינִי נִזִּיר שׁוּהָ חִיָּה אוֹ בְּהֵמָה הֲרִי הוּא נִזִּיר. וְשֹׁאֵר
כָּל דְּרָכָיו. שׁוֹיִם לְחִיָּה וּלְבִהְמָה וְטַעֲיִן שְׁחִיטָה בָּזָה וְכֻזָּה. וּמִטְמֵא
מִשּׁוּם נִבְיֵלָה וּמִשּׁוּם אֶכָּר מִן הַחִי. בָּזָה וְכֻזָּה:

פֶּרֶק ג' (א) פִּיֶּצֶד מִפְּרִישֵׁין הַבְּכִירִים יוֹרֵד אֲדָם בְּתוֹךְ שְׂדֵהוּ.
וְרוֹאֶה תֵּאֲנֶה שֶׁבִּכְרָת. אֶשְׁכּוֹל שֶׁבִּכְר. רִמּוֹן שֶׁבִּכְר. קוֹשֶׁרוֹ
בְּגִמִּי וְאוֹמֵר הֲרִי אֵלַי בְּכִוְרִים וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אַף עַל פִּי כֵּן
חֹזֵר וְקוֹרֵא אוֹתָם בְּכִוְרִים מֵאַחֵר שִׁיתְלָשׁוּ כֵּן הַמְּרַקֵּעַ:
(ב) פִּיֶּצֶד מַעֲלִין אֶת הַבְּכִוְרִים כָּל הָעִירוֹת שֶׁבְּמַעֲמֵד מִתְּבַנְּסוֹת
לְעִיר שֶׁל מַעֲמֵד. וְלִנְיָן בְּרַחוּבָה שֶׁל עִיר וְלֹא הָיוּ נִכְנָסִין
לְבָתֵּימָם. וְלִמְשָׁפִּים הָיָה הַמְּמִינָה אוֹמֵר. קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֵל
בֵּית ה' אֱלֹהֵינוּ: (ג) הַקְּרוֹבִים מְבִיאִים הַתֵּאֲנִים וְהָעֲנָבִים.
וְהַקְּרוֹבִים מְבִיאִים גְּרוֹגְרוֹת וְצִמּוּקִים. וְהַשּׁוֹר הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם.
וּמִקְנֵיו מְצוּפּוֹת זָהָב וְעֹטְרָה שֶׁל זֹת בְּרֹאשׁוֹ. הַחֲלִיל מִכָּה
לְפָנֵיהֶם. עַד שֶׁהִגִּיעוּ קְרוֹב לִירוּשָׁלַם הִגִּיעוּ קְרוֹב לִירוּשָׁלַם
שָׁלְחוּ לְפָנֵיהֶם וְעָטְרוּ אֶת בְּכִוְרֵיהֶם. הַפָּחוֹת הַסְּגָנִים וְהַגְּזָרִים
יוֹצֵאִים לְקֶרְאָתָם לְפִי כְבוֹד הַנִּכְנָסִים הָיוּ יוֹצֵאִים. וְכָל בַּעֲלֵי
אוֹמְנוֹת שִׁבְרוּשָׁלַם עוֹמְדִים לְפָנֵיהֶן וְשׂוֹאֲלִין בְּשֵׁרוֹמָם אֲחֵינוּ
אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם פָּדוּנוֹ בְּאֹתָם לְשֵׁרוֹם: (ד) הַחֲלִיל מִכָּה לְפָנֵיהֶם
עַד שֶׁמִּגִּיעִין לְחֵר הַבֵּית. הִגִּיעוּ לְחֵר הַבֵּית אֶפְרָיו אֲנִירִפָם
הַמֶּלֶךְ נֹמֵל הַסֵּל עַל כְּתָפוֹ. וְנִכְנָס עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְעֹזָרָה. הִגִּיעַ
לְעֹזָרָה וְדָבְרוּ הַלְוִיִּם בְּשִׁיר אֲרוֹמָמָה יי פִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שְׂמִיחָתָהּ
אוֹיְבֵי דִי: (ה) הַגּוֹזְלוֹת שֶׁעַל גְּבִי הַסֵּדִים הָיוּ עוֹלוֹת וְמֵה
שְׁבִידָם נוֹתְנִים לַפְּתָנִים: (ו) עוֹרָהוּ הַסֵּל עַל כְּתָפוֹ. קוֹרֵא

מהגדתי היום לוי אלהיך עד שגומר כל הפרשה. רבי יהודה
 אומר עד ארמי אוכל אבי. הגיע לארמי אוכל אבי מוריד
 הסל מעל כתפו ואוחזו בשפתותיו וכהן מניח ידיו תחתיו
 ומניפו. וקורא מארמי אוכל אבי עד שהוא גומר כל הפרשה
 ומניחו בצד המזבח והשתחוה ויצא: (ו) בראשונה כל מי
 שיודע לקרות קורא וכל מי שאינו יודע לקרות מקרין אותו.
 ומניעו מלהביא התקינו שיהיו מקרין את מי שיודע ואת מי
 שאינו יודע: (ח) העשירים מביאים בפורים בקלות של פסח
 ושל זהב והעניים מביאין אותם בפסלי נצרים של ערבה ורופה
 והסלים והבבירים נותנין לפהגים: (ט) רבי שמעון פי גגס אומר
 מעטרין את הבבירים חוץ משבעת המינים. רבי עקיבא אומר
 אין מעטרין את הבבירים אלא משבעת המינים: (י) רבי שמעון
 אומר שלש מדות בבבירים. הבבירים ותוספת הבבירים.
 ועטור הבבירים. תוספת הבבירים מין במינו. ועטור הבבירים
 מין בשאינו מינו. תוספת הבבירים נאכלת במטהרה ופמורה
 מן הדמאי ועטור הבבירים חייב בדמאי: (יא) אימתי אמרו
 תוספת הבבירים בבבירים. בזמן שהיא באה מן הארץ. ואם
 אינה באה מן הארץ אינה בבבירים: (יב) למה אמרו הבבירים
 פנקסי כהן. שהוא קונה מהם עבדים וקרקעות. ובהמה
 טמאה. ובעל חוב נוטלן בחובו והאשה בפתובתה בפספר
 תורה. ורבי יהודה אומר אין נותניו אותם אלא להכיר בטובה.
 ונחמיהם אומרים נותנין אותם לאנשי משמר והם מחליקין
 ביניהם פקדשי המלך:

סליק מסכת בכורים

אומרים קרבנות תמצא לעיל בחפלת שחרית ואח"כ מתחילין כאן :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שכבדך
 וזו אשרי העם שני אלהיו: תהלה לדוד. ארוממך אלהי
 המלך, ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהלה
 שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך וגידו: תדר כבוד הודך
 ודברי נפלאתיך. אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך
 אספרנה: זכר רב טובך וביעור וצדקתך ירגנו: חנין ורחום יי
 ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
 ודוד יי כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וגבור
 תדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
 דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עני
 כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכדם בעתו: פותח
 את ידך ומשפיע לבס חו רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת:
 רצון יראיו יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
 כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי
 ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה
 מעתה ועד עולם, הללויה:

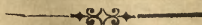
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב, נאם יי: ואני זאת
 בריתי אתם. אמר יי רוחי אשר עלך, ודברי אשר שמתי
 בפיך, לא ימישו מפיך, ומפי זרעך ומפי זרע זרעך, אמר יי
 מעתה ועד עולם: ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל: וקרא
 זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל הארץ
 כבודו: ומקבלין דין מן הין, ואמרין קדיש בשמי מרומא
 עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש

מנחה ליום א שר שבועות עג 145

לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עָלְמֵינָא. יי צבאות מְלִיא כֹּף אֲרָעָא זִיו יִקְרָה:
 וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
 מְקוֹמוֹ: וְנִמְלִתְנִי רוּחָא וּשְׁבָעִית בְּתָרֵי, קָל זִיעַ שְׁנִיא
 דְּמִשְׁבַּחֵין וְאַמְרִין. בְּרִידָא יִקְרָא דִּי, מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי
 יִמְלִיךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מְלִכְוִיתָהּ, קָאִים לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עָלְמֵינָא:
 יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם,
 לְיָצֵר מִחֲשָׁבוֹת לֵבָב עַמָּךְ וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֱלֹהֶיךָ: וְהוּא רַחוּם
 יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפֹי, וְלֹא יַעִיר כֹּף חֲמָתוֹ:
 כִּי אַתָּה אֱדֹנֵי טוֹב וּמִלָּח, וְרַב חֶסֶד לְכֹף קוֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ
 צִדֵּק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם,
 אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֱדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹם
 לָנוּ, הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יי צבאות עֲפָנוּ, מִשְׁבָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה: יי צבאות אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹמֵחַ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה.
 חֲמִלָה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, שְׁפָרְאָנוּ
 לְכַבֹּדוֹ, וְהַכְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם
 נִמְעַ בְּתוֹכָנוּ, הוּא יִפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֹּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ
 וְיִרְאָתוֹ, וְרַעֲשׂוֹת רָצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינֵעַ
 לָרִיק וְלֹא נִגְדַּל לִפְהִלָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר חֲקִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה
 וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחִת, וְלְחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא:
 לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדוּם, יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אִידֶךָ: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהִיָּה יי מְבַטְחוֹ: בְּטַחוֹ בִּי עַדִּי עַד, כִּי
 בָּיָה יי צוֹר עוֹלָמִים: וּבְבַטְחוֹ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
 יוֹדְשֶׁיךָ יי: יי חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקָךְ, יִגְדִּיל תוֹרָה, וַיֹּאדִיר:

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיוחלים ליי :

הש"ץ אומר חצי קדיש :

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גִדְלָה, לְאַלְהֵינוּ:
אֲדֹנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה
הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלֶּךְ, עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ, וּמִגֹּן אַתָּה יְיָ מִגֹּן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִבּוֹר, דְּעוֹלָם, אֲדֹנִי מַחֲיָה מֵתִים, אַתָּה רַב דְּחֹשֶׁשׁ:
מוֹרִיד הַטֶּה:

מְבַלְבֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ, לִישְׁנֵי
עֶפֶר: מִי כְמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִלֶּךְ, מִמֵּית
וּמַחֲיָה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמֶּן אַתָּה, לְחַיּוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיָה מֵתִים *:
אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים, בְּכָל יוֹם, יִתְלַצֶּנּוּ פִּסְתָּה,
כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחֵרָתְנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ

ורצית

(*) קדושה בחזרת הש"ץ

נִקְדִּישְׁךָ, וְנַעֲרִיצְךָ, בְּנוֹעָם, שִׁית, סוֹד, שְׁרָפִי קֶדֶשׁ, מְשֻׁלָּשִׁים
לָךְ קְדוּשָׁה, בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָה, וְכָרָא, זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ, לְעַמְתָּם,
מִשְׁפָּחִים, וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּבִדְבָרֵי קֶדֶשׁ,
בְּתוֹב לֵאמֹר: יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיוֹן, לְדֹר וָדֹר, תִּלְדוּנָה:

אתה קדוש וכו'

וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרִמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת.
וּקְדִשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי
לַעֲבוּדֶתְךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָתְךָ:

וְהִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה. חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם
חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה. וְזֶמֶן מֵתָן תוֹרָתָנוּ. מִקְרָא
קוֹדֶשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבְאֵ וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכֶּנּוּ וְיִפְקְדוּנָנוּ וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוּן מִשִּׁים בֶּן
דָּוִד עֲבָדְךָ וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה וְיִזְכְּרוּן כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפָלִיטָה לְמוֹכֶה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וְלִשְׁלֹמֶם בְּיוֹם חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְמוֹכֶה.
וּפְקֻדָּתָנוּ כּוֹ לְבִרְכָּתָהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים חַסֵּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ
כִּי אֵל מִלֶּךָ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׂיאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאַשְׁ-
רָצִיתָ וְאַמְרָתָ לְבָרְכָנוּ. קְדִשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְתֵן חֵלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂפַעֲנוּ בְּמוֹכָךָ וְשִׂמְחָה
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וּמַהֲרָ לָבֵנוּ לְעֲבֹדְךָ
בְּאַהֲבָה וְהִנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן

מועדי קדשה וישמחו בך ישראל מקדשי
שמה: ברוך אתה יי מקדש ישראל והימים:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעת והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באתה
תקבל פיצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחוננה עינינו בשובה לציון ברחמים: ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו מן
ישענה אתה הוא דור ודור
נודה לך וגם פתחתה על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיק שבבך יום גפנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבבך
עת. ערב ובוקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
כי לא תמו חסדיך. כי מעולם קוינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמו מלפנינו
תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויחלצו ויברכו את שמו תגדול
באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמו ולך נאה להודות:
שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד אחד באור פניך. כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה

מנחה ליום אשר שבועות עה 149

וּבִרְכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יְהוָה בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ, בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם, וְנַפְשִׁי בְּעֶפְרָ לִבִּל תַּהֲיֶה, פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּהָ נַפְשִׁי, וְכָל חֻקִּים וְחַוְשִׁים עָלַי לָרַעַה, מִהֲרֵה
הַפֵּר עֲצָתְךָ, וּבְקֹל מַחֲשַׁבְתְּךָ: עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמִי, עֲשֵׂה לִמְעַן
יִמְיָנִי, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתָּהּ, לִמְעַן יִחְיֶהוּ
יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעַה יִמְיָנִי וְעֲנֵנִי: יְהוֹי לְרָצוֹן אֶמְרֵי פִי וְהִגִּיֵּן לִבִּי
לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהוֹי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵן לְקַנּוֹ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ
בְּיִרְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹבָה לֵבִי מִנִּמְתַּי וְיִהְיֶה
וִירוֹשָׁלָיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ אומר שלם קדיש :

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שִׁמְנוּ
בְּמִשְׁפַּחַת הָאֲדָמוֹת, שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם וְגוֹרְלָנוּ
בְּכָל הַמּוֹנָם, וְאַנְחָנוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יֶקֶר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׁכִינָת עוֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד.
אֲמַת מַלְכֵנוּ אֶפֶס זוֹלָתוֹ, בְּכַתוֹב בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעַת הַיּוֹם

והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

ועל בן נחיה דך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה
להעביר גלוים מן הארץ והאלילים פרות יפרתונו לתקן עולם
במלכות שדי וכך בני בשר יקראו בשמה להפנות אלה כל
רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי דך תכבד כל
ברך תשבב כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד
שמה יקר יתנו. ויכפלו כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך
בכבוד. בכתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד : ונאמר והיה
יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יי אחד ושמו אחד :
ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : יי

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעיתיה וימליך
מלכותיה. ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה. בטיבון וביומיו
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא
שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא : יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדד ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא בריך הוא. לעגא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא
ונחמא באמירן בעלמא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן :

עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן :

קבלת שבת ליל ב שבועות עו 151

ווען יום טוב גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס :

מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבֹה לַיּוֹם בְּנֵי אֱלֹהִים. הָבֹה לַיּוֹם
כְּבוֹד וְעוֹז: הָבֹה לַיּוֹם כְּבוֹד שְׁמוֹ. הַשְׁתַּחֲוֹ
לַיּוֹם בַּהֲדַרְת קִדְשׁ: קוֹל יי עַל הַמַּיִם. אֵל
הַכְּבוֹד הַרְעִים. יי עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יי
בְּכַח. קוֹל יי בַּהֲדָר: קוֹל יי שׁוֹכֵר אֲרָזִים.
וַיִּשְׁכַּר יי אֶת אֲרָזֵי הַלְבָּנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ
עֵגֶל. לְבָנוֹן וּשְׁרִיזֹן כְּמוֹ בֶן רֵאמִים: קוֹל יי
חֹזֵב לְהַבֹּת אֵשׁ: קוֹל יי יַחִיד מִדְּבָר. יַחִיד
יי מִדְּבָר קִדְשׁ: קוֹל יי יַחִיד אֵירוֹת. וַיַּחֲשֹׁף
יַעֲרוֹת. וּבְהִיכָלוֹ כִּדּוֹ אֹמֵר כְּבוֹד: יי לְמַבּוֹל
יֹשֵׁב. וַיֵּשֶׁב יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עוֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן. יי וַיִּבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: אֵנָּה בִּכַח וְכוּ'

לְכָה דוֹרֵי לְקַרְאֵת בְּרָחָה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִקְבְּלָה: לְכָה
שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבַּר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחֵד. יי
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְיֶיחָה: לְכָה
לְקַרְאֵת שַׁבָּת לָבוֹ וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.
מֵרֵאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשַׁבֵּת תַּחֲלָה: לְכָה
יָמִין וּשְׂמאל תִּפְרֹצִי. וְאֵת יי תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ
בֶּן פְּרָצִי. וְנִשְׁמָחָה וְנִגִּילָה: לְכָה

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם עֲמֻרֶת בְּעִלָּה. גַּם בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה

קבלת שבת לרי"ב שבועות

ובצִהֲלָהּ. הַיּוֹם אֲמוּנִי עִם סָגְלָהּ. בּוֹאִי בָלָה. בּוֹאִי
בָלָה. בּוֹאִי בָלָה. שִׁבְתָּ מִלְכָּתָא: לכה

מִזְמוֹר שִׁיר. לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לַחֲדוּדוֹת בָּנִי. וְלֵאמֹר לְשִׁמְךָ
עָלָיו: לְהַגִּיד בְּבֹקֶר חֲסִדְךָ. וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עָלֵי גִשּׁוֹר
וְעָלֵי גִבֹּר. עָלֵי הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוּר: כִּי שִׁמְחָתָנִי יי בִּפְעֻלָּהּ. בְּמַעֲשֵׁי
יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: מִה גִּדְּרוּ מַעֲשֵׂיךָ יי. מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשׁוֹתֶיךָ: אִישׁ
בְּעַר לֹא יֵדַע. וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בְּפָרוּחַ רָשָׁעִים כְּמוֹ
עֵשֶׂב. וַיִּצְצוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן. לְהַשְׁמֵד עָדֵי עַד: וְאַתָּה כְּרוֹם
לְעוֹלָם יי: כִּי הִנֵּה אִיבִיךָ יי. כִּי הִנֵּה אִיבִיךָ יִאבְדוּ. וַתִּפְּרֹדוּ
כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן: וַתֵּרֶם פְּרָאִים קִרְנֵי בִלּוֹתֵי בִשְׁטָן רַעְנָן: וַתִּפְטֹם
עֵינֵי בִשּׁוּרֵי. בְּקַמִּים עָלֵי מַרְגִּימִים. תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק כִּתְמוֹר
יִפְרַח. כְּאֵרֶץ בְּלִבָּנוֹן יִשְׁגֶּה: יִשְׁתַּלִּים בְּבֵית יי. בַּחֲצוֹת אֶלְהִינֵנו
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכוֹן בְּשִׁיכָה. דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי
יֵשֶׁר יי. צוּרֵי לֹא עֲזָרְתָה בּוֹ:

יי מֶלֶךְ. גִּאוֹת לְבִישׁ. לְבִישׁ יי עוֹ הַתְּאוֹר. אֵף תִּכּוֹן תִּבְלֵ. כָּל תְּפוּטָּ: נָכוֹן
כְּסִיף מֵאֵז. מַעֲרֹם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נִדְרוֹת יי. נִשְׂאוּ נִדְרוֹת קוֹלָם וְנִשְׂאוּ
נִדְרוֹת דְּכֻסִּים: מִקּוֹלוֹת מִיָּם. רָבִים אֲדִירִים מִשְׁכָּרֵי יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם יי:
עֲדִיתְךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד. לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ. יי לֹאֲרֶךְ יָמִים: קיי

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ. שְׁמִיהַ רַבָּא. בְּעֶלְמָא. דִּי בְּרָא כְרַעֲתִיהַ. וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהַ. וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהַ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהַ. בְּחֵיכּוֹן. וּבִימִיכּוֹן. וּבְחֵי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶזְרָא. וּבְזִמְן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ.
לְעָלַם. וְלְעָלְמֵי עֶלְמָא. יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְבַּשֵּׂא.
וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעָלַם מִן כָּל
בְּרִכָּתָא. וְשִׁירָתָא. תְּשַׁבַּחְתָּא. וְנִחְמַתָּא. דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא. רַבָּא. מִן שְׁמָא. וְחַיִּים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם. בְּמִרְמִי. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם. עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך

בְּרָכּוֹ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ: || יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ
שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵּנוּ מֵלֵכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵשׁוֹן
וְהוּא צַחְרוֹן וּמַבְלַעְדֵּנוּ אֵין אֱלֹהִים. סְלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בִּגְדֵי שְׁמוֹ וְעָלוּ
לְפָנָיו. וְשִׁמּוּ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים. בְּחֻקָּהּ פּוֹתֶחַ
שַׁעֲרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחְלִיף אֶת
הַזְּמַנִּים וּמַסִּיד אֶת הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרָקִיעַ בְּרָצָנוּ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר.
מַפְנֵי הַשֶּׁדֶׁ וְחֹשֶׁד מַפְנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם
וּמַבִּיא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיִם. תָּמִיד יִמְלֹךְ.
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיֵּרֶד אֱלֹהִים עַל הַר סִינִי. בְּאֵר דַּת לְנִבְיָנוּ.
וַיְדַבֵּר גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת. לְעֵינֵינוּ. דְּגוּל מַעֲרִיב
שְׁמֵשׁוֹ מַפְנֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:
אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל. עִמָּךְ אֲהַבֵּת.
תּוֹרָה וּמִצְוֹת. חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים. אוֹתָנוּ לְמִדָּת.

מעריב ליל של שבועות

על כן יי אלהינו בשכנו ובקומנו נשית
בחקיה ונשמח בדברי תורתה ובמצותיה
לעולם ועד. כי הם חיינו וארץ ומינו ובהם
נהנה יומם ולילה. ואהבתה אל תסור
ממנו לעולמים:

אנכי האל עושה פלא. והוצאתיה מבית
פלא. לא יהיה לך זדון. צמאה לתעלה.
חשקתי באהבה עליה להגלה:
פרוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך:
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות עיניך והיו למזמרות בין
עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום, לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעת זורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשפתחיתם להם: וחרה אף יי בכם ועצר את

מעריב לירב של שבועות עח 155

השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבוליה ואבדתם מהרה מעל הארץ המזכה אשר יי נותי לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למוטפות בין עיניכם: ולפדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרכך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פני בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחיהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מפרץ כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל איבי נפשנו. העשה גדולות עד אין חקר. נסים ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים. ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על פמות איבינו וירם קרגנו על כל שנאינו. העשה לנו נסים ונקמה בפרעה. אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי

מַצְרִים, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם:
חֲמַעְבִּיר בָּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת טַבַּע, וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרַתוֹ שֶׁבָּחוּ
וַחֲדוּ לְשִׁמּוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מִשֶּׁה
וּבְגִי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה:

אִמָּה נִבְתָּרָה, עֲדוּיָה וּמַעֲטָרָה, בְּיוֹם מִתֵּן תּוֹרָה:
בְּחוּרָה מַעֲמָמִים, בַּת שְׁלֹשֶׁת הַתְּמָמִים, מִפּוֹט וּתְרָה:
גִּרָה בְּרוֹב נָפִים, אֲרוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּאָה לְמַדְבָּרָה:
דִּבֶּר עַל לְבָהּ, יוֹשֵׁב בָּכֶם רַבָּה, עֲדָיו לְהַתְּבָרָה:
הֲרִיץ לָהּ שְׁלִישִׁי, בְּהוֹדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי, לִיצִיאַת שֶׁה
פְּזוּרָה: וַחֲמֻדָּה, בְּצִלּוֹ חֲסוֹת, וְהַשִּׁיבָה בֶּן לַעֲשׂוֹת,
וְנִתְּיַפְתָּה גְּזוּרָה: וּמִנָּה רָם וְאִיּוֹם, וְנִתְּקַדְּשָׁה לְשְׁלֹשֶׁת
יּוֹם, בְּרָמִים נוֹמְרָה: חֲלָאִים נִתְקַשְׁטָה, וּבְלֹאֲהֵיָהּ
פְּשֻׁטָה, מִמּוֹר מְקַטָּרָה: טָהוֹר בָּאֵשׁ וְנוֹהֵר, יָרֵד
לְרֹאשׁ הָהָר, וְנוֹדַעְזָה בָּרָה: יֵשְׁבוּ בְּנִקְיָקִים, מִחֲרֻדַּת
הַבְּרָקִים, וּמִקוֹל הַתְּבָרָה: כִּלְלָה עֲדִים, וְנִכְוֵנוּ שָׂדִים,
לְיוֹנָה מִסְתָּרָה: לְמֻדָּה, בְּמָה לַעֲבֹדוֹ, בְּכָל לְבָה
לְכַבְּדוֹ, וְהִדֵּת נִפְתָּרָה: מְלָאָה פִּיהָ שְׁחוּק, בְּיוֹם
נִתְּיַת חוּק, בְּכָל מְפּוֹאָרָה: נִחְמָדִים יָרְשָׁה, לְהִיּוֹת
לָהּ מוֹרְשָׁה, לְצָבִי וְתַפְאָרָה: סֶסְסוֹל פְּנִינִיָּה, חֲגִרָה
בְּעוֹ מִתְּנִיָּה, עֵקֶב טוֹב סַחְרָה: עֲרָכָה שׁוֹלְחָנָה,
וּמַלְכָּה שֵׁם חֲנָה, וּלְלָחוּם נִסְחָרָה: פְּתוּכֵי אֵשׁ וּמִים,
יָרְדוּ מִן הַשָּׁמַיִם, לְרִיקָר בְּתַבּוּרָה: צוּרָה תוֹךְ עִירִין.

מעריב ליל ב שר שבועות עט 157

נודע בפערים. כי לו הגבורה: קציעות ואהלות.
מבסמת בשיר ותהלות. וחסד מקשרה: רבות עשו
המונה. ואת עלית על פלנה. בזאת מאשרה: שושנת
עמקים. קבלה מצות וחקים. בכתב מוהרה: חזן תורה
מנגם. ושתים בראש בנגם. בהנה מוהרה:

לא תשא טבוס שם, נורא עליה. יחד
שמו, יומם ולינה. זכור בלכור, עונג לכפלה.
ליוצרה תשורה. בעוברי מצולה:

בגילה ברנה, בשמחה רבה, ואמרו בלם:

מי כמזכה באלים יי, מי כמזכה נאדר בקדש, נורא תהלות
עשה פלא: מלכותך ראו בגיה, בוקע ים לפני משה:

בבד מאה, אביה ואמה. נצח ירבו ימיה. לא

תרצה, סדור בצלמי ובגלמיה. עליון צורה,

המליכה ובנאומה: זה צור ישענו, פצופה ואמרו:

יי ימלוד לעולם ועד: ונאמר, כי פדה יי את

יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו:

לא תנאה, פעמות חוצות ומחליקות. צודות

נפשות, בשוחות עמוקות. לא תגנוב, קבוצות

זהב חשוקות. רחום וגאלה ממצוקות:

ברוך אתה יי, מלך צור ישראל, וגאלו: (גא גאל

ישראל):

השְׁכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלְכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמָה וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִדְּפִיָּה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וַיִּגוֹן
וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וּשְׁמוֹר צִאתֵנוּ
וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם:

לֹא תַעֲנֶה עַד שְׁקָרִים לַעֲנוֹת בְּעִזּוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף צֶדֶק בְּכָל אוֹרְחוֹתֶיךָ לֹא תַחֲמוּד
וְיֹפִי צָחוֹת קִנְיָן עֲמִיתָה בְּגוֹר מִשְׁכָּנוֹת
הַשָּׁלוֹם תִּשְׁכַּב וְעֶרְבָה שְׁנָתָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

לִשְׁבֹּת וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֹתָה לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשְּׁבֹתָה לְדוֹרוֹתֵם בְּרִית עוֹלָם: בְּנֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

מעריב ליד ב של שבועות פ 159

וידבר משה את מועדיי יי אל בני ישראל:

הש"ץ אומר חצי קדיש :

אדני שפתי תפתח ופי נגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מוריד השל:

מכלל צדיקים בחסדי מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמינותו ליושגי
עפר: מי כמוך בעצ גבורות ומי דומה לך מלך מלכות
ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יתלל סגולה
כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמו הגדול והקדוש עלינו
קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת) שבתות

לְמַנְיָהָ (ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁבִטָה הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַשְּׁבִעוֹת
הַזֶּה. זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְשׁ
זָכָר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבְאֵנוּ וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן
דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפָלִיטָה לְמוֹבָה לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשְּׁבִעוֹת הַזֶּה. וְזָכְרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְמוֹבָה
וּפְקֻדָּהּ כּוֹ לְבִרְכָּהּ. וְהוֹשִׁיעֵנו כּוֹ לְחַיִּים מוֹדִים : וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים חֹסֶם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ
כִּי אֵל מִלֶּךָ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתְּךָ :

וְהַשִּׁיאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאַשְׁ-
רִצִּיתָ. וְאַמְרַת לְבָרְכֵנוּ. (דְּשַׁבַּת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
רָצָה נָא בְּמַנְיַתְנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ. שְׂבַעֵנו מִמוֹבָה. וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת.
וְהַנְּחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן. (שְׁבִטָה ו) מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדְּשׁ
(הַשְּׁבִטָה ו) יִשְׂרָאֵל וְחַיִּים :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְלִתְפִלָּתְךָ שְׁעָה. וְהַשִּׁיב אֶת

מעריב לירב של שבועות פא 161

תעבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברכון. ותהי ברכון תמיד עבדת ישראל עמך:

ותהינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו. לעולם ועד. צורנו צור חינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך. על חינו
המסורים בידך. ועל גשמותינו הפקודות לך. ועל
נפיש שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיה ושובותיה.
שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו
רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיה. כי מעולם
קנינו לך:

ועל כלם. יתברך. ויתרומם. ויתנשא שמו. מלפנינו.
תמיד. לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה. ויחלצו ויברכו את שמו. הגדול
באמת. לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמו. ולך נאה להודות:

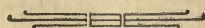
ששם רב. על ישראל עמך. תשים לעולם. כי אתה הוא.
מלך אדון. לכל השמים וטוב יהיה בעיניך. לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל. בכל עת. ובכל שעה. בשלומך:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור שוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקלצי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לי בתורתך. ואחרי
מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים ויחושבים עלי לרעה. מהרה

הפר עצתם. וקבלו מן השבתם: עשה למען שמך. עשה למען
ומינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחצון
ידריך. הושיעה ימינה וענני: יהיו דרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניה. יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכנה בית המקדש
במקרה בנמינו והן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם
ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם
ובשנים קדמוניות:

ווען יום טוב גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס:

ויכלו השמים והארץ. וכל צבאם: ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה.
וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות:

מן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון קונה שמים וארץ:

קו"ח מגן אבות בדרור. מחיה מתים במאמרו. האל
הקדוש שאין כמוהו. המניח לעמו ביום שבת קדשו.
פי כם רצה להניח להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד.
ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות. אל
ההודאות. ארון השלום. מקדש השבת. ומברך

מעריב ריר ב' שר שבועות פב 163

שביעי, ומניה בקדשה לעם מדישני עונג, זכר
למעשה בראשית:

י"ז אלחינו ואלחי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך, ותן חלקנו בתורתך. שבענו כטובך ושמח נפשנו
בישועתך, ומהר לפני לעבדך באמת. והנחילנו יי אלחינו
באהבה ובכבוד, שבת כדשך, וישמחו בך ישראל אהבי
שמוך. וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמוך: ברוך אתה יי
מקדש השבת:

הש"ץ אומר קדיש שם:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא
עשנו כגווי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם
חקקנו כהם וגירלנו ככל המונם. ואנחנו בורעים ומשתחווים
ומזידים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים כמעל ושכינת עזו
בגבהי מרומים, הוא אלחינו אין עוד. אמת מלפניו אפס זולתו,
בפתוב בתורתו, וידעת היום והשבות אל לבבך, כי יי הוא
האלהים בשמים כמעל, ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל בן נבנה לך יי אלחינו, לראות מהרה בתפארת עזך,
להעביר גלוילים מן הארץ והאלילים פרות ופרתון, לתקן עולם
במלכות שדי, וכד בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל
רשעי ארץ, יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכבד כל
כרך תשבע כל לשון. לפניך יי אלחינו יכרעו ויפולו, ולכבוד
שמו יקר יתנו, ויכפלו כלם את עול מלכותך, ותמלוד עליהם
מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוד
בכבוד, בפתוב בתורתך, יי ימלוד לעולם ועד: ונאמר, והיה
יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
ובתורתך פתוב לאמר, שמע ישראל יי אלחינו יי אחד: ק"

ווען יום טוב גיפאלט אום שבת הייבט מען אן יום הששי

ויהי ערב ויהי בקר.

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויבל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

אז יום טוב גיפאלט אין דער ווען הייבט מען אן דא:

סברי סרנן וברנן ורבנן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר

בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו.

ותתן לנו יי אלהינו באהבה, (שבת שבתות למנוחה ו)

מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום

(השבת הזה, ואת יום חג השבועות הזה, זמן מתן תורתנו,

(באהבה), מקרא קודש, זכר ליציאת מצרים, כי בנו

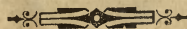
בחרת, ואותנו קדשת, מכל העמים, (ושבת ו) מועדי

קדש, (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו:

ברוך אתה יי, מקדש (השבת ו) ישראל וזמנים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שחתנו

וקיימנו, והגיענו לזמן הזה:

ה א ל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֲנֶה. הַגְדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמֶךָ. הַגְבוֹר לְנִצָּחַת.
וְהַגּוֹרָא בְּנוֹרָא תִּידָ:

הַמְלִיךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ:
שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתּוּב, רַגְנֵי צַדִּיקִים
בְּיָי. לְיִשְׂרָאֵל נְאֻה תְּהִלָּה:

בְּכִי יִשְׂרָאֵל תְּתַרְוֶמָּה:

וּבְשִׁפְתֵי צַדִּיקִים תְּתַבְּרֶךְ:

וּבְלִשׁוֹן תַּחֲסִידִים תְּתַקַּדֵּשׁ:

וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תְּתַהַלָּל:

וּבִמְקַהֲלוֹת רַבּוֹת עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי כָּל דּוֹר וָדוֹר, שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל תִּיצוּרִים:
לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ, אֲבוֹתֵינוּ, לְחֹדְרוֹת לְחֵלֶל
לְשִׁפְתְּךָ לְפָאֵר לְרוֹמָם לְהִדְרָה לְנִצָּחַת לְבִרְךָ לְעֵלֶה,
וּלְקַלֵּם, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, דּוֹר, בֵּן
יִשִּׁי עֲבָדֶךָ מִשִּׁיתֶךָ:

וּבִכֵּן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד, מִלִּפְנֵי הָאֵל, הַמְלִיךְ, הַגְדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
בְּשִׁמְכֶם וּבְאַרְצֶךָ, כִּי לָךְ נְאֻה, יִי אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ, שִׁיר
יִשְׁבַּחְהָ הָאֵל וְזִמְרָה עִזּוֹ וּמִמְשָׁלָה נִצָּחַת גְּדוֹלָה וְגִבּוֹרָה תְּהִלָּה
וְתַפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמִדְּבוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךָ הַגְדוֹל

והקדוש ומעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה יי אל מלך גדול ומחלל בתשפחות אל, ההודאות, אדון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים, הבוחר בפשירי זמרה מלך, יחיד אל חי העולמים:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכור רחמיך יי וחסידיך כי מעולם המה: יתגדל ויתקדש שמייהר בא. בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה, וינמח פורקניה ויקרב משיתיה, פחיכוון וביומיוון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמייה דקודשא, בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשפחתא ונחמתא באמירן בעלמא, ואמרו אמן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמייה דקודשא, בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשפחתא ונחמתא באמירן בעלמא, ואמרו אמן:

ברוך יי המברך לעולם ועד:

והוא אחרון ומבלעדי אין אלהים, סלו לרכב בערכות ביה שמו ועלו לפניו, ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חשך, עושה שלום, ובורא את הכל:

אור עולם, באוצר חיים, אורות מאופל, אמר ויהי: איילת אהבים, מתנת סיני, אמן שעשועים,

מורשה מסיני, באור תורה, אור קדשת סיני,

בהחרד עם, סביבות סיני: השמרו עם, בלי

נגוע בחר, וענן כבוד, על החר, קולות וברקים,

מִן הָהָר. שָׁמְעוּ נִצְבִּים, בְּתַחֲתֵית הָהָר. יוֹצֵר
אוֹר, בָּעֵמֹז יִבְחָר. קְדוֹשׁ :

גִּבֹּר חֲכָם, עָלָה לְסִינִי. גֹּאֵה פְּרוֹב פָּחוּ, שָׁפָן בְּסִינִי.
דֵּת מְשַׁחֲקֶת יוֹם לְיוֹם, לְסִינִי. דַּעַת מִחֲנֹה, הָאִירָה
הַר סִינִי. הַגְבִּיר גּוֹי קְדוֹשׁ, תַּחֲתֵית סִינִי. הוֹפִיעַ
בְּכַבּוֹדוֹ, וְקִדַּשׁ סִינִי. וַיֵּט שָׁמַיִם, וַיִּרְדּוּ לְסִינִי. וַעֲמִיה
שְׂרֵי נְהוֹרָא, הָאִירָה הַר סִינִי. וַעֲבָה בְּהָרִים, וַיִּבְחָר
בְּסִינִי. וְזֶהֱרָה אוֹר, הַזִּקְיָה, זֶה סִינִי. חָשׂוּ גִבְנוֹנִים, לְקִדָּם
לְסִינִי. חָמַד אֱלֹהִים, לְשִׁבְתּוֹ, זֶה סִינִי. מְהוֹרָה יִרְאֶה,
הַשְּׁמַיִעַ בְּסִינִי. טוֹב בְּמֵאוֹר טוֹב, נִגַּשׁ לְסִינִי. יִרְצֵדוּ
הָרִים אֵל מוֹלָ סִינִי. יִבְכְּלוּ, הַלֵּלָה לְמֹשֶׁה מִסִּינִי : פִּלַּת
לְבָנוֹן, הַזֹּהֵר מֹשֶׁה. כְּתַב שְׁלִישִׁים, לְמֹדֶם מֹשֶׁה.
לְעֶרְפֹל, נִגַּשׁ מֹשֶׁה. לְהַשְׁמִיעַ לָעַם וַיִּרְדּוּ מֹשֶׁה : מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ, אָמַר אֱלֹהִים, מִתּוֹךְ הָאוֹר, בְּתוֹרַת אֱלֹהִים.
נִזְכַּר צוֹפִים, נָתַן אֱלֹהִים. נִחְמָדִים מִזֶּהב וּמִפֶּה, וַיִּדְבֹר
אֱלֹהִים : שִׁמְחָתָ, גּוֹי קְדוֹשׁ, בְּמַעֲשֵׂה יְהוָה. סִכְרָתָ
לְעֵנִי, סוֹד שְׁעִשׂוּעָה. עַל הַר סִינִי נִגְלִיתָ, בְּרַבְבוּת
אֲדָפֶיךָ, עֲנִיתָ וְאָמַרְתָּ, אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ : פּוֹרְרָתָ יָם
בְּעוֹדָה, וַעֲלִיו דְּרָכָה רַגְלָה. פְּדִיתָ בְּלִחְבוֹת אֵשׁ, אֲשֶׁר
הִצִּב קוֹלָה. צִהְרָת אוֹר, מִקְבְּלֵי לֹא יִהְיֶה לָהּ. צִוִּיתָ
לֹא תִשָּׂא לְשׂוֹא, כְּבוֹד שָׁמַי, בְּמִלּוּלֶיךָ : קִדַּשׁ זְכוֹר,
וְקִיָּם שְׁמוֹר, קִהְלוֹת יַעֲקֹב, יַעֲנוּ מִזְמוֹר. רוּץ לְמַצֹּת

כבוד, ואור נתיבותיה תגמור. ראה לא תרצה, צלם צורך
ועצמך תשמור: שם רע לא תנאף, זנוני ומה. שמור
לא תגנוב, פן תישת לב לימה. תמיד, לא תענה ברעך,
עדות מזמה. תאות רעך לא תחמוד, מאדם עד בהמה:
חון השמרו עם, בלי נגוע בחר. וענן כבוד, על החר.
קולות וברקים, מן החר. שמעו נצבים, בתחתית
החר. יוצר אור, בעמו יבחר. קדוש:

המאיר לארץ, ולדרים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל
יום, תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך, יי. כלם בחכמה
עשית. מלאה הארץ קנינה: המלה, המרום לבדו. מאז.

כשחל בשבת

תכל ידוה, ותכל ישבחוה, ותכל יאמרו, אין קדוש.
כיוי תכל ירוממוה סלה, יוצר חכר: האל, הפותח בכל
יום, דלתות, שערי מזרח, ובוקע חלוני רקיע, מוציא
חמה, ממזמיה, ולבנה, ממכון שבתה. ומאיר לעולם
כלו, וליושביה, שברא. במדת הרחמים: המאיר לארץ
ולדרים עליה, ברחמים. ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית: מה רבו מעשיך, יי. כלם בחכמה
עשית. מלאה הארץ קנינה: המלה, המרום לבדו.
מאז, המשבח, והמפאח, והמתנשא, מימות עולם:
אלהי עולם, ברחמיה הרבים, רחם עלינו. אדון עונה
צור משגבנו, כיגן ישענו, משגב בעדנו: אין ערוך לך
ואין וולתך, אפס בלתך ומי דומה לך: אין ערוך לך,
יי אלהינו בעולם היות, ואין וולתך מלפנו, לחי

שחרית ליום ב של שבועות פה 169

הַמְשִׁיבָה, וְהַמְפַּאֵר, וְהַמְתַּנְשֵׂא, מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם,
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲוֹנוֹ, צוּר מִשְׁפָּכֵנוּ, מְגֹן יִשְׁעֵנוּ,
מִשְׁגֵּב בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ, גָּדוֹל הַעֲדָה, הַכִּין וּפָעַל, וְהָרִי חֲמֶה, טוֹב,

כשחל בשבת

הָעוֹלָם הָבֵא, אֶפֶס בְּלִתְךָ, גְּאֻלָּנוּ, לַיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחָה.
וְאֵין דְּוָמָה לָךְ, מִזְשִׁיעֵנוּ, לַתְּחִית הַמֵּתִים:

אֵל, אֲדוֹן, עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ.
בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה, גְּדִלּוֹ וְטוֹבוֹ, מֵלֵא עוֹלָם.
דַּעַת וְתַבּוּנָה, סוֹכְבִים הוֹדוּ: הַמְתַּנְשֵׂא, עַל
חַיֹּת הַקֶּדֶשׁ, וְנִהְדָּר בְּכְבוֹד, עַל הַמְרַבֶּה.
זְכוּת וּמִשְׁוֹר, לִפְנֵי כְּסֹא, חֶסֶד וְרַחֲמִים, מֵלֵא
כְבוֹדוֹ: מַזְבִּים מְאֹזְרוֹת, יִשְׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ, יִצְרָם
בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל, בְּחֻנּוּבֹרָה, נִתְנַכֵּם.
לַחַיֹּת מוֹשְׁלִים, בְּקֶרֶב תִּבְל: מְלֵאִים זֵיו
וּמְפִיקִים גִּוָּה, נֶאֱחָזִים זֵיו, בְּכָל הָעוֹלָם, שְׂמֵחִים
בְּצֵאתָם, וְשֹׁשִׁים בְּבֹאֵם, עֹשִׂים בְּאִמָּה, רִצּוֹן
קוֹנֵם: פֶּאֶר וּכְבוֹד, נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ, צִהְלָה
וְרִנָּה, לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ, קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אֹר.
רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה: שָׁבַח נֹתְנִים לוֹ,
כָּל צָבָא מְרוֹם, תִּפְאָרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים
וְחַיֹּת, וְאוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ:

לְאֵל, אֲשֶׁר שָׁבַת, מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

יֵצֵר כְּבוֹד, לְשִׁמּוֹ, מֵאוֹרוֹת נֶתָן, סְבִיבוֹת עֵזוֹ. פְּנוֹת צִבְאוֹ
קְדוֹשִׁים, רוֹמְמוֹ שְׂדֵי, תְּמִיד, מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ. תִּתְּבָרֵךְ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׂמִים מְמַעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל שִׁבְחָה, מַעֲשֵׂה
יְדִידָה, וְעַל מְאוּרֵי אוֹר, שְׁעֵשִׂית (שִׁיְצַרְתָּ) הַמָּה, יִפְאֲרוּךְ סֵלָה:

תִּתְּבָרֵךְ לְנִצְחָה צוּרֵנוּ, מִלִּפְנֵי וּגְאֻלָּנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח
שְׁמֶךָ, לְעַד מִלִּפְנֵי, יוֹצֵר מִשְׁתָּתִּים וְאֶשֶׁר מִשְׁרָתִיו בְּלֶם עוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה, יִתְד בְּקוֹל, דְּבַר אֱלֹהִים חַיִּים
וּמִלֵּךְ עוֹלָם: בְּלֶם אֱהוּבִים, בְּלֶם בְּרוּרִים, בְּלֶם גְּבוּרִים, בְּלֶם
קְדוֹשִׁים, וּבְלֶם עֲשִׂים, בְּאִימָה, וּבִירְאָה, רִצּוֹן קוֹנֵם: וּבְלֶם פּוֹתְחִים
אֵת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִהְרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין,
וּמִשְׁבְּחִין, וּמְפָאֲרִין, וּמַעֲרִיצִין, וּמְדַיִּשִׁין, וּמְמַלִּכִין:

אֵת יֵשֶׁם, הָאֵל הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר, וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ
הוא: וּבְלֶם, מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם, עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, זֶה

כשחל בשבת

נִתְעַלָּה, וַיָּשָׁב עַל פֶּסַח כְּבוֹדוֹ, תְּפִאֶרֶת עֲמָה, לַיּוֹם
הַמְנוּחָה, עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם הַשַּׁבָּת, זֶה שִׁיר שִׁבְחָה שֶׁל
יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוֹ שַׁבַּת אֵל, מְכַל מְלֹאכְתּוֹ, וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר, מְזִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת, מִזֶּבֶן
לְהוֹדוֹת לַיְיָ, לְפִיכָךְ יִפְאֲרוּ, וַיְבָרְכוּ, לְאֵל, כָּל יִצְוֵרָיו,
שִׁבְחָה יָקָר וְגִדְלָה וְכְבוֹד יִתְּנוּ לְאֵל, מֶלֶךְ, יוֹצֵר כָּל,
הַמְּנַחֵל מְנוּחָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּקִדְשָׁתוֹ, בַּיּוֹם שַׁבַּת
קִדְשׁ, שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַבֵּשׁ, וְזִכְרֶךָ מִלִּפְנֵי
יִתְפָּאֵר, בְּשָׂמִים מְמַעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְּבָרֵךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ, עַל כָּל שִׁבְחָה, מַעֲשֵׂה יְדִידָה, וְעַל מְאוּרֵי אוֹר,
שְׁעֵשִׂית (שִׁיְצַרְתָּ) הַמָּה, יִפְאֲרוּךְ סֵלָה:

תתברך לנצח וכו'

שחרית ליום ב של שבועות פו 171

מזה. ונותנים באהבה רשות זה לזה. להקדיש ליוצרים
 בנחת רוח. בשפחה ברורה. ובנעימה. קדשה. כלם
 באהבה. עונים באימה. ואומרים ביראה:
 קדוש. קדוש. קדוש. ייזבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ועתה בנים. שירו למלך. בתפארת מפואר.
 ברכמי שיר. מעטף ומעטף ומתואר. בחוד
 והדר ושבת. מבואר. בעטרת גאות. ובתה
 נורא יתפאר: שמעו לי מקלו. עוזו נורא
 בלאי גדלו. ששמו ערב לו. וזכרו נעים
 להללו. והיכלו נחמד לו. וכבודו נהדר לו.
 והודו נאה לו. ומשרתיו מנעימים לו: ואשרי
 עבדיו המשמיעים. בקול שבחו. כי ערבים
 לפניו. ומקבלים נכחו. שמעיא להשר. משמיעם
 בנחו. לשתק המון מעלה. ברוך בני אורחו:
 ירכי וחובי. תת קדשה למקרה אורחים.
 המשגב ומכתה. בכתרי כתרים. פאר מלכים.
 תהלה לברורים. מפתחו יחילו איתנים
 יצורים: ישמרו נכספים בתצרות מעט
 מקדשו. בפתח ויראה. להעריצו ולהקדישו:

חזן אחר שתי תיבות, מזכירים שם קדשו.
להודיע לכל כי הם זרע קדשו:

והאופנים, וחיות הקדש, ברעש גדול, מתנשאים לעמת
שרפים, לעמתם משפחים ואזמרים: ברוך, כבוד יי ממוקמו:
לאל ברוך, נעימות ותנו, למקה, אל, חי וקים,
זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו
מרום וקדוש, פועל גבורות, עשה חדשות, בעל
מלחמות, זרע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות,
נורא תהלות, אדון הנפלאות, המחדש בטובו, בכל
יום, תמיד מעשה בראשית: כאמנה לעשה, אורים
גדולים, כי לעולם חסדו: והתקין מאורות משמח
עולמו אשר ברא: אור חדש, על ציון, תאיר. ונזכה
כלנו יחד במהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו, יי אלהינו, חמלה גדולה
ויתרה, חמלת עלינו: אבינו מלכנו, בעבור שמך הגדול ובעבור
אבותינו, שבטחו בך, ותלמדם חקי חיים, לעשות רצונה בכל
שלם, כי תחננו ותמחנו: אבינו אב הרחמי, הרחם, רחם נא
עלינו, ותן בלבנו בינה, להבין ולהשפיע, לשמוע, לתמוך וללמד
לשמור ולעשות, ולקיים, את כל דברי תלמיד תורתך, באהבה:
והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד ללבנו
לאהבה וליראה, את שמך, קמען לא גבוש ולא נבלם ולא
נכשל, לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול, הגבור, והנורא,
בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך, ורחמיה יי אלהינו וחסדיך
הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד: מהר והבא עלינו ברכה
ושלום מהרה, מארבע כנפות כל הארץ, ושבור עול הגוים

שחרית ליום ב של שבועות פז 173

מַעַל צוֹאֲרֵנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה, קוֹמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, אַתָּה, וּבָנוּ בְּחֲרָתְךָ, מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן, וּקְרַבְתָּנוּ, מִלִּפְנֵי לְשׁוֹן הַגְּדוֹל, מִלֵּךְ בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֹךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹחֵחַ בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּחֹשׁ בְּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לֵבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה הַיּוֹם עַל-לֵבְבְךָ: וְשִׁנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבָרֶיךָ כִּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לֵבְבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאַסְפֶּת דָּגְנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶבְלֹת וּשְׂבָעִת: הִשְׁמָרוּ לָכֶם כֵּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבְדֵּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אֵף יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְדֵּתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֵתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר כִּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּבְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם פִּימִי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דָּבָר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל בְּגָדֵיהֶם לְדִוְרוֹתָם וְנָתַנּוּ עַל
 צִיצֵת הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
 לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֶמֶת, וַיְצִיב, וְנָכוֹן, וְקִים, וַיֵּשֶׁה, וַנֶּאֱמַן, וְאָהוּב,
 וְחָבִיב, וְנַחֲמָה, וְנָעִים, וְנִזְרָא, וְנִדְרָא, וְנִתְקַן, וְנִמְקָל,
 וְנִטָּו, וְנִפְתָּה, הַדָּבָר תָּהָה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֶמֶת,
 אֱלֹהֵי עוֹלָם, מִלְּפָנֶיךָ צוּר יַעֲקֹב, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, לְדֹר
 וָדֹר, הוּא קִים, וְשִׁמּוֹ קִים, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
 וְאֶמוּנָתוֹ, לְעֶד קִימָת: וּדְבָרָיו חִים וְקִימִים, נֶאֱמָנִים
 וְנַחֲמָדִים, לְעֶד, וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ,
 עַל בְּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זָרַע
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב וְקִים, לְעוֹלָם וָעֶד:
 אֶמֶת וְאֶמוּנָה, חֹק, וְלֹא יַעֲבוּר: אֶמֶת, שְׁאֵתָהּ הוּא, יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלְּפָנֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצֵרֵנוּ (צוּרֵנוּ) צוּר יִשְׁעֵתָנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ
 וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זֹלָתְךָ מִלָּה:

אֲנָכִי, שְׁמַעְתָּ, וְנִתְאֵימַר, קִבְּלֵנוּ מַלְכוּתוֹ, וְלֹא תִאָּשְׁמוּ.
 שְׁמַעֵנוּ מִיִּסָּר וְחִקְמוֹ: לֹא יִהְיֶה מִקּוּיְכֶם זֶר, וְתִקְעוּ.
 וּמֵעֲבוּדְתִי כָּל תִּקְרָעוּ, וְאֵל תִּפְרָעוּ: לֹא תִשָּׂא, עוֹשֶׁה
 לְחִלָּתִי, וְתִנָּצַל, מִמִּכְאוֹב וּמִחֲלִי, אֲשֶׁרִי אָדָם, שׁוֹמֵעַ

שחרית ליום ב של שבועות פח 175

לֵי: זְכוּר וְשֹׁמֵר, אֶת יוֹם. וְתִמְצָא כּוֹפֵר וּפְדִיּוֹם.
 לְשִׁקּוֹד עַל דִּלְתוֹתַי, יוֹם יוֹם: כִּכְד נָא הוֹרִיד בְּמִבְטְחִי.
 וְתֹאדִיר יָמִים, וְתִהְיֶה חֵי. לְשֹׁמֵר, מְזוּזוֹת פִּתְחוֹ:
 לֹא תִרְצֶה, בְּנִפְשׁ מַחִיִּים. וְיִהְיֶה חֶלְקֶךָ בַּחַיִּים. כִּי
 מוֹצְאִי, מֵצֵא חַיִּים: לֹא תִנָּאֵף רֶשֶׁף כְּוִיּוֹנִי. מִרְחִיקָה,
 יִשְׁבַּע עֲדָנִי. וְיִפֹּק רְצוֹן, מִי: לֹא תִגְנוֹב, יִגַּע אִישׁ
 לְאִישׁוֹ כִּי עֲמָלוֹ, לָרִיק יִחְשׁוּ. וְחוֹטְאֵי חוֹמִים נִפְשׁוּ:
 לֹא תַעֲנֶה, צֶדֶק לַעֲוֹת. מִלִּשְׁנֵי יִירָשׁ צַדִּיקוֹת. כָּל מִשְׁנֵאֵי,
 אֲהַבֵּי מוֹת: לֹא תִחַמַּד, חִפְצִים הִרְבִּיתָה. תַּעֲוִידָה,
 כִּשֶׁר אֶהְבֵּתָה. חֲכָמוֹת, בְּנִתָּה בֵּיתָה: וְכֹל קִנְיָנֶךָ
 שְׂבַעָה. יָקָר מְאֹד טְבַעָה. חֲצִבָּה עֲמִידָה שְׂבַעָה:
 חֵיוֹן חֹק וְאַמֶּץ בְּנוֹרָה. בִּירְאֵת צִירָךְ, לְהִתְאַוֶּרָה. וְהוּא,
 יִהְיֶה לָּךְ לְעִזְרָה:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ, אֶתָּה הוּא מַעֲזֶכֶם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ, לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם, כָּכָל דּוֹר וְדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשִׁבָּה. וּמִשְׁפָּטִיךָ
 וְצִדִּיקְתָּךְ, עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ: אֲמַת אֲשֶׁרֵי אִישׁ, שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ,
 וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ, יִשִּׁים, עַל לְבָבוֹ: אֲמַת אֶתָּה הוּא, אֲדוֹן לְעַמְּךָ,
 וּמִלֶּכֶךָ גְּבוּרָה, לָרִיב רִיבָם, לְאֲבוֹת וּבָנִים: אֲמַת אֶתָּה הוּא, רֹאשׁוֹן,
 וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ, אֵין לָנוּ מִלֶּכֶךָ, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 אֲמַת מִמְּצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ, וְיִ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים, פְּדִיתָנוּ, כָּל
 בְּכוֹרֵיהֶם, הִרְגִּיתָ וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָהּ, וְיוֹם סוּף לָהֶם בְּקַעַת,
 וְיָדִים טְבַעַת, וְיָדִים הַעֲבַרְתָּ, עֲבָרִים וְכִסּוּ מִים, צִרִיָּהֶם, אֶחָד
 מֵהֶם, לֹא נֹתֵר: עַל זֹאת, שִׁבְחוּ אֱהִיבִים, וְרוֹמְמוֹ לְאֵל, וְנִתְּנוּ
 יָדִידִים, וְזִמְרוֹת, שִׁירוֹת, וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לְמִלְכָּךָ, אֵל
 חַי וְקַיִם: רָם וְנֹשָׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיר גְּאֻיִם, עַדִּי אֶרֶץ, וּמִגְּבִיִּים

שפלים עדי מרום, מוציא אסירים, ופודה עניים ועוזר דלים.
ועונה לעמו ישראל בעת שועם אדיו: תהלות לא עליון
גואלים, ברוך הוא ומבורך. משה ובני ישראל לא ענו שירה
בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמוכה באלים יי, מי כמוכה נאדר בקדש, נרא תהלות
עשה פלא:

שירה חדשה, שבחו גאולים, לשמך הגדול
והקדוש, על שפת הים, יחד כלם, חזרו וְהמליכו
ואמרו: יי ימלך, לעולם ועד:

צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ופדה כנאמה, יחודה
וישראל, ונאמה נאצנו צבאות, שמו קדוש ישראל:
ברוך אתה יי גאל ישראל:

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול
הגבור, והנורא, אל עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה
הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם,
למען שמו, באהבה:

מלך, עוזר, ומושיע, ומגן: ברוך אתה, יי, מגן אברהם:
אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה רב להושיע:
מוריד השל:

מכלל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו, לישגי
עפר: מי כמודה, בעד גבורות, ומי דומה לא, מלך, ממית
ומחיה, ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה, להחיות מתים: ברוך אתה, יי, מחיה המתים:

שחרית ליום ב של שבועות פט 177

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יחלודך סלה.
 כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
 אתה בחרתנו מכר העמים. אהבת אותנו
 ורצית בנו ורוממתנו מכר הלשונות.
 וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו
 לעבודתך. ושמך הגדול והמרוש עלינו
 קבאת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות
 למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים
 לששון את יום (השבת הזה ואת יום) חג השבועות
 הזה. זמן מתן תורתנו (באהבה) במקרא קדש.
 זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואדתי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
 ויפקד ויזכר ויברך ויפדנו ויכרונו ויכרונו ויכרונו ויכרונו
 דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית
 ישראל לפניך לפניך לפניך לפניך לפניך לפניך לפניך
 ולשלוש ביום חג השבועות הזה זכרנו יי אלהינו בו לשמחה
 ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים: ובדבר ישועה
 ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו. פי אליך עינינו
 פי אל מלך חנון ורחים אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך
 לחיים ולשלום לשמחה ולששון באשר
 רצית ואמרת לברכנו. (לשבת אלהינו ואדתי אבותינו

רצה נא במניחתנו. קדשנו במצותיך. ותן חלקנו
בתורתך. שבענו מזובך. ושמח נפשנו
בשועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת.
והנחילנו יי אלהינו (פארהב וברצון). בשמחה
ובששון. (שבת ו) מועדי קדשך. וישמחו בך
ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש
(השבת ו) ישראל ותומנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ולתפלתם שעה. והשב את
העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל. ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון. ותהי ברצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחוננה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך
אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואליה
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך. על חינו
המסורים בידך. ועל גשמותינו הפקודות לך. ועל
נפיק שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך.
שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. תשוב כי לא כלו
רחמיך. ותמרתם כי לא תמו חסדיך. כי מעולם
קנינו לך:

ועל כלם. יתברך. ויתרומם. ויתגשא שמך מלכנו.
תמיד. לעולם ועד:

שחרית ליום ב של שבועות צ 179

וכל החיים יודוך סלָה ויהללו ויברכו את שמך הגדול
בְּאֵמֶת. לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סֶלָה, הָאֵל
הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ, וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים, עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאַחַד יָחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, כִּי
בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה
וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ
לְבִרְכָּנוּ וּלְבִרְךָ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה
בְּשְׁלֹמֶךָ, בְּרוּב עֹז וְשְׁלֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּשְׁלֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהוֹמָה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּתְּרוּךְ נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה, מִזִּהְרָה
הַפֶּר עֲצָתָם, וּמְקַלֵּם מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
יִמְיָךְ, עֲשֵׂה לִמְעַן תְּהוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתֶּךָ, לִמְעַן יִחַדְצוּן
יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יִמִּינֶךָ וְעֲגִנִי: יְהוֹי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוּמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַל תִּבְטֹחַ שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדֶךָ, בִּירְאָה, יָמִי עוֹלָם,
וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹכָה לִי, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, יָמִי עוֹלָם,
וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

תפלה לשליח ציבור בקור

אֲדֹנָי, שְׁפָמִי תַפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַל תִּבְטֹחַ שִׁיבָנָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַל תִּבְטֹחַ שִׁיבָנָה אֱלֹהֵי הַגִּבּוֹר, הַגִּבּוֹר וְהַגִּבּוֹרָה.

אל עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה חבל, וזכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים, ונבונים, ומלמד דעת מבינים, אפתחה פי, בשיר ורננים, להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אורח חיים, מוסר תוכחת, בתתך לנושעים,
בשובה ונחת, געשו עמודי רום ותחת, דבקך
בבואם, מתנות לקחת: הפעת עם, בצאן
לנחות, ונהגתם בעדר, בשובע שמחות,
וביתם לתורה באהב להאחות, חודש שלישי
בצאתם ברחות: מרם נגלות, בשעיר ופארן,
ידעתם תקיף, ענשן ושכרן, בראותה, כי מאנו
לשמרן, לא חשבתם, וראית להתיירן: ממדבר
נתנה מקום הפקר, נגד השמש, לעין כל סוקר,
סודרים, שכנו צחיחה, להתעקר, עת יבואו,
במשפט להתחקר: פיה לא דבר, במסתרים,
צדק דובר, מגיד מישרים: קולות ולפידים,
וברקים בוערים, ראו ותמהו, מלכים ושרים:
שלישים בתבת, לעם משלשי, שלשת שלישי,
משפט שלישי: חזן תמימה וברר, משיבת

נפשי. תמכת להנחילי ברח שלישי:
מישרים, כל מעגלי טובו. השמיע מפיו
לעם קרובו: חיו להבות אש בקול ברחצבו.
מגן הוא לכל החוסים בו:

ברוך אתה יי. מגן אברהם:

אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה רב להושיע:
מוריד חטא:

מכלל חיים, ברחסר, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא חולים, ומחיה אסורים, ומקום אמונתו, לישגי
עפר: מי כבודך, בעל גבורות, ומן דומה לך, מלך, מלכות
ומחיה, ומצמים ישועה:

וגמגן אתה להחיות מתים:

תמכו כבוד, נוחלי תעודה, שתפני, במתן יקרה
וחמודה. רצויה חשוקה, מכל כלי חמדה. קרואה
בת מלך כבודה: ציר נאמן, קראת לעלות, פנינו
בארנו. חמורות וקלות. עונשין ואזהרות, פרטות
וכללות, שבר המצות, ושלום גמולות: נמת לו, כה
תאמר. מלפחות ומלחוסף מאמר. לנשים, בלשון
רבה לומר. בוכד הדקדוק, לאנשים לגמר: ירד מן
ההר, והשמיים, טעמי מתק, ואמרי נועם. חברי
והשוו באחד, במדעם, וזרזו, להקדים מעש למשמעם:
ובשלישי, ליום התקדשם בו. הקדים על ידם, מלך
במסבו. הרך תלמיד, להמתין לרבו. נדלתו הפליא

לִזְרַע אֲהָבוּ: בְּנִסְעֵם מַיִם סוּף, אֲנִידִים, בְּרִיב וּמָצָה,
נוֹסְעִים וְעוֹמְדִים: חֵיוֹן אֲנִי, בָּעֵת נִסְעוֹ, מִרְפִּידִים, אֶל
סִינֵי בָּאָה, בְּאֶחָד אַחֲדִים:

הִלְלוּהָ, כִּי הוּא הָיָה וַיְהִיָּה, בְּנֶשֶׁם נִרְבּוֹת, אוֹתָנוּ
יַחֲיָה: חֵיוֹן לְפָנָיו, יְקִימֵנו וְנַחֲיָה, וְצַדִּיק, בְּאַמְנוּתוֹ וַיְחִיָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה בְּמַתִּים:

שְׁלֹמִים בְּחִנוּתָם נִגְדַּת הַהֲרָה, שְׁוִים וְנִכְוָנִים, בְּרוּךְ
נִשְׁבְּרָה, שְׁמַעְתָּם חֲקִידָה, עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה, שְׁמַעָה עֲמִי,
וְאֶרְבְּרָה: מִצּוֹת וְחֻקִּים, דָּת וְדִין, מִשָּׁם לְמִדּוֹ, מֵאֲמִצֵּי
חֲדָיו, מִדֶּשֶׁן בֵּיתָה, וְכוּ לְהַעֲדִין, מִשְׁמָיִם, הַשְׁמַעָה
דִּין: עַד לֹא נִגְלָה, לְמִצְוֵי אֶרֶץ, עֶבֶר וְזָרָה, וְהוֹפִיעַ
בְּאֶרֶץ, עַמִּים, מִשָּׁם נִפְרָצוּ בְּרִץ, עַמִּי, וַיִּמּוֹדֵד אֶרֶץ:
וּמִרְבּוֹת קִדְשׁ, אֲתָה, בְּמִצְעַד, וְלָעַם קְרוֹבוֹ, מִסִּינֵי
נוֹעַד, וְעַמּוּדֵי תִבְלִי, נַעֲשׂוּ לְהַרְעֵד, וַיִּתְּפוּצְצוּ, הַרְרֵי
עַד: נִקְבְּצוּ לְאֻמִּים, הִנָּשׁ בְּשִׁמְעָם, נֶאֱסָפוּ לְקוֹסֶם,
לְשֹׂאֲלוֹ מִה שְׁעָם, נֶאֱם הַשִּׁיבָם, עַל מַה הִרְעָם, נוֹתֵן
עוֹן וְתַעֲצוּמוֹת, לָעַם: בְּנִתָּה מִכְּחוּק, לְנוֹחֲלֵי תַעֲוִידָה,
בְּשָׁלֶם יִסְדָּתָה, עַל אֶרֶץ אֲנִידָה, בְּכֵן נַעֲבֹדָה, בְּגִיל
וַיַּרְעֵדָה, בְּסוּד יִשְׁרָיִם וַעֲדָה: רִדְתָּה לְסִינֵי, בְּאֵלִים
בּוֹעֲרִים, רֶשֶׁף לְרִגְלָהּ, יִצָּא בְּהַדּוּרִים, רוֹעֲדִים נְמוּנִים,
כָּל יִצּוּרִים, רִאשֵׁי, יַחֲלִילוּ הָרִים: יִרְאֶה וְחִלָּה, מִתְּנַאֲה
הָאֶרֶץ, יוֹמָה, פֶּן תִּהְיֶה לְתִדּוֹה בְּהָרֶץ, יִסְדּוּ עֲמוּדֶיהָ,
בְּאֻכְי בְּמִרְץ, יוֹדוּד יי, כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ: צְבָאוֹת

קדש, אֲחוּזִים בְּעֵתָהּ. צִלַּע בְּגִינֹת, עֲלִיָּהֶם בְּכַפְתָּ.
צְרוּפָה קָבְלוּ, בְּמִנּוֹד וְאִמְתָּה. צוּפִיָּה, הִלְכֹת בֵּיתָה:
חֲשׂוּ הָרִים, לְקַבֵּל שְׂכִינָתוֹ. חַפְצִים לְהִתְעַלּוֹת, בִּיקָר
תִּפְאַרְתּוֹ. חֲבֹב חֹרֵב, מִהָרִי אֲדַמְתּוֹ. חֲמַד אֱלֹהִים,
לְשִׁבְתּוֹ: קָרָאתָ לְעֵנִי, מֵרוּם גְּבוּהִים. לְהַנְחִיל תְּעוּדָה,
לְעַם בְּמַהֲרִים: חֵן מְאוֹד נִעְלִיתָ, עַל כָּל אֱלֹהִים. וּמִשָּׁה
עָלָה, אֶל הָאֱלֹהִים:

יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

אִם לֹא אֶמְרֶיךָ, הִנְעִימִים. חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ, לֹא
מִתְקִימִים. וְהִנְחִלְתָּם מִזֶּרְשָׁה, לְמַעֲשֵׂי עַמִּים. מֵאֲהַבְתָּךְ
אוֹתָם, וּבִזְכָּר, שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וּמְאוֹד תִּתְאַוֶּה לָמוֹ,
לְהוֹיֹת שְׁלָמִים. וּבְמִשְׁפָּטֵי חֻקֶּיךָ, לֵב וְדַעַת מְשִׁימִים.
וּבִסּוֹד יִרְאֶיךָ, יָשִׁיבוּ טַעְמִים. בְּרִיתְךָ לְנִצּוֹר, לִכְתּ
בְּדֶרֶךְ תָּמִים. וּבַעֲת הַשְׁמָעָתָם, חֻקֶּיךָ הַתְּמִימִים.
עֲמַדֵּי בְּמוֹרָא, בְּאַחַד מִיִּשְׁלָמִים. וְנִגְלָה לָמוֹ, רִז מְלָאכֵי
מְרוּמִים. עֲשִׂיָּה לְשִׁמְיעָה, הָיוֹת מְקַדִּימִים. וְנִמְתָּ מִי
יִתֵּן, וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה, לְעוֹלָמִים. לְיִרְאָה אוֹתִי, לְטוֹב
לָהֶם, כָּל הַיָּמִים. לֹא עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, וּבִדְרָכֵי מְסוּיָמִים.
וַיַּצְדִּקוּ וַיִּתְּהַלְּלוּ, בְּלִי הָיוֹת אֲשָׁמִים. כְּמַעַט, מִפְּנִיָּהֶם
אֲכַנֶּע, שׁוֹטְמִים. וְאֲשִׁיב יָדִי, עַל אוֹיְבֵיהֶם וְקָמִים:
חֵן יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּי, תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא בּוֹשִׁים,
וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה אֲדוֹן, הַצִּוֵּר תָּמִים. בְּאוֹר פְּנִיךָ

יְהִלְכוּן, לְאֶרֶץ יָמִים. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ, תְּכַנֵּם בְּחַפְזִים.
וּתְזַכֵּם, לְהוֹיֹת חַיִּים וְקַיָּמִים. וּבְתוֹכָם תִּשְׁכּוּן, רַב
עַל רַמִּים:

ח"ק חי וְקַיָּם, נוֹרָא וּמָרוֹם, וְקָדוֹשׁ:

וַיָּקָם עֲדוֹת בְּיַעֲקֹב, וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל, לְנֶקֶד.
מוֹדֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב, קָדוֹשׁ:

שְׁבוּיַת מָרוֹם, לְקַחַת בְּחַיִּים. מַצּוֹתֶיךָ וְחֻדְיוֹתֶיךָ,
מִפִּי אֲיוֹם. מִמֶּדְבָּר נִתְּנָה, לְיוֹצֵאי פְּדִיּוֹם: מֵאֵמֶר וְצִוִּי
וְעוֹנֵשׁ וְאַחֲרָה. חוֹק וּמִשְׁפָּט, בְּרִית וְתוֹרָה, נוֹעַם הִנֵּה,
דְּבָרוֹת עֲשָׂה: עֲרוּכִים יָחַד, זֶה אַחֲרֵי זֶה. וְצִמּוּדִים,
מִחוּלָּה אֶל מִחוּלָּה. לוחֹת בְּתוֹכֵם, מִזֶּה וּמִזֶּה. וְהַמִּכְתָּב,
מִכְתָּב אֱלֹהִים, לְאַשְׁשֶׁה. חֲקֻקָּם, זֶה פִּנְגֵּד זֶה, לְדִרְשָׁה,
בִּנְיָם וְהַתָּם, חֲמִשָּׁה מוֹל חֲמִשָּׁה: נוֹעַם אֲנֹכִי, הַשְׁמִיעַ
בְּמֵאמְרוֹ. פִּנְגֵּדוֹ לֹא תִרְצֶה, הַזְהִיר בְּמִשְׁמֶר. זֶה עַל
זֶה, לְהַבִּין וּלְהַגִּיד: בְּהַפְשֵׁל יְצוּרִים, לְשִׁפּוֹד דָּם,
בְּאֵלֵינוּ מִמַּעֲטִים דְּמוּת, בְּהַזְדֵּם. כִּי בְּצִלָּם אֱלֹהִים,
עָשָׂה אֶת הָאָדָם: רָמַז לֹא יִהְיֶה, בִּשְׁנֵי דְבוּר. פִּנְגֵּדוֹ
לֹא תִנָּאֵר, הַזְהִיר לְצִבּוּר. עַל אוֹפְנֵינוּ, דְּבַר דְּבוּר:
נִגִּיד וְיוֹכִיחַ, עָלֵינוּ כּוֹפְרִים, דּוּמִים, לְאַשְׁה מְנַאֲפֶת.
מֵאַחֲרִים. תַּחַת אִשָּׁה, תִּקַּח אֶת זָרִים: צִיָּה לֹא תִשָּׂא
לְשׂוֹאֵא שָׁם, בְּלִיּוֹת חוֹקֶר. פִּנְגֵּדוֹ לֹא תִנְגּוּב, הַזְהִיר
לְהַתְיַבֵּר. הַנְּגוּב רָצוּחַ וְנֹאֵר, וְהַשְׁבַּע לְשִׁקֵּר: הִנֵּה,
זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת. פִּנְגֵּדוֹ לֹא תַעֲנֶה, הַזְהִיר בְּמִשְׁבִּיבַת.

פֶּן תִּשְׁקַר וְתוֹצִיא דָּבַת: קְרִיאָתָם יוֹכִיחוּ, לָזוּ לָזוּ
 לָדוֹן. כָּל מַחֲלָל יוֹם קוֹדֶשׁ, בְּזוּדוֹן. בְּאֵלֹי מַעִיד, עֲדוּת
 שָׁקָר, בְּאֵדוֹן: בְּשִׁמּוֹר יִצִּיר, שִׁבְת מַחֲלָל. מַעִיד, כִּי
 לַשֶּׁשֶׁה עוֹלָם שְׂכָלָל. וְאַתֶּם עֲדֵי נֶאֱמַר יי, וְאַנִּי אֵל:
 רִשָּׁם מַצֹּת כֶּבֶד, לָעַם נִבְרָא. אָב וְאֵם מְכַבֵּד בְּמוֹרָא.
 מְשֻׁמְעָה רָעָה, לֹא יִירָא: אֹמֵר לֹא תַחֲמוּד, שֶׁת
 לְנִגְדּוֹ. בֵּית הָעַ וְאַמְתּוֹ וְעַבְדּוֹ. שׁוּרוֹ וְחִמּוּרוֹ, וְכָל
 בְּבוּדוֹ: בְּאֵר מֵאֵמֶר לְמֵאֵמֶר, לְמוֹלֹ. יִגִּיד עַל הַחֹמֶד,
 לְהַבְשִׁירוֹ. סוּפוֹ לְהוֹלִיד בֶּן, שֶׁהוּא מְקַלָּל: וְאֵלֹי
 עֲשֶׂתָה הַדְּבָרוֹת, הַפְּלִילוֹת. נִתְּרָתוֹ, עַל הַלְּוִיָּהוּ
 הַמַּעֲלֹת. וּמִפֶּה אֵל פֶּה, הוֹשִׁמְעֵי בְּקוֹלוֹת: נְבוֹנִים
 שׁוֹלִיחֵי, מִלִּקְבַּב הַמְּשֻׁמְעֵי. וְהוֹשִׁמְעֵי אֵין יְכוּלֹת, לַשְּׁמֵעַ.
 קִרְב־אֶתָּה, וְשִׁמְעֵ: חֵי הוֹדָה לְאֲשֶׁר אָמְרוּ. וְכִי קְדוּשִׁים,
 וּמִשָּׁם נִתְּאֲשְׁרוּ. בְּנֵם, הַטִּיבִי כָּל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ:
 וַיִּקָּם עֲדוּת, בִּיעֶקֶב. וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל, לְנִקְיָב.
 מוֹרָשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב. קְדוּשׁ:

אֵל נָא, לְעוֹלָם תוֹעֶרְךָ, וּלְעוֹלָם תוֹקֶדֶשׁ. וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים, תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל, מְלֹךְ, גּוֹרָא, מָרוֹם,
 וְקְדוּשׁ. כִּי אֶתָּה הוּא מְלֹךְ. מְלִכֵי הַמְּלָכִים, מְלָכוֹתוֹ
 נִצָּחַ. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחֵי, סִפְרוֹ עֵזוֹ, פֶּאֶרְוֵהוּ צְבָאוֹ. קִדְשֵׁהוּ
 רוּמְקֵהוּ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבְתָּ. תוֹקֶה תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

חֲרִיף בְּאֲשֶׁר נִגְדִיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ, בְּיוֹם הַזֶּה. בֶּן

נִזְכָּה, שְׂכִינָתְךָ לְחַוָּה. וְנֹאמַר, הִנֵּה אֵלֵהֶינוּ זֶה.
קְדוֹשׁ :

וּבְכֵן יי קִנְיִי רֹאשִׁית דְּרָכּוֹ :

שֶׁעָשִׂיעַ יוֹם יוֹם, מֵרֹאשׁ אֲמָנָה. קָדָם מִפְּעֻלָּיו
אֲלֵפִים שָׁנָה, אִזְּרָאָה וַיִּסְפָּרָה תַּקְרָה וְהִכִּינָה.
בִּימֵינוּ תַּקְרָה, וּבְחִיקוֹ נִתְּנָה. הֲלֹא חֲכָמָה
תַּקְרָא, וְתִכְוֶנָה. בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים, קוֹלָה נִתְּנָה.
אֲלֵיכֶם אֶקְרָא, בְּעָלֵי אֲמוּנָה. שְׁמָעוּ, כִּי נְגִידִים
בְּדַבָּר, לְהַכִּינָה. מִפֶּתַח שַׁפְתֵי מִיִּשְׂרָאֵל
וּנְכוּנָה. בְּצֶדֶק כָּל אֲמָרֵי פִי, כָּלִי רְתוּאָנָה.
כָּלֵם נְכוּחִים לְיֹדְעֵי בִינָה, קָחוּ מוֹסְרִי. וְאַל
כֶּסֶף וְתִכְוֶנָה :

מִקֶּדְמִי קָדָם, מֵרֹאשׁ נִסְכָּתִי. בְּאֵין תַּחֲוִם וּמַעֲזָן,
נִתְּחַלְלֶתִי. בְּטָרֶם הָר וְגִבֵּעַ, נִתְּחַלְלֶתִי. בְּהִכִּינוּ שְׁמִים,
שֵׁם הַיִּתִּי. בְּאֲמָצוֹ שְׂחָקִים, עֲמֹ נִמְצָאתִי. אֲנִי חֲכָמָה,
עֲרָמָה שְׂכִנָּתִי. מִשְׁחֲרֵי וּמִצְאָנִי, וְאַהֲבֵי אֶהְבֶּתִי.
מִחֲרוּץ וּמִפֶּה, נִבְחָרָה תְּבוּאָתִי. בְּאַרְחַ צִדְקָה וּמִשְׁפָּט,
הִתְהַלֵּכְתִּי. יָסוּרוּ אֵלַי, חֶסֶד לֵב וּפֶתִי. לְלִחוֹם בְּלִחְמִי
וּלְשִׁתּוֹת יַיִן מִסִּבָּתִי. כִּי עוֹשֶׁר וְכְבוֹד, נִמְצָא אֵתִי :

עֲצָתוֹ מִרְחוֹק, אֲמֵן לְאַמְנֵי. רַחֲמוֹת שְׁמִים

וְאֶרֶץ שָׁם לְמַעַנִי. רֹאשִׁית דְּרָכּוֹ, בְּחֶסֶד קִנְיִי.
וּמִצּוֹר דְּבֹשׁ וְנוֹפֶת, הִמְתִּיקֵנִי. זָהָב וּפְנִינִים,
לֹא יַעֲרֹכֵנִי. כִּי כָּל בֵּיתִי, לְבוֹשׁ שָׁנִי. לְוֵית חֵן
וְרִפְאוֹת, נִתְּנֵנִי. יְדֵי וּכְפִי, לְפָרוֹשׁ לְעֵנִי. פִּי
פְתוּיָה בְּחֶכְמָה, וּכְשֶׁכֶּל חֲכָמִי. וְתוֹרַת חֶסֶד,
עַל לְשׁוֹנִי. מְבוֹחַ מִבְּחִי, וְעֶרְוֶה שֶׁלֹּחֲנִי. אֶרֶךְ
יָמִים וְכָבוֹד, בְּשִׂמְאֹלִי וּבִימִינִי:

וּבִעֲצָתִי נֹעֵן, רוֹכֵב בְּרוּכִים. מִמִּדֵּי אֶרֶץ
שָׁם, וְדִבְק רְגָבִים. שָׁמַיִם נִטָּה, וְשָׁם סִתְרוֹ
עָבִים, שֶׁמֶשׁ הַזָּרִיחַ, וְצַר יָרֵחַ וְכוּכָבִים.
וְהַדְּשִׂיא וְהַזָּרִיעַ, אֵלֶּנּוֹת גַּעֲשָׁבִים. וְהַשְּׂרִיץ
דָּגִים, וְעוֹפּוֹת וְחֲגָבִים. וְתֵּה וּבִהְמָה, וְכֹל
פָּרִים וְרָבִים. וַיֵּצֵר בְּכַפּוֹ, רֹאשׁ לְכָל נְצִיבִים.
בְּהִבְרָאוֹ, בּוֹנְנוֹ תַפְּסִים וּנְקָבִים. וּמַעַט מַאֲלָלִים
חִסְרוֹ בְּאַהֲבִים, וְכָבוֹד וְהָדָר, עֲטָרוֹ בְּשִׁנּוּכִים.
וְהַמְּשִׁילוֹ בְּמַעֲשָׂיו, הָעֲצוּמִים וְהָרָבִים:

נֹעֵם אֶבֶן יִקְרָה, שֶׁת מִסְכָּתוֹ. בְּצִלָּמוֹ רָקְמוֹ, וְהַפֶּאִיר
תְּמוֹנָתוֹ. וּמִקְצֶה עַד קְצֶה, הַקִּים קוֹמָתוֹ. וְחָלַק לוֹ,
מִשְׁכָּל תְּבוּנָתוֹ. וּבְמַלְּת לָשׁוֹן, הִפְלֵא דְבָרָתוֹ. וַיִּקְרָא

שמות, לָכֵן בְּרִיתוֹ. וְעַל כָּל יְצוּרִים. הִיטָה אִמָּתוֹ.
וּבַעֲדָן נֶן, הִיטָה חֲנֻתוֹ. וְלִהְיוֹתִי קִנִּי בְּפִיו. הִיטָה תְּאֻתוֹ.
עֲקֵב הַיּוֹתוֹ, רֹאשׁ עֲפֻרוֹת אֲדָמָתוֹ. חֲקוֹתִי וְתוֹרוֹתִי,
לְהַגִּית בְּאִמָּרְתוֹ. וְנוֹעַם מִשְׁפָּטִי צִדִּיק, לְחַוֹּתוֹ:

בְּשׁוּרֵי מַעֲשָׂהוּ, זָר מַעֲשָׂהוּ. לֹא שָׁמַר צִוּוֹי
וַיִּפְיֶהוּ. בִּיקָר לֹא קָן, וַיִּגְרֶשֶׁהוּ. וַנִּמְשַׁל
בְּבִהְמוֹת נִדְמָה, מִקְרָהוּ. בְּאֶכְלֹ מִן הָעֵץ, אֲשֶׁר
צִוָּהוּ. לִבְלֹתִי אֶכּוֹל מִכֶּנֶן, וְלִטְעַמְהוּ. וְהִרְצִיתִי
אִמָּרִי, לִפְנֵי בּוֹרְאָהוּ. לֹא חֲפָצְתִּי בּוֹ, כִּי מָרִי
הוּא. בְּמִכְבֵּד אָחָה, לֹא עָמַד לְקִימָהוּ. וּבִקְצוֹת
תִּלְתְּלֵי, אֵיךְ יַעֲמֹד הוּא. בְּחֶסֶד לֵב יָמוֹת,
כְּלִי לְחַתִּיָּהוּ. לֹא נוֹכַל לְהִדְבֵּק, אֲנִי וְהוּא:

רַבּוֹ שָׁנִים, וְהִלְכּוּ דוֹרוֹת. אֲנִי הֵיטֵי אֲצִיְרָה, בְּמַרוֹמֵי
דִּירוֹת: בֵּין אֲרָאֵלִי טוֹהַר, אֲמָרוֹתִי טְהוֹרוֹת. וְעָמַד
אִישׁ, צַדִּיק תָּמִים בְּדוֹרוֹת. מִיִּשְׁרַר מַעְגָּל, וּמִסְלֹת
יִשְׁרוֹת. אֵת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכּוֹשְׁרוֹת. מְנַחֵם מִמַּעַשׁ,
וּמַעֲזֵב מֵאֲרוֹת. וּבִשְׁטָף וָעֵם, נִחַלֵּץ מִצָּרוֹת. בְּצֵאתוֹ
לְרִנְחָה, מֵהַיָּם מִסִּגְרוֹת. הִקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה, וְתִשׁוּרוֹת.
מִכָּל חֵיהּ וּבִהְמָה, וְעוֹפוֹת טְהוֹרוֹת. וְרָצָה לְדַבְּקוֹ בּוֹ,
אֲמָרוֹתִי לְהוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכַּר, נִבְרָרָה תְּאֻתוֹ. מִמַּטְעֵי כְרִמּוֹ,

189 שְׁהִרִית לַיּוֹם בַּשָּׁלֹשׁ שָׁבוּעוֹת צִה
 הָרֹדָה שְׁתִּיתוּ. וְנִתְּנָל בְּאַהֲלֹו. וְגָלָה גְבֻלוֹתוֹ.
 וּבְנוּ נִכְנִם, וְרָאָה עֲרוֹתוֹ. וַיִּקֶּץ מִיָּנֹו. וְאִרְדּוּ
 בְּקִלְלָתוֹ. עֶבֶד עֲבָדִים, לְאַחֵיו הָיוּתוֹ. בַּעֲשׂוֹתוֹ
 כָּבֵד, מֵאַסְתּוֹ לְשִׁנְאוֹתוֹ. וְנִמְתִּי לְצוּרִי, לֹא
 אֶחָפוּץ קִרְבָּתוֹ. כִּי בְשִׁכְרוֹתוֹ, יֵצֵא מִדַּעְתּוֹ.
 וַיִּפֹּר חֲכָן, וַיִּקְרַב מִיתָתוֹ. לֵץ תִּנִּין, רוֹמָה
 בְּשִׁכוֹתוֹ. כָּל שְׁוֹגָה בּוֹ, לֹא יִרְבֶּה חֲכָמָתוֹ:
 צֹדֵק לְעֹשִׂים, הָעִיר מִמּוֹרָתָה. בּוֹרֵא, הַפִּיר לְשִׁלְשׁ.
 אֵיתָן הָאֲזָרָתָה. וְכַתַּת וְשִׁבְרָה, אֶלִּילֵי תִרְחָה. וּמִפִּין
 חֲשִׁכִים, אֹורוֹ זָרַח. וּמִבֵּית מוֹלֶדֶתוֹ, גָּלָה וּבִרְחָה.
 וְהִצְלִיחַ בְּלָלָתוֹ, וּבְחִבְצֵלֶת פָּרָחָה. אֲשֶׁל נִטְעָה, וְהָעוֹבְדִים
 הָאֲרֵבָה. וּבְגִצְוֵי אֶרֶץ, רִיחוֹ חִרְחָה. וְתוֹעֵי דֶרֶךְ, הַסְלִיל
 בְּאֹרֶחַ. יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם, וּמַלְכִים הִבְרָחָה. וְשֹׁמֵר
 תּוֹרוֹתָה, וּבְמִצְוֹת טָרַחָה. וְגִבֹּר, בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ, מִן חֲמוּרָה:
 חֲכַב וְנִחַשְׁק, בְּשִׁמְרוֹ אֲמוּנָה, בְּנִסְיוֹנוֹת
 עֲשֶׂה, נִצְרָף לְכַחֲנָה, וּמֵצֵא שִׁכָּר בְּטָנוֹ, לְמֵאָה
 שָׁנָה. וְהִתְחִיל בְּמִצְוָה, נִתְּנָה לְשִׁמוּנָה, וְגַם
 צוּר, בָּא עֵרָת, וְהִגִּיעַ עֹנָה. אֲמוּן שַׁעֲשׂוּעִים,
 לְהִנָּתֵן בְּמִתְנָה, וְגַם אֲנִי, גִּרְצִיתִי בּוֹ, לְהִתְחַתֵּנָה.
 לוֹלִי נָם, בְּמֹה אֲדַע, כִּי אִירְשֶׁנָה, וְשֹׁאֵל אוֹת,

לְהוֹדִיעוֹ נִכְוָנָה. וְגַרְם גְּרוֹת, אַרְבַּע מְאוֹת
שָׁנָה. בְּכָרֶךְ לַעֲנוֹת, עֲדַת מִי מָנָה. אִזוֹ
חֲדָלָתִי, בְּאַרְצָן לְשִׁכְנָה:

קָם בָּנוּ תַּחֲתָיו, וְהוֹשֵׁת לְשָׁרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוֹ, הֶלֶךְ
בְּמִישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה, וּמִשְׁפָּטִים יִשְׁרִים. וּבְכַרְבֵּן
נִיחֹת, הוֹעֵלָה בְּבִרוּרִים. וְנִרְצָה כְּכֹלִיל, וְשִׁלְמִי
אֲמוּרִים. וְזָרַע וּמָצָא, מֵאָה שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׁכִּיל
וְהִנְעִים אֲמָרִים. וְהִפִּץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת כּוֹסָרִים. וְגַם
אֲנִי אֶתְבָּתִּיו וְחִמְדָּתוֹ מִנְעוּרִים. לוֹלִי שְׁאֵתוֹ פָּנָיו
עוֹכֵר בְּעוֹכָרִים. וּבַעֲשָׂנוֹ נַעֲשֶׂן, וְהִכָּהָה מְאוּרִים.
בַּעֲבוּרוֹ נִמְנַעְתִּי, לְהוֹדֵעַ בְּשָׁעָרִים:

חֲבִיּוֹן עוֹז, שְׁכַנְתִּי בְּמַחְמָד. לְאַרְצָן לֹא
יִבְרָתִי לְהַתְלַמֵּד. וְעָמַד אִישׁ תָּם, וְתִאֲוָתִי חֲמַד.
יּוֹשֵׁב אוֹהֲלִים, עֲתוּתִי לְהַתְמַד. בְּרָכָה יָרַשׁ
וְלִגְבִיר הוֹעֲמָה. זָרַעוֹ לְהַרְבּוֹת, כְּחוֹל לֹא
יִמַד. וְרוּחַ נְרִיבָה, סִמְכָתָהוּ לְהַצְמִד. בְּתִמּוֹ
הֶלֶךְ, וּבְכִשְׁרוֹ עָמַד. יוֹצְרוֹ אֶהְבּוֹ, וּבִעֵינֵי נִחְמָד.
וַיּוֹרֵנִי הִנֵּה זֶה, נָעִים וְנִחְמָד. וְנֶאֱחָה לוֹ, בְּהַגִּיוֹנוֹ
לְלִמָּד. יִתְמוֹךְ לָבוֹ דְּבָרֶיהָ, וּבְסוֹדָהּ יוֹעֲמָד:
וְךָ הִיָּה וְנִבְרָ, וְאִישׁ אֲמוּנָה. וְרֹאשִׁי לְהִשְׁתַּעֲשַׁע,

שחרית ליום ב של שבועות צו 191

במתן צפונה. אבל לא שקט ולא הפנה. בבית
אביו לא נח מתלוניה. אחיו מתנחם להרגו בשטנה.
עמד מפניו וילך פדנה. במקלו עבר ויבא חרנה.
באשה שמר עשרים שנה. בגדול בנים נטרה
באניה. נמפר פורת לתאלה ולמגנה. ובשני רעבון
ירד גושנה. לכן לא נפלתי בגורלו למנה:

קרוב מועד והגיע זמן. ושר בענוי עם רא
אלמן. וינקם מושיע רועה נאמן. תחלת
צאתו מצרי טמן. ויד במצרים כל אליל
וחמן. ויבחר כל גבור שר ומשמן. והגיה
אור והאיר אשמן. אסירי עוני לישע זמן. ים
העבירם והסיעם לתחומן. והגיו למו שלו
והמטירם מן. הבה צור ויזובו מימן. ואור
להנחילם מעשה ידי אמן:

ובינה השלישי להופש לצאתם. באו לחורב כל
מקהלותם. ונגד חחר היתה הניתם. הסכימו דעתם.
והשוו עצתם. ומנשה עלה והושם כחותם. ונצטווה
לך אל העם וקדשתם. תיום ומחר צוה פרישתם.
ויום אחד הוסיף למתרתם. וסדר ענינם. ומצות
הנפלתם. ובנה מזבח. וכרת בריתם. והקים מצבות
בנגד שבטי תם. ויקדש את העם. ויכבסו שמלותם:

אֲנִי בַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת בּוֹקְרוֹ. מִלֶּךְ בְּמִסְבּוֹ
הוֹפִיעַ בִּיקְרוֹ. רְבוּתִים אֶלְפֵי שִׁנְאָן, מִשְׁנֵנִי
בָּאֵרוֹ. וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרָקִים, וְהִזְרִיחַ אֹורוֹ.
קוֹלוֹ בְּכוֹחוֹ, וְקוֹלוֹ בְּתַדְרוֹ. וְרוּחַ סַעְרָה, עוֹשֶׂה
דְּבָרוֹ. וַעֲנֵן כָּבֵד, כִּסֵּה עַל הָהָר. וְהַצּוּרִים
נִתְּצוּ. הָרִים בָּעָקְרוֹ. הוֹלֵךְ וְחֹזֵק, קוֹל שׁוֹפְרוֹ.
חוֹצֵב לַהֲבוֹת, אֲרָזִים בְּשִׁבְרוֹ. קוֹל יְיָ יִחִיל
מִדְּבָרוֹ. וְכֹלֹ אֹמֵר כְּבוֹד, בְּפֶאֶר דְּבִירוֹ:

מִתְפַּאֲרֶת הָיִיתִי, בְּיוֹם חַתּוּנָתִי. הִנֵּה בָּא קָצִי
וְהִגִּיעַ עֵתִי. לְהוֹדִיעַ יָפוֹי, וּלְהַגִּיד תִּפְאָרָתִי. יֵצֵא
טָבָעִי, וְתִתְעַלֶּה חוֹפְתִי. יִדְעוּ חִפְלֵי מַה מְלֹאכְתִּי.
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט, בְּתוֹךְ גְּתִיבָתִי. עוֹמֵק חֲכָמָתִי, וְסוֹד
בִּינָתִי. יְבִינּוּ שִׁבְרִי, עֲנֹשֵׁי וְאַזְחָרָתִי. עֲרֹךְ שׁוֹלְחָנִי
וְסִגְר מִסְגְּרָתִי. תִּקּוֹן אֲצַבְּעוֹתַי, וְרֵב פְּעוּלָתִי. כִּי עַד
עַתָּה, בְּמִרוֹמִים שָׁכַנְתִּי, וְהַיּוֹם בְּאָדָם מִתְנַוֵּת, לְקַחְתִּי:
צִיר אֲמוֹנִים, נִתְעַקֶּה בְּבַחֲרִים. בְּצִנְתָּ שְׁלֹג,
בְּיוֹם קִצְרִים, חָכַם עָלָה, לָעִיר גְּבוּרִים.
וַיֹּרֶד עֹז מִבְּטָחָה, לְהַדּוּרִים, אֲמָרִים נְעִימִים,
מִפְּנִינִים יְקָרִים, וּקְבָלָם מִימִין, יוֹצֵר הָרִים.
וּצְבָאוֹת קוֹדֵשׁ, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, מָרָם נִשְׁמַע,

193 שחרית ליום ב של שבועות צו
 אנו שומרים. ושמעו מפיו. עשרת הדברים.
 ופחדו ורעדו. מרעמים בבירים. ופתחו וענו.
 כל היצורים. יהי עוז לעמו. ויתן. ומשפטים
 ישירים: חיו וישמחו כל העם. בשמחת אמרי
 נועם. ונתמנה ציר רועם. ויגד משה. מן ההר
 אל העם:

ובכן ויגד משה מן ההר אל העם:
 אלוה מסופר. בהור אפודים. בידיו גלילי זהב.
 חמודים. גרון ענוק. לשון למודים. דברים דבורים.
 באופן שקודים. תמשולים לשלש משקים. נחמדים.
 ובפחות שבפלים. נשמרים ועומדים. זונחים הגבוה.
 ולנמוך יורדים. חיים ורפאות. למוציאיהם מעמידים.
 טוהר. בעליל שבעתים. מנקדים. יקרים מזהב
 ומפנינים נחמדים. כל תפצים. לנגדם כל נמדים.
 לקח טוב ומוסר. מגידים. מתק ומרפא. לעצמות
 וגידים. נתונים מאש. וכאש יוקדים. סם חיים. לבהם
 מתפקדים. עוזביהם עוזבים. וחובקיהם מכבדים.
 כלפולם. בשלש עשרה מתלמידים. צורפיהם.
 מושבים בין נגידים. קונייהם. לחיי עולם עתידים.
 רב טוב. הצפון לחסידים. שומריהם יצלו. מפל
 פחדים. תומכיהם מאשרים. ובוזיהם מלפדים:
 מלפדים לפידימ. וברקים נוגהים. בתתו קול עוז. משמי גבוהים:

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים:

תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ, כְּדוֹנֵג נִמְקִים, שָׁחוּ גִבְעוֹת
 עוֹלָם, הַמְצוּקִים, רַבּוֹ רַעְמִים, וְגָבְרוּ זִיקִים.
 קוֹלֵי קוֹלֹת, מְשֻׁנִּים וְחֻזְקִים, צִפְצוּף הַדְּבוּר,
 בְּנִצּוּצֵי בְּרָקִים, פְּטִישׁ מְפּוֹצֵץ, סִלְעֵי נִקְיָקִים,
 עוֹרֵךְ אַחֶרֶת, וְשִׁתִּים מִתַּחֲלָקִים, סוּד יִרְאִים
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים, נוֹתְנֵי קוֹל שׁוֹפָר, מִתַּחֲזִיקִים,
 מִשְׁרָה יִדְבֵּר, וְהַכֹּל שׁוֹתֵקִים, לָעֵמּוֹ הַנְּחִיל,
 מִדְּבֶשׁ מִתּוֹקִים, כּוֹשֶׁר, אֲמוּנָת עֵתִים,
 חֲשׂוֹקִים, יִדְעֵת חוֹסֵן, וַיִּשְׁוֹעַת נְזִיקִים, טַעְמֵי
 חֲכָמָה וְדַעַת, מְפִיקִים, חָגִם נִתְּנָם, גּוֹזֵר וּמְקִים,
 זָכָם בְּמִתְּנָה, לְבוֹ רִבְקִים, וְכֹלֹ מַחֲמִדִּים, וְחִבּוֹ
 מִמִּתְּנִים, הַשְׁמִיעַ אֲנֹכִי בְּרֹאשׁ פְּרָקִים, הֶרֶךְ
 בַּעֲשׂוֹתוֹ, בְּמִים עֲמוּקִים, גִּבּוֹר נִגְלָה, וְנִלְחַם
 בְּמִצּוּקִים, בָּתָּתוֹ בְּסִינֵי, דָּתוֹת וְחֻקִּים, אֲזִי
 בְּרַחֲמָי, נִגְלָה מִשְׁחָקִים:

מִשְׁחָקִים, הַבְּרָכָה נִגְלָה, וְהַשְׁמַעַת לָעַם בְּמַהֲרָה:

אֲנֹכִי יי אֱלֹהִים:

אֶרֶץ עֲשִׂיתִי, וְאָדָם בָּרָאתִי, בְּרִיחַ וּדְלָתִים, לַיִם
 שְׁמַתִּי, גִּלְתִּי שָׁחַר וְנִשְׁפָּה וּבּוֹקֵר צוּקִיתִי, הֶרֶךְ לַחֲיוֹ

שחרית ליום ב שר שבועות צח 195

קולות, פלגתי. האור והחשך, במקומם שבנתי.
 והארץ ומלואה לכבודי יצרתי. זריחת מזרות, בעתם
 הוצאתי. חקות שמים וארץ, משטרים שמתני. טופרי
 שקר, בשטף האבדתי. יורדי בקעה, לשונם בללתי.
 בדרלעזמר ועוזריו, תפיתי. לעמק שנה, לילה חלקתי.
 מזריח עקבת יחיד, ראיתי. נדר נדרתי, בי גשפעתי.
 שר אל מלאך, בעזרו חיתי. עמו מדבר, לרודפו
 הזהרתי. פתרוסים, בעשר מכות מחצתי. צבאותיכם
 בעצם היום, גאלתי. קרעתי ים סוף, ואתכם העברתי.
 ראיתם בעיניכם, אשר עשיתי. שדדתי מזנב, וחילו
 החלשתי. שבת קודש, לכם הנחלתי. תרגלתי
 ובבנפי גשר, נשאתי. תוקף שלש מתנות, לכם נתתי:
 נתתי לך, תוכחות מוסרים. השמר, לבל תטא, אשורים:

לא יהיה לך, אלהים אחרים:

תעוועים הקמה, מוסר הכלים. שחר אין
 למי, ולא מועילים. רודפים אחריהם, לכם
 חתולים. קצף מוסיפים, וחמה מגדילים. צורת
 חמה ולבנה, נמלים. פלשי עב, ותבנית
 מזלים. עצבים כתבונם, מעשה כשילים.
 סוגדים להם, ואליהם מתפללים. נותנים להם,
 כבוד והלילים. משתחווים למי, ומשאלותם

שׁוֹאֲלִים. לֹא יָשִׁיבוּ לְלִבָּם, וְאִנּוֹם מִשְׂכִּילִים
 כִּי יֵרְאֶתֶם, עֲצָבִים אֲמַלְלִים. יַעֲקֹוּ אֲלֵיהֶם,
 וְאִנּוֹם נִצּוֹלִים. מָחוּ עֵינֵיהֶם, וּלְבוֹתָם סָכָלִים.
 חֹזְכִים יִשׁוּעָה, מֵאֲמִים וְאֲלִילִים. וְנוֹחִים
 תַּעֲוִבִים, שְׁקוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֶלֶק יַעֲקֹב, יוֹצֵר
 הַבֶּל, אֵל אֱלִים. הַמּוֹן מִיָּם נוֹתֵן, וְנִשְׂאִים
 עוֹלִים. דְּבָרוּ מְקוֹם, וַעֲצָתוֹ יִשְׁלִים. גּוֹעַר בָּיִם
 וַיִּהְיוּ גִדִּים. בּוֹ רִתְּדָקָן, וְעָדְיוֹ הָיוּ מִיִּתְלִים.
 אוֹיְבֵיכֶם יִפִּיל, הַחֲלָלִים הַחֲלָלִים:

חֲלָלִים אֲפִיל, כָּל שׁוֹכְחֵי הַשֵּׁם. הַשְּׁמֵר, פֶּן תִּפְשֵׁל וְתֵאָשֵׁם:
 לֹא תִשָּׂא, אֶת שֵׁם:

אֲמַתִּי שְׁמוֹ, הַמְּפֹרֵשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נִסְדּוּ אֲרָצוֹת,
 וְנִמְעוּ רְקִיעִים. גְּבֻלוֹת אֶרֶץ, וְרוּחוֹת מְרִבָּעִים. דְּבָקוּ
 בְּחֻתְמוֹ. הָיוֹת נִקְבָּעִים. הַזִּכָּר עַל הַיָּם, וְנִעֲשָׂה
 בְּקִיעִים. וְעַל הַמַּיִם, אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים. זָכַר קִדְשׁוֹ,
 בּוֹ יִרְוּצוּ נֹשָׁעִים. חוֹצֵב לְחִבּוֹת, וּמְפֹאֲצֵן סִלְעִים.
 מְהוֹר עֵינָיִם, מִרְאוֹת רָעִים. יִצְוִרְיוֹ בּוֹחֵן, בְּכָל עֵתִים
 וּרְגָעִים. כִּלּוֹת בְּחֻמָּה, בּוֹ נִפְשָׁעִים. לְהִבִּיא שְׁבָה,
 לְחֻטָּאִים וּפּוֹשְׁעִים. מְפִירֵי חֹק, וְלִשְׁקָר נִשְׁבָּעִים.
 נִלְכָּדִים בְּעוֹנָם, וּבְזוֹנָם נִתְּבָעִים. שׁוֹנְאֵי תוֹכְחוֹת,
 יִמוּסָר פּוֹרְעִים. עֲבֵרוֹת יוֹבִלּוּ, וּבְרוּגוֹ שְׁבָעִים. פּוֹקֵד

שחרית ליום ב של שבועות צט 197

עֹזֶן אֲבוֹת, עַל שְׁלָשִׁים וּרְבָעִים. צוֹמֵת לַבָּקָרִים, כָּל
רָשָׁעִים. מְנוּא וְנוֹקֵם, וְקוֹבֵעַ קוֹבָעִים. רוֹאֶה וְצוֹפֶה,
טוֹבִים וְרָעִים. שְׁמוֹר וְהוֹחֵר, מֵאֲרָר פְּגָעִים. תִּתְיַרָא
מִלְּשָׂא לְשׁוֹא, שֵׁם תָּמִיד רָעִים :

תָּמִיד דָּעִים, דָּבָר בְּקִדְשׁוֹ. וְהוֹחֵר, עַל מוֹרָא מְקִדְשׁוֹ.

זְכוֹר, אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקִדְשׁוֹ :

תִּשְׁלֹם כָּל מַעֲשֵׂי, וְיִזְכֹּר מִלְּאֲכָה, שְׁכַרְתָּ
מְנוּחָה, וְקִדּוּשׁ בְּרָכָה, הִגֵּד לְדָשִׁיב, וְלִמְעַט
הַלִּיכָה, קְרוֹי עוֹנֵג, לְכַבְדּוֹ כְּהַלְכָה, צַעֲד
תַּחֲוִמָיו, אֶלְפִּים לִי־לָכָה, פְּסִיעָה גִסָּה, בּוֹ כְּלִי
לְהַלְכָה, עֲרֹךְ הַכְּנֵתוֹ, בְּשִׁשִּׁי לְעֶרְכָה, סְעוּדוֹת
שִׁלְשֵׁי מִצְוָתוֹ עֲרוּכָה, נִכְפַּל בְּלַחֲמוֹ, לְעִנְיָה
וּרְכָה, מִמָּרָה נִתֵּן כֹּדֶר, וּכְהַלְכָה, לְאוֹת הוֹשֵׁם
עָדָיו לְסִמְכָה, כִּי לְשִׁשָּׁה, מִלְּאֲכָתוֹ נִעְרְכָה,
יִצְאוּתָיו וְרִשְׁיוּתָיו, כְּלִי לְהַפְכָה, טוֹרַח מִשָּׂא,
בּוֹ לְחַשְׁכָה, חֲלוּל מִזִּיד, לְסִקִּילָה לְמִשְׁכָה,
זְכוּרָה וּשְׁמִירָה, עָדָיו תְּנוּכָה, וּמִעֵין הָעוֹלָם
הַבֹּא, מִתְקוֹן לְחִנּוּכָה, הַנוֹצֵר, יִנְצֵל, מִשְׁלוּשׁ
מְבוּכָה, דִּין עָנְשׁוֹ, וְאִזְהָרָתוֹ, הַתּוּכָה, גְּמוּלָה
מִשְׁבָּרָתוֹ, מֵאֲתִי הַמּוּכָה, בִּינִי, וּבִין אֹם

המבורכה. אורת שקמתי כי לי הממלכה

הממלכה המליכני כנאמה. ותזכה לאורך ימדי

כבד את אביך ואת אמך

אומן ומינקת בך מתעסקים: בשלך תחלה
כאזור דבקים. געית שוע ותחן מפיקים. דורשים
לצורם תיות בן חובקים. הושתפו שניהם עמו
עסוקים. ונוצרת ונולדת לעתי חקים. זכור ונהיאה
בברית לחקים. חבקיך ברבים ושדים מניקים. טרה
תורה ונים ומשקים. יגיעת עמלם עמך מחלקים.
כושר ומוסר. מחנכים ומחזקים. לשון למודים.
ודברים עתיקים. מתקנים לך עזר ולחשיאה וזקקים.
נשאים פלל עבודה ואל וזעקים. סמכם במאכל
ובמשותה ובתפנוקים. ענדם בכסות נקיה בתשוקים.
פגת לגערותם לכל יהו מצוקים. צפת למוסרם ואל
תרדה רקים. חים כבודם ומוראם. כחקים. רבות
אורך ימים. ומעון מנוקים. שום לכבודו ולמוראו
גוזר ומקים. תחת בן הודוהי מלכי ארקים:

ארקים וגבהים. יסר בפצח. קבל מוראו ואל תעזי מצח:

לא תרצח:

תוכחת אהב. ומוסר יראים. שמוזר והזהר
מפתוי חטאים. רגליהם רצים ולרע מובאים.
קשר קושרים. להפיל חלכאים. צרים

בְּעַמְקֵי שְׂאוֹל קְרוּאִים. פּוֹעֲקֶרֶת. לְבָלִי חוֹק
בָּאִים. עֲצָבָת נוֹתָנִים. וְכֹשֶׁל מְמַצִּיִּים.
שְׁפֹתֵיהֶם. אֶרֶב דָּם מְמַלֵּאִים. נִחְלַת אֲוֵרָת.
יִנְחָלוּ פְתָאִים. מְשׁוֹבָתָם. תַּהֲרִגִם בְּתַחֲלוּאִים.
לֹא תֵאָבֶה. לַעֲצַת נִשְׁנָאִים. כִּי כַחֲצִיר יִמָּלֵן.
וּכְדֹשָׁאִים. יְהִירִים. אֲשֶׁר בְּרִצַּח חוֹטְאִים. מוֹרַח
גִּזְרָתָם. עָלֵי מְשִׁיאִים. חֲנֻפִּים. אֶרֶץ בְּדָם
מְמַמָּאִים. זֶהָר שְׂכִינָתִי. מִתּוֹכָם מוֹצִיאִים. וְעַל
יְדֵי חֲלָלִים. הַנִּמְצָאִים. הַעֲגִלָּה הָעֲרוּפָה. בְּנִחְד
מְבִיאִים. דָּם שׁוֹפְכִים בְּשׁוֹגֵג. בְּלֹא רוּאִים.
גּוֹלִים לְעָרֵי מִקְלָט. הַנִּקְרָאִים. בְּהִזְיָדָם
לְהַרּוֹג. בְּצִלָּם בְּרוּאִים. אִתָּהּ תִּבְעַר הַדָּם.
לְעֵין בָּל רוּאִים:

רוּאִים יוֹסְרוּ. לְהַשְׁמֵר מֵאָף. שְׁמוֹר מִצְוָה. וְלִהְבֵּל אֵל תִּשְׁאַף:
לֹא תִנָּאֵף:

אִשֶּׁת כְּסִיּוֹת חוֹמֵיהַ וְסוֹרֶרֶת. בֵּיתָהּ הֶרְחַק. כִּי
נִפְשׁוֹת עוֹבְרֶת. גְּחָלִים בְּחִיק. מִחֲתָהּ וּמִבְּעֶרֶת.
דְּרָכֶיהָ שְׂאוֹל. וּמּוֹת חוֹדֶרֶת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ. לְטִבֵּה
מוֹסְרֶת. וּכְעֶכֶם אֵל מוֹסֵר אֲוִיל. מִיִּסְרֶת. זַעַם מְרִבָּה
וְעֶצֶב מְמַחֶרֶת. חֶמֶת גָּבֵר וְשִׁנְאָה. מְעוֹרֶרֶת. מִיָּף

נופת, בשפתיה מדברת. יום אחריתה, כלענו,
ממרת. כי אין האיש בביתו, ואמרת. ליד שערים,
לפי קרת. מודע תקרא, לפינה המישרת. נצה עדי
עה, תהא עלך משמרת. שמה באשת נעוריה,
המחברת. עמה תתרחק, ולא באחרת. פוצת מעניקה,
חוצה עוברת. צמחים תרבה לשם ויתפארת.
קדש עצמך, בפרישות אהרת. רצה לעשות, משמרת
למשמרת. שמע מוסר, וענדהו לגרונת. תתן לראשך,
לזית חן נעטרת:

נעטרת תנחל, ובשיבה תנוב. אם תשמור, הון מלגנוב:

לא תגנוב:

תתעב, מתי גנבים וסיעתם. שוללים
וחומסים, כל עתם. רחק מעשך, והיה רתם.
קשט מעבריה, והצדק אותם. צפה לחכמים,
ואלף ארחותם. פעלת צדקה, לחיים
תבואתם. עקשים הרחק, המעקלים נתיבתם.
שפתותיהם דולקים, ובלבם רעתם. נכונו
שפטים, ומהלמות לגויותם. מדון משלחים,
ומצה אהבתם. לא יחרכו רמיה, צידתם. כי
און ועמל, תחרת שפתם. יום ילכדו, בוגדים
בתותם. מורפים בנוער, ובקדשים תותם.

שחרית ליום ב של שבועות קא 201

חולקים עם גנב, שונאי נפשותם. זה דרכם,
ולזהכל אחריתם. ואל תאשר, נלוי מעגלותם.
הזהר, פן תלכה, במצודתם. דין ארבעה
ותמשה, השלמתם. וגבה אין למו, נמכרים
בגנבתם. בני אל תלך בדרך, אתם. את
רגלה, מנע מנתיבתם:

מנתיבתם תשוך, ואל תתגנה. ורעה אליך, לא תאנה:
לא תענה:

אמרי כזב, ומען כחשים. בגיב שפתיה, כל יהו
ארושים. גם אנולים אשר מחרישים. דומים ונהשבים,
לחכמי חרשים. הולכי רכיל, שרשה מענשים.
ונאמני רוח מכסים ומחשים. זה חלק מלשנים
המרגישים. חצי גבור, שגונים קשים. טומנים פת,
כשד יוקשים. יועצי מרמה, וכזב מלחשים. במדקרות
חרב, בוטים מנקשים. לשון חכמים, מדפא מגישים.
מפרי פיהם, ישבעו אנשים. נרנן, דבריו כמתלהמים
חשים. שפת אמת, יפון לעה בישישים. עד ארגיעה,
לשון טפשים. פושקי שפה, מהתה ענושים. צרות
רודפים, ועונש מבקשים. קמים להער חמם, ולא
בושים. רוחם יוציא, פסילים אנושים. שקר בהעידם,
יוזמו בפירושים. תעשה למו כזמותם, להאשים:
להאשים מנע עצ, לה תמוד, ונצח לפני, תעמוד:

לא תחמד:

שָׁכֵן רֵעֶךָ, בֵּיתוֹ וְאֹהֲלוֹ. מִקְנֵהוּ וְקִנְיָנוֹ, וְכָל
 חֵילוֹ. עֲבָדוֹ וְאִמָּתוֹ, שִׁדְּהוּ וְגִבּוֹלוֹ. וְשׂוֹרוֹ וְחִמּוֹרוֹ,
 וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. גִּמְעוּ וְכִרְמוֹ, גֶּנּוּ וְשִׁבְיוֹ. בְּעִירוֹ
 וּבְעִזּוֹ, פָּרוֹתָיו וַיְבוֹלוֹ. רֶכֶב וּפָרָשָׁיו, יַעֲרוּ
 וְכִרְמָלוֹ. יָקָר כֶּסֶפוֹ וַיִּזְהָבוֹ, וְנוֹעַם נָדָלוֹ. צֹאנוֹ
 וְאֶלְפָיו, מִשְׁקָהוּ וּמֵאֲכָלוֹ. חֲבֵרָתוֹ, וְכָל מַחֲמָדֵי
 מִבְּלוֹלוֹ: חֵין קְרוֹיִן מִחוּמָר, מֵה מוֹעִילוֹ. חוֹמֶר
 וּמִתְאוּה, אֶת שְׂאִינוֹ שָׁלוֹ. זֶה שֵׁישׁ לוֹ, אֵינוֹ שָׁלוֹ.
 קִנְיָן שְׂאִינוֹ שָׁלוֹ, לָמָּה זֶה, הוּא לוֹ. יָבִין וַיִּשְׁכִּיל,
 בִּדְעוֹ וְשִׁבְלוֹ. יִשְׁמַח וַיַּעֲזוּ, בְּמַתַּת גּוֹרָלוֹ:

גּוֹרָלוֹ, הַנְּחִיל אֵל, לִירָאִים. בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים, וּלְפִידִים נוֹרָאִים:
 וְכָל הָעָם, רוֹאִים:

וּבִכְן, וְלֶךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁהּ, כִּי אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, וּמוֹשִׁיעַ.
 וְכָל הָעָם רוֹאִים, אֶת הַנִּרְאָה וְהַנִּשְׁמָע, וְשׁוֹמְעִים,
 אֶת הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאָה, בְּשִׁהֲדוּר יוֹצֵא, מִפִּי הַגְּבוּרָה.
 וַיִּתְּצֵב עַל הַלְּוִיֹּת, בְּתַפְאָרָה, קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת, וְרוֹחַ
 סִפְרָה, לִפִּיד לִפִּידִים, וּלְפִידֵי אֵשׁ בּוֹעֶרָה, קוֹל יי
 בִּפְתָּ, וְקוֹל יי בַּהֲדָרָה, מִפָּרֵשׁ אֶת הַדְּבוּר, לְבִאֲרָה.
 יִסּוּבְכִנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ, סִתְרֵי תוֹרָה, וַיִּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ, לָכֶם
 לְשִׁבְרָה, וַיַּעֲמֵדוּ מִרְחוֹק, מִלִּין שָׁנִים וַעֲשָׂרָה, וּמִלְּאֲבִי

שחרית ליום ב של שבועות קב 203

השָׁרֵת יָרְדוּ לְסִיעָם, מִשְׁמֵי שְׁפָרָה. וּמִלְּאֵבִי צְבָאוֹת,
יְהוּדוֹן בְּהַלִּיכָהּ, יְהוּדוֹן בַּחוּיָרָה. וְלֹא הֵם בְּדָבָר, כִּי
אִם מִלֶּדֶד, עֹשֶׂה אוֹרָה. מְהוֹר עֵינָיִם, יִרְאֵתוּ מְהוֹרָה.
שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשׁוֹ, וַיִּמְנוּ, תַּחֲבִקְנִי לְהַעֲוָרָה.
וְנִשְׁתַּלְּחֵבוּ מִכַּח הָאֵשׁ, וְרוּחָם עֲבָרָה. וַעֲנִי כְבוֹד,
הוֹיָדוּ מִלְּדֵי אוֹרָה. אֶרֶץ רַעֲשָׁה, וְגַם שָׁמַיִם נִמְפָּן,
לְחֻשָּׁרָה. גִּשְׁם גְּדֵבוֹת, תִּנְיָף אֱלֹהִים, לִיפָהּ וּבָרָה.
נִחְלָתָהּ וְנִלְאָה, אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה לְשִׁמְרָה. וּכְמוֹצֵא שָׁלֹל
רֵב, שִׁשּׁוֹ בְּאֻמִּירָה מְהוֹרָה. וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, הַשְׁמִיעֵנוּ
בְּאֻמִּירָה. וְלֹא הָיָה בָּהֶם כֹּחַ, לְקַבֵּל יוֹתֵר, מִדְּבָרוֹת
עֲשָׂרָה. וְגַם לְרוּעָם, קָרַב אֶתָּה וּשְׁמַע אֻמִּירָה. כִּי
אִם, יוֹסֵפִים אֶנְחֵנוּ לְשִׁמּוֹעַ, נִמּוֹת מְהֵרָה. וְרוּחַ הַקִּדּוּשׁ,
הוֹדָה לְדְבָרֵיהֶם, בְּעֵינָיו לְיִשְׁרָה. וּמִשָּׁם זָכוּ, לְהַעֲמִיד
נְבִיאִים לְהַתְאֲשָׁרָה. וְגַם, מִי יִתֵּן, וְהָיָה לְבָבְכֶם זֶה לָהֶם,
לְבַחָהּ. אֵלֹהֵי אֲפֹשֶׁר, לְבַלֵּעַ הַמּוֹת וּלְהַעֲבִירָה. אֲבָל
אִי אֲפֹשֶׁר, שֶׁכָּבֹד גִּנּוּרָה גִּזְרָה. וְעַל תִּנְאִי בָּךְ, עֲמָדוֹ
לְקַבֵּל הַתּוֹרָה. אֲנִי אֻמְרָתִי, אֱלֹהִים אֶתֶם, לְהַתְפַּאֲרָה.
חֲבַלְתֶּם מַעֲשֵׂיכֶם, אֲבָן בְּאֶדָם תִּמּוֹתוֹן, בַּעֲבָרָה.
וּמִשָּׁה מְזוֹרֶזֶן וּמִפִּיִם, לְכָל שׂוֹרָה וְשׂוֹרָה, וְהַכְּתוּב
מִשְׁבָּח, וְהַחֲכֻמָּה תַּעֲזוֹ לְחֻכָּם, יוֹתֵר מִשְׁלֵיטִים עֲשָׂרָה.
וְאָמַר לָהֶם, אֵל תִּירָאוּ, מִן הָאֵשׁ וּמִן הַסַּעֲרָה. כִּי
לְבַעֲבִיר נַפּוֹת אֶתְכֶם בָּא, וּלְגִידֵל לָכֶם עֲמָרָה. וּבַעֲבוּר,
תִּהְיֶה עַל פְּנֵיכֶם, יִרְאָה מְהוֹרָה. סִימָן טוֹב בְּאֶדָם,

שהוא בישן, ורוחו נשברה. שכל מי שהוא עני, עמו
 שכינה שורה. אשכון את דבא, ושכל רוח לעזרה.
 ואל זה אביט, אל עני ונכה רוח, להעזרה. אחלצהו
 ואכבההו, עמו אנכי בצרה: ועניו נכנס לפניו,
 משלש מחיצות. חושך, עניו וערפל נחיצות. עניו לפניו,
 וערפל לפניו ולפנים, וחושך בחיצות. וסבר לו פנים
 להתרצות. וקבלו על ידו, שש מאות ושלש עשרה,
 מצות קבוצות. ונתן נפשו, על התורה, בדעת
 ובמועצות. ולכן נקראת על שמו, תלתליה קבוצות.
 וברו, תורת משה עבדו, אשר עמד בפריצות. אשר
 צויתו אותו, בחורב, הר הנבחר, מהרי ארצות. חקים
 ומשפטים ותורות, לחיד נמלצות: וכל הדור ההוא,
 אשר שמעו קולו. וכו' להיות, במלאכי זבירי. עליו
 נתרפקו, וחייו בצלו. ונתן בתוכם, משכנו ואהליו.
 והראם והרבים, להראותם מופתי מפעלו. וידו החזקה,
 וכבודו וגדלו. ובשוב רוחם, לאיצר מכאילו. לא
 שלטה בבשרם, רמה לאכלו. אשריהם פעולם הזה,
 הדריקם שבירו. ולעולם הבא, יאספנו לו. ועליהם,
 הכתוב אומר מליו. אשרי העם, שגבה לו. וביום
 זה, השמיע, את הוד קולו. וכל יושבי תבל פצחו
 הלויו. ומלאכי מעלה, הנעימו מהללו. ובהיכלו, כבוד
 אומר בלו. שרפים ואופנים, וויקו חשמלו. קדשה
 ותהלה, קדמו לסלסלו. וחיות הקודש, אשר עליהם

שחרית ליום ב של שבועות קנ 205

סבדו. נראים נושאים, ונשאים בחילו. ונהר דינור,
העובר למולו. נותנים, עזו ונדרה, להללו. ומאז
מקדישים, חבל נדרו. יום יום ינשאוהו וירוממוהו,
קהלו. חילי מעלה, אינם מעריצים לו. עד יקדישוהו,
העם, אשר בחר לו. אלו אחר אלו, מאדירים צלצולו.
ושלוש קדשה, ישלשו לו. דרי מעלה, עם דרי מטה,
קוראים ומשלשים, להקדיש לו:

נקדישה ונעריצה, פנועם, שית, סוד, שרפי קדש, המשלשים
לך קדשה. כפתוב על יד נביאה, ונרא, זה אל זה ואמר:
קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו: אז,
פקול בעש גדול, אדיר וחזק משמיעים קול, מתנשאים לעמת
שרפים. לעמדתם משבחים ואומרים: פרוק כבוד יי במקומו:
ממקומה מלגנו תופיע, ותמלוד עלינו. כי מחפים אנחנו לך,
מימי תמלוד בציון, ברוב גימנו, לעולם ועד תשבון: תתגדל
ותתקדש, בתוך יושללים עירך, לדור ודור וגלגל נצחים:
ועינינו תראינה, מלכותך בדבר האמור, בשירי ענה, על ידי
דוד משיח צדקך: ימלוד יי לעולם אלהיך ציון, לדור ודור
הללויה:

אתה קדוש, ושמך קדוש, וקדושים בכל יום, ותללך סלה.
כי אל מלך גדול וקדוש אתה: פרוק אתה יי האל הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו
ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות.
וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מל בנו
לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת:

שחרית ליום ב שר שבועות

וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁפֹתָח
 לְמִנוּחָה) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים
 לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁבֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשְּׁבֹעוֹת
 הַזֶּה. וְזִמן מִתֵּן תּוֹרָתְנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ
 זָכָר לְיִצִּיאַת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבְאֵנוּ וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
 וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקְדֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוּ מִשִּׁיחַ בֵּן
 דָּוִד עַבְדְּךָ וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ וְיִזְכְּרוּ כָל עַמְּךָ בְּיֹם
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה לְמוֹבָה לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשְּׁבֹעוֹת הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה
 וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים מוֹבִים : וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה
 וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ
 כִּי אֵל מְלֶכֶה חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאִשְׁרֵי
 רְצִיתְךָ וְאַמְרַת לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 רָצָה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ) קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה וְשִׂמְחָה נִפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וּמַחֵר לָבֵנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת
 וְהַנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַחוּם) בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׁוֹן (שְׁבֹת) מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וְיִשְׁמְחוּ בְךָ
 יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ
 (הַשְּׁבֹת) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנִּים :

שחרית ליום ב של שבועות קד 207

רצה יי אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשיב את העבודה לדביר ביתה, ואשי ישראל, ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברוך, ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזקנה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי המזויר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, לעולם ועד. צורנו צור חינו מנו ישענו, אתה הוא דוד ודוד נודה לך ונמפר תהלתך, עד חינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיה שפכר יום עמנו, ועל נפלאותיה ומובותיה, שפכר את. ערב ובקר וצהריים. המזב כי לא כלו רחמים, ותמרחם כי לא תמו חסדיה, כי מעולם קנינו לך:

ועל פלם, יתברך, ויתרומם, ויתגשא שמו מלפנו תמיה, לעולם ועד:

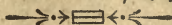
וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמו, הגדול באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל המזב: ברוך אתה יי המזב שמו, ולך נאה להודות:

אלהינו, ואלהי אבותינו, ברכנו, בברכה, המשששת, בתורה, הכתובה, על ידי משה, עבדך, האמורה, מפי אהרן ובניו, פהנים, עם קדושה, כאמור: בברכה, יי, וישמרה, יא, יי, פניו, אליה, ויחנה, ישא, יי, פניו, אליה, וישם לך, שזום:

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך, ברכנו אבינו פלנו כאחד וחד באור פניך כי

בְּאֵזֶר פָּנֶיךָ נִתַּתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וּבְחִימִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

סדר הלל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ, לְקַרֵּא אֶת הַהֵלֵל:
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם: מְמוֹרָה
שְׁמִישׁ, עַד מְבֹאֵה מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רַם, עַל כָּל
גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגַבִּיהִי לְשִׁבְתָּ: הַמּוֹשִׁילִי לְרֵאוֹת
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעֲרֹדֶל, מַאֲשָׁפוֹת,
יָרִים אֲבִיוֹן: לְחַוְשֵׁיבֵי עֵם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי, עֶקְרַת הַבַּיִת, אִם הַבָּנִים
שְׂמִיחָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב, מֵעַם
לֹעֵז: הִיְתָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מִמְּשַׁלְּוֹתָיו: הֵיּם רָאָה וַיָּגוֹם, הִירְדֵן יִסּוֹב
לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבָעוֹת, כְּבָנֵי

הִלֵּל לַיּוֹם ב' שֶׁל שְׁבוּעוֹת קה 209

צֵאן: מִה לָּךְ הָיָה כִּי תָנוּם, הִירָדָן, תִּסּוֹב
לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאִילִים, גִּבְעוֹת,
כִּבְּנֵי צֵאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן, חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהוֹפְכֵי הַצֹּר אֲנִים מֵיָם,
חֲדָמִישׁ, לְמַעַיְנֵנו מֵיָם:

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמִתְּךָ:
לְמַה יֵּאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיכֶם: וְאֵלֵהֶנּוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל
אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם כִּסֵּף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יָדָיו אָדָם: פֶּה
לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזִנֵּיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ,
אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן: יָדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן, כַּנְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם: כְּמֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בּוֹמֵחַ בָּהֶם:
יִשְׂרָאֵל בִּמְחָ בְּיָי, עֲזָרָם וּמִנָּגֶם הוּא: בֵּית אֱהֱרֹן בִּמְחָ בְּיָי עֲזָרָם
וּמִנָּגֶם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּמְחָ בְּיָי עֲזָרָם וּמִנָּגֶם הוּא:

יְיָ זָכְרֵנוּ יִבְרַךְ, יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יִבְרַךְ אֶת בֵּית אֱהֱרֹן: יִבְרַךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּמָתִים,
עִם הַגְּדוֹלִים: יוֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל
בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ:
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ, וְהָאֶרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם:
לֹא תִמְתִּים יִחַלְלוּהָ, וְלֹא כֹל יוֹרְדֵי דוֹמָה:
וְאֵנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּהָ:

אֶחָדָתִי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת כּוֹלֵי תַחֲנוּנֵי: כִּי הִטָּה אֲזִנֵּנוּ לָהּ
וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבִלִי מִנֹּת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה
וְגִזּוֹן אֶמְצֵא, וּבִשֵּׁם יְיָ אֶקְרָא: אָנָּה יְיָ מִלְּמָה נִבְּשִׁי: חֲנוּן יְיָ
וְצַדִּיק, וְאֵלֵהֶנּוּ מִרְחֵם: שִׁמְרֵ פִתְּאִים יְיָ יְדוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:

שובי נפשי למנוחתי כי יי נמל עליי: כי חצצת נפשי ממוֹת
את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: את הלך לפני יי בארצות
חיים: האמנתי כי אדבר אני ענתי מאד: אני אמרתי
בחפזי כל האדם כוזב:

מה אטיב ליי כל תגמולוֹתֵי עָלֵי: כֹּס
ישועות אשא ובשם יי אקרא: נדרי ליי
אשם, נגדה נא לכל עמו: יקר בעיני יי
המיתת להסידיו: אנה יי כי אני עבדך אני
עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי: לה אוֹבֵחַ
זבח תודה ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשם,
נגדה נא לכל עמו: בַּחֲצוֹת בֵּית יי בְּתוֹכִי
ירושלים הללויה:

הללו את יי כל גוים, שבחוהו כל האומים:

כי גבר עליוֹנוֹ חסדו, נאֲמַת יי לעוֹלָם הַלְלוּהָ:

הודו ליי כי טוב, כי לעוֹלָם חסדו:
יאמר נא ישראל, כי לעוֹלָם חסדו:
יאמרוֹנָא בית אהרן, כי לעוֹלָם חסדו:
יאמרוֹנָא יראי יי, כי לעוֹלָם חסדו:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא אירא מה
יעשה לי אדם: יי לי בעוזרי ואני אראה בשונאי: טוב לחסות
בֵּי מִבְּטוֹחַ בָּאָדָם: טוב לחסות בֵּי מִבְּטוֹחַ בְּנֵי אָדָם: כל גוים
סבבני בשם יי כי אמילם: סבבני גם סבבני בשם יי כי
אמילם: סבבני כדבורים דועכו באש קוצים, בשם יי כי אמילם:
דחה דחיתני לנפול, וני עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה:

הלל ליום ב' של שבועות קו 211

קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל: ימין יי
רוממה ימין יי עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי
יה: יסוד יסודי יה ולמות לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבא
בם אודה יה: זה השער לני צדיקים יבאו בו: אודה פי עניתני
ותתי לי לישועה: אודר אבן מאסו חבונים היתה לראש פנה: אבן
מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו: מאת זה היום עשה
יי נגילה ונשמחה בו: זה

אנא יי הושיעה נא: אנא יי הושיעה נא:

אנא יי הצליחה נא: אנא יי הצליחה נא:

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: ביד אל יי ויאר לנו
אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: א' אלי אתה ואודה
אלהי ארוממה: א'י הודו לני כי טוב, כי לעולם חסדו: הודו
יה: לך יי אלהינו (על כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי
רצונך וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו
וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מדבנו: כי לך
טוב להודות ולשמוך נאה לומר כי מעולם ועד עולם אתה
אל: ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:

הש"ץ אומר קדיש שלם:

שיר של יום תמצא אחר תפלת מוסף:

מגילת רות

א * ויהי בימי שפוט השופטים ויהי רעב בארץ נילך איש
מבית לרחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו:
ב וישם האיש אלימלך וישם אשתו נעמי וישם שני בניו מהלון
וכליון אפרתים מבית לרחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו
שם: ג וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:
ד וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה וישם השנית רות

וַיָּשָׁבוּ יָשָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים: ^ה וַיָּמָתוּ גַם יְשֻׁעָהֶם מִחֲלוֹן וּכְלִיזוֹ
וּתְשָׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה: ^ו וַתָּקָם הִיא וּכְלֹתֶיהָ
וַתָּשָׁב מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמָּה בְשָׂרָה מוֹאָב כִּי פָקַד יי אֶת
עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם: ^ז וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה
וַיִּשְׁתִּי בְלֹתֶיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה:
^ח וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לִשְׁתִּי בְלֹתֶיהָ לִכְנָה שְׁכֵנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה
יַעֲשֶׂה יֵשׁ כִּי יי עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם הַמָּתִים וְעִמָּדִי:
^ט וַתֵּן יי לָהֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה וַתִּשְׁק לָהֶן
וַתִּשְׁאֲנָה קוֹלָן וַתְּבָרִינָה: ^י וַתֹּאמְרֶנָּה לָּהּ כִּי אַתָּה נָשׁוּב
לְעַמֶּךָ: ^{יא} וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׁכֵנָה בְּנָתִי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי הָעוֹד
לִי בָנִים כְּמִעֲדִי וַהֲיוּ לָכֶם לְאֻנָּשִׁים: ^{יב} שְׁכֵנָה בְּנוֹתִי לָכֵן כִּי
זִמְנָתִי מִהָיוֹת לְאִישׁ כִּי אִמְרָתִי יֵשׁ לִי תִקְוָה גַם הָיִיתִי
הַכִּזְלָה לְאִישׁ וְגַם יְלָדָתִי בָנִים: ^{יג} הֲלָהֶן תִּשְׁבְּרֶנָּה עַד אֲשֶׁר
יִגְדְּלוּ הֲלָהֶן תִּתְעַנְּנָה לְבִלְתִּי הָיוֹת לְאִישׁ אֶל בְּנוֹתִי כִּי מֵר
לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יֵצֵאָה כִּי יָד יי: ^{יד} וַתִּשְׁנָה חסר א קוֹלָן
וַתְּבָרִינָה עוֹד וַתִּשְׁק עֲרֻפָּה לְחֻמוֹתָהּ וְרוֹת דְּבָקָה בָּהּ:
^{טו} וַתֹּאמֶר הִנֵּה יִשְׁבָּה וַיְבָרֶכְהָ אֶל עִמָּה וְאֶל אֲחֵתֶיהָ שׁוֹבֵי
אַחֲרֵי יְבָרֶכְהָ: ^{טז} וַתֹּאמֶר רות אל תִּפְגְּעִי בִּי לָעֹבֶדֶךָ לָשׁוּב
מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֶל אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלָיְךָ וּבְאֲשֶׁר תִּלְצִנִּי אֵלָיִךְ עֲמֹד
עִמִּי וְאַל תִּהְיֶה אֶלְדִּי: ^{יז} בְּאֲשֶׁר תִּמְוֹתִי אִמּוֹת וְשָׁם אֶקְבֹּר בָּהּ
יַעֲשֶׂה יי לִי וְכֹה יוֹסִיף כִּי חֲמוּת יִפְרִיד בִּינִי וּבִינָהּ: ^{יח} וַתֵּרָא
כִּי מֵתָאֲמִצָּת הִיא לְלֵבָת אִתָּהּ וַתַּחֲדֵל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ: ^{יט} וַתִּלְכְּנָה
יְשֻׁעָהֶם עַד בּוֹאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כִּבְאֻנָּה בֵּית לָחֶם וַתֵּהָם
כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הִזֵּאת נַעֲמִי: ^כ וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אל
תִּקְרְאֶנָּה לִי נַעֲמִי קְרָאֵן לִי מָרָא ^{א' בַּמָּקוֹם ה' כִּי הָמָר שְׁדִי לִי}
מְאֹד: ^{כא} אֲנִי מִלֵּאָה הִלְכָתִי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי יי לָמָּה תִּקְרְאֶנָּה

י' נָעָמִי בְּנֵי עֲנָה בִּי וְיֹשְׁבֵי חֲרֵעַ לִי: כ' וַתָּשָׁב נָעָמִי וְרוּת
הַמּוֹאָבִיָּה בְּלָתָהּ עִמָּה הַשְׁבָּה מִשְׁלֵרֵי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית
לָהֶם בְּתַחֲלֹת קֶצֶר שְׁעוּרִים:

ב * וַיִּנָּעְמִי מִדֹּעַ מִדֹּעַ קָרִי לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת
אֱלִימֶלֶךְ וְשִׁמּוֹ בָּעֵז: ג' וַתֹּאמֶר רות הַמּוֹאָבִיָּה אֶל נָעָמִי אֵלֶיָּהּ
גַּא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בַּשִּׁבְלִים אַחֵר אֲשֶׁר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיו
וַתֹּאמֶר לָהּ רָבִי בְּתִי: ג' וַתֵּלֶךְ וַתֵּבֹא וַתִּלְקָט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקּוֹצְרִים וַיָּקָר מְקֹרֶהָ חֵלְקָת הַשָּׂדֶה לְבָעֵז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת
אֱלִימֶלֶךְ: ד' וְהָיָה בֹּעֵז בָּא מִבֵּית לָהֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יִי
עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יִי: ה' וַיֹּאמֶר בֹּעֵז לְנָעְרוֹ הַנּוֹצֵב עַל
הַקּוֹצְרִים לָמִי הַנֶּעֱרָה הַזֹּאת: ו' וַיַּעַן הַנֶּעֱרָר הַנּוֹצֵב עַל
וַיֹּאמֶר נֶעֱרָה מוֹאָבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם נָעָמִי מִשְׁלֵרֵי מוֹאָב:
ז וַתֹּאמֶר אֶלְקָטָה גַּא וְאֶסְפְּתִי בַּעֲמֻרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתֵּבֹא
וַתַּעֲמֹד מֵאֵז הַכֶּפֶר וְעַד עֵתָה זֶה שֹׁבְתָהּ הַבֵּית מָעֵט:
ח וַיֹּאמֶר בֹּעֵז אֶל רות הַלֵּוֹא שְׁמַעְתְּ בְּתִי אֶל תִּלְכִּי לְלָקוֹט
בַּשָּׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם גַּעְרוֹתַי:
ט עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלֵּוֹא צִוִּיתִי אֶת
הַנֶּעֱרִים לְבִלְתִּי נִגְעָה וְצִמָּת וְהִלַּכְתְּ אֶל הַכְּלָיִם וְשִׁתִּית מֵאֲשֶׁר
יִשְׁאָבוּן הַנְּעָרִים: י וַתִּפּוֹל עַל פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה וַתֹּאמֶר
אֱלֹהֵי מִדּוּעַ מֵצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְחַפְּרֵנִי וְאֶנְכִּי נִכְרִיָּה: יא וַיַּעַן
בֹּעֵז וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה הִנֵּה לִי כֹר אֲשֶׁר עָשִׂיתְ אֶת חֲמוּתְךָ
אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וַתַּעֲזֹבִי אֶבִּיד וְאֶמֶךְ וְאֶרֶץ מוֹלָדְתְּךָ וַתִּלְכִּי
אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׂלָשָׁם: יב וַיִּשָּׁלֶם יִי פְּעֻלָּה וְתָמִי
כִּישְׁבֻּרְתְּךָ שְׁלֹמָה מֵעַם יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לְחַסּוֹת
תַּחַת כְּנָפָיו: יג וַתֹּאמֶר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי בִּי נַחֲמֵתֵנִי וְכִי
דַּבַּרְתָּ עַל לֵב שִׁפְחָתְךָ וְאֶנְכִּי לֹא אֶחֱיָה כָאֲחַת שִׁפְחָתְךָ:

י' ויאמר לה בועז לעת האכל גשי הלום ואכלת מן הקלחם
 ומבליטת פתך בחומץ ותשכב מצד הקוצרים ויצפט לה קלי
 ותאכל ותשבע ותותר: טו ותקם ללקט ונצו בועז את געריו
 לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: טז וגם של תשלו
 לה מן הצבתים ועזבתם ולקטתה ולא תגערו בה: יז ותלקט
 בשדה עד הערב ותחבוט את אשר לקטתה ויהי כאיפה
 שעורים: יח ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטתה
 ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: יט ותאמר לה חמותה
 איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מפירך פרוך ותגד לחמותה
 את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו
 היום בועז: כ ותאמר נעמי לבליטתה פרוך הוא לוי אשר לא
 עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו
 האיש מנאלנו הוא: כא ותאמר רות המואביה גם בי אמר
 אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר
 אשר לי: כב ותאמר נעמי אל רות בליתך טוב בתי כי תצאי
 עם נערוֹתיו ולא יפגעו בך בשדה אחר: כג ותדבק בנערות
 בועז ללקט עד פדות קציר השעורים וקציר החטים ותשכב
 את חמותה:

ג * ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח
 אשר ייטב לך: ד ועתה הלא בועז מדעתנו אשר היות את
 נערותיו הנה הוא זכה את גרן השעורים הלידה: ה ורחצת
 וסבת ושמת קרי שמלותיך עליך ויבדתי וירדת קרי הגרן
 אל הנדעי לאיש עד פדותו לאבול וגשתות: ו ויהי בשקבו
 ויבעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלותיו
 וישכבת ויבדת קרי והוא יגיד לך את אשר תעשין: ז ותאמר
 אליה כל אשר תאמרי *** אלי קרי ולא כתיב אעשה: ח ותכד הגרן

ותעש ככל אשר צוּתָהּ חֲמוּתָהּ: וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיִּשָּׁת וַיֵּשֶׁב בְּבוֹ
וַיָּבֹא לִשְׁכֵּב בְּקֶצֶה הַעֲרָמָה וַתָּבֹא בִלְטָה וַתִּגַּל מְרִגְלוֹתֶיהָ
וַתִּשְׁכַּב: * וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּקְפֹּת וַהֲגִה אִשָּׁה
שֹׁכֶבֶת מְרִגְלוֹתָיו: * וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה וַתֹּאמֶר אֲנֹכִי רֹת אֵמְתֶךָ
וּפְרִשְׁתָּ בְנִפְּהָ עַל אֵמְתֶךָ כִּי גָּלָל אֶתָּה: * וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתָּה
לְיְי בְּתִי הַיֹּסֶבֶת חֲסִדֶךָ הָאֲחֵרוֹן מִן חֲרָאֲשׁוֹן לְבַלְתִּי לָכֶת אַחֲרֵי
הַבְּחוּרִים אִם בָּרָא וְאִם עָשִׂיר: * וַעֲתָה בְּתִי אֵל תִּירָאִי כֹל
אִשָּׁה תֹאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָּךְ כִּי יוֹדַע כֹּל שְׂעַר גִּמִּי כִּי אִשְׁתָּ חִיל
אַתָּה: * וַעֲתָה כִּי אֶמְנָם כִּי אִם כְּתִיב וְלֹא קָרִי גָּלָל אֲנֹכִי וְגַם יֵשׁ
גָּלָל קְרוֹב מִמֶּנִּי: * לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בְּבֹקֶר אִם יִגְאָלְךָ טוֹב
וְגָלָל וְאִם לֹא יִחְפֹּץ לְגָאֲלֶךָ וְגָאֲלֶתִיךָ אֲנֹכִי חִי * וַיִּשְׁכְּבִי עַד
בְּבֹקֶר: * וַתִּשְׁכַּב מְרִגְלוֹתָיו מְרִגְלוֹתֶיהָ קָרִי עַד הַבֹּקֶר וַתִּקָּם
בַּטָּרוֹם יַתִּיר וַיֵּרֶא אִישׁ יָפִיר אִישׁ אֶת הָעֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵל יוֹדַע כִּי בָּאָה
הָאִשָּׁה הַזֶּה: * וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְאַחֲזִי בָּהּ
וַתֹּאחֲזֵ בָּהּ וַיִּמָּד יֵשׁ שְׁעוּרִים וַיִּשָּׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר: * וַתָּבֹא
אֵל חֲמֻתָּהּ וַתֹּאמֶר מִי אַתָּה בְּתִי וַתִּגַּד לָהּ אֵת כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה
לָהּ הָאִישׁ: * וַתֹּאמֶר יֵשׁ הַשְׁעוּרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר
*** אֵלִי קָרִי וְלֹא כְּתִיב אֵל תָּבוֹאִי רִיקָם אֵל חֲמוּתֶךָ: * וַתֹּאמֶר
שְׁבִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְּעִין אֵיךְ יִפּוֹל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקוּט
הָאִישׁ כִּי אִם כָּלָה הַדָּבָר הַיּוֹם:

ד * וּבֹעַז עָלָה הַשְׂעַר וַיִּשָּׁב שָׁם וַהֲגִה חֲגוּזָל עוֹבֵר אֲשֶׁר
דָּבָר בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה שָׁכְבָה פֹּה פְּדוּנִי אֶלְמוּנִי וַיִּסַּר וַיִּשָּׁב:
ב וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּגְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ פֹה וַיִּשְׁבּוּ:
ג וַיֹּאמֶר חֲגוּזָל חֲלָקֶת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאַחֲזִינוּ לְאַלְמִילָךְ מִכָּרָה
נַעֲמִי הַשָּׁכְבָה מִשָּׁדֶה מוֹאֵב: * וַיֹּאנִי אֲמַרְתִּי אֲגַלָּה אֲזַנְךָ לְאֹמֶר
קָנָה נִגְדָה הַיּוֹשְׁבִים וְנִגְדָה זִקְנִי עִמִּי אִם תִּגְאָל גָּלָל וְאִם לֹא

וַיָּגֵאֵל הַיְּהוּדָה לֵּי וְאֵדָע וְאֵדָעָה ק' כִּי אֵין זִכְרָתָךְ לְגֵאוֹל וְאֶנְכִי אֶחְרִיךְ
 וַיֹּאמֶר אֶנְכִי אֶגְאֹל: ^ה וַיֹּאמֶר בּוֹעַז בְּיוֹם קִנּוּתָךְ הַשָּׂדֶה מִיָּד
 נָעָמִי וּמֵאֵת רֹות הַמּוֹאָבִית אִשְׁתְּ הַמֵּת קִנִּיתִי קִנִּית ^{קרי} לְהַקִּים
 שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ: ^ו וַיֹּאמֶר הַגֹּאֲלָה לֹא אוֹכֵל לְגֵאוֹל יִתֵּן ו
 לֵּי כֹן אֶשְׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גֹאֵל לָךְ אֶתָּה אֶת גֹּאֲלָתִי כִּי לֹא
 אוֹכֵל לְגֵאוֹל: ^ז וְזֹאת לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגֹּאֲלָה וְעַל הַתְּמוּנָה
 לְקִים כֹּל דְּבַר שְׁלֹף אִישׁ נַעַל וְנָתַן לְרַעְיוֹנוֹ וְזֹאת הַתְּעוּדָה
 בְּיִשְׂרָאֵל: ^ח וַיֹּאמֶר הַגֹּאֲלָל לְבֹעַז קִנְיָה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעַלֹו:
^ט וַיֹּאמֶר בּוֹעַז לְעֹקְנִים וְכֹל הָעָם עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קִנִּיתִי אֶת
 כֹּל אֲשֶׁר לְעֹקְמִיךָ וְזֹאת כֹּל אֲשֶׁר לְכַלּוֹן וּמַחֲלוֹן מִיָּד נָעָמִי:
^י וְגַם אֵת רֹות הַמּוֹאָבִית אִשְׁתְּ מַחֲלוֹן קִנִּיתִי לֵּי לְאִשָּׁה לְהַקִּים
 שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכְרֹת שֵׁם הַמֵּת מִעַם אֲחִיו וּמִשְׁעֵר
 מְקוֹמוֹ עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם: ^{יא} וַיֹּאמְרוּ כֹל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר
 וְהָעֹקְנִים עֲדִים יִתֵּן ^{יב} אֵת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ פָּרַחַל וּבִלְעָה
 אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה חֵיל בְּאַפְרָתָה וְכִרָא
 שֵׁם בְּבֵית לָחֶם: ^{יג} וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פָּרֶץ אֲשֶׁר יִיָּדֶה תִמָּר
 לַיהוּדָה מִן הַזֶּבַע אֲשֶׁר יִתֵּן ^{יד} לָךְ מִן הַנְּעֻרָה הַזֹּאת: ^{טו} וַיִּקַּח
 בּוֹעַז אֶת רֹות וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן ^{טז} לָהּ הַכִּרְיוֹן
 וַתֵּלֶד בֶּן: ^{יז} וַתֹּאמְרֶנָּה הַנָּשִׁים אֵל נָעָמִי בְרוּךְ ^{יח} יְיָ אֲשֶׁר לֹא
 הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֲלָל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: ^{יט} וַיְהִי לָךְ
 לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ וּדְבַלְבָּל אֶת שִׁיבְתְּךָ כִּי כִתְתָךְ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְךָ
 לְיָדָתוֹ אֲשֶׁר הוּא מוֹבָה לָךְ מִשְׁבְּעָה בָּנִים: וַתִּקַּח נָעָמִי אֶת
 הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּחֲוֶה בַּחֲיקָה וַתְּהִי לוֹ לְאֹמְנָת: ^כ וַתִּקְרָאנָה לוֹ
 הַשְּׁבָנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יָדָד בֶּן לְנָעָמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא
 אָבִי וְשִׁי אָבִי דָּוִד: ^{כא} וְאַתָּה תוֹלִידוֹת פָּרֶץ פָּרֶץ תוֹלִיד אֶת
 חֲצִרוֹן: ^{כב} וַחֲצִרוֹן תוֹלִיד אֶת רָם וְרָם תוֹלִיד אֶת שְׁמִינְדָב:

כ וְעָמִידָב הוֹלִיד אֶת נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שְׁלֶמָה:
 כא וְשְׁלֶמָן הוֹלִיד אֶת בּוֹעֲז וּבּוֹעֲז הוֹלִיד אֶת עֻזִּבֶּד: כב וְעֻזִּבֶּד
 הוֹלִיד אֶת יִשִּׁי וְיִשִּׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד: כ"י

מכוס פסוקי דספר רות שמונים והמשה, וסימנו טורה שבה פה פלוגי אלמני,
 וחציו ותאמר רות המואביה, גם כי אמר אלי:

איידער מען נעמט אַרױס דאָס ספר תורה זאָגט מען דאָס:

(אַתָּה, הָרֵאָתָה לְדָעַת, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד, מְלַבֵּד):

אֵין כְּמוֹדָה בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ: מַלְכוּתָהּ
 מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשָׁלָתָהּ בְּכָל הָדוֹר וְדוֹר: יי
 מַלְכָּה, יי מֶלֶךְ, יי יְמִלּוּךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יי עוֹז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן, יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אַב הַרְחֵמִים הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנָהּ, אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם:
 דִּי בָךְ לְבַד בְּטַחְנִי מַלְכָּה אֵל רֵם וְנִשְׂא, אָדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

ווען מען נעמט אַרױס דאָס ספר תורה זאָגט מען דאָס:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶז, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוֹבֵמָה יי וַיַּפְּצוּ
 אִיבֵיהֶּ, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיהֶּ מִפְּנֵיהֶּ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,
 וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלָּיִם: בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה, לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּרִדְשָׁתוֹ:

אַז עס גיפאלט יו"ט אום שבת זאָגט מען נישט רבש"ע אונ קיין י"ג מדות, אונ אטייל
 זענען זיך בזהג יא צו זאָגען:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב
 חֶסֶד וְאַמֶּת: נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים, נוֹשֵׂא עוֹן,
 וְפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה, וְנָקָה: ג"פ

רבנו של עולם, מלא משאלות לבי, לטובה
 וחפץ רצוני, ותן שאלתי וזכה לי עבדך פ"ב אמתך
 ואשתי ובני ובנותי, וכל בני ביתי, לעשות רצונה
 בלרב שלם, ומלמנו מן יצר הרע, ותן חלקנו
 בתורתך, וזכנו כדי שתשרה שכנתך עלינו.
 והופע עלינו, רוח חכמה ובינה, ויתקיים בנו
 מקרא שכתוב, ונחה עליו רוח יי, רוח חכמה ובינה
 רוח עצה וגבורה, רוח דעת, ויראת יי, ובבן יחי
 רצון מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שנזכה
 לעשות מעשים טובים, בעיניך, וללכת בדרך
 ישרים לפניך, וקדשנו בקדשך, כדי שנזכה
 לחיים טובים וארוכים, לחיי העולם הבא, ותשמרנו
 ממצעים רעים, ומשעות רעות, המתרגשות לבא
 לעולם, והבומח ביי, חסד יסובבנהו אמן:

ג"פ ואני תפילתי לך יי, עת רצון, אלהים, ברב
 חסדך, ענני באמת ישעך:

ברוך שמה דמרא עזמא, בריך בתוך ואתך, יהא רעותך
 עם עמך ישראל, לילם, ופורקן ימינה, אחזי לעמך, בבית
 מקדשך, ולאממנוי דנא, משוב נהורך, ולקבל צלותנא, ברחמין
 יהא רעוא קדמך, דתוריק לו חיון בטיבותא, ולהוי אנא פקידא
 בנו צדיקיא, למרחם עלי, ולמנטר יתי, וית בל די לי, ודי לעמך
 ישראל: אנת הוא זן לבולא, ומפרגם לבולא, אנת הוא, שליט
 על בולא, אנת הוא, שליט על מלכיא, ומלכותא, דיך היא,
 אנא עבדא דקודשא בריך הוא, דסנידנא קמה ומקמא דיקר

הוצאת סִת רִיוֹם בִּשְׁר שְׁבוּעִית קי 219

אוֹרִיתָהּ בְּכֹל עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא עַל אִנֶּשׁ רְחִיצָנָא וְלֹא עַל פֶּר
אֵלֶּהִין סְמִיכָנָא אֵלָּא בְּאַלְהָא דְשִׁמְיָא דְהוּא אֵלָּהּ קִשּׁוּט.
וְאוֹרִיתָהּ קִשּׁוּט וְנִבְיָאוֹהִי קִשּׁוּט וּמִסְנָא לְמַעַבְדִּי מִכּוּן וְקִשּׁוּט:
כִּי אֵנָּה רְחִיץ וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא וְקִירָא אֵנָּה אִמֶּר תּוֹשְׁבָקוּן יֵהֵא
רְעוּא קְדֻמָּה דְתַפְתַּח לְפָאִי בְּאוֹרִיתָא. (וְתִיב לִי בְּנִין דְּכָרִין
דִּנְעֻבְדּוֹן רְעוּתָהּ) וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלָבָא וְלָבָא דְכֹל עַמָּה
יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלְחַיִּין וְלְשָׁלָם:

דמוציא ס"ת נוטלו ביד ימין וש"ץ מקבלו בבי ידיו ומחזיר לימין ועומד לפני ההיכל
ואומר בקול רם:

חו"ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חוֹן גְּדֻלּוֹ לִי אֵתָּה וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ:

ווען דער חזן זאגט גדלו זאגט קהל דאס:

לֵךְ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּחַת וְהַהוֹדָה כִּי כָל
בְּשִׁמְיָם וּבְאָרֶץ: לֵךְ יי הַמְּמָלְכָה וְהַמְּתַנַּשָּׂא לְכֹל לְרָאשׁ: רוֹמְמוֹ
יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַדוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קְדֻשּׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

מצוה ע"ב כל אחד לחבק ולנשק הס"ת כשהיא עוברת לפניו. ואם יודמן לו רוק בפיו
ירוק ואח"כ ינשק אבל לא ינשק ולרוק אח"כ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַבֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשָּׂא שְׁמוֹ יֵשׁ מְדָה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
בְּעוֹלָמוֹת שְׁפָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן
יִרְאִיו וּבְרָצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל
הַבְּרִיּוֹת אֵלֹהִים כָּל הַנִּפְשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם
בְּשִׁמֵּי שְׁמֵי קֳדָם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל חַיּוֹת וְקְדֻשָּׁתוֹ עַל כְּסֵא הַכְּבוֹד:
וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ בְּנוֹ יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְנֹאמַר לְפָנָיו
שִׁיר חֲדָשׁ בְּכַתוּב: שִׁיר לְאַלְהִים וּמְרוֹ שְׁמוֹ סוּדוֹ דְּרוּבָה
בְּעַרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעֲדָיו לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל

נִוְהוּ בַּפֶּתוֹב: כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ, בְּשׁוֹב יְיָ צִיּוֹן: וְנֹאמַר, וְנִגְדָה
כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו, כִּי פִי יְיָ דִבֶּר:

אָב הַרְחֵמִים הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים, וַיִּזְכּוֹר בְּרִית אֲבֹתָיִם.
וַיִּצְיֵל בְּנִשְׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וַיַּגְעֵר בַּיָּצָר הָרָע מִן
הַנְּשׂוּאִים, וַיַּחֲוֶן אוֹתָנוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים, וַיַּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וַרְחֻמִּים:

חַי וְכַעֲזוֹר וְגֵגֶן וַיִּשְׁיַע לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבּוּ גֹדֶל
לְאַדְהֵינוּ, וְחַנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה (כַּחַן קָרֵב יַעֲמִיד) (פב"פ) בְּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ, תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה,
מַחְכִּימַת פְּתִי, פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל, מְשֻׁמְחֵי רָב, מַצּוֹת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת
עֵינַיִם, יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, יְיָ יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם, הָאֵל תָּמִים בְּרָכּוֹ,
אֲמֵרַת יְיָ צְרוּפָה, מְגֹן הוּא, לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ: וְאַחֲכַי יֵאמְרוּ הַקֵּהל וְאַתָּם
הַדְּבָקִים בְּיָי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

ברכת העולה לספר תורה

דַּעַם וְאַסֵּם מִעַן רוּפֵט אוֹיֵף צוֹ דַּעַר הוֹרָה וְאַסֵּם דַּאֵס:

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ, בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וּעֵן מִעַן הָאֵס אוֹיֵס גִּילִינֵס וְאַסֵּם עַר דַּאֵס:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִשְׁמַע בְּתוֹכָנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

קריאה ליום ב של שבועות קיא 221

מי שברך לעולה לתורה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"ס) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה ולכבוד הרגל ובשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ונחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחוה ונאמר אמן :

(לחולה) מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב"ס) ואת בנה הנולד (ולנקבה) ואת הילדה הנולדת לה במזל טוב (ולנקבה) ויקרא שמה בישראל פב"ס) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (ולנקבה) יגדלה (ולזכר) לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים. ונאמר אמן :

(לחולה) מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (ולנקבה) החולנית (פב"ס) בעבור (שפב"ס) נדר מתנה בעבורו (בעבודה) בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ"ח אבריו (אבריה) ושס"ה גידיו (גייה) בתיך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (שבת ו) יום טוב הוא מלועוק השתא בעלל ובזמן קריב. ויאמר אמן :

קריאה ליום ב של שבועות

ויקראים בס"ת ראשון בפ' "ראה". בשבת מתחילין "עשר תעשר". ומתחלקים לו גברי ובחור מתחילין "כל הבכור" ומתחלקים לה' גברי :

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַיֹּדֶה שָׁנָה שָׁנָה :
וְאִכְלִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר לְשֵׁכֶן שְׁמוֹ יֵשֶׁם
מִעֵשֶׂר דִּגְגֶנְךָ תִּירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בָּקָרֶךָ וְצֹאֲנֶךָ לְמַעַן
תִּלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים : וְכִירְפָּה מִמֶּךָ
הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תִבָּלֶה שְׁאֲתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ יֵשֶׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְנִתְּתָה
בְּכֶם : וְצִרְתָּ הַפֶּסֶחַ בִּידֶךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : וְנִתְּתָה הַפֶּסֶחַ כָּכֹל אֲשֶׁר־תֹּאכִיל נַפְשֶׁךָ בַּבֶּקֶר
וּבַצֹּאן וּבִיּוֹן וּבִשְׂכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׂאֲאֶה נַפְשֶׁךָ וְאִכְלִיתָ
יֵשֶׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֹתָהּ וּבִיתָהּ : וְהִגְדוּ אֲשֶׁר־
בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֻנוּ כִּי אִין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ : ס מְקַצֶּה ו
שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂר תְּבוּאֹתֶיךָ בַּשָּׁנָה הַהִיא
וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ : וְכֹה הִגְדוּ כִּי אִין־לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ

והגֵּר וְהיתום וְהאלמָנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאֶלְזוֹ וּשְׁבָעוּ לְמַעַן
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֹךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ ס
 מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט
 בְּלִי-כֶסֶף מִשֶּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶּׂה בְּרַעְיוֹ לֹא-יִגַּשׁ אֶת-רַעְיוֹ וְאֶת-
 אֲחִיו בִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לֵּיהוָה׃ אֶת-הַנֶּכְדָּרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה
 לָךְ אֶת-אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ׃ אָפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה-כָּךְ אֲבִיּוֹן כִּי-
 כֹהֵךְ יְבָרְכֶךָ יְהוָה בְּאַרְצֶךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן-לָךְ נַחֲלָה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ בַּק אֶם-שָׁמַע תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹר
 לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם׃ כִּי-
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבַּר-לָךְ וְהַעֲבַדְתָּ גִּוִּים רַבִּים
 וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹד וְטִשְׁלָתָּ בְּגִוִּים רַבִּים וְכָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ׃ ס כִּי-
 יְהוָה כָּךְ אֲבִיּוֹן מֵאַחַד אֲחִיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצֶךָ אֲשֶׁר-
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תִאֲמִין אֶת-לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת-
 יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן׃ כִּי-פָתַח תִּפְתָּח אֶת-יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבַדְתָּ
 תַעֲבִידֻנּוּ וְיִמְחַסְרוּ אֲשֶׁר יִחַסֵּר לוֹ׃ הַשְּׁמֹר לָךְ פְּנֵי-יְהוָה דְּבַר
 עַם-לְבָבְךָ בְּלִי-עֵל לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
 וְרַעְיָה עֵינֶיךָ בְּאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְכִרָא עֲלֶיךָ אֶל-יְהוָה
 וְהָיָה כָךְ חֲמוֹא׃ נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא-יִרַע לְבָבְךָ בְּתִתֵּן לוֹ כִּי
 בְּגִלְגַּל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂיךָ וּבְכָל
 מִשְׁלַח יְדֹכָ׃ כִּי לֹא-יִחַדֵּךְ אֲבִיּוֹן מִמַּקְרֵב הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי אֲנֹכִי
 מִצְוֶה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח אֶת-יָדְךָ לְאֲחִיךָ לְעִנְיָה וְלֹא-אֲבִינָה
 בְּאַרְצֶךָ׃ ס כִּי-יִמְכַר לָךְ אֲחִיךָ הָעֲבָדִי אוֹ הָעֲבָרְיָה וְעַבְדְּךָ יִשָּׁשׁ
 שָׁנִים וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעַמָּךְ׃ וְכִי-תִשְׁלַחְנוּ
 חֲפָשִׁי מִיָּמֶךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם׃ הַעֲנִיךָ תַעֲנִיךָ לוֹ מִצֹּאֲנֶךָ
 וּמִגִּבְרָתָהּ וּמִיָּבֶכֶה אֲשֶׁר בְּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן-לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי
 עֶבֶד הָיִיתָ בְּאַרְצֵךְ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-פְּנֵי אֲנֹכִי מִצְוֶה

קריאה ליום ב של שבועות קיב 223

אֶת־הַבָּר הַזֶּה הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֱלֹהֶיךָ לֹא אֵצֶא מֵעַמִּיךָ
בִּי אֶחָדָה וְאֶת־בְּרִיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ: וְלִקְחַתְּ אֶת־הַמִּרְצֵעַ
יִנְתַּתָּה בְּאֶזְנוֹ וּבִדְלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאָרֶץ לְאֻמָּתְךָ
תַּעֲשֶׂה־הֶבֶן: לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחָה אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעַמִּיךָ כִּי
מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִבְרִכָּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: פ יִשְׂרָאֵל

כִּי־הִפְכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָתְךָ וּבְצֹאנֶיךָ חֹזֵר תִּקְוֶה־שֶׁ
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגְזוּ בְכוֹר צֹאנֶיךָ:
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתָהּ: וְכִי־יִהְיֶה בּוֹ יוֹם פֶּסַח אִוָּ עוֹר כֹּל מוֹם רָע
לֹא תִזְכְּחֶנּוּ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר
יִחָדוּ בְּצִבּוֹ וּכְאֵלֶּךָ: רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
בַּמָּיִם: פ דּוֹר וּבִשְׁבַת ד שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָזִיב וְעָשִׂיתָ פֶסַח
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָזִיב הוֹצִיאָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם
לְיִשְׂרָאֵל: וְזִכַּחַת פֶּסַח לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֵאֵן וּבִקְר בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה לְשִׁבְעֵן שָׁמָּה שֵׁם: לֹא־תֹאכַל עֲלֵיו הַמִּיֵּן שְׁבַעַת
יָמִים תֹּאכַל־עֲלֵיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִּי בְּחַפְזוֹן יֵצְאֶת מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת־יְיָ צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ: יִשְׂרָאֵל וּבִשְׁבַת ה וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־זִבּוּלֶיךָ שְׁבַעַת
יָמִים וְלֹא־יִלֵּן מִן־הַפֶּשֶׁר אֲשֶׁר תִּזְכֹּחַ בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
בְּבִקְר: לֹא תֹכַל לִזְכֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאֶתֶד שַׁעֲרֶיךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ נִתָּן לָּךְ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁבְעֵן שָׁמָּה תִּזְכֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרֶב כִּבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ מוֹעֵד
צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: וּבִשְׁלֶשֶׁת וְאַבְלֶת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְגִיַת בְּבִקְר וְהִזְכַּחַת לְאֱלֹהֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל
מִצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה

מִלֵּאכָה: ס רביעי ובשבת ו שבעה שבעת תספר לך מהחל
 חֲרַמֶּשׁ בַּקֹּמָה תַחֲלֶל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבָעוֹת: וְעִשִּׂית חַג שִׁבְעוֹת
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן בְּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ
 וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְחִלּוֹי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוֹם וְהַאֲלֻמָּנָה
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָוֶם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁבּוֹ שְׂמוֹ
 שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ וְעִשִּׂית אֶת-
 חֻקֵּי הָאֱלֹהִים: פ חמישי ובשבת ז חג הסוכות תעשה לך שבעת
 יָמִים בְּאַסְפֹּף מִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבְּךָ: וְשִׁמַּחְתָּ בְּחֹגְךָ אַתָּה וּבְנֶךָ
 וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְחִלּוֹי וְהַגֵּר וְהִיתוֹם וְהַאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר
 בִּשְׁעָרֶיךָ: שִׁבְעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-
 יִבְחַר יְהוָה כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל
 מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִיִּיתָ אֶף שָׂמֵחַ: שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים אֶפְשָׁנָה יִרְאֶה כָּל-
 זְכוּרְךָ אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת
 וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת-פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם:
 אִישׁ בְּמִתְנֵת יָדוֹ בְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נִתְּנָךָ:

מנחין ס"ת שניה אצל הראשונה ואומרים חצי קדיש על שתיחן ומנחין וגוללין
 ס"ת שקראו בו ופותחין ספר תורה שניה וקוראין למפזיר בפי פנחס:

וּבְיוֹם הַבְּבוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַת יָכֶם
 מִקֶּרֶא-מִדֶּשׁ יְהוָה לָכֶם כֹּה-מִלֵּאכָת עֶבְדְּךָ לֹא תַעֲשׂוּ:
 וְהִקְרַבְתֶּם עוֹדָה לָרִים נִיחָם לַיהוָה פָּרִים בְּגִיבָקָר שְׁנַיִם אוֹל
 אֶחָד שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֵלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְנֵי הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאַיִל הָאֶחָד:
 עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִבְשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: שְׁעִיר עֹזִים
 אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם: מִלֵּבֶד עֹלֶת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשִׂי
 תָּמִיד יְהִי-לָכֶם וְנִסְבִּיהֶם:

שחרית ליום ב של שבועות קיג 225

ווען מען הייבט אויף דאס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאס:
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד
 משה: עץ חיים היא לפחזיקים ביה ותומכיה מאשר: דרכיה
 דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימנה בשמאלה
 עושר וכבוד: יי תפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ברכת ההפטרה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם
 הנאמרים באמת. ברוך אתה יי הבורא
 בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו
 ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה ליום ב של שבועות בחרי עשר בחבקוק סי' ג'

ויי בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ:
 תפלה לחבקוק הנביא על שגינות:

מיוסד על שם המהבר יעקב ברבי מאיר לוי

י ציב פתגם. לאת ודגם. ברבו רבבן עי
 יי גי אנא. במנינא. דפסלין ארבעה טו
 יי דמוהי. לגו מוהי. נגיד ונפיק. נהר דנו
 יי טור תלגא. נחור שרגא. וזיקין דנור ובעי
 יי רא וסבא. מה בחשוכא. ועמיה שרין נחו
 יי חיקין צפא. בלא שטפא. ונלין ליה דמטמ
 יי עית מניה. ית הרמוניה. ובתרוהי עדי גוב
 יי ודעי הלכתא. ומתניתא ותוספתא. ספרא וספ

מִן דָּךְ חַיָּא. לָעֲלֵמִיא. יִמְנָן עִם. לָחוּן מִשָּׁח.
 א מִיר עֲלִיהוֹן. כְּחֵלָא יְהוֹן. וְלֹא יִתְמַנֵּן הוּךְ עִפּ.
 י חִירוֹן בָּעֵן. לָחוּן בְּקֶעֶן. יִטּוּפִין נַעֲהֵי חֵם.
 ר עוֹתְהוֹן חֵב. וְאַפִּיהוֹן אָחֵב. יִנְהִירֵן בְּנֵהֵר אָפּ.
 ל י חֵב תְּקוּתָה. וְעֵינֶךָ וְקוּתָה. חֲזִי עֲרֶךְ דְּבָךְ בִּפּ.
 ו יְהוֹן כְּתִבְנָא. בְּנו לְבָנָא. בְּאִבְנָא יִשְׁתַּקֵּין חֵפּ.
 י חוֹנְתָן. גִּבֵּר עֲנוּתָן. בְּכֵן לֵיה נִמְטִי אִפּ.
 רִין:

יִי שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי יִי פִעֲלֶךָ בְּקֶרֶב שְׁנִים
 חִיֵּהוּ בְּקֶרֶב שְׁנִים תוֹדִיעַ בְּרוּנוֹ רַחֵם תּוֹפּוֹר: אֱלֹהֵי
 מִתִּימָן יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהֵר פֶּאֶרְן סֶלָה פֶּסַח שָׁמַיִם הוֹדוּ
 וְתִהְיֶה מְלָאכָה הָאָרֶץ: וְנוֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה קִרְנִים מִיָּדוֹ
 לוֹ וְשֵׁם חֲבִיזִין עֲזָה עֵי קִרִּי: לְפָנָיו יִלָּךְ דְּבַר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף
 לְרַגְלָיו: עֲמַד וַיִּמָּדֵד אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְּפוּצִי
 הָרָרִי עַד שְׁחִי גִבְעוֹת עוֹלָם הִלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ: תַּחַת
 אֲנִי רָאִיתִי אֶהְלִי כוֹשֵׁן יִרְגֹזוּן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן:
 הַבְּנֵהרִים חָרָה יִי אִם בְּנֵהרִים אֶפְדָּה אִם בָּיִם עֵבֶר תִּדָּ
 בִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מִרְכַּבוֹתֶיךָ יִשְׁעָה: עֲרִיָה תַעֲזוֹר
 קִשְׁתֶּךָ שְׁבָעוֹת מִשּׁוֹת אִמֵּר סֶלָה נִהְרוֹת תִּבְקַע אֶרֶץ:
 רָאוּךָ יִחִילוּ הָרִים וְרֵם מִיָּם עֶבֶר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ
 רוֹם יִדְּהוּ נִשְׂאָה: שְׁמֵשׁ יֵרַח עֲמַד וְכֵלָה לָאוֹר חֲצִיךָ
 יִהְיֶה לְנוֹגַהּ בִּרְק הַנִּיתָךְ: בּוֹעֵם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאֵף
 תְּדוֹשׁ גּוֹיִם: יֵצֵאתָ לְיִשְׁעָה עֲמַד לְיִשְׁעָה אֶת מְשִׁיחֶךָ
 מִחֲצֵת רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יְסוֹד עַד צִנְאָר סֶלָה:

חפטרה ליום בשל שבועות קיד 227

נִקְבַּת בְּמִטּוֹ רֹאשׁ פָּרְוִי פְּרוּ כְּתִיב יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצֵנִי
עַל־צֶדֶתָם כִּמּוֹ לְאֹכֹל עָנִי בְּמִסְתָּר: דְּרַבְתָּ בֵּינָם סִיסָה
חֹמֶר מִיָּם רַבִּים: שְׁמַעְתִּי וַתִּרְגֹּז בְּמִנִּי לְקוֹל צִלְצֹל
שִׁפְתֵי יְבוּא רָקֵב בַּעֲצָמֵי וַתַּחֲתִי אֲרָגוּ אֲשֶׁר אָנוּחַ
לְיוֹם צָרָה לַעֲלֹת לַעַם יְנוּדָנוּ: כִּי תֵאָנֶה לֹא תִפְרָח
וְאִין יְבוּל בַּנְּפִימִים בְּחֹשׁ מַעֲשֵׂה וַיִּתּוּ וַיִּשְׁדְּמוּת לֹא עָשָׂה
אֲכָל גֹּזֵר מִמְּכֻלָּה צֹאן וְאִין בָּקָר בְּרִפְתִּים: וְאִנִּי בִּי
אֶעֱלֹנָה אֲנִיָּה בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱדַנִּי חִילִי וַיִּשֶׁם
רִגְלִי בְּאִילֹת וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרֹכֵנִי לְמַנְצָח בְּגִינֹתַי:

• המפטיר אומר הברכות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר פֶּלַח הָעוֹלָמִים
צָדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וַעֲשֵׂה הַמְּדַבֵּר
וּמְקִיָּם שְׂפָר דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲרָיִךְ לֹא יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מִלְּךָ נֶאֱמָן וּבְחֶמֶן
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:

• רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלֹכַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שְׁמַחְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיאָה עֲבָדָהּ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחָהּ בְּמַהֲרָה יְבוּא וְיִגְדֵּל לְבָנָהּ עַל בְּסֹאֵף לֹא יֵשֵׁב זֶה וְלֹא
יִנְחֹל עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא
שָׂא יִכְבֹּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּדָהּ וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (שְׁשַׁבַּת הַשְּׁבִעִת)
הַזֶּה וְעַל יוֹם חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה שְׁנַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקַדְוֶשָׁה
וּלְמִנוּחָה) לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִיחָה לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת:

על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך כפי כל חיי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי
מקדש (לשבת השבת) ישכאל ותזמנים:

אז יו"ט גיפאלט אום שבת זאגט מען יקום פורקן:

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי
וחיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא
ובריות גופא ונהורא מעליא ורעא חיא
וקימא ורעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
מפתגמי אורייתא למרנן ורננן חבורתא
קדישתא די בארעא דישראל ודי בבבל
לרישי בדי ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא
ולדיני די בבא לכל תלמידהון ולכל
תלמידי תלמידהון ולכל מאן דעסקין
באורייתא מלכא דעלמא יברך יתהון ופיש
חיהון ויסגא יומיהון ויתן ארבה לשיניהון
ויתפרקון וישתזבון מן כל עקא ומן כל
מרעין בישין: מרן די בשמיא יהא
בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי
אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא
ונהורא מעליא ורעא חיא וקימא ורעא די לא
יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא: לכל קהל

שחרית ליום ב של שבועות קטו 229

קדישא הדין, רב רביא עם זעריא, טפלא ונשיא:
מלכא דעלמא, יברך יתכון, יפיש חיכון, ויסגא
ימיכון, ויתן ארכה, לשניכון, ותתפרקון ותשתזבון,
מן כל עקא, ומן כל מרעין בישין: מרן די בשמיא
יהא בסערכון, כל זמן ועדן, ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם, יצחק ויעקב, הוא יברך את
כל הקהל הקודש הזה, עם כל קהלות הקודש, הם ונשיהם,
ובניהם ובנותיהם, וכל אשר להם, ומי שמיחדים בתי כנסיות,
לתפלה, ומי שבאים בתוכם, להתפלל, ומי שנותנים נר למאור,
ויין, לקדוש ולהבדלה, ופת לאורחים, וצדקה לעניים, וכל מי
שעוסקים, בצרכי צבור, באמונה, הקדוש ברוך הוא, ישלם
שכרם, ויסיר מהם, כל מחלה, ויפא לכל גופם, ויסלח לכל
עונם, וישלח ברכה והצלחה, בכל מעשה ידיהם, עם כל
ישראל צחיהם, ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את
כל הקהל היודש הזה עם כל קהלות הקודש וישובים וסביבות של כל עיר ועיר הם
ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם, כל מי שיתן נדבת לבו הן איש הן אשה
ללומדי תורה ולעניי ירושלים עיר הקודש, בשכר זה הקב"ה יזכהו לראות בבנינה
ולשמוח בתיקונה וישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, ויזכהו לביאת
משיחו ולהביא נדבתו לבנין בית המקדש במהרה בימינו בעגלא ובזמן קריב, וישלח
ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

הזכרת נשמות

וועגען דעם פאטערס נשמה זאגט מען דאס:

יזכור אלהים, נשמות אבא מורי פכ"פ שיהלך לעולמו
בעבור שאני נזכר צדקה בעדו, בשכר זה תהא
נפשו צרוורה, בצרור החיים, עם נשמות אברהם
יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה, ועם שאר
צדיקים וצדקניות, שבגן עדן, ונאמר אמן:

וועגען די מוטערס נשמה זאגט מען דאס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים, נִשְׁמַת אָמִי מוֹרְתִי פֻכָּה שְׁחֻלְכָה
לְעוֹלָמָהּ, בַּעֲבוּר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲרָהּ, וּבְשֹׁכֶר זֶה,
תֵּהָא נִפְשָׁה צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהּ
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר
צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת, שְׂבָגָן עֵדָן, וְנֹאמַר אָמֵן:

וועגען דיא נשמות פון פאטער און מוטער און גרויס פאטער און גרויס מוטער
און ווייטע קרובים זאגט מען דאס:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים, נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי, וְקִנֵּי וּבִקְנוֹתֵי, דוֹרֵי
וְדוֹרוֹתֵי, אֲחֵי וְאֲחִיותֵי, בֵּין מֵצֵד אָבִי, בֵּין מֵצֵד אִמִּי,
שְׁחֻלְכּוֹ לְעוֹלָמָם, בַּעֲבוּר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם,
וּבְשֹׁכֶר זֶה, תִּהְיֶינָה נִפְשוֹתֵם, צְרוּרוֹת בְּצִוּוֹר הַחַיִּים,
עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהּ יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה
וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת, שְׂבָגָן עֵדָן, וְנֹאמַר אָמֵן:

וועגען דיא נשמות וואס זענען גישטארבען אויף קידוש השם:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים, נִשְׁמַת פֻּכָּה וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי
וּקְרוֹבוֹתֵי, הֵן מֵצֵד אָבִי וְהֵן מֵצֵד אִמִּי הֵן שְׁחֻמָּתוֹ,
הֵן שְׁנִיחָרְגוֹ, הֵן שְׁנִשְׁחָטוּ וְשְׁנִשְׁרָפוּ וְשְׁנִשְׂבָּעוּ וְשְׁנִחָנְקוּ,
עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם, בַּעֲבוּר שְׁאֵתָן צְדָקָה, בַּעֲדַת הַזְכָּרָת
נִשְׁמוֹתֵיהֶם, וּבְשֹׁכֶר זֶה תִּהְיֶינָה נִפְשוֹתֵיהֶם, צְרוּרוֹת
בְּצִוּוֹר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם, שֶׁל אֲבִרָהּ יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים
וְצַדִּיקָנוֹת, שְׂבָגָן עֵדָן, וְנֹאמַר אָמֵן:

לזכר אר מלא רחמים, שובן במרומים, המצא מנוחה נבונה,
על פנפי השכינה, במעלת קדושים ומזהירים, פזוהר הרקיע
מזהירים, את נשמת אבי מורי פכ"פ שחלף לעולמו, בעבור

הזכרת נשמות לשבועות קמז 231

שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נַשְׁמָתוֹ. בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתוֹ.
לָכֵן בְּעַל הַרְחָמִים, וּסְתִירָהוּ בְּסִתְרֵי בְּנֵי לְעוֹלָמִים, וְיִצְרָר
בְּצָרֹר הַחַיִּים אֶת נַשְׁמָתוֹ, ייִ הוּא נִחְלָתוֹ, וְיִנּוּחַ עַל מִשְׁכְּבוֹ
בְּשָׁלוֹם, וְנֹאמַר אָמֵן:

לְגַבְהָ אֵל מִלֵּא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים, הַמַּצִּיא מְנוּחָה נְכוֹנָה
עַל בְּנֵי הַשָּׁכִינָה, בְּמַעֲלַת קְדוּשִׁים וּמְהוּרִים, כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ
מִזְהָרִים, אֶת נַשְׁמַת אָמִי מוֹרְתִי עֲבִיר שֶׁהִלָּכָה לְעוֹלָמָהּ
בְּעִבּוֹר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נַשְׁמָתָהּ. בְּגֵן עֵדֶן
תִּהְיֶה מְנוּחָתָה, לָכֵן בְּעַל הַרְחָמִים, וּסְתִירָה בְּסִתְרֵי בְּנֵי לְעוֹלָמִים,
וְיִצְרָר בְּצָרֹר הַחַיִּים אֶת נַשְׁמָתָהּ, ייִ הוּא נִחְלָתָהּ,
וְתִנּוּחַ עַל מִשְׁכְּבָהּ בְּשָׁלוֹם, וְנֹאמַר אָמֵן:

(לגדול הצבור) מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא
ברך את ר' (פכ"ב) בעבור שנדר לצדקה בעד הנשמות שהזכירו היום לכבוד המקום
ולכבוד התורה ולכבוד היום בשכר זה הקב"ה ישמרהו ויציאהו מכל צרה וצוקה מכל
נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

אָב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים: הוּא יִפְקֹד
בְּרַחֲמִים, הַחֲסִידִים וְחִישְׁרִים וְחַתָּמִים. קְהֵלוֹת הַקְּדוּשָׁה
שֶׁמִּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַׁת הַשֵּׁם: הַנְּאֻהִים וְחַנּוּעִים בְּחִיּוֹתָם,
וּבְמִוְתָם לֹא נִפְרְדוּ: מִנְּשִׁירִים קִלּוֹ, וּמֵאֲרִיּוֹת גִּבּוֹר, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן
קוֹנֵם, וְחַפֵּץ צוּרָם: וְיִפְרֹם אֱלֹהֵינוּ לְמוֹבָה, עִם שְׂאֵר צִדִּיקֵי
עוֹלָם: וְיִגְאֹם רֵעֵינוּ, נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף, בְּכַתוּב בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, הִרְגִּינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ, כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם, וְנִקָּם
יִשִּׁיב לְצִרּוֹ, וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב
לֵאמֹר, וְנִקִּיתִי דָמָם לֹא נִקִּיתִי, וְיִי שׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן, וּבְכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ
נֹאמַר, לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם, וְיִדַּע בְּגוֹיִם לַעֲנִינּוּ,
נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף: וְאֹמְרָה כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים, אוֹתָם זָכַר, לֹא
שָׁבַח, צַעֲקַת עֲנוּיִם: וְאֹמְרָה, יִדִּין בְּגוֹיִם, מִלֵּא גִּיּוֹת, מִחֵץ רֹאשׁ,
עַל אֶרֶץ רַבָּה, מִנְּחַל בְּיָדְךָ יִשְׁתָּהּ, עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

פאר אשרי זאגט דער חזן דאס:

יְהי אֱלֹהֵי וְגוֹאֲלֵי אֶת־יִצְחָק לְקִרְאָתְךָ. הִיָּה
וְיִהְיֶה. הִיָּה וְהָיָה. כֹּל גּוֹי אֲדָמְתְּךָ: וְתוֹדָה.
וְלַעֲוֹתָהּ. וְלִמְנָתָהּ. וְלַחַטָּאת. וְלְאִשָּׁם.
וְלִשְׁלָמוֹם. וְלַמְלוֹאִים כֹּל קִרְבָּנְךָ: זְכוֹר
נִלְאָה אֲשֶׁר נִשְׁאַחַ וְהִשִּׁיבָה לְאֲדָמְתְּךָ.
סֵלָה אֶת־לִלְךָ בְּאִשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ: דִּק עַל
דִּק. עַד אֵין נִבְדָּק. וְלַתְּבוּנָתוֹ אֵין חֶקֶר:
הָאֵל נִזְרָא. בְּאַחַת סְקִירָה. בֵּין מִזֵּב לְרַע
יִבְקֶר: וְתוֹדָה וְלַעֲוֹלָה זְכוֹר נִלְאָה. אֲדוֹן צְבָאוֹת. בְּרוּב
פְּלָאוֹת. חֵבֶר כֹּל אֶהְלֹו. בְּנִתִּיבוֹת לֵב. לְבָלֵב.
הַצּוֹר הַתָּמִים פְּעֻלָּו: וְתוֹדָה וְלַעֲוֹלָה זְכוֹר נִלְאָה. אֲשֶׁרִי וכו'

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְלַוֶּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה
לֹו אֲשֶׁרִי הָעַם. שְׂוִי אֱלֹהֵיו: תִּהְיֶה לְדוֹר. אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי
הַמִּלָּה, וְאֲבָרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כָּכָל יוֹם, אֲבָרְכָךָ וְאֶת־לִלְךָ
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוּלָּתִי, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֶקֶר:
דוֹר לְדוֹר יִשְׁפַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֶתֶיךָ וְגִידוֹ: הִדָּר כְּבוֹד הַיּוֹדָה
וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרָנָה: וְכֵר רַב מִזִּבְחֶךָ, וְכִפְּעוֹ, וְצִדְקָתְךָ יִרְגָּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי.
אֲרָךְ אַפִּים, וְגִדֹל חֶסֶד: מִזֵּב יי לְכָל בְּרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יי, כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ, יִבְרַכְּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ: הַהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתוֹ, וְכְבוֹדוֹ,
הִדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ, כָּכָל

שחרית ליום ב של שבועות קיז 233

דור ודור: סומך יי קבל הנפלים וזוהר, לכל הפופים: עני כל אליה ישגרו ואתה נותן להם את אכלם, בעתו: פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קרואיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך פה בשר, שם רדשו, עולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם, הלאויה:

סדר הכנסת ספר תורה

חזן יהללו את שם יי כי נשוב שמו לברו:
קהל הודו, על ארץ ושמים. ויהם קרן, לעמו, תהלה לכל חסידיו, לבני ישראל עם הרוב, הלאויה:

אין שבת ואנט מען דאס
מזמור קדוד, הבו ליי, בגי
אלים הבו ליי, כבוד ועוז:
הבו ליי, כבוד שמו השפחו
ליי, בהדרת קודש: קול יי,
על המים, אל הכבוד הרעים
יי, על מים רבים: קול יי, בפח
קול יי, בהדר: קול יי, שובר ארזים
וישבר יי, את ארזי הלבנון: וירקיעם
כמו ענף, לבנון ושריון, כמו בן
ראמים: קול יי, חוצב, להבות אש:
קול יי, יחיל מדבר יחיל יי, מדבר
קדש: קול יי, יחלל אילות, ויחשף
יערות, ובהיכלו, בלז, אומר כבוד:
יי למבור ישב וישב יי, מלך לעולם:
יי, עוז לעמו יתן יי, יברך, את
עמו בשלום:

אין דער וואכן זאנט מען דאס
קדוד מזמור, ליי הארץ,
ומלאה תבל, ויושבי בה: כי
הוא, על ימים יסדה ועל נהרות,
יכוונה: מי יעלה, בהר יי ומי
יקם, במקום קדשו: נקי כפים,
ובר לבב, אשר לא נשא לשוא
נפשי ולא נשבע, למרמה: ישא ברכה
מאת יי וצדקה, מאלהי ישעו: זה,
דור דורשיו מבקשי פניך, יעקב סדה:
שאו שערים, ראשיכם והנשא,ו
פתחי עולם ונבא, מלך הכבוד: מי זה,
מלך הכבוד, יי עוזו וגבור יי גבור
מלחמה: שאו שערים, ראשיכם ושאו
פתחי עולם ונבא, מלך הכבוד: מי
הוא, זה, מלך הכבוד, יי צבאות
הוא מלך הכבוד, סלה:

ווען מען שטעלט דיא ספר תורה אין היכל אריין זאגט מען דאס:

ובנוחה, יאמר שובה יי, רבבות אלפי ישראל: קומה יי,
למנוחתך אתה, וארון עדת: כהנה, ילבשו צדק וחסידה,
ירגנו: בעבור, דוד עבדך אל תשב, פני משיחך: פי לקח
טוב, נחתי לכם, תורת, אל תעזבו: עץ חיים היא, למחזיקים
בה, ותומכיה מאשר: דרכיה, דרכי נועם, וכל נתיבותיה
שלום: השיבנו, יי, אליך, ונשובה, חדש ימינו, בקדש:

הש"ן אומר חצי קדיש:

פי, שם יי, אקרא, הבו גדל, לאלהינו:

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה, יי, אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול,
הגבור, והנורא, אל עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה
הכל, וזוכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם,
למען שמו, באהבה:

מלך, עוזר, ומושיע, ומגן: ברוך אתה, יי, מגן אברהם:
אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה רב לחשיע:

מוריד הטל:

מכלל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו, לישגי
עפר: מי כמוך, בעד גבורות, ומו דומה לך, מלך, מביא
ומחיה, ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה, למחיות מתים: ברוך אתה, יי, מחיה מתים:
אתה קדוש, ושםך קדוש, וקדושים בכל יום, והללך סלה.
פי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה, יי, האל הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו

מִיֶּסֶף לַיּוֹם ב' שֶׁד שְׁבוּעוֹת קִיח 235

וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמְמָתָנוּ מִכָּל חֲלָשׁוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבָּנוּ
לְעִבּוּדֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָתָּהּ:

וְהִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁכָחוֹת
לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים
לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם יְהִשָּׁפֵת הַזֶּה וְאֶת יוֹם
הַזֶּה. זְמַן מִתֵּן הַנִּרְתָּנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֹשׁ
זָכָר לְיִצְיָאת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטֵאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקָנוּ
מֵעַל אֲדָמָתָנוּ וְאִין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת
וְלִרְאוֹת וְלִהְיוֹת חֲתוּמֵי לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה
בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַל תְּהִי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּדֶד רַחֲמֵן שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
וְתִבְגְּהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ
גִּלְהָה כְּבוֹד מְלֻכּוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה. וְהוֹפֵעַ
וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרֵב פְּזוֹרֵנוּ

מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנִפְּצוּתֵינוּ בֵּינָם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ.
וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָהּ, בְּרָנָהּ, וְלִירוּשָׁלַם בֵּית
מִקְדָּשָׁהּ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשֵׁם נִעְשָׂה לְצִיּוֹן
אֶת קַרְבָּנוֹת הַזִּבּוֹתֵינוּ, תְּמִידִים בְּסֻדְרָם,
וּמוֹסָפִים בְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף ^{(לשבת מוסף יום}
^{השבת מזה ו)} יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה, נִעְשָׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיהָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָהּ, בְּמוֹ
שְׂכַתְבָּהּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָהּ, עַל יְדֵי מִנְשָׁה
עֲבָדָהּ, מִפִּי בְּבוֹרָהּ בְּאַמּוֹר:

^{לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני}
^{עשרונים, סולת מנחה פלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלֹת שֶׁבֶת}
^{בשבתו על עולת התמידה ונסקה:}

^{(זה קרבן שבת וקרבן יום כָּאֻמּוֹר):}

וּבְיוֹם הַבְּכוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה,
בְּשִׁבְעֵיתֵיכֶם מִקְרָא קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה נִיחֹחַ לִי פָרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם, אֵיל אֶחָד, שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לָפָר, וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים, לָאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לִבְבֶּשֶׁת, וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעוֹר לִבְבֶּשֶׁת,
וּשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהַלְכָתָם:

^{לשבת} וְשִׁמְחוּ בְּמִלְכוּתָהּ, שׁוֹמְרֵי שֶׁבֶת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עִם
מִקְדָּשִׁי שְׁבִיעִי כָּלֵם וְשִׁבְעִי, וְיִתְגַּבְּלוּ מִטּוֹבָהּ, וּבְשִׁבְעֵי רָצִית בּוֹ
וְקִדְשָׁתוּ, חֲמִשֶּׁת יָמִים, אוֹתוֹ קִרְאָת, וְזָכָר, לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, ^(בשבת רצה במוחתנו)

מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. מִזֵּב וּמִטִּיב. הִדְרֵשׁ
 לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמְזִין רַחֲמֶיךָ. בְּגִלְלָא בִּלְוֵת
 שְׁעֵשׂוֹ רְצוּנָךְ. בְּנִה בִיתְךָ כְּבִתְחָדָה. וְכוּן
 מְדֻשָּׁה עַל מְכוּנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְנוֹ. וְשִׁמְחָנוּ
 בְּתִקְוָנוּ. וְהַיֵּשֶׁב כְּהֵנִים לְעִבּוּדְתָם. וְלוֹיִם
 לְשִׁירָם. וְלוֹמְרָם. וְהַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְנִיחָם. וְשֵׁם
 נִעְרָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ. בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי
 רְגֵלֵינוּ כְּכַתּוּב כְּתוּרְתְּךָ. שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
 יִרְאָה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פָּנֵי יי אֱלֹהֶיךָ. בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמִּצּוֹת. וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת.
 וּבְחַג הַסִּבּוֹת. וְלֹא יִרְאָה אֶת פָּנֵי יי רִיקָם:
 אִישׁ כְּמִתְנֵת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ. אֲשֶׁר
 נָתַן לָךְ:

וְהַשְׂמֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ.
 לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן. כְּאֲשֶׁר
 רָצִיתָ. וְאַמְרַת לְבָרְכֵנוּ. (דשבת אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה זְכוּתֵינוּ)
 רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרְתְּךָ. שְׂבַעֲנוּ מִשׁוּבָךְ. וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ. לְעִבְדֶּךָ בְּאַמִּתּוּ.
 וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן). בְּשִׁמְחָה

ובששון. (שבת ו) מועדי קדשך וישמחו בך
ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש
(השבת ו) ישראל והומנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והישב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברחון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חינו מגן וישענו אתה
הוא לדור ודור גורלך ונספר תהלתך על חינו
המסורים בידך ועל נשמותינו המקודות לך ועל
נפוך שפך יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שפכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיך וחסדך כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויכללו ויברכו את שמך הנדון
באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שום מנחה וברכה חיים חו וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד נחד באור פניך כי

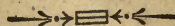
מוסף ליום ב של שבועות קב 239

בְּאֵיזֶה פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה
וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ, בְּרֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְצֵי גַפְשֵׁי
תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי כְּעַפְּרָה לְכָל תַּהֲוִיָּה, פֶּתַח לָבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּהְדוּף גַּפְשֵׁי, וְכָל תַּקְמִים וְהַחֲוָשִׁים עָלַי לְרַעָה, מִתְּהַרָה
הַפֶּר עֲצָתְךָ, וּמִקָּדֶשׁ מִחֲשַׁבְתְּךָ: עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמִי: עֲשֵׂה לִמְעַן
יִמְיָךְ: עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ: עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְּךָ: לִמְעַן יִתְרַצוֹן
יְדִידְךָ, הוֹשִׁיעָה יִמִּינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרַצוֹן אֶמְרוּ פִי וְהִגִּיוֹן לָבִי
לְפָנֶיךָ: יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שׁוֹבֵנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ
בְּיִרְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם, וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לִי מִנִּסְתֵּי הַיּוֹדָה
וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם, וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

תפלה לשליח ציבור בקור

אֲדֹנֵי, שְׁפָתֵי תַפְסֶת, וּפִי נִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיוֹת, גּוֹמֵל, חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכָּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי
אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם, לִמְעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:
מְלָךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהם:
אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנֵי מַחְיָה מֵתִים, אַתָּה רַב לְחוֹשִׁיעַ:

מזריד הטל:

מכלל חיים בחדש מתיח מתים ברחמים רבים סוף
נפלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמינותו לישני
עפר: מי כבודך בעל גבורות ומו דומה לך מלך מלכות
ומתיח ומצמים ישועה:

ונאמן אתה לחיות מתים: ברוך אתה יי מתיח המתים:

פתח ותנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך
ישראל קבוצי מטה: יחד כלם קדש לך ישלשו בדבר האמור
על יד נביאך וקראוה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: חן כבודו מלא עולם
מישיתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו לעמיתם
משפחים ואומרים: קדוש ברוך כבוד יי ממקומו: חן מלאומו
הוא יפו ברחמיו לעמו ורחון עם הפיחדים שמו. ערב ובקר
בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים: קדוש שמע
ישראל יי אלהינו יי אחד: חן הוא אלהינו הוא אבינו הוא
מלכנו הוא מושיענו והוא יושיענו ויגאלנו שנית וישיענו
ברחמיו שנית לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית
פלאית להיות לכם לאלהים. קדוש אני יי אלהיכם: חן אדיר
אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמך בכל הארץ והיה יי
למלך על כל הארץ ביום תהא יהיה יי אחד ושמו אחד:
ובדברי רדשה כתוב לאמר. קדוש יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה:

חן לדור ודור בגיד גדלך וקנצח נצחים קדשך בקדוש וששך
אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך
אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות.
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו

מוסף ליום ב' של שבועות קכא 241

לַעֲבוֹדָתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאתָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁפָתוֹת
לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַשְּׁבוּעוֹת
הַזֶּה. וְזֶמֶן מִתֵּן תּוֹרָתְנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ
וְזָכָר לַיְצִיאת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתְנוּ וְאִין אֲנִיחֵנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת
וְלִרְאוֹת וְלִהְיוֹת שְׂתִיחוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַה
בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמֵן שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלֵינוּ וְיֵלֶךְ מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְתִבְגְּהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ
נִלְחַם כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה. וְהוֹפֵעַ
וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרֵב פְּזוֹנֵנוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּזוּצוֹתֵינוּ בֵּינָם מִירִכְתֵּי אֶרֶץ.
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית

מִקְדָּשָׁה בְּשִׁמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְיָנִיָּה.
 אֵת קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים בְּסִדְרָם.
 וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף (לשבת מוֹסֵף יוֹם
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה) יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה
 וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ
 שֶׁתִּתֶּבֶת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי מִנְשָׁה
 עַבְדְּךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאֵמֹר:

שִׁשְׁתִּי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִידִים. וְשִׁנִּי
 עֶשְׂרֹנִים. סוּלַת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְבּוֹ: עוֹלַת שִׁשְׁתִּי
 בְּשִׁשְׁתּוֹ. עַל עוֹלַת הַתְּמִידָה וְנִסְבָּה:

(זֶה קִרְבֵּן שִׁשְׁתִּי וְקִרְבֵּן הַיּוֹם בְּאֵמֹר):

וּבַיּוֹם הַכְּבוֹדִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה תְּרִשָּׁה לֵיף.
 בְּשִׁבְעֵיתִיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְּאכֶת
 עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לֵיף פָּרִים
 בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם. אֵיל אֶחָד, שִׁבְעָה כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם. וְנִסְבִּיהֶם. בְּמִדְבָּר. שְׁלִישָׁה עֶשְׂרֹנִים, לָפָר. וְשִׁנִּי
 עֶשְׂרֹנִים. לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וְיֵין בְּנִסְבּוֹ. וְשִׁעִיר לְכֶפֶר.
 וְשִׁנִּי תְּמִידִים בְּהִלָּכָתָם:

שִׁשְׁתִּי יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ. שׁוֹמְרֵי שִׁשְׁתִּי. וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג. עִם
 מִקְדָּשִׁי שְׂבִיעִי. בְּלֹאם יִשְׁפְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטוֹבָךְ. וּבְשִׁבְעִי רָצִיתָ בּוֹ
 וְקִבֵּשְׁתוֹ. חֲמִשֵּׁת יָמִים. אוֹתוֹ קִרְאָת. זָכָר. לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֲזַהֲרֶת רֵאשִׁית לְעַמְּךָ גִּתְּךָ. מִצּוֹת עֲשֵׂה
 וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בְּמִסְפָּר. בְּמִבְקָר. הֵם שְׁלֹשׁ

מאות וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ בְּנֶגֶד יְמוֹת הַחֹמֶה, גַּם
מִצֹּת עֲשֵׂה, מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנֶה בְּנֶגֶד
אִיבָרִים שְׁבָאָדָם: דִּיּוֹק וְחֶלֶד הַעֲדָת בָּנוּ, עַל
עֲנִשָּׁן וְשִׁבְרָן, תַּחֲיִים וְהַמּוֹת, וְהַטּוֹב וְהָרַע:
הוֹרִית לָנוּ, עֲשֵׂת הַדְּבָרוֹת, וְקִשְׁרֵת לָנוּ עֲשֵׂה
כְּתָרִים, וּבִשְׁנֵי לוֹחוֹת תִּכְתְּבֵם, וְשְׁנֵי עוֹלָמוֹת
הַנִּחֲלָתָם, עַל יְדֵי נְאֻמָּן, נִתְּנָם, וּבֵין שְׁנֵי כְרוּבִים
הַנִּחֲתָם, זְרוּז מִקְרָא וְתִרְגוֹם, תּוֹרָה חֲמִשָּׁה,
וּנְבִיאִים שְׁמוֹנֶה, וּכְתוּבִים מִשְׁלָשִׁים, אֶחָד עֶשֶׂר,
חֻקֵּי הַלְבוּשׁ וּסְדָרִים שִׁשָּׁה, וְעֲלִיָּהֶם תִּלְמוּד,
שְׁלָשִׁים וְשִׁשָּׁה, טַעְמֵי מִשְׁלֹחַ, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים,
וַיְהִי שִׁירוֹ, חֲמִשָּׁה וְאַלְפֵי, יַחֲדָה נִתְּנָה לְשִׁשִּׁים
רְבּוּא, לָעַם אֲשֶׁר בָּחַר מִשְׁבָּעִים לְשׁוֹנוֹת,
כְּתוּבָה בְּאוֹתִיוֹת עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים, וְגַם בְּשֵׁם
הַמְּפֹרָשׁ, בְּשִׁבְעִים וּשְׁנָיִם, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים, כְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים,
מִעֲשֵׂה אֲדוֹן, מִלֶּךְ הַדְּרָה בְּרוּב נִזְרָאוֹת, אֲזַהָרָה,
בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכֻנָּה, נִקְרָא שְׁמוֹת

שבעים, ועמו בחר משבעים. ושמו מעלה
 למעלה משבעים. סדרה בסימנים, ובמסורות.
 ובדקדוקי תקירות. בדיני ממונות, ודיני נפשות:
 עטיפת תוין, צהלה ורנה, יראה ונבואה, הגיון
 ומליצה, תפארת ושמחה: פרכי אנדות, וערכי
 ענינות. דקדוקיהן, ודקדוקי סופרים: צורכתכם
 בסוד שלישים. ונתנם באהבה, לזרע המקדש:
 קבלה שלישי (נ"א בששי), בחדש השלישי.
 ונתנה יחד, לזרע ישרון: ראשית ואחרית,
 חקוק בתוכה, והעיד עליהם, שמים וארץ:
 שירה פתח ענו, על זאת, ואמר שירות
 הרבה. ופץ ואמר, אין כאל ישרון: תורה
 תמימה, הנחיל ארון לשבטים. בדי
 להבניםם, בגן עדן, לעולמי עולמים: תורה
 תמימה, נתתי לכם, עמי ונחלתו, קראתי
 אתכם. בדי שאתן לכם, שָׁכר טוב, בעולם
 הזה, וחלק טוב, לעולם הבא: חזן דברי אמת,
 ותקן צדק, ושכל טוב, ינחלו עושיהם,
 לעולם ועד:

מוסף ליום ב של שבועות קכג. 245

אָן, יֵשׁ מֵאֹת, וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת, פֶּרוּשׁ
עוֹנֵשֵׁן, וּמִתֵּן שִׁכְרָן. אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת, מִזְקָקוֹת
שִׁבְעָתַיִם, צְרוּפּוֹת בְּכֶסֶף, וּבַחֲנוּת כּוֹהֵב:
אֶהוּבִים שְׁמָרוּם, עֲמוּסִים חֲקָרוּם, בְּכָל
לֵב נִצָּרוּם, בְּחֻמָּה דְּרָשׁוּם, אֶת אֵלֶּה תִּזְכֹּר
לָנוּ, אֵלֹהֵי מְעוֹנֵנוּ, וְתִרְצֶה לָנוּ, וְתַמְלִא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ, וְתַחֲתוֹנִים עָלְזוּ, בְּקִבְלַת
תּוֹרָה רַחֲבוּבָה מְסִינִי (נ"א בקבלת תורה כתובת חתן)
תּוֹאֵר בְּלָדוֹ, מֵאֵד נִתְעַלָּה, בְּקִבְלַת יוֹם זָרָה,
עֲשֶׂרֶת הַיְּדֻבְרִים:

אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, (בשבת רצה בְּמִנְיַחֲתָנוּ)
מֵלֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ, מֵזִב וּמִטִּיב, הַדֶּרֶשׁ
לָנוּ, שׁוּבָה אֵלֵינוּ, בְּהַמּוֹן רַחֲמִיךָ, בְּגִלָּל אֲבוֹת
שִׁעְשׂוֹ רְצוּנָךְ, בְּנֶה בֵּיתְךָ בְּבִתְחָדָה, וּבּוֹנֵן
מִקְדָּשְׁךָ, עַל מְכוֹנּוֹ, וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, וְשִׁמְחֵנוּ
בְּתִקּוּנּוֹ, וְהַיֵּשֶׁב כֹּהֲנִים לְעִבְדוֹתָם, וְלוֹיִם
לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם, וְהַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְנִיחָם, וְשֵׁם
נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ, בְּשֵׁשׁ פְּעָמֵי

רָגַלְנוּ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
 יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פָּנַי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר. בְּחַג הַמִּצּוֹת, וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת,
 וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פָּנַי יְיָ רִיקָם:
 אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 נָתַתָּ לָּךְ:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ
 לְחַיִּים וְלִשְׁלֹום, לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׂוֹן, כְּאֲשֶׁר
 רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. ^{(השבת אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ}
 רָצָה נָא בְּמִנוּחֵינוּ, קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ, שְׂפָעֵנוּ מִטּוֹבְךָ, וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ, וּמַהֲרֵ לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת,
 וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^(בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׂוֹן. ^(שְׁבַת ו') מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ
 יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׂמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשֶׁ
^(השבת ו') יִשְׂרָאֵל וְהַזְמוּנִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתְכֶם שָׁעָה, וְהָשִׁיב אֶת
 הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתַפְלָתְכֶם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבֹּל בְּרַצוֹן, וְתֵהִי לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְהַקְהֵל אֲדוֹמִים כֹּאן וְתַעֲרֵב

וְתַעֲרֵב לְפָנֶיךָ עֲתִירְתָנוּ, בַּעֲוֹלָה וּבְקָרְבָן, אֲנָא
 רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הָשִׁיב שְׂכִינְתְּךָ, לְצִיּוֹן עִירְךָ,

מוכף ליום ב של שבועות כבד 247

וסדר העבודה לירושלים: ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים קדמוניות: ע"כ והש"ץ מסיים ברוך אתה יי שאתה לבדך ביראה נעבוד:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו מן ישענו אתה הוא דור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. תשוב פי לא כלו רחמיך והמרחם פי לא תמו חסדיך פי מעולם קיינו לך: ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמו בלפניו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמו הגדול באמת לעולם פי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמו ורך נאה להודות:

דעם יהי רצון וזגען דיא כהנים און קהל פאר דעם דוכענען: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלי אבותינו שתהא הברכה הזאת לכהנים

שצויתנו בברך את עמך ישראל || שצוית הפהנים לברכנו ברכה שלמה ולא יהיה בה שום מכשול ועון מעתה ועד עולם: אלהינו ואלי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה התורה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו. הש"ץ אומר בקול בלתיים והקהל עונים עם קדושך באמור:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
בְּקִדְשׁוֹ שֶׁל אֲחֵרָן וְצִוְנוֹ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה : אָמֵן

יְבָרְכֶךָ יי מציין, עושה שמים וארץ :
קְרִבִּי נַפְשִׁי אֶת יי וְכֹל קָרְבִּי אֶת שֵׁם קְדָשׁוֹ :
יי אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :
יי בָּקֵר תִּשְׁמַע קוֹלִי בָּקֵר אֲעֲבֹד לָךְ נִאֲצָלָה :
וַיִּשְׁמְרֶךָ. שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ :
שְׁמֵרְנִי כְּאִשּׁוֹן בֵּת עֵינַי בְּצֹל כְּנֶפֶס הַסְּתִיבָנִי :

ווען דער חזן זאגט דאס ווארט "וישמרך" זאגט מען דאס :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שְׁלֹחַ וְנִחְלָמוֹתַי שְׁלֹחַ, חֲלֹמֹתַי
וְאִינִי יוֹדֵעַ מֶה הוּא, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שִׁיחִיו כָּל חֲלֹמֹתַי, עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה. בֵּין שְׁחֲלָמְתִּי
עַל עַצְמִי, וּבֵין שְׁחֲלָמְתִּי עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שְׁחֲלָמְתִּי אֲחֵרִים עָלַי
אִם טוֹבִים הֵם, חֲזָקָם וְאַמְצָם, וַיִּתְקִימוּ בִּי וּבְהֵם, כְּחֲלֹמֹתָיו
שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאֵם צָרִיכִים רְפוּאָה, רְפָאֵם, כְּחֻזְקָתוֹ מִלֶּךָ
יְהוּדָה, מִחֲדָיו, וּבְמַרְיָם מִנְּבִיאָה, מִצְרַעְתָּה, וּבְנַעֲמָן מִצְרַעְתּוֹ
וּבְכָמִי מָרָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ, וּבְכָמִי יְרִיחוֹ, עַל יְדֵי אֱלִישָׁע
וּבְשֵׁם שְׁחַפְכָּת, אֶת קִלְלַת בְּלָעַם הַיֵּשֶׁע, מִקְלָלָה לְבָרְכָהּ, בֵּן
תִּהְיוּךָ כָּל חֲלֹמֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה, וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִחַנְנֵנִי, וְתִרְצֵנִי אָמֵן :

אֱלֹהִים, יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יְאֹר פְּנֵינוּ אֶתְּנוּ סֵלָה :
הַיִּזְרִיחַ פְּנֵיךָ עַל עַבְדֶּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי כְּסִסְיָה :

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךָ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד, וְאַמֶּת :
יי אֵל כְּאֶפֶס הַבּוֹחֲסֵנִי, וְאֵל בְּחִמָּתְךָ, תִּסְרְנֵנִי :
פָּנֶה אֵלַי, וְחַנּוּנִי, כִּי יָחִיד וְעֵינִי אֲנִי :
פָּנֶה אֵל תַּפְלַת הָעֶרְעֵר :

אֱלֹהֶיךָ יי נַפְשִׁי אֲשָׂא :
אֱלֹהֶיךָ יי שְׁנַעֲמִי, וּבִבְקָר תַּפְלָתִי תַבְרָמָה :

נשיאת כפים לב' ישראל שבועות קכה 249

יחנה.

הנה בעיני עבדים אל יד אדוניכם. בעיני שפחה
אל יד גברתה. בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו
חגי אלהים בסעדה. קרוב בחמיה משה פשעי: רבשי
ישא ברכה מאת יי וצדקה מאת יי ישעו. ומצא
חן ושכל טוב. בעיני אלהים ואדם:

שוא.

נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים:
יי חננו לך קנינו. יהי זרועם לבקרים אף
ישועתנו. פעת צרה:

יי.

ויאמרו עבדותי שמעה תפילתי האזינה אלי ויעקב סלה:

אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה אלי
אזנך ביום אקרא. מהר ענני:

פניו.

אני בצדק אחנה פניך. אשבעה בהקין תמונתך:

אלהך נשאתי את עיני הירשבי בשמים:

אלהך.

אלהך ארץ בעטוף לבני בצור ירום ממני תחני:

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

וישם.

שם אצמים קבו לדוד ערבותי גר למשיחי שימני

כחותם על לבך כחותם על זרועך:

לך יי הנדלה והגבורה ותתפארת ותנצח ותהוד.

לך.

כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא

לכל לראש:

כי לך יי הוחלתי אתה סענה אדני אלהי:

שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

שלום.

יי עוז לעמו וחסן יי יברך את עמו בשלום:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען

קדשת חסדיך וגדל בחמיה הפשוטים ולמען טהרת שמהך

הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים

מהפסוקים של ברכת פהנים אנקת'ם פטת'ם פספסי'ם דינוסי'ם

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושה שתהיה קרוב לי בקראי

לך ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד כמו ששמעת אנקת

יעקב

יעקב תבימה הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי
מונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בזה תהי' ולא באסור
בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה בשים שנתת פסת
לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם
ותתנו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל
רואינו ויהיו דברי נשעים לעבודתך פשם שנתת את יוסף
צדיקה בשעה שהפישו אביו פתנת פסים לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמי נפלאות ונסים
ולטובה אות ותצליחני בדרךכי ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל
ולקים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני
משגיאות ותמחר רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי וימי
אשתי ובני ובנותי (בחור אומר וימי אבי ואמי) בטוב ובנעימות
ברוב עוז ושלום אמן סלה:

נאך דעם דוכענען זאגען קהל דאס:

אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמך שלום יהי
רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה
במשמרת שלום:

נאך דעם דוכענען זאגען די כהנים דאס:

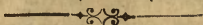
רבנו של עולם עשינו מה שגזרת עלינו ואף אתה עשה
עמנו כמה שהבטחתנו חשיפה כמעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד יחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב ושוב יהיה בעיניך
ברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומה ברוב עוז ושלום:

מוסף ריום ב שר שבעות קבו 51:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

הש"ץ אומר קדיש שלם:

קנה אל יי חזק ויִאמץ לָבָב וְקוֹה אֵל יי: אין קדוש כִּי, כי
אין בְּלִתִּי וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: כי מי אֵלֹהִים מִבְּלָעֲדֵי יי, ומי
צוּר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין בְּאֱדוּנֵינוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ.
אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מי בְּאֱלֹהֵינוּ. מי בְּאֱדוּנֵינוּ. מי
בְּמַלְכֵנוּ. מי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה
לְאֱדוּנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֱדוּנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ.
בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא
אֱדוּנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְבָנֶיךָ אֶת
קַטְוֶרֶת הַסָּפִים:

פָּטוּם הַקַּטְוֶרֶת הַצָּרִי וְהַצָּפוֹרֵן הַחֲלָפְנָה וְהַלְבֹנָה מִשְׁקָל
שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מִנָּה. מוֹר, וְקִצְיָעָה, שְׁבוּלֶת גִּרָה, וְכַרְפּוּם
מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מִנָּה. חֲקִישָׁה, שְׁנַיִם עָשָׂה
וְקִיפָה, שְׁלֹשָׁה וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה, בּוֹרִית בְּרִשְׁיָה, תִּשְׁעָה
מִבִּין. יוֹן קִפְרִיסִין, כֹּאֵין תִּלְתָּא, וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם דָּא
מִצָּא יוֹן קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר חוֹרָן, עֲתִיק, מִלַּח סְדוּמִית,
רֹבַע הַקֵּב. מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּר שְׁהוּא. בְּכִי נָתַן אוֹמֶר, אֵף
כִּפְתַּת חִירָדֵן כֹּל שְׁהוּא. וְאִם נָתַן בְּהַ, דְּבִשׁ, פִּסְלָה, וְאִם
חֶסֶר, אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה, חֵיב מִיתָה: רָבֵן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל

אמר הצרי אינו אלא שרף הנוטה מעצי הקטף. בוריה
ברשינה למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן
כדי שתהא נאה. וכן מקריסין למה הוא בא כדי לשרות בו
את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא
שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום
הראשון היו אומרים לוי הארץ ומלואה תכל
וישבי בה: בשני היו אומרים גדול יי ומחלל מאזה
בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים
אלהים נצב בערת אל עקרב אלהים ישפוט:
ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות הופיע:
בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עוננו הריענו
לארחי יעקב: בששי היו אומרים יי מלך גאות
לבשו לבשו יי עוז התאזר אף תבון תכל כל תמוט:
בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת
מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה
לחיי העולמים:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו
שהוא בן עולם הבא שנאמר הלכות עולם לו אל תקרי
הלכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים
שיום בעולם. שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה.
אל תקרי בניה אלא בונה: שלום רב לאוהבי תורתך ואין
לכו מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב
לך: יי עוז לעמו ותן יי יברך את עמו בשלום: קדיש ורבין

מוסף ליום ב של שבועות כז 258

עלינו לשבת לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא
עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם
חקקנו בהם וגירלנו ככל המונם. ואנחנו פורעים ומשתתחים
ומודים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, שהוא
נוטה שמם ויוסד ארץ, ומושב וקרו בשמים מפעל ושכינת עז
בגבתי מרומים, הוא אליהנו אין עוד. אמת מלפניו אפס זולתו.
בכתוב בתורתו, וידעת היום והשבות אל לבבך, כי יי הוא
האלהים בשמים ממצע, ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אליהנו, לראות מהרה בתפארת עזה,
לתעביר גדולים מן הארץ והאילים פרות ופרות, לתקן עולם
במלכות שדי, וכך בגי כשר יקראו בשמחה, להפנות אלהך כל
רשעי ארץ, וקירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכבד כל
כרה תישבע כל לשון. לפני יי אליהנו יקרעו ויפולו, ולכבוד
שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את עול מלכותך, ותמלוק עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוק
בכבוד. בכתוב בתורתך, יי ימלך לעולם ועד: ונאמר ויהי
יי למלך על כל הארץ ביום תהא ויהי יי אחד ושמו אחד:
ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל יי אליהנו יי אחד: פי

שיר של יום

יום ב תיום יום שני בשבת, שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:
שיר מזמור, לכני רב: גדול יי ומהלל מאד, בעיר אליהנו
הר קדשו: יפה נזה, משיש כל הארץ, הר ציון, ירבותי צפון
קרית, מלך רב: אלהים, בארמונותיה, נודע למשגב: כי הנה
המלכים, נועדו, עברו ויחדו: המה ראו בן תמתי, גבולו נחפז:
רעה, אהותם שם, חיל, פיוציה: ברוח קדים, תשבר, אגיות
תשיש: כאשר שמענו, בן ראינו, בעיר יי צבאות, בעיר

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶנָּה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמוּנוֹ אֱלֹהִים חֲסִידָה
בְּקֶרֶב הַיְכָלָה: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֶּן תְּהִלָּתְךָ עַל בָּצְוֵי אֶרֶץ צִדֵּק
מִלְּאָה יִמְיָנָה: יִשְׁמַח חַר צִיּוֹן תִּגְלָלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ: סוּבוּ צִיּוֹן וְחִקִּיפוּהָ סָפְרוּ מַגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִפְנֵיכֶם
לְחִילָה פִּסְגּוֹ אֲרָמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֹה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל מוֹת:

דיום ג היום יום שלישי בשבת שבו היו ה'לויים' אומרים בבית המקדש:
מְזִמּוֹר לְאַסָּה אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
יִשְׁפּוּט: עַד מָתִי תִשְׁפּוּטוּ עוֹלָם וּפְנֵי רִשְׁעִים תִּשְׁאוּ סֵלָה: שְׁפּוּטוּ
דָּל וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֵשַׁע הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ דָּל וְאַכְזָוִי מִיַּד רִשְׁעִים
הַצְּלִיו: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֵׁכָה וְתַהֲלִכְךָ יִמְזוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי
אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עַלְיוֹ כְּדִכֶּם: אֲבֵן כְּאֶדָם
תַּמְזִיתוּן וּבְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאֶרֶץ
כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

דיום ה היום יום חמישי בשבת שבו היו ה'לויים' אומרים בבית המקדש:
לְמִנְצָתָה עַל הַגּוֹתִית לְאַסָּה: הִרְנֵנוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹהָ הִרְעִינוּ
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וְתִנּוּ תוֹרָה בְּגוֹר נָעִים עִם נָבִל:
תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חֲנָנוּ: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בִּיהוֹסֶה שְׂמוֹ בַּצֵּאתוֹ עַל אֶרֶץ
מִצְרַיִם שִׁפְתָּהּ לֹא יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הַסִּירֹתִי מִסִּבָּל שְׂכֻמוֹ כִּפְּיוֹ
מִדוֹד תַּעֲבֹרֶנָּה: בַּצָּרָה קִרְאתָ וְאַחֲלָצָה אֲעַנֶּה בִּסְתֵר רַעַם
אֲבַחֲנָה עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה: שָׁמַע עָמִי וְאַעֲדָה בָּהּ יִשְׂרָאֵל
אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר:
אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַפַּעֲלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאָהוּ:
וְלֹא שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאַשְׁדַּחֲתוּ
בְּשִׁרְיוֹת לָבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְכֵי יִהְלִכּוּ: כְּמַעֲט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּנּוּ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי:

שיר של יום רב' שר שבועות קבח 255

משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם דעולם: ויאכילתו מחלב חטה
ומזמר דבש אשביעה:

היום והיום יום שבת קודש, שבו היו היום אומרים בבית המקדש:
מזמר שיר, ליום השבת: טוב להודות לך, ולומר לשמך
עליון: להניד בבוקר חסדך, ואמונתך בלילות: עלי עשור
ועלי נבל, עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלה, במעשי
ידך ארנן: מה גדלו מעשיך יי, מאד עמקו מחשבותיך: איש
בער לא ידע, וכסיל לא יבין את זאת: בפרוח רשעים כמו
עשב, ויציצו כל פועלי און, להשמידם עדי עד: ואתה מרום
לעולם יי: כי הגה איביך יי, כי הגה איביך יאבדו, יתפרדו
כל פועלי און: ותרים פראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט
עיני בשורי, בקמים עלי מרגלים, תשמענה אזני: צדיק בתמר
יפרח, כארז בלבנון ישנה: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינוכחן בשכיבה, דשנים ורעננים יהיו: להניד כי
ישר יי צורי ולא עזבתה בו: ק

תפלה קודם פתיחת הארון לאנעים ומירות

ווען מען עפינט דאס צרון הקודש צו אנעים ומירות זאגט מען דאס.

אבינו מלכנו, פתח שערי שמים, לתפלתנו,
שערי רחמים, שערי תפלה, שערי תחנונים, שערי
עת רצון, שערי עת בקשה, שערי רפואה שלימה,
שערי קדשה, שערי תורה, שערי חיים טובים,
שערי גאולה וישועה, שערי גדולה, שערי בנים
ובני בנים, שערים של צדיקים, ותלמידי חכמים,
ואריכת ימים ושנים, ועוסקים בתורה ובמצות
לשמה, שערי שמועות טובות, שערי בשורות
טובות, בוכות אבות הקדושים, אברהם, יצחק,

256 שיר הכבוד ליום ב של שבועות

יעקב, משה, אהרן, דוד ושלמה, אליהו, אלישע
ובזכות אמהות הצדקניות, שרה, רבקה, רחל, לאה
בלחה ולפת, חנה, אביגיל, ובזכות, מרדכי ואסתר
בשושן הבירה:

פוחחין הארון

חיון אנעים זמירות ושירים
אארוג. כי אליה נפשי
תערוג:

קהל נפשי חמדה, בצל ידיה.
לדעת, כל רז סודך:

חיון מדי דברי בכבודך.
הומה לבי, אל דודך:

קהל על פן, אדבר בך, נכבדות.
ושמך, אכבד, בשירי ידידות:

חיון אספרה כבודך, ולא ראיתיך.
אדמך, אכבד, ולא ידעתיך:

קהל ביד נביאך, בסוד עבדך.
דמית, הבר כבוד הודך:

חיון גדולתך וגבורתך.
כנו, לתוקך פעולתך:

קהל דמו אותך, ולא כפי ישך.
וישוך, לפי מעשיך:

חיון המשיךך, ברוב חזיונות.
הנך אחד, בכל דמיונות:

קהל נחזו בך, זקנה ובחרות.
ושער ראשך, בשכיבה ושחרות:

חיון זקנה, ביום דין, ובחרית
ביום קרב, כאיש מלחמות
ידיו לו רב:

קהל חבש כובע ישועה, בראשו.
הושיעה לו ימינו, וזרוע קדשו:
חיון טללי אורות, ראשו גמלא.
וקוצותיו, רסיסי לילה:

קהל יתפאר בי, כי חפץ בי.
והוא יהיה לי, לעטרת צבי:
חיון כתרם טהור פז, דמות ראשו.
חק על מצח, כבוד שם
קדשו:

קהל לחן ולכבוד, צבי תפארתו.
אמתו, לו, עטרה עטרה:
חיון מחלפות ראשו, כבימי
בחורות. קוצותיו, תלמלים
שחורות:

קהל גוה הצדק, צבי תפארתו.
יעלה בא, על ראש שמחתו:
חיון סגלתו, תהי נא בידו, עטרת.
וצניף מלוכה, צבי תפארת:

קהל עמוסים נשאם, עטרת ענדם.
מאשר, יקרו בעיניו, כבדם:
חיון פארו עלי, ופארי עליו.
וקרוב אלי, בקראי אליו:

קהל צח ואדום, ללבשו אדום.
פורה בדרכו, בבואו מאדום:

קשר

שיר הכבוד ליום ב של שבועות קבח 257

עטרת. ותפלתיתכוןקטורת:

קהל תיקר, שירת רש, בעיניך.
כשיר, יושר, על קרבניך:

ברכתיתעלה לראשמשפיר

מחולל ומוליד, צדיק כביר:

קהל ובברכת, תנענע לי, ראש.
ואותה, קח לה, כבשמים ראש:

חזן יערב נא שיחי עליך.

כי נפשי, תערוג אליך:

חזן קשר תפלין, הראה לעיני.

ותמונת יי לגגד עיני:

הל רוצה בעמו, ענוים יפאר.

יושב תהלות, בם להתפאר:

חזן ראש דברך אמת קורא

מראש. דור ודור, עם

דורשה, דרוש:

קהל שית המון שירי, נא עליך.

ורנתי, תקרב אליך:

חזן ת. לתי, תהי נא לראשה.

טוגרין הארון

לה יי, הגדלה והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד, פי כל, בשמים
ובארץ: לה יי, הממלכה, והמתנשא, לכל לראש: מי ימלא, גבורות
יי, לשמיע, כל תהלתו: ק"

מנחה ליום ב של שבועות

אומרים קרבנות תמצא לעיל בתפלת שחרית ואח"כ מתחילין כאן :

אשרי יושבי ביתך, עוד יתלוצץ סלה: אשרי העם, שפכה
לו אשרי העם, שיי אליהו: תהלה לדוד. ארוממך אלהי
המלך, ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום, אברכה ואתלה
שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו, אין חקר:
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך וגידו: הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותך, אשיחה: ועזוז נוראותך יאמרו, וגדלתך
אספרנה: וקר רב טובך, וביעו, וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי
אך אפים, וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו, על כל מעשיו:
יודוך יי, כל מעשיך, וחסידך, יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו, וגבורתך ידברו: הודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד
הדר מלכותו: מלכותך, מלכות כל עולמים, וממשלתך, בכל
דור ודור: סמך יי, לכל הנפלים וזוהר, לכל הכפופים: עיני

כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם. בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם מדישו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב. נאם יי: ואני זאת בריתי אתם. אמר יי רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיה לא ימישו מפיה. ומפי זרעה ומפי זרע זרעה. אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה כדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דיין מן דיין ואמרין קדוש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה. קדוש על ארעא עובד גבורתה. קדוש לעלם ולעלמי עלמא. יי צבאות מלא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול. ברוך כבוד יי ממקומו: ונמלטני רוחא ושמיית בתרי קל זיע סגיא דמשפחין ואמרין בריה יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ומלוך לעולם ועד: יי מכותה קאים לעלם ולעלמי עלמא: יי אלהי אברהם. יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם. ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך: והוא רחום ויכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם. ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר נשפית לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום ועלם לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוימת בך: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו שפראנו

מנהג ריום ב שר שבועות קל 259

לְכַבְדּוֹ וְהַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנִתֵּן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נִמְעַ בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֶּׁם בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ וְיַעֲשִׂי שְׂדֵה רָצוֹנוֹ וְלֹעֲבָדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם. לָמַעַן לֹא נִינָע
לְרִיק וְלֹא נִגְדָּד לִפְהֻלָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. שְׁנַשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הוֹדָה וְנוֹכַח וְנִחִיה וְנִרְאָה
וְנִכְרַשׁ מוֹכָה וּבִרְכָּה. לִשְׁנֵי יָמֹת הַמִּשְׁכָּה וְלִשְׁנֵי הָעוֹלָם הַבָּא:
לָמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדוּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֱדָךְ: בְּרוּךְ
הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינִי וְהִנֵּה יי מְבַטְחוֹ: בְּמַחוֹ בְּיָ עַדִּי עַד. כִּי
כִּיָּה יי צוֹר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֹנֶכֶת
הוֹרֵשֶׁתְךָ יי: יי חֲפֵץ לְמַעַי צִדְקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר:

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי:

אז שבועות גיפאטט אום שבת זאנט מען ואני תפילתי אונ מען לייענט פאר דריי
פערזאן אין פרשת נשא:

וְאֲנִי תַפִּלָּתִי לָךְ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ
עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
גִּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם: מִכֵּן שְׂרָשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה
עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־חָבֵא לְצִבָּא צִבָּא לְעַבְד
עַבְדָּה בְּאַהֲל מוֹעֵד: וְאֵת עַבְדָּת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרָשִׁי לְעַבְד
וְלְמִשְׁאָ: כִּי וְנִשְׂאוּ אֶת־יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אַהֲל מוֹעֵד מִכֶּסֶּהוּ
וּמִכֶּסֶּה הַתֵּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְּמַעֲלָה וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח אַהֲל מוֹעֵד:
וְאֵת בְּלָעִי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח שַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל־
הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי
עַבְדָּתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעַבְדּוֹ: עַל־כֵּי אֲהַרֵּן וּבָנָיו
תִּהְיֶה כָל־עַבְדָּת בְּנֵי הַגֵּרָשִׁי לְכָל־מִשְׁאָם וְכָל־עַבְדָּתָם
וּפְקֻדָּתָם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מִשְׁאָם: וְאֵת עַבְדָּת
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרָשִׁי בְּאַהֲל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר
בֶּן־אֲהֵרֹן הַכֹּהֵן: ס יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מֶרְרִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם

תפקד אתם: מִבֹּי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעַלָּה וְעַד בְּיָחִישִׁים שָׁנָה
תִּפְקְדֶם כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד אֶת־עַבְדְּתָא אֶחָד מוֹעֵד: וְזֹאת
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם לְכָל־עַבְדְּתֶם בְּאֶחָד מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁפָּה
וּבְרִיחֵיו וְעַמּוּדָיו וְאֲדָנָיו: וְעַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם
וְיִתְדֵתָם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וְלְכָל עַבְדֵּתָם וּבִשְׁמֵת
תִּפְקְדוּ אֶת־כָּל־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם: וְזֹאת עַבְדֵּת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
מִרְיָ לְכָל־עַבְדֵּתָם בְּאֶחָד מוֹעֵד בֵּיד אִיתְמַר בֵּי־אַחֲרֵן הַכְּתוּב:

ומחזירין הס"ת להיכל, והש"ץ אומר ח"ק ומתפללין תפלה בלחש:

פִּי, שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גִדְלָה, לְאַלְהֵינוּ:

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקֹנֵה
הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל, לְבְנֵי בְנֵיהֶם,
לְמַעַן שְׂמוֹ, בְּאַחֲבָה:

מְלֹךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן אֲבֹרָהִם:
אַתָּה גְּבוּר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מַחֲיֶה מֵתִים, אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי:
מוֹרֵד הַשָּׂר:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקוֹם אֲמִינָתוֹ, לִישְׁנֵי
עֶפֶר: מִי כְמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלֹךְ, מַמְיֵת
וּמַחֲיֶה, וּמַצְקִים יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמָן אַתָּה, לְחַיֵּי מֵתִים: בְּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מַחֲיֶה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ יומרים כאן קדושה

נְקַדִּישְׁךָ, וְנַעֲרִיצְךָ, בְּנוֹעָם, שִׁית, סוֹד, שְׁפִי קֹדֶשׁ, הַמְשַׁלְשִׁים
לָךְ קְדוּשָׁה, בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָה, וְרָא, זֶה אֵל זֶה, וְאָמַר:
קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כָל הָאָרֶץ, בְּבוֹדוֹ, לְעַמֶּתָם,

מנחה ליום ב שר שבועות קרא 261

מִשְׁפָּחִים וְאֶמְרִים: פָּרוּךְ, פְּבוּד וְיָ, מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁהּ.
 כְּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֶלְהֵיךָ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּהָ:
 אֶתְּהָ קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם, יִתְלַחֵד סִדְּהָ.
 כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתְּהָ: פָּרוּךְ אֶתְּהָ יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ:
 אֶתְּהָ בְּחֶרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶתְּהָ אוֹתָנוּ
 וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.
 וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבָּנוּ
 לְעִבּוּדְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עָלֵינוּ
 קִרְאָתָּ:

וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁכֵנֹת
 לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים
 לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם יְחִשְׁפֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג הַשְּׁבִיעֹת
 הַזֶּה, וּבִזְמַן מִתֵּן תִּנּוּחָנוּ (בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קִדְשׁ.
 זָכָר לְיִצְיָאָה בְּצָרִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבְאֵ וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
 וְיַפְקֵד וְיִזְכָּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיַקְדִּינֵנוּ וְיִזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן
 דָּוִד עֲבָדְךָ, וְיִזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַּיִם עִיר קִדְשָׁהּ, וְיִזְכְּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְמוֹצָה, לְחַן וְלַחֲסֶד, וְלִלְחִים, לְחַיִּים
 וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַשְּׁבִיעֹת הַזֶּה, וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה,
 וְיַקְדִּינֵנוּ בּוֹ לְכִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים מוֹדִים: וּבְדַבְרֵי יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּךְ וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֵיךָ עֵינֵינוּ
 כִּי אֵל מְלֶכֶךְ, חַנּוּן וְרַחֵם אֶתְּהָ:

וְהַשִּׁינֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ

לְחַיִּים וּלְיִשְׁרָאֵל לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׂוֹן כְּאִשֶּׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ ^(רשבת אלהינו ואלי אבותינו)
רָצָה נָא בְּמַנְיַחְתֵּנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ שִׂבְעֵנוּ מִטוֹבָךָ וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^(בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁשׂוֹן ^(שְׁבַת ו) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ וְיִשְׁמְחוּ בָּךְ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
^(הַשְּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה וְהַיֵּשֶׁב אֶת
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאִישִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִתְּהִלָּה בְּאַהֲבָה
תִּמְכַּל בְּרַצוֹן וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הֵיא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵינוּ
כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
כֵּן תַּחֲזִינָנוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ
לְחִצְרוֹת קִדְּשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ
וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבָּב
שְׁלָם עַל שְׁאֵנוּ מוִדִּים לָךְ בְּרוּךְ
אַתָּה הַמְּוַדָּאוֹת :
מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ מִנֵּן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא דָּדוֹר וְדוֹר
נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל
חַיֵּינוּ חַמְסוּרִים בִּיְדֶךָ וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נִפְיָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם גִּמְלוֹה וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל

מנחה ליום ב של שבועות קרב 263

עת. ערב ובוקר וצחקים. הטוב כי לא כלו רחמים. והמרחם
כי לא תמו חסדיה. פי מעולם קנינו לה:

ועל כלם יתברך. ויתרומם. ויתנשא שמו. מלכנו.
תמיד. לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויחלו ויברכו את שמו. הנדור
באמת. לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמו. ואלה נאם להודות:

שים שלום טובה וברכה. חיים חו וחסד ורחמים. עלינו ועל
כל ישראל עמך. ברכנו אבינו פלנו באחד נחד באור פניך. כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו. תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה
וברכה ורחמים וחסים ושלום. וכל טוב. וטוב יהיה בעיניך
לברכנו ולברך את כל עמך ישראל. בכל עת ובכל שעה
בשמימך. ברוב עוז ושלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לפי תורתך. ואחרי
מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי דרעה. מהרה
הפר עצתם. ומקל מחשבתם: עשה למען שמו. עשה למען
ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחצון
ידידך. הושיעה ימינה וענני: יהיו רצון אברי פי וחייון לפי
לפניה. יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו. ואלהי אבותינו. שיכנה בית המקדש
במהרה ביומנו. וכן תלכנו בתורתך: ושם נעבדך. בראיה. בימי עולם.
ובשנים קדמוניות: וערבה לנו. מנחת יהודה וירושלים. בימי עולם.
ובשנים קדמוניות:

הש"ץ אומר קדיש שלם:

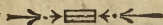
עלינו לשבחך לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא

עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׁם
חָקְקוּ כָהֶם וְגִירָלָנוּ כָּל הַמּוֹנֵם. וְאַנְחֵנוּ כִּירְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא
נוֹמָה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יָקָר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂכִינָת עֶז
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אִמֵּת מִדָּבָר אָפֶס זִלְזוֹת
כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבוֹת אֵל לִבָּבָהּ כִּי יי הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִמְנָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִתְּרָה בְּתַפְאֶרֶת עֶז
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרֶתוֹן. תִּתֵּן עוֹלָם
בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכֹל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמָּה לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל
רִשְׁעֵי אֶרֶץ. וְכִירוּ וְיִדְעוּ כֹל יוֹשְׁבֵי תִבְלִי כִי לָךְ תִּכְרַע כָּל
כָּרָה תִּשָּׁבַע כֹּל לָשׁוֹן. לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יִכְר יִתְנוּ. וְיִקְבְּלוּ כָלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מִתְּרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד. כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתֶךָ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר וְהָיָה
יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁם אֶחָד:
וּבְתוֹרָתֶךָ כְּתוּב לֵאמֹר שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: מִי

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהֶרְבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעֲוִיתִיהּ וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהּ. וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִקְרַב מִשִּׁיחִיהּ. בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא
שְׁמִיהּ רַבָּא מְכַבֵּד לְעֵלָם וְלְעוֹלָמִי עֶלְמָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהּ
דְּקוֹדֶשָׁא. בָּרִיךְ הוּא. לְעֵדָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִתְחַמְתָּא בְּאִמְרֵין בְּעֶלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

HGB 259

